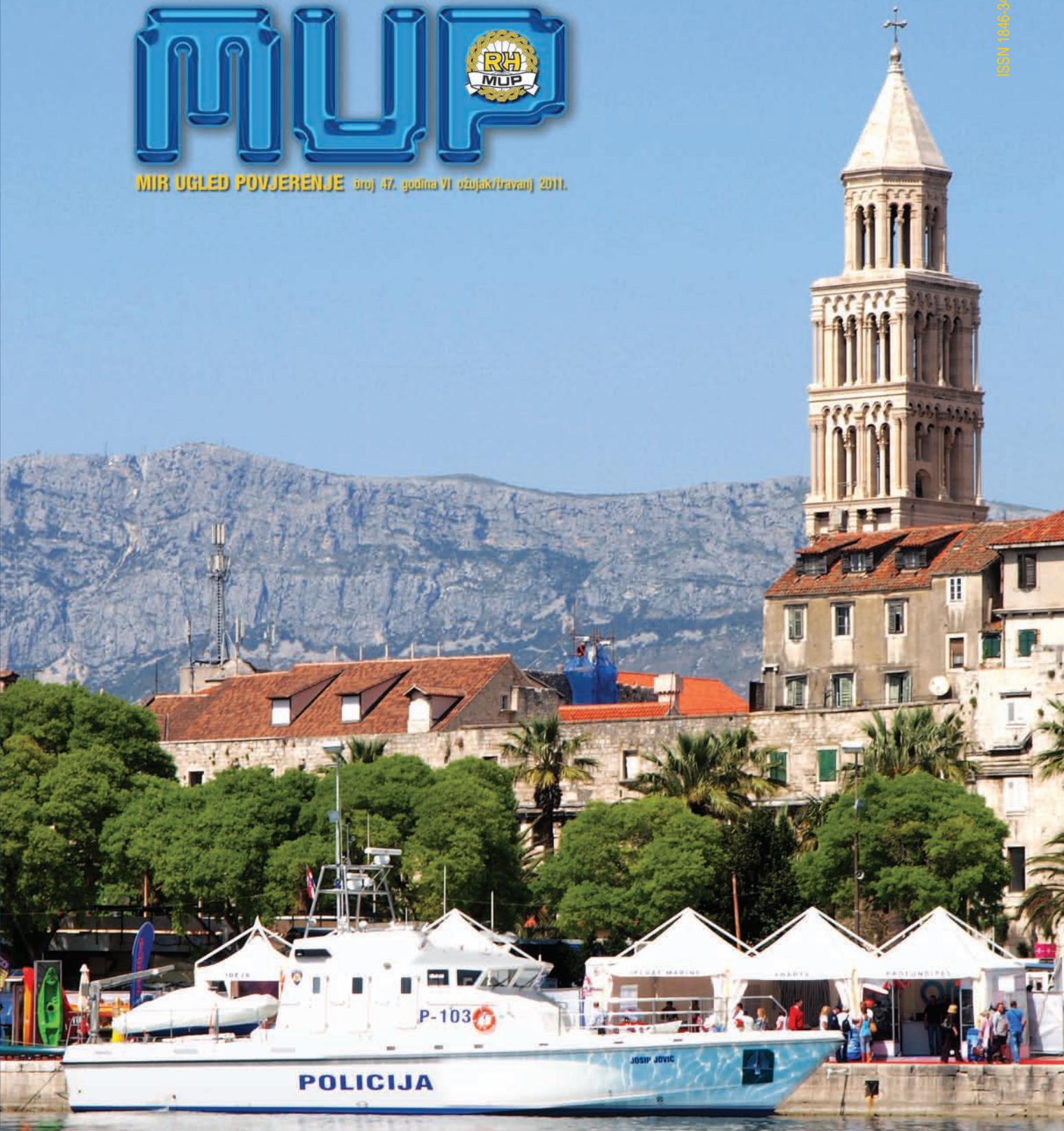

MIR UGLED POVJERENJE broj 47. godina VI ožujak/travanj 2011.

Prosvjedi i nasilje ♦ Razgovor: Ante Nazor ♦ MUP izdao prvu monografiju „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“ ♦ 20 godina akcije „Plitvice“ ♦ Porinut policijski brod „Josip Jović“ ♦ Budni čuvari savske granice ♦

Povijest Hrvatske od 7. stoljeća do 1990.
The history of Croatia from the 7th century until 1990.

Početkom 7. stoljeća Hrvati dolaze u današnju postobinu i brzo nakon toga primaju kršćanstvo. Stvaraju državu i jačaju svoju vojnu moć.

U stolnim ratovima, na moru i kopnu, pini najbolji hrvatski amori i tako se otvori prostor bečićim pojedinima, da slijaju savože sa drugim narodima na štetu vlastile.

Hrvatski ratnici su kroz povijest odražali nil opstanika hrvatske državotvornosti.

At the beginning of the 7th century Croats migrate into their present homeland and soon accept Christianity. They create their state and strengthen their military power. In constant wars, on land and sea, perish the best sons of the Croatian nation, which leaves space to heartless individuals to make alliances with other nations at the expense of their own. Throughout the history of Croatia it was the warriors who sustained the thread of national existence and Croatian statehood.

Dragi zaposlenici MUP-a,

Sretan i blagoslovjen Uskrs i mirne blagdane
želim svima vama,

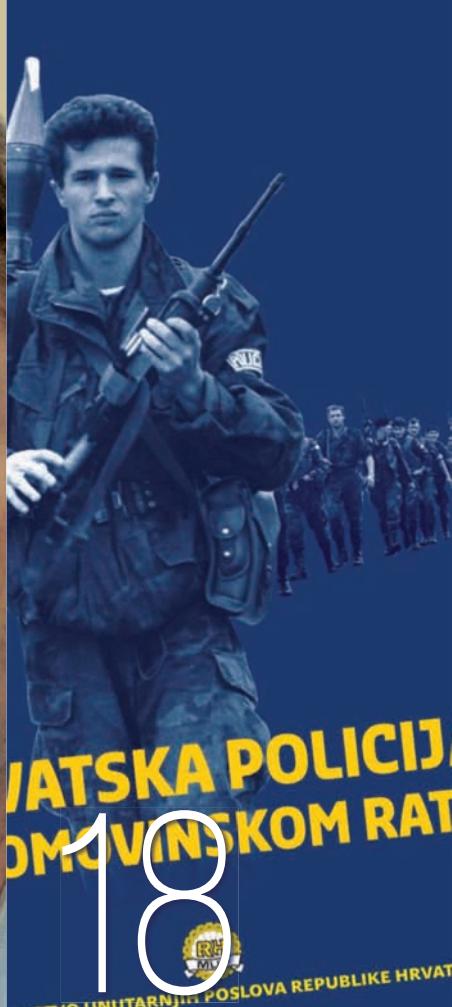
djelatnicama i djelatnicima Ministarstva unutarnjih poslova,
aktivnim i umirovljenim policajcima, kao i vašim obiteljima.
Posebno mirne blagdane želim svim policijskim službenicima
koji će te dane, umjesto sa svojim obiteljima, provesti u službi.

Uskrs je najveći kršćanski blagdan.

Uskrs nam nagovješćuje vječni život,
ali nas ujedno treba podsjetiti da u svojim djelima
i postupcima koje nam život donosi,
bez obzira koliko se ona teškim i nejasnim činila,
promišljamo i živimo istinske vrijednosti.

Vaš,

Tomislav Karamarko

4

Da prosvjedima
- ne nasilju!

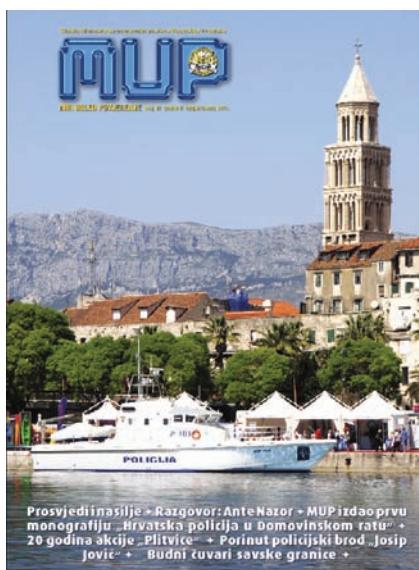
12

Neovisna i slobodna
Hrvatska njihovo je
životno djelo, njima je
dugujemo!

18

Izdana monografija
“Hrvatska policija u
domovinskom ratu”

... iz sadržaja

- 28** Dvadeset godina od Akcije „Plitvice“ i pogibije Josipa Jovića
- 30** Dvadeseta obljetnica osnutka SJP „Grom“ PU karlovačke
- 32** Pakrac: Obilježena 20. godišnjica početka Domovinskog rata u RH
- 33** Prvi u ratu - prvi u miru
- 35** Obljetnica pogibije hrvatskih redarstvenika, daruvarskih branitelja
- 36** Obilježena 20. obljetnica SJP BATT Split
- 37** Dvadeseta godišnjica osnutka SJP Bjelovar „Omege“
- 37** Udruzi SJP „Poskoci“ iz Domovinskog rata godišnja nagrada Zadarske županije
- 38** Ratni put policijske postrojbe na Stonskom ratištu
- 43** Postanite dio europskoga tima

28

Obljetnice...

40

Prva hrvatska diplomacija u svijetu

42

Projekt ILECUs - novi policijski ured za međunarodnu borbu protiv kriminala

50

Mirovna akcija u srednjevjekovnoj zemlji

46 Zaplijenjeno 105 kilograma kokaina

47 Povećana globalna suradnja u borbi protiv zlouporabe droga

48 Hrvatski jezik u Europskoj uniji

54 Policijska akademija dostupna i na Facebooku

54 Web stranice Doma zdravlja MUP-a

55 Slovenske kolege posjetile Policijsku akademiju

55 Zaklada vodi djecu na ljetovanje

58 Brod "Josip Jović" izložen na Croatia Boat Showu u Splitu

62 Što donosi novi Zakon o policiji

64 MUP se aktivno priprema za Schengen

66 Liberalizacija viznog režima

66 Sigurnosno stanje na državnoj granici - povoljno

68 Budni čuvari savske granice

70 Kršitelji zakona nikad nisu sigurni gdje ih posavski „plavci“ mogu dočekati

73 Moguće je da sam kao linijska inspektorica za plovidbu jedina žena u Hrvatskoj

78 Sastanak rukovoditelja prometne policije

79 Nagrađeni policajci PU osječko-baranjske

80 Policajac mjeseca

Mario je iscrpio bezobzirnog pljačkaša i spriječio u bijegu

Predani Željko istraživao je i mimo posla i uhitio kriminalca

Spasili mu život: Nisu odustali od potrage pa ga nosili do auta

Smrzavao se jer nije htio da opljačkaju otvoreni automobil

Porinut policijski brod „Josip Jović“

Travanj – mjesec zaštite od mina

Da idemo u dobrom smjeru, pokazuju i rezultati

- [84 I oni su heroji](#)
- [86 Sigurno na dva kotača](#)
- [88 Omiljeno lice šefa](#)
- [90 E-glasnik za bolju internu komunikaciju](#)
- [91 Predstavljena soba za razgovor s djecom žrtvama kaznenih djela](#)
- [91 Manje oružja – manje tragedija](#)
- [92 Sisak: Održano prvo zajedničko javno uništavanje oružja](#)
- [94 Razbojnici „mekog“ srca](#)
- [95 Otkriven uzgajivač pet vrsta cannabis marihuane: lemon, himalaia gold, top, ljubica i sativa](#)
- [96 Istarska policija riješila pokušaj ubojstva i niz teških krađa](#)
- [97 Službeni psi uspješno odradili godišnju provjeru](#)
- [99 Prometna učilica](#)

- [100 Zaštitimo mlade od alkohola](#)
- [102 Kutina: Jumbo i city-light plakatima za bolju prevenciju u prometu](#)
- [104 Žurne službe u združenoj vježbi](#)
- [109 Stručna skupina za prevenciju započela s radom](#)
- [110 Zašto treba razvijati civilno društvo](#)
- [119 Željko Sinković - hrabri policajac](#)
- [120 Vojnić: Policija bolesnu djevojčicu prevezla do bolnice](#)
- [121 Sjećanje na poginulog policajca Željka Murka](#)
- [122 Mićevac: Treći memorijalni turnir „Mario Kusanić“](#)
- [123 Dvadeset i tri utakmice za Marija Kusanića](#)
- [124 Uskrsna poslanica vojnog biskupa](#)
- [131 Izložbu „Dobar dan, kontrola prometa!“ posjetilo 1300 posjetitelja](#)

Uvodnik

Ponosni smo što novi brod u floti Hrvatske policije plovi sa imenom Josipa Jovića

Drage kolegice i kolege,

Pred vama je novi, uskrsni broj našeg glasnika *Mir, ugled i povjerenje*. I sa zadovoljstvom mogu reći da je ponovno pun vrlo interesantnih tema.

Vrijeme uoči Uskrsa i ove godine smo obilježili sjećanjem na našeg Josipa Jovića. U njegovu čast i za trajno sjećanje na njega naše Ministarstvo je konačno izdalo prvu monografiju „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“. Dobili smo velik broj pohvala za izdavanje monografije, ali normalno i kritika. S obzirom da smo praktički počeli prikupljati materijale za drugu knjigu o našem sudjelovanju u Domovinskom ratu, svi će imati priliku u novoj knjizi iznijeti svoja svjedočanstva, stajališta i razmišljanja.

Posebno smo ponosni što novi brod u floti Hrvatske policije plovi sa imenom Josipa Jovića. I to je još jedan znak da žrtvu Josipa Jovića, ali i svih drugih naših poginulih heroja nećemo nikada zaboraviti. U lipnju očekujemo porinuće novoga broda koji će najvjerojatnije ponijeti ime Mile Blaževića Čađe, heroja iz Struge Banske.

Prosvjedi i nasilje, kao aktualna zbivanja glavna su tema ovoga broja. Mislim da kao policija uistinu o tome imamo što i kazati.

U intervjuu mjeseca razgovarali smo sa dr. sc. Antom Nazorom, ravnateljem Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata. On je ujedno bio i jedan od recenzentata naše monografije. Razgovor s njim zasigurno će pobuditi vaš interes.

Uz obilje interesantnih tema, kao što su ona o Schengenskoj granici na području PU brodsko-posavske, o travnju kao mjesecu zaštite od mina posebno vam skrećem pozornost na članak o OA „Spider Web“. U toj akciji, u kojoj je zaplijenjeno 105 kg kokaina, Hrvatska policija ponovno je dokazala svoju visoku profesionalnost, ali i veliki međunarodni ugled.

S obzirom na prigodu u listu je Uskrsna poruka biskupa Jezerinca i Uskrsna čestitka ministra unutarnjih poslova g. Tomislava Karamarka.

Na kraju drage kolegice i kolege, vašim obiteljima i svima vama od srca čestitam najveći naš blagdan, uskrsnuće Gospodina.

Dubravko Novak

MUP - Mir Ugled Povjerenje,

službeno glasilo Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, dvomjesečnik

www.mup.hr

Nakladnik:

Ministarstvo unutarnjih poslova RH

Glavna i odgovorna urednica:

Marija Kreš

e-mail: mkres@mup.hr

tel: 01/6122 961; fax: 01/6122 771

Uredništvo:

MUP, Kabinet ministra,
Odjel za odnose s javnošću,
10 000 Zagreb, Vukovarska 33

Stručni savjet glasila:

Krunoslav Borovec, Tomislav Buterin,
Dubravko Novak, Stjepan Gluščić,
Oliver Grbić, Ivica Kostanić,
Nenad Kranjčec

Redakcija:

Helena Biočić, Mato Ernoić, Nikolina
Gotal, Tamara Grčić, Antonio
Hadrović, Iva Hranitelj, Mirjana
Kulaš, Biserka Lukan, Aleksandra
Ljuba, Mario Mačković, Dražen
Medved, Kata Nujić, Ana Odak,
Ana-Marija Vojković, Marija Žužul

Marketing i distribucija:

Gordana Vikić

tel: 01/6122 478, 091 4563 977

Fax: 01/6122 450,

e-mail: gvikit@mup.hr

Fotografija:

Ivica Lajtner (urednik),
Dubravka Pavković-Pogačar

Lektorica - redaktorka:

Otilija Mandić-Trkulja

Grafički urednik:

Vladimir Buzolić-Stegić

Priprema i tisk:

AKD, Zagreb, Savska 31

Naklada:

5000 primjeraka

Naslovna stranica:

Dubravka Pavković-Pogačar

ISSN 1846-3444

DA PROSVJEDIMA – NE NASILJU

Prijetnje, nasilje, sukobi s policijom te stvaranje neprijateljstva prema svima koji predstavljaju upravljačku strukturu društva opasno su društveno ponašanje. Takvim ponašanjem potiču se neprisebni i nerazboriti postupci izgrednika s ciljem stvaranja nekontroliranog vala nasilja. To nema nikakve veze s ustavnim pravom na mirne prosvjede i javna okupljanja

Nasilje do kojeg dolazi kada velike mase ljudi prosvjeduju nije rješenje za probleme i teškoće u kojima živimo. Nismo zaslužili razbijanje izloga, uništavanje automobila, trganje prometnih znakova, a pogotovo ne ozljeđivanje i ranjavanje naših građana. Nisu naši policajci, koji samo rade svoj posao i provode zakone demokratske države, zaslužili da se po njima baca kamenje, staklene boce i drugi ubojiti predmeti. I oni samo rade za svoju plaću i uzdržavaju svoje obitelji.

Proteklih nekoliko mjeseci svjedoci smo raznih prosvjeda u većim gradovima diljem Hrvatske. Od onih najvećih tzv. antivladinih do prosvjeda branitelja, sindikata, seljaka, Stranke zelene akcije... Svi ti ljudi zajedničkim okupljanjem izražavaju nezadovoljstvo i revolt, što zbog životne situacije, beznada i teške krize u kojoj se Hrvatska nalazi, što zbog mišljenja da se njima ili drugima nanosi nepravda.

Prema samoj definiciji prosvjed ili demonstracija (iz latinskoga demonstrare = pokazati) označava javni skup ili javno okupljanje osoba radi izražavanja protesta ili mišljenja. U totalitarnim ili nedemokratskim državama, kao što su bile bivše komunističke države, bili su dozvoljeni isključivo oni prosvjedi koje je vlast prethodno naredila. Ipak, sve većom demokratizacijom društva, a posebno tijekom posljednjeg desetljeća, prosvjedi su postali "najpopularniji" način izjašnjavanja nezadovoljstva bilo kojim društvenim aspektom te rušenja političara i vlasti. Po tom scenariju došlo je do promjene vlasti u Gruziji, Ukrajini, Kirgistanu i Moldaviji. Pomoću demonstracija također je oboren vlast Slobodana Miloševića u Srbiji.

Mirni prosvjed – Ustavom zajamčeno pravo

Pravo na slobodno iskazivanje mišljenja, nezadovoljstva i prosvjedovanja Ustavom je zajamčeno pravo. U Republici Hrvatskoj, prema Zakonu o javnom okupljanju, svatko ima pravo na javno okupljanje i mirni prosvjed u skladu sa zakonom. U smislu tog Zakona mirnim okupljanjem i javnim prosvjedom podrazumijeva se svako organizirano okupljanje više od dvadeset ljudi, koje se održava radi javnog izražavanja i promicanja političkih, socijalnih i nacionalnih uvjerenja i ciljeva. I u svemu tome ne bi bilo problema, dapače, takav oblik građanskog aktivizma mogao bi se i pohvaliti da se na takvim skupovima nisu počeli pojavljivati razni oblici nasilja. Na temelju Zakona o javnom okupljanju jasno su propisana ograničenja koja su nužna u demokratskom društvu radi zaštite sloboda i prava drugih ljudi, pravnog poretka, javnog morala i zdravlja. Stoga je sloboda govora i javnog nastupa na javnom okupljanju ograničena zabranom svakog pozivanja i poticanja na rat i uporabu nasilja, na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti. Ovaj Zakon na snazi je dvanaest godina, a izmjenama i dopunama iz 2005. godine dodana je točka da se takvi oblici okupljanja ne mogu održavati na udaljenosti manjoj od sto metara od objekata u kojima zasjeda ili su smješteni Hrvatski Sabor, predsjednik RH, Vlada RH i Ustavni sud RH. Tom je točkom također određeno da nije važno niti da li se radi o broju od dvadeset i više sudionika već je i pojedincu zabranjeno doći pred takve objekte, ako taj pojedinac dolazi s namjerom da prosvjeduje i sa sobom nosi neki transparent.

Obveze organizatora mirnog prosvjeda

Organizator prosvjeda dužan je prijaviti prosvjed pet dana prije, a u iznimnim slučajevima najkasnije 48 sati prije održavanja samog prosvjeda. Bez prijave prosvjedi se mogu održavati na točno određenom prikladnom prostoru. U Zagrebu je to Trg Francuske

Kontrolom svakog pojedinog policijskog postupanja utvrđeno je da tijekom svih održanih prosvjeda policija nije učinila pogrešku te da ni jedan policijski službenik nije prekoracio svoje ovlasti. Sve uporabe sredstava prisile ocijenjene su zakonitim i opravdanim.

Republike. Samom prijavom prosvjeda obveza organizatora ne prestaje jer je on dužan organizirati i javni red i mir na prosvjedu te poduzeti mjere i radnje preko svoje redarske službe i voditelja da sudionici prosvjeda ne budu naoružani predmetima prikladnim za izazivanje nereda, nanošenje ozljeda i da čine štetu. Broj redara ovisan je o policijskoj sigurnosnoj prosudbi u kojoj se vodi računa koji su ciljevi i svrhe prosvjeda, koje su moguće kategorije sudionika, mogući utjecaj skupina koje nisu direktno vezane za prosvjed ali koje bi se mogle priključiti prosvjedu i izražavati neke ciljeve koji nisu u direktnoj vezi sa prosvjedom. Pogrešno je mišljenje da je posao održavanja javnog reda i mira isključivo na ledima policije jer u hijerarhiji održavanja javnog prosvjeda postoje uloge. Jedna je uloga organizatora, druga je uloga voditelja javnog okupljanja, treća je uloga redara, a četvrta je uloga samih sudionika i ograničenja koja se odnose na njih. I tu nastaje problem koji se pojavljuje na terenu.

Problem u praksi

Dakle, postoji cijeli niz odredbi koje onog tko priprema takav vid javnog ili mirmog prosvjeda obvezuju na činjenje određenih radnji, a koje još uvijek određeni niz građana i udruga koje organiziraju prosvjede ne shvaćaju na način na koji bi trebali. Organizator ili voditelj preko redara prenosi nazočnima način na koji bi se oni trebali ponašati, a uloga redara je da upozoravaju sudionike da nešto ne smiju učiniti kada krenu to činiti. Tek kad redar to ne može sprječiti i kada dođe do kršenja zakona, ulazi policija. Na svakom prijavljenom javnom okupljanju, uz organizatora ili voditelja javnog okupljanja, policija postavlja policijske službenike koji zadaće obavljaju u civilu, a u slučaju da situacija izmiče kontroli dolazi policijsko pojačanje. Također, za svako javno okupljanje određuju se neposredni rukovoditelji koji na samom terenu nadziru i rukovode sa svima koji su uključeni u osiguranje uključujući i redarske službe te se konzultiraju sa stožerom koji se nalazi u Policijskoj upravi.

Uloga interventne policije

Pojedinačna postupanja u pravilu provodi temeljna policija. Ako se radi o većim i težim slučajevima remećenja javnog reda i mira uključuje se interventna policija. Interventna policija jedina je u sastavu hrvatske policije koja je osnovana u formacijama koje u svom sastavu nose nazive: grupa, odjeljenje, vod i satnija. Smatra se poluborbenim ustrojem upravo stoga što su temeljne zadaće interventne policije provođenje zadaća kada je za to potreban veći broj policijskih službenika no, istovremeno kada je za određenu situaciju potrebno jedinstveno rukovođenje i zapovijedanje. Sa policijskim službenicima iz policijskih postaja to nije moguće provesti jer bi došlo do totalnog poremećaja u samom radu. Interventna policija, u odnosu na drugu strukturu, prolazi poseban program obuke. Samim time očekuje se od njih da budu obučeniji i opremljeniji od ostalih kako bi mogli provoditi takve zadaće. Zadaće poput one u Radićevoj ulici kada su pripadnici interventne policije stajali oko pola sata pod kišom kamenja i drugih ubojitih sredstava. U takvim situacijama ne može se gledati na policajce kao na supermene. I oni su samo ljudi koji osjećaju i koji moraju trpititi udarce. Realno gledajući, oni su to nasilje mogli riješiti u svega nekoliko minuta. Međutim, s intervencijom se čekalo iz razloga što je razlaženje mase još uvijek bilo u tijeku i veliki broj građana još uvijek se nalazio na Trgu bana Jelačića. U tom trenutku intervencija policijskih službenika mogla je dovesti do potencijalno opasne situacije u kojoj je postojala velika mogućnost da dođe do sudara s tim građanima i stradavanja slučajnih prolaznika ili onih koji su svoje mišljenje i stav došli izraziti na miran način. Intervencija u takvoj situaciji mogla je izazvati nesagledive posljedice. Sukladno odluci rukovoditelja osiguranja čekao se pogodan trenutak i intervencija je uslijedila tek nakon što je dobar dio opasnih sredstava iskorišten na policijskom kordonu. Uporabljena je primjerena tjelesna snaga, službene policijske palice i sprejevi sa nadražujućom tvari. Policijski službenici interventne jedinice policije pokazali su maksimalnu strpljivost, a svoj su posao odradili sukladno obuci, isključivo profesionalno, isključivo prema zapovjedi i u potpunosti u skladu sa Zakonom o policijskim poslovima i ovlastima.

U sličnim događanjima sa sličnim brojčanim stanjem prosvjednika tijekom prosvjeda u zapadnim zemljama (Velika Britanija, Njemačka, Belgija) policija je koristila puno teža sredstva kao što su vodeni topovi, kemijska sredstva te ispaljivanje dimnih bombi. Zbog pripajanja određenih ekstremnih grupacija prosvjedi u tim zemljama imaju izrazito nasilni karakter i ne treba biti

Prema izvješćima svih policijskih uprava u razdoblju od 22. veljače do 9. travnja 2011. godine na području Republike Hrvatske održana su 103 mirna okupljanja i javna prosvjeda pod nazivom „Protiv Vlade Republike Hrvatske“, od toga najviše na području Grada Zagreba, a u manjem broju u Splitu, Puli, Rijeci, Osijeku, Dubrovniku, Vinkovcima, Zadru, Bjelovaru, Slavonskom Brodu, Koprivnici, Labinu, Karlovcu, Sisku, Šibeniku, Varaždinu, Čakovcu i Virovitici.

Najveće mirno okupljanje i javni prosvjed održan je 26. ožujka 2011. godine od 13,00 do 15,10 sati na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu pod nazivom „Stop progonu hrvatskih branitelja“ na kojem je bilo prisutno oko 15.000 osoba u organizaciji „Udruge Hrvatskih branitelja 1990-1996“ koji je protekao dostoјanstveno i bez izgreda, odnosno tijekom održavanja nije bilo događaja od značaja za sigurnost niti postupanja policijskih službenika. Međutim, oko 14,50 sati nekoliko stotina prosvjednika udruženih preko društvene mreže „Facebook“, koji su prethodno prisustvovali navedenom mirmom prosvjedu, uputili su se Radićevom ulicom prema Kamenitim vratima s namjerom dolaska na Trg Svetog Marka. Dolaskom do blokade policijskih službenika, odnosno policijskog poretka - kordona s protuvalnim zaštitnim ogradama, u blizini križanja s Kamenitom ulicom veći broj prosvjednika je napao policijske službenike bacajući boce, kamenje, zapaljiva i eksplozivna sredstva i druge predmete pogodne za nanošenje ozljeda.

Pri tome je privđeno 65 osoba. Od toga je 39 osoba uhićeno je zbog osnovane sumnje da su počinili kazneno djelo „Sudjelovanje u grupi koja sprječava ili napada službenu osobu“, protiv 16 osoba podnijeti su odgovarajući optužni prijedlozi zbog počinjenih prekršaja iz Zakona o javnom okupljanju, Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira i Zakona o oružju. Od strane policije za 10 osoba izrečena je mjera opreza iz čl. 130. Prekršajnog zakona („Zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja“). Tijekom tih izgreda lakše je ozlijedjeno 9 prosvjednika i jedna policijska službenica.

Kao podrška prosvjedima organiziranim preko društvene mreže „Facebook“ dana 9. ožujka 2011. godine u Vinkovcima prosvjedu su se priključili članovi Saveza hrvatskih seljaka sa 17 traktora kada je ukupno bilo oko 500 prosvjednika. Također, dana 13. ožujka 2011. godine u Splitu je održan prosvjed u organizaciji Udruge branitelja Domovinskog rata Omiš na kojem se okupilo oko 40 osoba, te dana 19. ožujka 2011. godine u Karlovcu u organizaciji Hrvatskog nacionalnog fronta i braniteljske akcije na kojem se okupilo oko 70 osoba.

pretjerano dobar policijski metodolog kako bi se vidjelo da je reakcija policije u svim tim slučajevima puno žešća nego što je to reakcija naše policije. Hrvatska policija zaista vodi računa da kod postupanja koriste najblaža sredstva koja se mogu uporabiti u tom trenutku.

Privredni fotoreporter

U jednom od prosvjeda, među privedenim prosvjednicima našao se i jedan fotoreporter pa se počela postavljati teza kako je policija sprečavala pripadnika sedme sile u obavljanju svog posla. Bitno je napomenuti kako u ekstremnim i opasnim situacijama u

kojima isključivo temeljem zapovijedi u akciju krene čitav interventni vod, više desetaka ili stotina policijskih službenika, nije moguće registrirati svaku osobu ponaosob i pristupati individualno svakoj osobi u mnoštvu te razmišljati da li je pojedinac u toj grupi kriv, radi li se o novinaru, fotoreporteru, pekaru, slučajnom prolazniku, mirmom prosvjedniku ili nekome tko je došao praviti nered. U tim i takvim slučajevima ne postupa se kao u slučajevima običnih policijskih intervencija kada svaki policijski službenik donosi osobnu odluku o načinu postupanja i načinu primjene određene policijske ovlasti. U tim i takvim slučajevima radi se isključivo o postupanju prema masi. A gotovo u svakoj masi može se pronaći osoba koja nije bila direktno uključena u događaj nego se iz nekog drugog razloga našla na tome mjestu. U svakoj policijskoj organizaciji u svijetu kod ovakvih ekstremnih ekscesa narušavanja javnog reda i mira koristi se ovakav - jedinstven pristup.

MUP sustavno prihvata neovisnost rada medija i nastoji obavljati svoj posao tako da novinarima i fotoreporterima omogući da kvalitetno rade svoj posao i da na vrijeme dobiju svaku informaciju koja im se može proslijediti. U potpunosti je razumljivo kako je zainteresiranost medija ali i drugih osoba i organizacija za rad policije velika, posebno kada se radi o interventnoj policiji jer je ona u ovom segmentu najizloženija u izvršavanju zadaća. Policija kao organizacija ima pozitivan stav prema medijima i nikako ih ne priječi u obavljanju njihovog posla. Međutim, i predstavnici medija trebali

bi uzimati u obzir obavljanje posla policijskog službenika. Policijski službenik doista ponekad nije fizički u mogućnosti obavljati svoju zadaću kada mu fotoobjektiv udara u glavu. U ovom specifičnom slučaju policija je postupila isključivo sukladno svojim ovlastima prema Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima. Fotoreporter se našao na mjestu prethodno počinjenog kaznenog djela na kojem su se nalazili predmeti koji potječu od kaznenog djela i koji su namijenjeni izvršenju kaznenog djela te materijalni tragovi, što je kasnije i dokazano. Sukladno Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima izrečeno mu je upozorenje i izdana mu je zapovijed da se makne iz te zone, što je on odbio. Kada osoba odbije postupiti prema upozorenju i zapovjedi, policija je primorana uporabiti primjerenu tjelesnu snagu prema toj osobi. Postupkom donošenja ocjene opravdanosti uporabe sredstava prisile utvrđeno je da je policijsko postupanje bilo u potpunosti opravданo.

Manjkavost važećeg zakonodavstva

Još jedan problem s kojim se policija susreće u praksi jest da se prijavljeni prosvjed seli na područje na kojem nije prijavljeno javno okupljanje. Organizator poziva sudionike da je javno okupljanje završeno i time službeni, odnosno legitimni, dio javnog prosvjeda završava. Sve što se dalje događa teško je kontrolirati. Nakon spontanog okupljanja sudionici hodaju dalje po gradu često bez nekog plana i spontano donose rute kojima će se kretati i institucije pred kojima će pristati. Prekršajna i kaznena djela koja se tada događaju vrlo je teško dokazati jer odgovornost snosi organizator, a ne pojedinac. Najlakše je reći da treba poduzeti represivne mjere, no u toj situaciji organizator formalno ne postoji, a nije moguće uhiti tri tisuće ljudi. Tu postoji određena manjkavost u važećem zakonodavstvu koje zapravo svu odgovornost usmjerava na organizatora. Nakon što organizator najavi da je prosvjed gotov nastaje stihija, velika skupina građana koju nitko ne vodi. U tom slučaju policiji ne preostaje ništa drugo nego rješavati postojeću situaciju najbolje što može. Osiguravanje koliko-toliko normalnog odvijanja prometa, osiguravanje nesmetanog kretanja građana po ulicama, funkcioniranje institucija kako ne bi bio blokiran njihov rad. Upravo se u tom cilju značajnije institucije i pokrivaju.

Nasilje na prosvjedima

Najveći problem kod ovakvih javnih okupljanja jest pogrešno mišljenje samih sudionika. Oni smatraju da se na javnom okupljanju koje je prijavljeno mogu ponašati kako žele. To je daleko od istine. Prosvjedi bi trebali biti održi demokracije, zrelosti i društva. Demokracija je još uvijek mlada i nova disciplina u Republici Hrvatskoj ali prošlost nas uči da nasilje nikada nikome nije donijelo ništa dobro. Prosvjednici mogu izražavati svoje neslaganje, beznađe, svoje nezadovoljstvo i svoje mišljenje, međutim vrijedanje, omaložavanje, napadanje, nanošenje štete, nasilničko ponašanje, korištenje pirotehničkih sredstava i improviziranog oružja, bacanje cigli, kamenja, stakla i ostalih predmeta nanjet će štetu svrsi samog prosvjedovanja, a svaki će prosvjed vođen i najplementitijom idejom pretvoriti u čisti vandalizam i huliganizam. Nasilni prosvjedi mogu vrlo lako izmaknuti kontroli, čak i onima koji su ih organizirali. Agresija i masovna hysterija ostavljaju posljedice. Osim toga, u vremenima nasilja u svim aspektima društva, nasilja u sportu, prometu, na ulicama, u obitelji i među mladima, nasilni prosvjedi mogu nanjeti nesagledivu štetu samoj državi ali društvu u cjelini. Pravo na slobodno iskazivanje mišljenja zahtijeva odgovornost, odgovornost

Broj prosvjednika:

Do sada je na prosvjedima organiziranim preko društvene mreže „Facebook“ prema prosudbi policije sudjelovalo oko 30.000 sudionika, ali se ovaj podatak odnosi na mjesta okupljanja koja je organizator naveo u prijavi javnog okupljanja, dok se kasnije u šetnji gradskim ulicama povorkama priključivao veći broj građana, pa je na tim prostorima (izvan prethodno prijavljenog mjesta održavanja) u pojedinim trenucima bio i znatno veći broj sudionika. Broj sudionika se stalno mijenja, pa je tako u vrijeme početka okupljanja bilo od 200 do 500 sudionika, a kasnije im se priključivalo i do par tisuća, da bi se u dalnjem tijeku trajanja prosvjeda taj broj smanjivao.

Sudionika je najviše bilo na okupljanjima u Gradu Zagrebu, u organizaciji Ivana Pernara, gdje se uglavnom okupljalo do 1.000 osoba, a najviše prosvjednika se okupilo dana 6., 12. i 19. ožujka 2011. od 3.000 do 5.000 osoba. Na prosvjedima u drugim gradovima okupljalo se od 50 do 500 osoba. Na zadnjim prosvjedima broj sudionika se značajnije smanjio.

Privedeni:

Tijekom osiguranja prosvjeda ukupno su privedene 124 osobe, a nakon kriminalističkog istraživanja protiv 39 osoba podnijete su kaznene prijave, dok su protiv 65 osoba podneseni odgovarajući optužni prijedlozi.

Broj policijskih službenika:

Policija je veće prosvjede osigurala sa 150 do 1.000 policijskih službenika, ovisno o broju prosvjednika i sigurnosnoj prosudbi.

Ozlijedeni:

Tijekom trajanja prosvjeda 31 policijski službenik i 18 sudionika prosvjeda lakše je ozlijedeno, dok su 2 sudionika zadobili teške tjelesne ozljede.

Oštećenja:

Tijekom prosvjeda oštećena su četiri službena vozila policije, tri zaštitne kacige, jedan zaštitni prsluk i dva štita za održavanje javnog reda i mira. Također, oštećena su i dva osobna automobila građana. Evidentirano je osam oštećenja na stanovima, izlozima, ulaznim vratima zgrade, uličnoj svjetiljci i prometnom znaku, a zapaljena su i dva kontejnera za smeće.

Postupanje policije:

Sukladno zakonskim ovlastima postupanje policije bilo je usmjereni održavanju povoljnog stanja javnog reda i mira, sigurnosti osoba i imovine, te dizanja razine općeg stanja sigurnosti na navedenim prosvjedima. Isto tako policija je poduzela konkretne mjere radi spriječavanja protupravnog ponašanja sudionika mernog okupljanja i javnog prosvjeda, te procesuiranja počinitelja.

da ne ugrožavamo sigurnost i slobodu drugih. Prijetnje i stvaranje neprijateljstva prema svima koji predstavljaju upravljačku strukturu društva, nasilje i sukobi s policijom opasno su društveno ponašanje koje potiče na neprisebno i iracionalno postupanje s ciljem širenja nekontroliranog vala nasilja. To nema nikakve veze s ustavnim

pravom na mirne prosvjede. Prihvaćanje nasilnog oblika društvenog dijaloga ne može dovesti do rješavanja postojećih problema u hrvatskom društvu, već samo ponistišti ono što je postignuto u izgradnji demokratskih institucija. Nasilje je nedopustivo, štetno i nedemokratsko. Prosvjednici moraju poštivati elementarno ljudsko dostoanstvo drugih, pa čak i onih protiv kojih prosvjeduju.

Profil izgrednika

Prema strukturi, većina izgrednika prema kojima je bilo usmjereni policijsko postupanje bila je dobro poznata policiji, prethodno višestruko prekršajno ili kazneno evidentirana zbog prekršaja s elementima nasilja iz područja Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, Zakona o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima, Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji te zbog kaznenih djela: zlouporaba opojnih droga, nasilničko ponašanje u obitelji i drugih nasilnih kaznenih djela. U pravilu su to ljudi koji su nezaposleni, konzumiraju drogu ili alkohol, nižeg su stupnja obrazovanja, općenito su skloni devijantnom ponašanju i traže priliku gdje bi ga iskazali. Takav profil ljudi sportska natjecanja, javna okupljanja i prosvjede koriste kao paravan kako bi mogli ispoljiti ono što inače čine. Dobar dio njih takve prekršaje i djela čine pod utjecajem gomile i skupine. Jedan dio njih, nakon privođenja postane svjestan što ih čeka pa iznose svoje razloge, isprike i molbe. U svakom slučaju, radi se o osobama koje su i koje će biti problem svakom društvu, bez obzira koja politička opcija vladala, jer kad se sagleda njihova geneza vidi se da su to osobe takvog profila i zanimanja.

Bitno je naglasiti da je policija postupala samo prema oštrici i onima koji su iskočili iz te mase, koji su napadali ili pokušali razbiti policijski kordon ili su uza se imali piro-tehnička sredstva, opasne predmete pogodne za nanošenje ozljeda i napad (kamenje, improvizirane palice), boce s alkoholom te onima koji su odbili slušati upozorenja i zapovijedi.

Glavna karakteristika jednog dijela medija jest senzacionalizam, preuvečavanje i prikazivanje takvih i sličnih događaja nerealno, uloženje u konflikte kako bi zaostrili situaciju i time stvorili prostor za daljnje pisanje o određenoj temi. Postoje mnogi slučajevi u kojima interventni policijac satima obavljaju svoj posao ne intervenirajući. Isto tako postoje slučajevi u kojima neki huligan napadne policijaca, a policijac je, kako bi se obranio i spriječio daljnji napad upotrijebio sredstvo prisile (palica, tjelesna snaga i dr.). Upravo je to postupanje policijaca kameri daleko najinteresantnija stvar. Nije zanimljivo kada netko napada, gura, gađa ili udara policijaca, što je uništena policijska oprema, što je policijac ozlijeden, kao da se podrazumijeva da su policijaci plaćeni da imaju razbijene glave. Međutim, kada se radi o bilo kakvom postupanju tog istog policijaca, odnosno odgovoru na napad, to postaje sasvim druga priča. Takva reakcija prikazuje se kao policijska brutalnost. Takvo prikazivanje slike kreira javno mnjenje i iskriviljuje percepciju građana. Rijetki su oni koji staju iza policije i na objektivan način prenose takve događaje. Policijski posao je vrlo nezahvalan posao. Policiju se stavljaju između čekića i nakovnja. Ona je institucija koja prije svega treba poštivati i provoditi zakon. Zakon je jasan. A zakone donose zakonodavna tijela. Ako se netko ne slaže sa zakonom i želi njegovu izmjenu, legitiman put je obratiti se onima koji ga donose, a ne onima koji ga provode. Sve dok je zakon na snazi treba ga poštivati jer policija samo radi i dužna je raditi svoj osnovni i temeljni posao. Nasilje demonstranata nije prihvatljivo ni zakonom ni na bilo

koji drugi način. Ako je policija prisiljena upotrijebiti silu, ona to čini striktno po zakonu, pazeći da ne dođe do nepotrebnog stradanja ljudi i imovine. Jedini motiv policije jest poštivanje zakona, a samim time i očuvanje javnog reda i mira.

Kontrolom svakog pojedinog postupanja utvrđeno je da tijekom svih održanih prosvjeda policija nije učinila pogrešku te da ni jedan policijski službenik nije prekoračio svoje ovlasti. Sve uporabe sredstava prisile ocijenjene su zakonitim i opravdanim.

Nasilje je štetno, nedopustivo i protuzakonito. Prosvjedi moraju biti kulturni i civilizirani bez kompromitiranja njihovog demokratskog karaktera. Nasilje do kojeg dolazi kada velike mase ljudi prosvjeduju nije rješenje za probleme i teškoće u kojima živimo. Nismo zasluzili razbijanje izloga, uništavanje automobila, trganje prometnih znakova, a pogotovo ne ozljedivanje i ranjavanje naših građana. Nisu naši policijaci, koji samo rade svoj posao i provode zakone demokratske države, zasluzili da se po njima bacu kamenje i staklene boce. I oni samo rade za svoju plaću i uzdržavaju svoje obitelji. Još nedavno smo plakali za žrtvama koje je agresor ostavljao za sobom. Zar je doista došlo do toga da sami na sebe dižemo ruku?!

Nikolina GOTAL

Snimio Ivica LAJTNER, IJP PUZ

Razgovor s
povodom:
dr. Ante Nazor,
ravnatelj
Hrvatskog
memorijalno-
dokumentacijskog
centra
Domovinskog
rata

Neovisna i slobodna Hrvatska njihovo je životno djelo, njima je dugujemo!

ožujak/travanj ■ 2011. ■ mir ■ ugled ■ povjerenje

Uloga hrvatske policije u obrani i oslobađanju Hrvatske u Domovinskom ratu bila je iznimna. Slobodno možemo reći - veličanstvena

Povjesničar dr. Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata omiljen je u hrvatskoj braniteljskoj populaciji kako među braniteljima pripadnicima Hrvatske vojske tako i MUP-a, pripadnicima specijalne i temeljne policije. Sam branitelj, dr. Nazor pouzdan je znanstveni književnik, autor i suautor niza zapaženih radova, studija i knjiga o akcijama i operacijama vođenima tijekom obrambenog Domovinskog rata. Protekla dva mjeseca hrvatske branitelje, građane zaučupila su pitanja dosadašnjeg vrednovanja i odnosa prema Domovinskom ratu svekolike hrvatske i međunarodne javnosti, posebice suđenja i procesuiranja hrvatskih branitelja i generala izvan hrvatskih granica. Tim povodom razgovarali smo s dr. Nazorom.

MUP: Ovih je dana svjetlo dana ugledala monografija Hrvatska policija u Domovinskom ratu, prva knjiga takve vrste koja na jednom mjestu otkriva i rasvjetljava neprocjenjivu ulogu naše policije u obrambenom Domovinskom ratu (1990. – 1995.). Vi ste autor povijesnog, znanstvenog dijela monografije. Koje novine otkriva ona hrvatskoj, ali i međunarodnoj javnosti? Zašto se na takvu knjigu čekalo puno desetljeće i pol?

A.N: Zaista ne znam zašto se na knjigu o ulozi policije u Domovinskom ratu čekalo ovoliko dugo, no činjenica je da s prezentacijom događaja iz Domovinskog rata kasnimo općenito. To je razlog više za zahvalnost svima u MUP-u koji suinicirali i podržali pisanje i objavljivanje ove monografije – od ministra Tomislava Karamarka, glasnogovornika MUP-a Krune Borovca, tajnika Kabineta ministra Dubravka Novaka i svih vas iz Službe za odnose s javnošću MUP-a RH koji ste radili na toj knjizi. Čitateljima će biti posebno zanimljiv drugi dio knjige, jer je u njemu prezentirano memoarsko gradivo neposrednih sudionika događaja. Vjerujem da velik dio njihovih sjećanja nije poznat široj javnosti, pa čak ni povjesničarima koji se bave istraživanjem povijesti Domovinskog rata. A riječ je o iznimno potresnim sjećanjima, o primjerima nevjerojatne hrabrosti i solidarnosti hrvatskih branitelja, o vrijednostima koje su nam oni ostavili u nasljeđe: hrabrost, požrtvovnost, znanje, sposobnost improvizacije u najtežim okolnostima, visoka razina morala i domoljublja. Brojnim i raznovrsnim svjedočenjima koja su prezentirana u knjizi zajednički je osjećaj ponosa na sudjelovanje u Domovinskom ratu i sjećanje na poginule suborce, koji su život dali za Domovinu. Neovisna i slobodna Hrvatska njihovo je životno djelo, njima je dugujemo! Taj ponos dužni smo prenijeti našoj djeci i zato su ovakve monografije sa sjećanjima sudionika Domovinskog rata iznimno važne, jer ako nam djeca ne prepoznaaju značaj toga razdoblja hrvatske povijesti i njegove vrijednosti, prije

svega domoljublje, bojim se da nam budućnost nije zajamčena. No, uspjeh ove monografije neće moći biti potpun, ako ona ne dobije nastavak, jer se jednom knjigom ne mogu obuhvatiti svi zanimljivi događaji iz Domovinskog rata u kojima je sudjelovala policija. Ona treba biti poticaj da se nastavi s prikupljanjem i objavljuvanjem memoarskoga gradiva.

MUP: Na predstavljanju spomenute knjige Vi ste naglasili iznimnu ulogu i značaj policije, prije svega u obrani, a potom i u oslobađanju Hrvatske u Domovinskom ratu? O toj temi danas se gotovo u nas uopće ne govori, ne piše, nije medijski zanimljiva? Samo predstavljanje monografije nisu uopće zabilježile kamere niti jedne televizijske kuće u nas?

A.N: Tko znanstveno istražuje povijest Domovinskoga rata ili je bio u vrhu vlasti, svjestan je činjenice da je uloga hrvatske policije, prije svega, u obrani, a potom i u oslobađanju Hrvatske u Domovinskom ratu bila iznimna. Slobodno možemo reći - veličanstvena. Zato je sramotno da na promociji te monografije nisu bile TV kamere. Ako neki nemaju osjećaj prema Domovinskom ratu, što je očito, onda su barem zbog profesionalnosti trebali poslati kameru koja će zabilježiti taj događaj. Jer ne postoji niti jedan profesionalni kriterij kojim se može opravdati nezainteresiranost za promociju knjige Ministarstva unutarnjih poslova, koja je tiskana u povodu 20-te obljetnice pogibije prvoga hrvatskoga branitelja u Domovinskom ratu – redarstvenika Josipa Jovića, posebice s obzirom na tužnu činjenicu da je tijekom Domovinskoga rata ubijeno oko 720 hrvatskih policajaca, da sudbina njih 32 još nije poznata i da je ranjeno oko 3500 hrvatskih policajaca.

Domovinski rat je najsjajnije razdoblje hrvatske povijesti

MUP: Po Vama je Domovinski rat najsjajnije razdoblje hrvatske povijesti. Vaš kolega, također povjesničar aktualni ministar MUP-a Tomislav Karamarko pak Domovinski rat naziva najznačajnijim događajem u našoj nacionalnoj povijesti. Pojasnite te svoje, vaše tvrdnje? Kakav je Vaš osobni stav prema obrambenom Domovinskom ratu?

A.N: Domovinski rat jest najsjajnije razdoblje hrvatske povijesti, kad se uzme u obzir da je, u onako teškim političkim i vojnim okolnostima kakve su bile 1990. i 1991., stvorena suvremena Republika Hrvatska i obranjena od nemilosrdne srpske agresije, da je potom uspjela izboriti međunarodno priznanje i oslobođiti okupirane dijelove svoga teritorija, te da, zašto i to ne spomenuti, nakon dugo vremena Hrvati nisu međusobno ratovali.

Nije sporno i ne treba sumnjati da će generali Ante Gotovina i Mladen Markač u hrvatskoj povijesti zauvijek ostati zapisani kao generali pobjednici, kao zapovjednici pobjedničke hrvatske vojske i policije.

Upраво zbog ovakve presude siguran sam da će sljedeća proslava „Oluje“ biti najmasovnija do sada

Brojnim i raznovrsnim svjedočenjima koja su prezentirana u knjizi „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“ zajednički je osjećaj ponosa na sudjelovanje u Domovinskom ratu i sjećanje na poginule suborce, koji su život dali za Domovinu. Neovisna i slobodna Hrvatska njihovo je životno djelo, njima je dugujemo! Taj ponos dužni smo prenijeti našoj djeci i zato su ovakve monografije sa sjećanjima sudionika Domovinskog rata iznimno važne, jer ako nam djeca ne prepoznaju značaj toga razdoblja hrvatske povijesti i njegove vrijednosti, prije svega domoljublje, bojim se da nam budućnost nije zajamčena.

MUP: Mnogima ni danas, nakon svega, u Hrvatskoj to nije jasno? Hrvatski mediji, recentna umjetnost Domovinski rat percipiraju i prikazuju uglavnom u negativnom svjetlu? Kao da su svi izašli „stilski i ideološki“ iz Štulić - Bregović - Kusturićine škole, tj. Kabanice (ruski su realisti pisci klasični izašli iz Gogoljeve novele pod naslovom Kabanica)?

A.N: Ne bih sada ulazio u analizu zašto se u pojedinim hrvatskim medijima Domovinski rat prikazuje u negativnom svjetlu. Je li to želja za senzacijom ili nešto drugo? Ne bih ulazio ni u motive autora članaka koji obiluju neistinama ili poluinformacijama. Povjesničari moraju poštovati znanstvenu metodologiju, ne smiju miješati uzroke i posljedice, niti zanemariti kronologiju događaja, a svoje zaključke trebaju temeljiti na povijesnim izvorima. To je jedini put do objektivnog zaključka. Nažalost, u javnosti se, posebice u dijelu medija, često govori samo o posljedicama, a zanemaruje se uzrok. Činjenica je da u plasiranju netočnih informacija ili poluinformacija u hrvatski, pa i svjetski, medijski prostor prednjače pojedine nevladine udruge (sjetite se samo izjave da je Hrvatska kriva za rat jer je 25. lipnja 1991. proglašila samostalnost) i nekoliko, uvjek istih, novinara, koji pišu kao da su glasnogovornici Haškog tužiteljstva, te poneki povjesničar koji na neprovjerjenim podacima iz članaka takvih novinara temelji svoje zaključke. Spomenuta manjina već je duže vrijeme sveprisutna u medijima ...

Sramotna presuda Haaškog tribunala

MUP: Ipak, presude Haaškog tribunala izrečene hrvatskim generalima Anti Gotovini, Mladenu Markaču 15. travnja kao da su osvijestile hrvatsku svekoliku javnost u poimanju Domovinskog rata. Zašto je po Vašem mišljenju došlo do izricanja tako drakonskih kazni, a one nisu utemeljene na utvrđenoj istini i činjenicama, što više izvrću povijest. Ostajete li i dalje pri tezi da smo s razlogom ponosni na Domovinski rat, posebice na „Oluju“ – „kraljicu

svih hrvatskih bitaka“ – jer je Hrvatskoj donijela toliko željenu slobodu i teritorijalnu cjelovitost. „Oluja“ nije bila zločinački pothvat, hrvatski generali koji su zapovijedali u „Oluji“ nisu zločinci. To su činjenice, dokumentirane i argumentirane, dakle znanstveno utemeljene, koje ne može osporiti niti jedna sudska presuda?

A.N: Već sam rekao i ponovit ću: „Oluja“ je oslobođilačka operacija, a hrvatski generali nisu zločinci. To su činjenice, utemeljene na povijesnim izvorima, koje ne može osporiti niti jedna sudska presuda. Gledano kroz prizmu povjesničara, ovakva presuda je sramotna, doživljavam je kao nastavak srpske agresije i definitivnu potvrdu da presudama Međunarodnoga kaznenoga suda za bivšu Jugoslaviju u Haagu pravda nije zadovoljena! Iako sudske presude utvrđuju samo pravne aspekte kompleksnih povijesnih događaja, te iako su one ograničene na utvrđivanje kaznene odgovornosti i ne objašnjavaju povijesni kontekst nekoga događaja ili procesa, i dalje tvrdim da Haško tužiteljstvo nije dokazalo krivnju hrvatskim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču. Ovo nije kraj pravne borbe, što je doduše slaba utjeha hrvatskim generalima i njihovim obiteljima jer će do daljnega biti odvojeni. Oni su najveće žrtve današnje presude. Dakako, u raspravi o „Oluji“ moramo se sjetiti i stradalih civila srpske narodnosti tijekom i nakon te operacije, no spomenuti hrvatski generali nisu odgovorni za njihovo stradanje. Njihovom osudom pravda nije zadovoljena, niti su žrtve dobine satisfakciju. Čitam i gledam priopćenja „boraca za ljudska prava“ koji opravdavaju ovakve presude i pitam se ne bi li upravo oni trebali naglasiti da se pravda ne može postići nanošenjem nepravde. Kao da im je svejedno je li presuda pravedna ili nije. Naprotiv, određivanjem krivnje na način na koji to čini tužiteljstvo Haškoga suda, žrtvama njihove „pravde“ postali su i generali Gotovina i Markač, kao i njihove obitelji. Nije im dokazano da su izravno odgovorni za stradanje civila, a osuđeni su na visoke zatvorske kazne. Prema istim kriterijima, gotovo da ne bi bilo vojne operacije u 20. stoljeću koja se ne bi mogla kvalificirati kao „zločinački pothvat“, niti bi bilo zapovjednika, pa čak ni političara, kojemu se ne bi mogla pripisati odgovornost za ratni zločin. Da su hrvatski generali zločinci i da je oslobođilačka operacija „Oluja“ bila „zločinački pothvat“, gubici protivničke strane bili bi višestruko veći, u najmanju ruku „srebreničkih razmjeru“. Žalosno je da su te činjenice svjesni više zapovednici srpskih snaga u „Oluji“, nego sudbeno vjeće i pojedinci u Hrvatskoj koji se gotovo svakodnevno pojavljuju u medijima. Hrvatska je 1991. godine bila u težoj situaciji nego danas, kada je suverena država, pa se uz odlučno vodstvo i jedinstvo naroda uspjela obraniti. Stoga vjerujem da će u dalnjem pravnom postupku izrečene presude biti pobijene. Povjesno iskustvo pokazuje da se hrvatski narod nikad nije pomirio s nepravdom. Može li itko komu je stalo do istine prihvati presudu o „udruženom zločinačkom pothvatu“? Nije spomo

i ne treba sumnjati da će generali Ante Gotovina i Mladen Markač u hrvatskoj povijesti zauvijek ostati zapisani kao generali pobjednici, kao zapovjednici pobjedničke hrvatske vojske i policije. Upravo zbog ovakve presude siguran sam da će sljedeća proslava „Oluje“ biti najmasovnija do sada.

MUP: Slažete li se s mišljenjima kako je direktor Dokumentacijsko-informativnog centra "Veritas" Savo Štrbac bio glavni i, nažalost, najpouzdaniji izvor dokumentacije za haašku optužnicu protiv hrvatskih generala?

A.N: Nije važno je li Savo Štrbac bio glavni izvor dokumentacije za haašku optužnicu, nego je li njegova dokumentacija točna, a nije jer je neprecizna i tendenciozna. No, sigurno je da to nije bio jedini izvor. Primjerice, u presudi se navodi da je ona temeljena na Brrijunskom transkriptu, a on je dostavljen iz hrvatskih institucija. U znanstvenim krugovima Veritasova dokumentacija odavno se već ne uzima kao pouzdan izvor, no detalje o tome ostavimo za raspravu vezanu uz tužbu Hrvatske protiv Srbije za genocid. O „neutralnosti“ i „humanosti“, te o „moralu“ toga „sekretara“ srpske paradržave proglašene na okupiranom području Republike Hrvatske najbolje govore dokumenti tzv. „RSK“, no detalje i o tome ostaviti ću za raspravu u gore spomenutom sudskom procesu. U svakom slučaju, svojedobna izjava Save Štrbca da je u riječima haaškog tužitelja prepoznao svoj rukopis, ponajbolje govori o objektivnosti i kvaliteti teza koje je haaško tužiteljstvo iznosilo, odnosno o presudi koja je na temelju njih proglašena. Sve to potvrđuje staru poslovicu da pravo i pravda nisu isto. Glede spomenutih Brijunskih transkriptata, sudionici toga sastanka tvrde da u njima nije bilo ništa sporno čega bi se trebalo sramiti i što bi moglo štetiti hrvatskim generalima, dakako, pod uvjetom da se oni cijelovito i objektivno prikažu, uzimajući u obzir da je riječ o razgovorima o vojnoj operaciji. Istina, ostaje i pitanje je li se poštivala zakonska procedura u njihovu distribuiranju Haaškom судu.

Svaki narod mora se suočiti s tamnim stranicama svoje prošlosti – Hrvati su to već učinili, ali nikad se neće pomiriti s nepravdom

MUP: Ipak hrvatsku su svekoliku javnost ovih proteklih mjeseci, braniteljsku populaciju zaokupili slučajevi vukovarskog branitelja Tihomira Purde, zatim BiH generala Jovana Divjaka uhićenih po izdanim tjeralicama tijela Republike Srbije. Je li to samo „tehničko pitanje“ kako su olako tvrdili i neki naši visoki dužnosnici ili je posrijedi srpski scenarij za destabilizaciju RH i BiH, cijele regije, s obzirom da se zna kako bi naša zemlja Hrvatska trebala u predstojećim mjesecima završiti pristupne pregovore za ulazak u EU?

A.N: Za neki znanstveni zaključak trebao bih imati konkretnе dokumente koji će potvrditi da to

nije slučajno, no s obzirom na iskustvo koje imamo sa srbijanskim politikom, zaista je teško povjerovati da su sve to samo puke slučajnosti, ili da je to samo „tehničko pitanje“. Da je to tako, ne bi se hrvatskog branitelja i logoraša Tihomira Purdu na gotovo dva mjeseca odvojilo od obitelji, već bi se s njim, u duhu dobrosusjedskih odnosa, za koje kažu da nikada nisu bili bolji, obavio razgovor i zatvorio slučaj. Pa on je granicu prelazio više puta, a uhićen je baš sada kad je Hrvatska na korak od zatvaranja poglavila o pravosuđu i ulaska u EU. Osim toga, zatražiti izručenje vukovarskoga branitelja na temelju njegova priznanja iznudjenoga pod batinama u logoru, usprkos saznanju da je takvo priznanje pravno nevažeće, ne može netko tko ima dobre, odnosno dobrosusjedske namjere. Ako dovedete u pitanje čistoću obrane Vukovara, kao simbola obrane Hrvatske u Domovinskom ratu, doveli ste u pitanje i čistoću Domovinskoga rata. Jednako tako, general Divjak je simbol obrane Sarajeva od srpske agresije, simbol čistoće i humanosti branitelja kojima nije bila važna nacionalna pripadnost, nego otpor agresiji. Uhititi toga čovjeka, uprijeti prstom u njega, znači sugerirati da je on zločinac. I bez obzira na to što će on biti oslobođen, ostat će podatak da je uhićen zbog sumnje u počinjeni ratni zločin. Zato držim da to nije slučajno i da se na takve događaje mora odlučno reagirati, no to je već stvar politike. Nemojmo zaboraviti niti ispitivanje doktorice Vesne Bosanac, ravnateljice vukovarske ratne bolnice, koja je simbol humanosti. Moj je dojam da je sve ovo što sam spomenuo svojevrsna politička agresija pokrenuta iz Beograda. Iz središta odakle su i prije 20 godina krenuli tenkovi na Hrvatsku, a potom i na BiH. Kada kažem da to nije slučajno, imam u vidu djelatnost srpskih obavještajnih struktura, koje su već tijekom rata odradile zadaću i pripremale teren za optužnice, čak i u slučajevima koji su, s vojnog gledišta, sasvim čisti. Ne govorim napamet, već na temelju dokumenata srpske strane koje imamo u našem Centru. To možemo potvrditi upravo na primjeru događaja u Vukovaru i vukovarskoj bolnici, ali i na primjeru hrvatskih oslobodilačkih operacija u Domovinskom ratu. Mnogo je toga izmišljeno ili preuveličano. Ovo što se dogodilo Purdi, Divjaku i doktorici Bosanac u moralnom je smislu neprihvatljivo, a pravnici će ionako uvijek imati neko svoje objašnjenje. No, mislim da ovo nije samo pravno pitanje, a „tehničko pitanje“ može biti samo onima koji u ratu nisu ništa prošli, niti su išta osjetili.

Srbija ne može prikriti počinjene zločine, koliko god se trudila, može samo pokušati izjednačiti krivnju za rat u bivšoj Jugoslaviji i umanjiti odgovornost za počinjene zločine, koje je uzrokovala „velikosrpska“ politika. Stoga su i pokrenuti spomenuti „slučajevi“. Može se reći da je gotovo svaki narod u svojoj povijesti imao situaciju da je u njegovo ime netko počinio zločin nad pripadnicima drugih naroda. Sukladno tome, svaki narod mora se suočiti s takvim

„Oluja“ je oslobođilačka operacija, a hrvatski generali nisu zločinci. To su činjenice, utemeljene na povijesnim izvorima, koje ne može osporiti niti jedna sudska presuda. Gledano kroz prizmu povjesničara, ovakva presuda je sramotna, doživljavam je kao nastavak srpske agresije i definitivnu potvrdu da presudama Međunarodnoga kaznenoga suda za bivšu Jugoslaviju u Haagu pravda nije zadovoljena! I dalje tvrdim da Haaško tužiteljstvo nije dokazalo krivnju hrvatskim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču.

tamnim stranicama svoje prošlosti. To se odnosi i na hrvatsku povijest; hrvatska znanost i hrvatsko vodstvo suočilo se sa zločinima koji su, navodno u ime hrvatskog naroda, počinjeni u Drugom svjetskom ratu i osudilo ih je. Suočili smo se i s negativnim događajima iz Domovinskoga rata, barem s većinom njih, o čemu svjedoče presude hrvatskim vojnicima i zapovjednicima za slučajeve ubojstva civila, tekstovi udžbenika u kojima se spominju takvi zločini, itd. Prema tome, navedeni i mnogo ostalih primjera pokazuju da se Hrvatska u velikoj mjeri već suočila s tamnim stranama svoje prošlosti, ali da ne može prihvati nepravdu. Teško je pomiriti se s činjenicom da se u ime nekakve „interesne pravde“ incidenti proglašavaju planom, odnosno „uđruženim zločinačkim pothvatom“, te da sve ono što se dogodilo prije „Oluje“ nije važno. Kad se već postavlja pitanje suočavanja s prošlošću, činjenice pokazuju da to što je napravila Hrvatska u tako kratkom roku nakon krvavoga rata i pretrpljene agresije nije napravila niti jedna država, posebice ne država pobjednica u ratu. Je li slučajno to da neki stalno ističu da je s okupiranoga područja izbjeglo 150.000 Srba, a pritom zanemaruju činjenicu da su oni otisli na zapovijed svojih vođa, većinom zbog toga što nisu željeli živjeti u Hrvatskoj, ali i zbog straha zbog osvete nakon svega što su učinili Hrvatima. Je li slučajno to što uvijek isti „borci za ljudska prava“ prešućuju činjenicu da se zbog isključive politike vodstva pobunjenih Srba u Hrvatskoj, koju je podržavala većina od tih 150.000 Srba u samoproglasenoj državi na okupiranom teritoriju Republike Hrvatske, 384.664 prognanih i izbjeglih hrvatskih građana još u srpnju 1995. nije moglo vratiti u svoje domove, iz kojih su mnogi od njih protjerani već 1991. godine. I može li se biti vjerodostojan ako se ističe broj od 22.000 zapaljenih kuća srpskih vlasnika (što je uveličano), a ne spomene broj od više od 200.000 zapaljenih ili srušenih i opljačkanih kuća koje su u agresiji na Hrvatsku zapalile srpske snage, često baš „komšije“ iz susjedstva? Nije točan ni broj od 600 ubijenih civila u „Oluji“, koji nevladine udruge i pojedinci neprestano ponavljaju. Posebice nije u redu da oni koji ga spominju sugeriraju da su sve te ljudе ubili pripadnici hrvatskih snaga, što nije točno, jer za velik dio slučajeva ubojstava nije poznat njihov izvršitelj. Time ne želim relativizirati odgovornost pojedinaca na hrvatskoj strani za ubojstva tijekom i nakon „Oluje“, nego upozoriti da postoje i dokumenti srpske provenijencije koji pokazuju na koje su načine stradavali građani srpske narodnosti tijekom „Oluje“. I kad se već spominje da je „taj broj velik kao tri Ovčare“, treba podsjetiti da je iz vukovarske bolnice odvedeno i pogubljeno najmanje 266 osoba; (200 tijela ekshumirano je iz masovne grobnice na Ovčari, sudbina 55 osoba još nije poznata, a tijela ostalih ekshumirana su iz drugih grobnica), te da Ovčara nije jedino mjesto na kojem su srpske snage počinile masovne zločine tijekom Bitke za Vukovar i nakon nje. Navedena usporedba, ne samo da nije precizna, nego je, u najmanju ruku, neprimjerena, posebice kada se

zna za broj bijelih križeva na Memorijalnom groblju žrtava iz Domovinskoga rata u Vukovaru...

Jednako tako, naši susjadi se trebaju suočiti s činjenicom da je, navodno u ime srpskoga naroda, srbijansko vodstvo u 90-tim godinama prošlog stoljeća počinilo agresiju da bi ostvarilo projekt kojim je planirano da „svi Srbi žive u jednoj državi“, koja bi obuhvatila veće dijelove Hrvatske i BiH. Znam da je aktualnim srpskim političarima problem izgovoriti riječ ‘agresija’, jer u Srbiji još uvijek veliki broj ljudi podupire stranku koja drži da su zapadne granice Srbije duboko na hrvatskom teritoriju, na potezu Virovitica-Pakrac-Karlovac-Ogulin s dijelom Gorskog kotara-Karlobag.

Zločin na Ovčari dio je velikosrpskoga plana, a zločin u Paulin Dvoru je incident

MUP: Kako komentirate tekst Ivane Šimić Brodrožić, autrice bestselera „Hotel Zagorje“ objavljen u beogradskom književnom časopisu *Beton*, u kojem ona (sama je izgubila oca na Ovčari, proživjela s obitelji stradanje i razaranje Vukovara) piše o svom susretu i razgovoru „uz kavu“ s predsjednikom RH dr. Ivom Josipovićem na temu posjeta srbjanskog predsjednika Tadića Vukovaru, oprosta, isprika jednog i drugog predsjednika za počinjene zločine tijekom Domovinskog rata u Hrvatskoj. Mogu li se uopće poistovjetiti srpski zločini u Vukovaru na Ovčari i hrvatski u Paulin Dvoru?

A.N: Njezin tekst o susretu s predsjednikom Republike Hrvatske čini mi se iskren. No, umjesto komentara o njemu, naglasio bih da je obilježavanje grobova svih nevinih žrtava rata human i civilizacijski čin. Držim da je važno stvarati i njegovati svijest u društvu o tome da zločini nisu prihvatljivo ponašanje i da sve počinitelje zločina treba osuditi, a žrtvama odati počast, bez obzira na to kojoj strani, narodnosti ili vjeri pripadaju. Dakako da tolerantnost i dobrosusjedski odnosi nemaju alternativu ako želimo mir, a svatko normalan ga želi, prije svega zbog svoje djece. No, sve dok pravda nije zadovoljena, mir ne može zaživjeti. Upravo povijest to potvrđuje. Svestan sam i da su kompromisi, ma koliko bili bolni, katkad nužni da bi se postigao konačan cilj, posebice mir. No, upravo zbog brojnih žrtava u Domovinskom ratu pritom je važno odrediti granicu ispod koje se ne smije ići. U tom kontekstu već sam prokomentirao odlazak dvojice predsjednika na Ovčaru i u Paulin Dvor, pa ću ponoviti: Nitko dobronamjeran ne može biti protiv dobrosusjedskih odnosa, ni protiv odavanja počasti svim nevinim žrtvama rata, pa tako i sugrađanima srpske nacionalnosti koji su ubijeni u Paulin Dvoru. No, držim da predviđeni program posjeta Ovčari i Paulin Dvoru u istom danu nije bio primjerjen, jer se tom prilikom nije upozorilo na razlike u motivima koji su doveli do zločina na spomenutim mjestima, odnosno se spomenulo tko

je odgovoran za agresiju. Naprotiv, spomenute su „loše politike”, što podrazumijeva ravnotežu krivnje Slobodana Miloševića i Franje Tuđmana, a to nije točno. Nije li i ovakva Haaška presuda hrvatskim generalima za „udruženi zločinački pothvat” na tragu izjednačavanja krivnje i pokušaja revizije povijesti? Ovčara ima duboku simboliku, ne samo kao stratište na kojem je počinjen zločin koji se po razmjerima ne može izjednačiti ni s jednim mjestom stradanja građana srpske nacionalnosti u Domovinskom ratu, nego i kao mjesto sjećanja na više desetaka masovnih i više stotina pojedinačnih grobnica na širem vukovarskom području, u koje su srpske postrojbe zakopale svoje žrtve. Uz svo poštovanje prema svakoj žrtvi, treba znati da je zločin na Ovčaru dio velikosrpskoga plana, a zločin u Paulin Dvoru je incident. To je potrebno imati na umu prije nego što se kreće u pojedinosti. Primjereno bi bilo da je predsjednik Srbije prvo posjetio Ovčaru i, što bi bilo više od puke simbolike, progovorio o srpskoj agresiji na Hrvatsku, a da je drugom prilikom posjetio Paulin Dvor i još neko od mnogih mesta stradanja Hrvata. Nije moguće, naime, graditi budućnost i govoriti o iskrenom pomirenju, ako ocijena pojedinih povijesnih događaja nije utemeljena na činjenicama ili, da budem aktualan, ako pravda nije zadovoljena. Hrvatska se već suočila i suočava se i s negativnim stranama svoje prošlosti. Kad to učini i srpska strana, odnosi između Hrvatske i Srbije moći će biti iskreni i prijateljski. Za dobrobit naše djece tome svi trebamo težiti. U Hrvatskoj nije bio građanski rat, kako tvrdi predsjednik Tadić, nego srpska agresija na Hrvatsku, uzrokovanu velikosrpskom politikom. Sve ostalo su posljedice takve politike i agresije. Jednako tako, „Oluja” nije zločinački pothvat, ma kakva bila konačna presuda Haaškog suda.

MUP: Srpskim vojnicima, pripadnicima paravojski, JNA koji su sudjelovali u agresiji na Hrvatsku Srbija će dodijeliti medalje za „zasluge”. Hrvatski pak branitelji ne mogu dobiti medalje za sudjelovanje u VRO Maslenica i Medački džep. Kako to tumačite?

A.N.: Držim da bi sve veće oslobođilačke operacije Hrvatskih oružanih snaga u Domovinskom ratu trebale imati svoje medalje, jer je njima osigurana teritorijalna cjevitost Republike Hrvatske. To što Srbija dijeli medalje svojim vojnicima za sudjelovanje u ratu u Hrvatskoj, samo potvrđuje zaključak da je Srbija sudjelovala u agresiji na Hrvatsku i razotkriva istinu o tome koliko joj je stalo do razvijanja dobrosusjedskih odnosa s Hrvatskom.

Korektna suradnja s MUP-om i ministrom Karamarkom

MUP: Kavkom ocjenujete Vašu suradnju s Ministarstvom unutarnjih poslova, ministrom Karamarkom?

A.N.: Suradnja s Ministarstvom unutarnjih poslova i ministrom Tomislavom Karamarkom do sada je bila

korektna. Posebice me je veselila suradnja na knjizi „Policija u Domovinskom ratu“.

MUP: Ravnatelj ste Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata utemeljenog 2. ožujka 2005. godine. Zašto baš na taj dan? Predstavite ukratko našim čitateljima rad Centra, temeljne djelatnosti, zadaće. Koliko djelatnika zapošljavate?

A.N.: Iako se podudara s povijesnim datumom prvoga većega oružanoga sukoba između hrvatske policije i srpskih terorista u Domovinskom ratu, datum osnivanja Centra – 2. ožujka 2005. – odabran je zbog toga što je tada zaposlena prva osoba u Centru. Dakako, ta podudarnost je zanimljiva. Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata utemeljen je kao javna znanstvena ustanova – specijalizirani arhiv, sa zadaćom prikupljanja, sređivanja i čuvanja te znanstvenoga istraživanja i publiciranja arhivskog gradiva iz Domovinskog rata. Smješten je u zgradi Hrvatskoga državnoga arhiva na Marulićevom trgu 21 u Zagrebu, a posjeduje oko 3300 kutija dokumentata, više od 11.000 fotografija i više od 1400 sati video zapisa. Centar ima 18 zaposlenih. Intenzivno prikupljanje i sređivanje gradiva te bogata izdavačka djelatnost (23 knjige do sada) i kulturno-prosvjetne aktivnosti Centra rezultat su napora svih njegovih zaposlenika. I u idućem razdoblju planiramo raditi istom dinamikom, što znači prikupljati i sređivati gradivo, te godišnje objaviti dvije zbirke dokumenata RSK, te po jednu fotomonografiju, knjigu memoarskoga gradiva i, prema potrebi, znanstvenu studiju. Među najvažnijim ciljevima Centra je da kroz neko vrijeme dobijemo nekoliko znanstvenika koji će doktorirati na temama vezanim uz Domovinski rat.

Hvala Vam na razgovoru..

Razgovarala: Biserka LUKAN
Snimila: Dubravka PAVKOVIĆ POGAČAR

Izdana monografija Hrvatska policija u Domovinskom ratu

Potresna sjećanja koja hrvatska javnost do sada nije imala prilike čuti ili pročitati, svjedočenja o primjerima nevjerojatne hrabrosti i solidarnosti obilježila su drugi dio knjige i potvrdila vrijednosti koje nam je Domovinski rat, prije svega hrvatski branitelji – vojnici i policajci, ostavio u nasljeđe: hrabrost, požrtvovnost, znanje, sposobnost improvizacije u najtežim okolnostima, visoka razina morala i domoljublja

U nakladi Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, potkraj ožujka izdana je monografija „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“. Njegini su autori: povjesnog dijela dr. Ante Nazor te drugog dijela, akcije – sjećanja – memoarska građa, novinarke Odjela za odnose s javnošću MUP-a: Marija Žužul, Biserka Lukanić, Nikolina Gotal i Ana Marija Vojković. Ona donosi prvu sveobuhvatnu kronološku analizu djelovanja hrvatske policije u Domovinskom ratu (1990. - 1995.). U

njoj su zabilježena svjedočanstva više od 150 redarstvenika, policajaca i specijalaca, sudionika Domovinskog rata, koja svjedoče o neprocjenjivoj ulozi hrvatske policije u obrambenom ratu, prijelomnom dijelu hrvatske povijesti. Ova knjiga je i znak zahvalnosti i sjećanja na više od 700 poginulih i više od 3600 ranjenih pripadnika MUP-a u Domovinskom ratu.

U povodu 20. obljetnice pogibije prvog hrvatskog redarstvenika u Domovinskom ratu Josipa Jovića i akcije „Plitvice - krvavi Uskrs 1991“, monografija „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“ svečano je predstavljena u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu 30. ožujka 2011. Brojnim uzvanicima o njoj su govorili ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko i recenzenti Dražen Vitez, general Marijan Mareković, Ante Nazor i Miroslav Akmadža.

Ministar Karamarko istaknuo je, među ostalim, kako su našu domovinu na svojim leđima upravo policajci prvi ponijeli, te da nema nijedne epohu u hrvatskoj povijesti koja se može mjeriti s njihovom ulogom u Domovinskom ratu.

Govoreći nadalje o samoj građi koju donosi monografija „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“, ministar Karamarko je istaknuo: - Na 416 stranica monografija donosi povjesne činjenice i sjećanja redarstvenika na „dane ponosa i slave“, na neprocjenjivu ulogu hrvatske policije u obrambenom Domovinskom ratu kao prijelomnom i najvažnijem trenutku cjelokupne hrvatske povijesti. Posebice ističem kako monografija odaje zahvalnost i priznanje svim hrvatskim braniteljima, pripadnicima specijalne i temeljne policije,

Monografija „Hrvatska policija u Domovinskom ratu“ može se kupiti u Zakladi policijske solidarnosti (Helena Biočić, tel. 6122 507) ili u knjižari na Policijskoj akademiji (spec. 26404) po cijeni od 200 kuna.

**Tomislav Karamarko, ministar
MUP-a RH**

Uzvanici na promociji

poginulima, ranjenima, invalidima dokazujući na dvije razine, povijesnoj i memoarskoj, da su oni bili prvi koji su stali u obranu napadnute domovine. Time su, po cijenu vlastitih

života, dali doprinos stvaranju hrvatskih oružanih snaga kao i oslobođanju Hrvatske te, konačno, našoj veličanstvenoj pobjedi u Domovinskom ratu.

Iz recenzija:

Sjećanja preživjelih sudionika rata - posebna vrijednost knjige

Prof. dr. sc. Miroslav Akmadža:

Monografija Hrvatska policija u Domovinskom ratu iznimno je vrijedan doprinos historiografskom proučavanju najnovije hrvatske povijesti, tj. povijesti stvaranja samostalne Hrvatske i njene obrane u Domovinskom ratu. Pisani izvori i svjedočanstva u ovoj knjizi zorno prikazuju djelovanje hrvatske policije u ratnim okolnostima u kojima policija, osim što obavlja svoje redovite poslove, istovremeno, što je jedinstven primjer u povijesti ratovanja, aktivno sudjeluje u oružanim borbama. U počecima oružane agresije srpsko-crnogorske armije na Hrvatsku, potpomognute pobunjenim hrvatskim Srbima, hrvatska policija bila je jedina ustrojena, iako slabo naoružana, formacija koja

je pružala oružani otpor znatno brojnijem i iznimno dobro naoružanom neprijatelju. Usjeporedo s vojnim djelovanjem hrvatska policija iznimno je profesionalno obavljala i sve svoje redovite poslove, te u teškim ratnim okolnostima uspijevala održavati javni red i mir, brinuti o sigurnosti u prometu, osiguravati ustanove od posebnog državnog interesa, kao i pojedine javne osobe, te suzbijati kriminalna djelovanja čiji intenzitet u ratnim uvjetima dodatno raste. Do formiranja Hrvatske vojske hrvatska policija bila je temelj obrane i jedini jamac sigurnosti hrvatske države i njezinih građana, ali i glavno izvorište kadrova buduće Hrvatske vojske. Nakon stvaranja Hrvatske vojske, specijalne postrojbe policije, ali i temeljna i pričuvna policija, nastaviti će zajedno s vojskom sudjelovati u svim važnijim obrambenim i oslobođilačkim akcijama od Dubrovnika do Vukovara, te tako dati iznimno doprinos u oslobođanju okupiranih hrvatskih područja i uspostavi hrvatskog pravnog poretku, mira i sigurnosti na cijelokupnom hrvatskom teritoriju. Hrvatski policaci u Domovinskom ratu izvrstan su primjer, kako se i u najtežim uvjetima može osigurati idealan spoj domoljublja i profesionalizma.

Ova monografija predstavlja prvu sveobuhvatnu analizu djelovanja hrvatske policije u Domovinskom ratu, kronološki prikazujući najznačajnije borbene aktivnosti u kojima je policija djelovala, bilo samostalno, bilo zajedno s Hrvatskom vojskom. Posebnu vrijednost prikazu tih policijskih aktivnosti daju sjećanja njihovih preživjelih sudionika. Iako su ta sjećanja subjektivna i ponekad vrlo emotivna, ona daju zorniju sliku događaja viđenih njihovim očima, što čitatelju daje mogućnost da stvara filmsku viziju pojedinih događaja. Razni izvorni materijali, intervju i bogatstvo ilustracija, upotpunjaju ovu monografiju, što će ne samo omogućiti čitatelju bolje razumijevanje materije nego i vizualni doživljaj, ali izazvati i razne emocije, od ponosa zbog ratnih uspjeha do tuge zbog ratnih strahota i izgubljenih ljudskih života.

Nigdje u svijetu policija nije odigrala tako značajnu ulogu u stvaranju i obrani svoje države kao što je to učinila hrvatska policija

Mr. sc. Dražen Vitez:

Kroz retrospektivni slijed od prvih ratnih previranja, postrojavanja 1. hrvatskog redarstvenika i pripadnika ATJ Lučko te pogibije prvog hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića pa sve do posljednjih veličanstvenih vojno-redarstvenih akcija u Domovinskom ratu „Bljesak“ i „Oluja“ prikazan je nemjerljiv, herojski doprinos hrvatske policije u stvaranju slobodne i samostalne Republike Hrvatske. Ova monografija potvrda je doprinosa i zaloge hrvatske policije te ponovo naglašava neospomu činjenicu, koju navode i sami autori, kako „...u novijoj povijesti nije poznato da je igdje u svijetu policija odigrala tako značajnu ulogu u stvaranju i obrani svoje države kao što je to učinila hrvatska policija“.

Kroz ovu monografiju nedvojbeno se potvrđuje još jedna značajna uloga policije u Domovinskom ratu. Naime, hrvatska policija bila je začetak organiziranog otpora agresoru, bila je početak iz kojeg su izrasle sve druge redarstvene i vojne formacije u Republici Hrvatskoj. I upravo zbog tih činjenica ova monografija je dokument koji će svima nama služiti kao podsjetnik na nemjerljiv, herojski doprinos

koji je imala policija u Domovinskom ratu te će poslužiti za edukaciju i obrazovanje niza novih naraštaja hrvatske policije.

Na jednostavan i novinarski način, kroz prikaz povijesnih događaja stvaranja države opisano je i stvaranje hrvatske policije koja je iz 1800 prvih hrvatskih redarstvenika te 1990. izrasla u modernu organizaciju koja broji preko 26 000 pripadnika. To je moralni kapital koji je današnja hrvatska policija naslijedila zbog uloge u Domovinskom ratu, a zbog čega je potrebno na primjeren način u redovnom životu i radu njegovati ratnu tradiciju hrvatske policije. Ova monografija će zasigurno osigurati da se sve ono što je prošla policija u Domovinskom ratu ne zaboravi.

Poseban značaj i važnost ove monografije leži u svjedočanstvima ljudi koji donose činjenice o događajima koje su široj javnosti manje poznate. Donosi podatke o „velikim bitkama

o kojima se malo zna“, poput bitke za Strugu Bansku i Pakovo Selo. Govori o stravičnim zločinima protiv civilnog stanovništva i ratnih zarobljenika, poput onog nezapamćenog događaja u Strugi Banskoj gdje su po prvi puta u Domovinskom ratu civilno stanovništvo i zarobljenici korišteni kao „živi štit“. Također se navodi i kako je „...vjerojatno jedinstvena činjenica u svijetu da je Policijska uprava Šibenik od 14. rujna 1991. godine u svom ustroju policijskih snaga imala obalnu topničku bitnicu 90 mm, koju je zaposjela uoči samog napada na grad Šibenik“ ili, pak, svjedoči o tome da su „...pripadnici specijalne policije... ovladali i savladali Velebitom ne samo u ljetnim, nego i ekstremnim zimskim uvjetima. To u povijesti nije uspjelo niti jednoj vojnoj postrojbi, osim pripadnicima skupnih snaga Specijalne policije MUP-a RH.“

Velika riznica istine

General pukovnik Marijan Mareković:

Pred hrvatsku javnost ponuđena je monografija Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske *Hrvatska policija u Domovinskom ratu*, dugo očekivano i potrebitno historiografsko djelo nakon čega će mnogo toga po pitanjima i događanjima tijekom domovinskog obrambenog rata biti jasnije.

Ovo osebujno pisano djelo i svjedočanstva o doprinisu policajaca i službenika u redovima MUP-a RH tijekom obrane Domovine Hrvatske, bit će za eminentne, dobro namjerne i objektivne povjesničare i istraživače velika riznica istine jer se radi

o vjerodostojnim događanjima iz naše nedavne prošlosti koja se nudi hrvatskoj i svjetskoj javnosti. Izvojavana pobjeda i mir građanima Republike Hrvatske ne smiju biti odvojeni od cijelovite istine o prošlosti, jer su hrvatski policajci i branitelji plaćali visoku cijenu slobodi hrvatskih građana svojim životima, pa stoga se uz dostojanstveni iskaz i civilizacijski pijetet prema poginulim braniteljima pa tako i onim živima od dosljedne hrvatske javnosti treba očekivati konačna izgradnja pravedne države i hrvatskog društva.

Citatelji koje zanima ova tematika djelovanja policajaca i pripadnika Specijalne policije u Domovinskom ratu, uistinu će uživati jer im je ponuđena na uvid atraktivna tema, obrađena po znanstvenim kriterijima, obogaćena kartografijom i fotografijama, pisana jednostavnim stilom prilagođenim svim uzrastima i obrazovnim strukturama.

Knjiga je zamišljena kao prva u seriji memoarskoga gradiva o ulozi policije u Domovinskom ratu

Doc. dr. sc. Ante Nazor, recenzent 2. dijela monografije:

Domovinski rat najsajnije je razdoblje hrvatske povijesti. U iznimno složenim političkim i vojnim uvjetima Hrvatska se uspjela obraniti od srpske agresije i izboriti međunarodno priznanje, a potom vojnim putem oslobođiti najveći dio okupiranih dijelova svoga teritorija i primorati neprijateljsko vodstvo da mirnim putem vrati preostali okupirani dio hrvatskoga Podunavlja u ustavno-pravni poredak Republike Hrvatske. Iznimnu ulogu, prije svega, u obrani, a potom i u oslobođanju Hrvatske u Domovinskom ratu imala je policija. Stoga je hvale vrijedna inicijativa da MUP RH objavi monografiju koja će podsjećati na značaj i ulogu hrvatske policije u Domovinskom ratu.

Monografija se sastoji od dva dijela. U prvom, na nešto više od 50 kartica teksta je cjeloviti, znanstveno utemeljen pregled Domovinskog rata, s posebnim osvrtima na ustrojavanje i ulogu policije, a u drugom dijelu, na otprilike 520 kartica teksta, je prikaz pojedinih bojišta, akcija i operacija, utemeljen na memoarskom gradivu neposrednih sudionika navedenih događaja. Upravo je prikupljeno memoarsko gradivo neposrednih sudionika

događaja posebna vrijednost ove knjige. Potresna sjećanja koja hrvatska javnost do sada nije imala prilike čuti ili pročitati, svjedočenja o primjerima nevjerojatne hrabrosti i solidarnosti obilježila su drugi dio knjige i potvrdila vrijednosti koje nam je Domovinski rat, prije svega hrvatski branitelji – vojnici i policijaci, ostavio u nasljeđe: hrabrost, požrtvovnost, znanje, sposobnost improvizacije u najtežim okolnostima, visoka razina morala i domoljublja. Brojnim i raznovrsnim svjedočenjima, koja su prezentirana u knjizi, zajednički je osjećaj ponosa na sudjelovanje u Domovinskom ratu i sjećanje na poginule suborce koji su život dali za Domovinu. Neovisna i slobodna Hrvatska njihovo je životno djelo, njima je dugujemo! Taj ponos dužni smo prenijeti našoj djeci i zato su ovakva sjećanja sudionika Domovinskog rata iznimno važna, jer ako nam djeca

ne prepoznačaju značaj toga razdoblja hrvatske povijesti i njegove vrijednosti, prije svega domoljublje, bojim se da nam budućnost nije zajamčena.

Istina je, 2. dio knjige nije znanstvena studija, zastupljenost događaja nije jednaka, no i tako prikupljeni materijali vrijedno su memoarsko gradivo, koje može poslužiti za pisanje buduće znanstvene studije o policiji u Domovinskom ratu. O nekim događajima govorilo je više sudionika i posvećen im je veći prostor, što ne znači da su ostali događaji manje vrijedni ili da su namjerno zapostavljeni. Naime, namjera je da se nastavi s prikupljanjem i objavljivanjem memoarskoga gradiva o sudjelovanju hrvatske policije u Domovinskom ratu, tako da je ova knjiga zamišljena kao prva u seriji memoarskoga gradiva o ulozi policije u Domovinskom ratu. Dakako, jednom knjigom ne mogu se obuhvatiti svi zanimljivi događaji iz Domovinskog rata u kojima je sudjelovala policija, jer je takvih iznimno mnogo i teško ih je nabrojati, a kamo li opisati u samo jednoj knjizi. Stoga ova knjiga treba biti poticaj da se nastavi s prikupljanjem i objavljivanjem memoarskoga gradiva.

Upravo u tom kontekstu treba promatrati 2. dio monografije *Hrvatska policija u Domovinskom ratu* i odati priznanje grupi autora koja je prikupila i obradila memoarsko gradivo, te na taj način sačuvala od zaborava brojne događaje u Domovinskom ratu. Uz nužan oprez prema iznesenim podacima, koji zbog subjektivnosti prijavljeđača ne moraju uvijek biti točni, uspješno dočarana atmosfera i opis pojedinih događaja, koji su na taj način istrgnuti od zaborava i sačuvani za budućnost, našoj djeci na ponos, razlog su zbog kojega toplo preporučujem i podržavam objavljivanje ove monografije.

Marija KREŠ

Foto: Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR, Ivica LAJTNER

Škoda

Elisabeth Bruder,
direktorica marke
Škoda za Hrvatsku

POSLOVNI I PRIVATNI IZBOR

ŠKODA VOZILA NUDE ODLIČNU KVALITETU, IZNIMNE PERFORMANSE, VISOKU RAZINU UDOBNOSTI UZ POVOLJNU CIJENU, PA NE ČUDI ŠTO JE ŠKODA OCTAVIA NAJPRODAVANIJI MODEL NA HRVATSКОM TRŽIŠTU U 2011. GODINI

ako su korisnici nerijetko vrlo različiti, kriteriji izbora vozila za flotu ili privatnog korisnika su u pravilu isti. Svi želimo kvalitetu, pouzdanost, udobnost, što je moguće više prostora, dobre performanse i to sve uz minimalnu potrošnju i još manju cijenu. Ako usporedimo sve modele i marke koje se nude na tržištu onda ćemo teško naći nekoga da se bolje uklapa u navedene kriterije od bilo kojeg Škodinog modela. Ako krenemo od niže klase, odnosno Fabije preko limuzina Octavije i Superba do škodinog terenca Yetija. Stoga ne čudi da je Škoda jedna od najprodavanijih marki u Hrvatskoj, a Octavia najprodavaniji pojedinačni model u 2011. godini. To su prepoznali i kupci u svijetu pa je 2010. godina za Škodu bila rekordna u povijesti s prodanim 762.600 vozila.

OCTAVIA NAJPRODAVANIJA U 2011.

Rijetko se koji model poput Octavije može pohvaliti tolikom dozom povjerenja koje pobuđuje kod svojih vozača, a istovremeno i iznenađujućom prostranošću, performansama i ergonomijom. Ovisno o razini opreme i uređenja, dojam koji pobuđuje interijer nove Octavije može varirati od solidnog do luksuznog uređenja opremljenog crnim detaljima visokog sjaja ili čak drvenim umetcima.

Jedan od najjačih aduta Octavije je i prostrani prtljažnik. S 585 litara (605 u slučaju karavana) riječ je o najboljem rezultatu u klasi, a toliki potencijal prtljažnika popraćen je i robusnom platformom koja će bez problema podnijeti i povući masu od 600 do 650 kilograma - ovisno o ugrađenom motoru.

Vozila se moraju pripremiti za djelovanje u policijskim zadacima i to ne samo postavljanjem vizualnih oznaka već i ugradnjom posebne opreme. Završnoj kontroli prije isporuke su prisustvovali: Elisabeth Bruder direktorica marke Škoda, Vedran Prasnikar član Uprave P.Z.Auto i Dražen Došen direktor odjela Veliki kupci.

Škodu Octaviju su osim hrvatskih kupaca izabrali i hrvatski policajci, a da u toj odluci nisu usamljeni svjedoči i činjenica da policije dvadesetak europskih zemalja voze Škoda vozila

ENGLESKA

ŠKODA Octavia RS

ČEŠKA REPUBLIKA

ŠKODA Octavia

SLOVAČKA

ŠKODA Octavia Scout

MAĐARSKA

ŠKODA Octavia RS

SLOVENIJA

ŠKODA Octavia RS i Octavia Tour

Nova Škoda Octavia Tour 2

POSEBNA PONUDA SAMO ZA DJELATNIKE MINISTARSTVA UNUTARNJIH POSLOVA

Zlatna plaketa za kvalitetu i pouzdanost

Stručni žiri Hrvatske automobilske udruge

4

GODINE JAMSTVA

ŠKODA HRVATSKA ZAHVALJUJE MINISTARSTVU UNUTARNJIH POSLOVA NA UKAZANOM POVJERENJU!

Vaši ovlašteni Škoda partneri:

Čakovec: AC Jesenović, Zrinsko-Frankopanska bb, Tel.: 040/ 37 98 88; **Daruvar:** Auto Kotrba, Domobranska 1, Tel.: 043/ 33 45 70; **Karlovac:** ETT, Mala Švarča 155, Tel.: 047/ 052/ 53 57 00; **Rijeka:** Porsche Rijeka, Osječka 25a, Tel.: 051/20 82 08; **Sinj:** Autoservis Jajo, Filipa Grabovca bb, Tel.: 021/ 82 29 99; **Sisak:** AutoZubak, Zagrebačka bb, Tel.: 13, Tel.: 021/ 20 27 86; **Tučepi:** Auto Čović, Blato 24, Tel.: 021/ 62 37 10; **Varaždin:** AutoZubak, Vilka Novaka 50b, Tel.: 042/ 33 02 31; **Vinkovci:** Idol, A. Stepinca 2, Tel.: Jadrska cesta 145, Tel.: 023/ 23 49 04; **Zagreb:** Auto Remetinec, Remetinec 5f, Tel.: 01/ 61 41 341; **Zagreb:** AutoZubak, Kobiljačka 101, Sesvetski Kraljevec, Tel. 01/20 51

*Ponuda se odnosi na Octaviju Tour 1.4. 59 kW/80KS. Ponuda za kupnju i potrošačko kreditiranje putem Porsche mobilititia u akciji „MUP djelatnici“ u valuti EUR. Cijena Škode Octavie za gotovinu/iznos kredita: 98.988,-kn (tečaj automobilske odgovornosti za korisnike bonusa od 50% na osnovnu premiju osiguranja u prvoj godini finansiranja). Korisnici manjeg bonusa plaćaju razliku do 50% osnovne za određeno registracijsko područje. Kasko je besplatan Octavia Tour, kombinirana potrošnja goriva 6.4 - 7.1 l/km, kombinirana vrijednost emisije CO₂ 149 - 166 g/km. Slika je simbolična.

SIMPLY CLEVER

KOMPLETNO
OPREMLJENA SAMO ZA
96.000 kn*

Za model Nova Octavia Tour 2
iskoristite posebne uvjete
kreditiranja:

1.040 kn
mjesečni obrok*

**GRATIS u prvoj godini pri kupnji
i potrošačkog kreditiranja putem
Porsche mobilitia:**

KASKO POLICA

**50% PUNE PREMIJE POLICE AO
TROŠKOVI JAVNOG
BILJEŽNIKA**

**Ponuda vrijedi isključivo za Vas,
cijenjene djelatnike Ministarstva
unutarnjih poslova, te Vašu
rodbinu u prvom koljenu.**

PORSCHE
MOBILITI

www.skoda.com.hr

60 93 23; **Koprivnica:** AK Jesenović, Josipa Bukovčana 14, Tel.: 048/ 22 03 40; **Osijek:** Idol, Sv. L. B. Mandića 111/u, Tel.: 031/ 29 76 54; **Pula:** AutoZubak, Industrijska 2c, Tel.: 044/ 54 49 10; **Slavonski Brod:** AutoZubak, Gospodarska 4, Tel.: 035/ 40 53 40; **Split:** Marjan Auto, Matice Hrv. 15a, Tel.: 021/ 46 72 22; **Split:** Porsche Split, Salonitanska 032/ 35 72 02; **Virovitica:** Autocentar Pepa, Vinkovačka cesta 12, Tel.: 033/ 72 67 80; **Vodice:** Auto Bastić, Magistrala 1a, Tel.: 022/ 44 02 46; **Zadar:** Peta Brzina d.o.o., 040; **Zagreb:** Porsche Zagreb, Slavonska Avenija 10, Tel.: 01/ 24 99 666; **Zagreb:** Štasni d.o.o., Samoborska 294, Tel.: 01/ 37 93 200

1 EUR = 7,43 kn). Rok financiranja: 84 mj.; kamatna stopa: 6,99%; efektivna kamatna stopa: 7,02%; Ukupni iznos svih mjesecnih obroka/Ukupni troškovi ugovora o kreditu: 87.433,-kn; Predujam za vozilo: 30.000,- kn. Polica za prvu godinu financiranja, bez obveze nastavka plaćanja nakon prve godine. Troškovi javnog bilježnika besplatni su u prvoj godini financiranja. Ova akcijska ponuda isključuje druge akcijske ponude Porsche mobilitia. Modeli

Škoda

Superb je impresivno opremljena limuzina sa bogatom ponudom opreme i različitih motora. Od prošle godine je u ponudi i Combi izvedba s 1.865 litara prtljažnog prostora

Nudi se šest benzinskih motora, od 1,4-litrenog benzinca od 80 KS do 2.0 TSI s 200 KS rezerviran za RS modele. U ponudi su s ručnim mjenjačima od šest stupnjeva ili vrhunskim DSG-mjenjačima s dvije spojke. Izdvajajući se po performanse RS modela, najveća brzina 242 km/h, a ubrzanje do 100 km/h za samo 7,2 sekunde. Početni dizelski motor je 1,9-litreni TDI, koji takođe može biti opremljen i DSG mjenjačem, a prate ga čak tri nova motora s common-rail ubrizgavanjem. Manji obujma 1.6 litara i 105 KS te 2.0 u izvedbama sa 140 i 170 KS.

U ponudi je i prethodni model Octavije pod nazivom Octavia Tour koji se nudi s nešto manjim mogućnostima kombiniranja motora i opreme, ali je zato cijena izuzetno povoljna.

DOSTUPNA RASKOŠ

Škoda Superb je savršen poslovni partner na svakom poslovnom sastanku, ali jednako tako savršeno dobar "član" obitelji. Svoju konkretnost i sposobnost najavljuje dimenzijama na samom vrhu limuzina srednje klase, a Superb je jedan od najprostranijih modela kraćih od pet metara. Impresivna je i širina od preko 1,8 metara.

Superb se odlikuje vrhunskom ugrađenom tehnologijom poput multifunkcionalnih biksenonskih svjetala sa sustavom AFS (Adaptive Forward Lighting). Twindoor sustav otvaranja prtljažnika pomoću dvostrukih vrata prtljažnika omogućuje otvaranje kao kod četverovratnih limuzina, ali i zajedno sa stražnjim staklom kao kod peterovratnih modела. Važnost ovog sustava naglašava činjenica da se u prtljažniku skriva čak 595 litara prostora (1.700 litara s preklopjenim sjedalima). Poglavlje "tehnologijom do inovacije" vrhunac doseže s aktivnim sustavom

pomoći pri parkiranju koji proces bočnog parkiranja odraduje gotovo u potpunosti bez vozača.

Izvedba unutrašnjosti jednako je reprezentativna kao i vanjski izgled. Bez obzira radi li se o početnoj razini opreme s kromiranim dodacima ili najluksuznijoj Elegance izvedbi s drvenim umetcima, putnici će uživati u bogatstvu opreme, kvaliteti materijala i obilju prostora.

Tehnološka superiornost očituje se i u ponudi motora: tri turbo benzincsa s direktnim ubrizgavanjem obujma 1.4, 1.8 i 2.0 litara te najveći i najjači V6 motor obujma 3.6 litara i snage 260 KS. Tu su i tri dizela, 1.6 sa 105 KS i 2.0 TDI sa 140 i 170 KS. Pogon može biti samo na prednje ili sve kotače s jednim od četiri mjenjača u ponudi, ručni s pet ili šest brzina te DSG sa šest ili sedam brzina.

Škoda Fabia se osim kao limuzina također nudi i kao Combi, a slično Octaviji obje postoje i u RS izvedbi

ŠVICARSKA

ŠKODA Octavia, Octavia RS, Scout

PORTUGAL

ŠKODA Octavia

BELGIJA

ŠKODA Octavia

AUSTRIJA

ŠKODA Octavia

POLJSKA

ŠKODA Octavia

PO GRADU ILI TERENU

Škoda Fabia je od pojavljivanja 1999. godine jedan od stupova rasta prodaje. Na tržištu je već i druga generacija i to u obnovljenoj izvedbi, ali se glavni atributi nisu promjenili. Škodin adut u klasi vozila od četiri metra i dalje nudi dinamičan izgled, kvalitetno izvedeno i dobro opremljenu unutrašnjost po pristupačnoj cijeni. I Fabia ima impresivan raspon od čak deset benzinskih i dizel motora te tri mjenjača (ručni, automatski i DSG). I ovdje je vrhunac ponude RS model sa 180 KS i DSG mjenjačem sa sedam brzina. Važno je spomenuti i Combi izvedbu koja na sve nabrojeno dodaje i iznimnu upotrebljivost prtljažnika koji nudi maksimalnih 1.485 litara prostora.

Iako nije prva Škoda s pogonom na sve kotače, Yeti je prvi SUV. Elegantnih linija s bogatom opremom, snažnim motorima i superiornim pogonom Yeti je pravo vozilo za slobodno vrijeme.

Pogonski je sustav izuzetno moderan i krajnje lagan: 4x4 inačice su teže od onih s prednjim pogonom samo za 50 kg. Srce sustava čini višelamelna spojka koja je integrirana u kućište sa stražnjim diferencijalom. Prema instrukcijama upravljačke elektronike ta spojka na stražnju osovinu prebacuje više ili manje momenta, ako prednja osovina proklizne i do 90 posto snage može se prenijeti na stražnje kotače. S njim nijedan uspon nije prestrm i Yeti sigurno može mnogo više od bilo kojeg vozača koji će ga voziti. I kod Yetija kupci mogu birati između šest motora (tri benzinska i tri dizelska), četiri mjenjača te dvije mogućnosti pogona. Iako zvuči komplikirano što god izabrali nećete pogriješiti.

Yeti je prvo Škodino SUV vozilo koje se ponudom motora i mjenjača, bogatom opremom i kvalitetnim pogonom nameće kao logičan izbor vozila za slobodno vrijeme

NAJBOLJA POSTPRODAJA

ŠKODINA OVLAŠTENA SERVISNA MREŽA S 52 SERVISA ima najbolju pokrivenost servisima na području Republike Hrvatske. Stoga i ne čudi da jedna promotivna poruka za marku Škoda kao konkurenčku prednost navodi brzinu dolaska do ovlaštenog servisa, a glasi "zato što Vam treba prosječno 20 minuta da dođete do najbližeg ovlaštenog servisa".

Kad ste u servisu želite znati kad će vaš auto biti popravljen, a da nećete dugo čekati govor i činjenica da se 98% naručenih dijelova isporučuje u roku 24 sata bilo kojem ovlaštenom servisu. Dakle, vrlo su rijetki slučajevi kad kupac mora na popravak čekati duže od jednog dana. Svi djelatnici ovlaštenih servisa prolaze intenzivna školovanja u skladu s edukacijskim programom proizvođača. Dodatno, obvezni su polaziti i sva propisana dodatna školovanja u cilju usvajanja specifičnih znanja vezanih uz održavanje i popravke novih modela vozila i motora.

Treba istaknuti i još jednu prednost, a to je usluga Mobilnog jamstva. Naime, sva Škoda vozila imaju zagarantiranu besplatnu pomoć u slučaju zaustavljanja na cesti zbog tehničkog kvara vozila. Pomoć obuhvaća besplatno zbrinjavanje vozila i putnika u skladu s pravilima usluge Mobilnog jamstva. Mobilno jamstvo nema vremensko ograničenje, odnosno traje do kraja životnog vijeka vozila, uz uvjet da se vozilo redovno održava u ovlaštenom servisu u skladu s propisanim planom održavanja.

Škoda nudi i produženo jamstvo u trajanju četiri godine, a jamstveni uvjeti po svom opsegu obuhvaćaju sve što obuhvaća i dvo-godišnje jamstvo proizvođača, po čemu je ovo produženo jamstvo jedinstven proizvod na tržištu.

GRČKA

ŠKODA Octavia

GRUZIJA

ŠKODA Octavia

AZORSKI OTOCI

ŠKODA Octavia

MOLDAVIJA

ŠKODA Octavia RS

ESTONIJA

ŠKODA Superb

Dvadeset godina od Akcije „Plitvice“ i pogibije Josipa Jovića

Neki i danas uporno ne žele znati da je Domovinski rat bio pravedan, obrambeni, da smo mi imali pravo braniti svoju napadnutu zemlju, da je Josip Jović branio svoj dom, Hrvatsku i njezinu budućnost – naglasio je, među ostalim, u svom govoru ministar Karamarko

I ove godine na Plitvicama je 31. ožujka obilježena 20. godišnjica „Krvavog Uskrsa“, odnosno, redarstvene Akcije „Plitvice“ u kojoj je poginuo Josip Jović, prva žrtva u Domovinskom ratu.

Obilježavanju su prisustvovali visoki državni dužnosnici: predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović, načelnik Glavnog stožera OS RH general pukovnik Drago Lovrić, izaslanik predsjednika Hrvatskoga sabora Ivan Jarnjak, potpredsjednik Vlade i ministar zdravstva Darko Milinović, ministri MUP-a Tomislav Karamarko i MOBMS-a Tomislav Ivić. Na mjestu stradanja Josipa Jovića bili su i članovi obitelji Josipa Jovića, saborski zastupnici, predstavnici županijskih i lokalnih vlasti, predstavnici Udruga proizašlih iz Domovinskog rata: Udruge ATJ Lučko, Udruge Specijalne policije iz Domovinskog rata, Udruge Tigar 90/91 Rakitje, Udruge Prvi hrvatski redarstvenik i mnogi drugi.

Vijence su položili i zapalili svijeće članovi obitelji Josipa Jovića, izaslanstvo predsjednika RH na čelu s predsjednikom Josipovićem, Vlade RH predvođeno ministrom Karamarkom, izaslanstvo Hrvatskoga sabora na čelu s njegovim potpredsjednikom Ivanom Jarnjakom, Ravnateljstva policije na čelu s glavnim ravnateljem policije Oliverom Grbićem te izaslanstva županijskih i lokalnih vlasti, braniteljskih udruga i drugi.

Predsjednik Ivo Josipović je rekao kako i danas ima onih koji sumnjuju da Hrvatska neće uspjeti završiti pregovore s EU-om i izaći iz gospodarske krize.

- Siguran sam da možemo izaći iz gospodarske krize i završiti pregovore, a siguran sam i da će se svake godine na ovom mjestu i drugima koji su simbol Domovinskog rata moći s ponosom reći da je Hrvatska napravila još jedan korak prema onakvoj Hrvatskoj koju je vidio Josip Jović i drugi hrvatski branitelji - rekao je predsjednik Ivo Josipović.

Napomenuo je da će buduće generacije znati činjenice da jedan mali narod zna obraniti svoju slobodu i izgraditi svoju državu.

- Nisu se ustezali žrtvovati život da bi stvorili državu koja ima sve one vrijednosti koje jedna moderna država ima. - Sasvim sigurno - poručio je - neke generacije će gledati nas koji odgovaramo

za danas i sutra ove zemlje i pitati se jesmo li na ispravan način prepoznali ovu poruku hrabrosti, domoljublja i odlučnosti koje nam je ostavio Josip Jović - rekao je na kraju predsjednik Josipović.

Potpredsjednik Hrvatskog sabora i ratni ministar MUP-a Ivan Jarnjak je rekao da je u Domovinskom ratu Hrvatska pobijedila na ideji prvoga hrvatskog predsjednika Tuđmana o jedinstvu hrvatskog naroda.

Ministar Karamarko je podsjetio sve kako je redarstvena akcija na Plitvicama izvedena.

- Akcija Plitvice izvedena je uspješno u dvije etape. Pripadnici Antiterorističke jedinice Lučko, kao prethodnica, najprije su zauzeli Koranski most osiguravši ulazak ostalih snaga hrvatske policije u područje Nacionalnog parka Plitvička jezera. Potom su, u ranim jutarnjim satima 31. ožujka 1991., na sam Uskrs, do Koranskoga mosta došli pripadnici Jedinice za posebne namjene MUP-a RH Rakitje i zajedno s prethodnicom iz ATJ Lučko krenuli glavnom prometnicom u smjeru Hotela „Jezero“.

Pri kraju akcije, kad je većina terorista već natjerana na bijeg prema Korenici, tragično je preminuo od zadobivenih rana Josip Jović, 22-godišnji pripadnik Jedinice za posebne namjene Rakit - ispričao je Karamarko.

Ministar unutarnjih poslova prisjetio se stare mudrosti koja kaže da za velika djela treba podnijeti i podnositi i velike žrtve.

- Ponavljam, žrtva Josipa Jovića kao i tisuća hrvatskih branitelja to dokazuje i potvrđuje. Neki i danas uporno ne žele znati da je Domovinski rat bio pravedan, obrambeni, da smo mi imali pravo braniti svoju napadnutu zemlju, da je Josip Jović branio svoj dom, Hrvatsku i njezinu budućnost. Hrvatska policija začetak je stvaranja hrvatskih obrambenih snaga. Stoga, nikad ne smetnimo s uma neprocjenjivu ulogu hrvatske policije u

obrambenom Domovinskom ratu, tom prijelomnom, najvažnijem i ni s jednim usporedivim događajem cijekupne hrvatske povijesti - napomenuo je Karamarko.

Sjećajući se toga „Kravog Usksra 1991.“, žrtve Josipa Jovića i svih branitelja tijekom Domovinskog rata, okupljenima su se obratili načelnik Glavnog stožera OS RH general pukovnik Drago Lovrić i ministar MOBMS-a Tomislav Ivić. Na kraju komemoracije, riječi i molitve za poginulog Josipa Jovića i sve hrvatske branitelje izrekao je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac.

Novi spomenik

U povodu 20. obljetnice Akcije „Plitvice“, spomenik Josipa Jovića koji je podignut na mjestu njegova stradanja, oplemenjen je novim sadržajima. Novi kameni spomenik simbolično nas vodi kroz hrvatsku povijest od dolaska Hrvata na ove prostore pa sve do prve žrtve Domovinskog rata, policajca Josipa Jovića. U kamen su utisnute 22 stope koje simboliziraju 22 godine Josipova života. Spomen obilježje brojnim će turistima iz cijelog svijeta tako ispričati jedinstvenu hrvatsku priču.

Tradicionalni maraton u čast prve žrtve

Na komemoraciji su sudjelovali i ultra-maratonci u organizaciji Udruge specijalne jedinice policije „Grom“, koji su u spomen na Josipa Jovića pretrčali 97 kilometara od Karlovca do Plitvica. Nikica Vrabac, Saša Poljak, Alenko Katić, Mario Kišić, Damir Matan, Ivica Samovojska, Željko Grubiša, Ivica Grgić i Marinko Brozović krenuli su na 14-satno trčanje, a putem su odali počast poginulim hrvatskim braniteljima paljenjem svjeća na spomenobilježjima u Turnju, Donjem Budačkom, Slunju i Rakovici.

- Cilj je trčanjem dostoјno obilježiti i zadržati u trajnom sjećanju žrtve, ali i pobjede, pobjede, uspjehe, kao i ideale pripadnika specijalne policije tijekom Domovinskog rata, kazao je predsjednik udruge SJP Grom Dražen Perković.

Na Plitvice su stigli i maratonci iz Jovićeva rodnog mjesta Aržana, koji su u 24 sata pretrčali čak 240 kilometara.

Ana Marija VOJKOVIĆ
Foto: Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Dvadeseta obljetnica osnutka SJP „Grom“ PU karlovačke

Hrabi i odvažni ratni put „Gromova“ gromko i neizbrisivo upisan u najvažnije datume povijesti hrvatske policije i oružanih snaga u cijlini

Svečanim postrojavanjem, polaganjem vijenaca i paljenjem svjeća 3. ožujka 2011. godine započela je svečanost obilježavanja dvadesete obljetnice osnivanja Specijalne jedinice policije „Grom“ Policijske uprave karlovačke. Uz brojne uzvanike, među kojima su bile obitelji poginulih i smrtno stradalih pripadnika ove specijalne jedinice i njeni bivši pripadnici, svečanosti su nazočili i izaslanik ministra unutarnjih poslova zamjenik glavnog ravnatelja policije Dražen Vitez, savjetnik ministra Josip Mihaljević, zapovjednik Zapovjedništva specijalne policije Zdravko Janić, zapovjednik Zapovjedništva interventne policije Josip Turkalj i prijašnji načelnici Policijske uprave karlovačke Ivan Štajduhar, Dubravko Derk i Miroslav Akmadža.

Obraćajući se okupljenim obiteljima poginulih i smrtno stradalih policajaca, postrojenim policajcima Interventne jedinice policije, bivšim specijalcima, kao i ostalim uzvanicima, zapovjednik Interventne jedinice policije Policijske uprave karlovačke Dražen Perković, načelnik Policijske uprave karlovačke Josip Ćelić, župan Karlovačke županije Ivan Vučić i zamjenik glavnog ravnatelja policije Dražen Vitez u svom izlaganju prisjetili su se teških trenutaka i zasluga Specijalne jedinice policije „Grom“ Policijske uprave karlovačke u Domovinskom ratu, te im zahvalili u njihovom doprinisu u stvaranju demokratske i neovisne Republike Hrvatske.

Prigodne plakete dvadesetorici policajaca

Dvadesetorici aktivnih policijskih službenika koji su u postrojbi Specijalne jedinice policije, danas Interventne jedinice policije,

neprekidno 20 godina zamjenik glavnog ravnatelja Dražen Vitez, zajedno s načelnikom Policijske uprave karlovačke Josipom Ćelićem, uručio je prigodne plakete. Isto tako otvorili su i spomen obilježje u prostorijama Interventne jedinice policije za sedmoricu poginulih i smrtno stradalih policijskih službenika. Za poginute i smrtno stradale policijske službenike na prostoru baze Interventne jedinice policije služena je Sveta misa, koju je predvodio vojno-redarstveni biskup Juraj Jezerinac.

Zamjenik glavnog ravnatelja policije Dražen Vitez, upućujući čestitke u ime ministra unutarnjih poslova, istaknuo je kako je hrabi i odvažni ratni put „Gromova“ gromko i neizbrisivo upisan u najvažnije datume povijesti hrvatske policije i oružanih snaga u cijlini.

Načelnik Josip Ćelić, i sam bivši specijalac, s ponosom se prisjetio činjenice kako su se početkom 90-tih godina iz policijskih

Spomen soba SJP "Grom"

redova u redove specijalnih jedinica policije dobrovoljno javljali mladi hrvatski policijski koji su odlučnim djelovanjem agresivnoj politici odaslati odgovor hrvatske demokratske države te da se iz tih redova razvile hrvatske oružane snage i pobjednička vojska u Domovinskom ratu. Uzakjući na brojne zasluge i dug ratni put karlovačkih Gromova, istaknuo je da je kroz tu jedinicu prošlo oko tisuću pripadnika aktivnog i pričuvnog sastava te da im zbog njihovih zasluga treba dati priznanje i čestitati im jer da njih tada nije bilo ni mi danas ne bismo bili ovdje.

Dražen Perković, jedan je od dvadesetorice aktivnih policijskih službenika koji je u postrojbi Specijalne jedinice policije bio od samog početka, a danas kao zapovjednik Interventne jedinice policije, ponosan je na svoju jedinicu koja svojim iskustvom, znanjem i vještinama stečenim u Domovinskom ratu ostvaruje izvanredne rezultate, koje im priznaju i zapadne zemlje, poglavito prijateljska Njemačka. Kao zapovjednik tijekom Domovinskog rata vodio je postrojbu tijekom njihova ratnog puta kako diljem županije karlovačke, tako i diljem cijele Republike Hrvatske. Priječajući se tih dana zapovjednik Perković je istaknuo:

„Nakon ustrojavanja ZNG i HV Specijalna policija od 1992. do 1995. godine odlazi na najteža žarišta i akcije diljem Hrvatske te od 1992. godine odlazi na terene i borbene akcije, operacije od Papuka u Voćinu do Dubrovnika – Cavtata, gdje naša specijalna prva desantira tri dana prije glavnina snaga HV-a i osigurava nesmetani desant s mora 1. Gardijske brigade Tigrovi. Potom:

oslobađajuća Akcija „Maslenica“, „Medački džep“, „Gospic“, a sve do „Oluje“ jedinica je neprekidno na „drugom domu“ specijalca – Velebitu. Naravno, naša jedinica sudjeluje u završnim oslobađajućim vojno-redarstvenim operacijama „Bljesak“ i „Oluja“. „Oluja“ je za našu jedinicu posebnost jer jedina od svih specijalnih policija djeluje na dvije bojišnice.

Kao sve specijalne jedinice, tako i naša polovica Gromova sudjeluje na potezu Velebit – Gračac – Brusno – Lapac sve do BiH, a drugi dio jedinice sudjeluje na našem području županije te djeluje zajedno sa 1. Gardijskom brigadom Tigrovi iz područja Ogulina – Plaškog – Rakovice – Slunja – sve do granice sa BiH.“ Posebno je naglasio da današnja Interventna jedinica policije u svom sastavu ima 44-ero pripadnika Specijalne policije iz Domovinskog rata, a od toga njih dvadesetorica, koja su bila i u svečanom postroju, aktivni su pripadnici od 1991. godine do danas. Također, prisjetio se i svojih poginulih i smrtno stradalih kolega specijalaca koji su u Domovinskom ratu dali život za slobodnu Republiku Hrvatsku, a to su: Đoni Polović, Željko Brozović, Ivan Vuković, Zdravko Šebalj, Petar Belavić, Adrijan Goršić i Jure Čapan.

Svečanost u povodu obljetnice nastavljena je i 4. ožujka 2011. godine svečanim postrojavanjem veterana Specijalne jedinice policije iz Domovinskog rata i mimohodom kroz grad Karlovac u organizaciji Udruge Specijalne jedinice policije „Grom“ karlovačke županije. Postrojene veterane, njih 350, pozdravio je ratni ministar unutarnjih poslova, a sada potpredsjednik sabora Republike Hrvatske Ivan Jarnjak. Obraćajući se okupljenim veteranima i ostalim uzvanicima, istaknuo je poseban značaj pripadnika specijalne jedinice policije u borbi za neovisnu i slobodnu Republiku Hrvatsku u Domovinskom ratu.

Ovakva obilježavanja podsjetnik su svima nama, posebice nakon dvadeset godina da se prisjetimo svih zbivanja na prostorima diljem Lijepe naše, koja su obilježila povijest stvaranja neovisne i samostalne Republike Hrvatske, a ujedno i svih onih koji su svoje živote dali u najtežim danima stvaranja naše države.

Andreja LENARD
Foto: PU karlovačka, KAportal

Pakrac: Obilježena 20. godišnjica početka Domovinskog rata u RH

U Domovinskom ratu poginulo je 126 branitelja s pakračko-lipičkog područja te još preko 150 onih koji su taj kraj došli braniti iz drugih dijelova Hrvatske

U subotu 5. ožujka 2011. godine u Pakracu se održalo obilježavanje 20. godišnjice početka Domovinskog rata u Republici Hrvatskoj, pod pokroviteljstvom predsjednice Vlade RH Jadranke Kosor. Obilježavanju je prisustvovalo oko tisuću uzvanika i posjetitelja među kojima su bili državni tajnik u Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti Zoran Komar, savjetnik ministra MUP-a Josip Mihaljević, izaslanik predsjednika RH general Ivan Jurić, načelnik PU požeško-slavonske Nikola Janković te predstavnici udruga proizašlih iz Domovinskog rata i predstavnici županijskih i lokalnih vlasti.

Nakon svete mise za sve poginule i umrle hrvatske branitelje, koju je predvodio požeški biskup dr. Antun Škvorčević, održan je svečani mimohod ulicama Pakraca od crkve „Uznesenja blažene Djevice Marije“ do spomen obilježja hrvatskim braniteljima na rimokatoličkom groblju, gdje su položeni vijenci i zapaljene svjeće.

Prisutne je u ime Koordinacije udruga proisteklih iz Domovinskog rata Pakrac-Lipik pozdravio Miroslav Ivaničić, koji je i podsjetio na prvi dan ožujka 1991. godine kad su srpski pobunjenici zauzeli policijsku postaju u Pakracu i protjerali sve policajce Hrvate, te na njezino oslobađanje, dan kasnije, uz pomoć specijalnih postrojbi policije koje su došle iz Zagreba i Bjelovara.

Gradonačelnik Pakraca Davor Huška posebno je istaknuo kako je u Domovinskom ratu poginulo 126 branitelja s pakračko-lipičkog područja te još preko 150 onih koji su taj kraj došli braniti iz drugih dijelova Hrvatske.

„Zajedništvo koje smo pokazali u tom ratu i danas je Hrvatskoj prijeko potrebno, zato pozivam: hrvatski branitelji, podignimo višoko naš hrvatski barjak na putu i prema EU u građenju bolje i

ljepše nam domovine“ - pozvao je državni tajnik u Ministarstvu branitelja Zoran Komar.

Održana je pokazna vježba Specijalne jedinice policije, a potom je uslijedilo druženje svih sudionika na prostoru Tržnice Pakrac. Dočekan je i maratonac Duško Štrbac koji je s prijateljima istražao maraton pod nazivom „Počelo je na današnji dan“ na relaciji Gružišno Polje-Veliki Zdenci-Končanica-Daruvar-Pakrac čija simbolika podsjeća na izdržljivost i požrtvovnost naših branitelja.

Razgovor s Damirom Čavlovićem, sudionikom Domovinskog rata

Mi smo porazgovarali s Damirom Čavlovićem, djelatnikom PU požeško-slavonske, prvim hrvatskim redarstvenikom i dopredsjednikom udruge Hrvatske policije branitelja Pakrac-Lipik koji je bio neposredni sudionik prvih dana Domovinskog rata.

Na pitanje kako se zapravo zaposlio u policiji Damir odgovara da nakon što je RH postala samostalna Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske je 21. srpnja 1990. godine u *Večernjem listu* objavilo natječaj za prijem u tadašnju miliciju. Nakon ubrzanog tečaja krajem rujna i početkom listopada pripadnici postrojbe Prvi hrvatski redarstvenik raspoređuju se po policijskim postajama diljem RH tako da u Policijsku postaju Pakrac dolazi osam policajaca, među kojima i Damir.

„Dolaskom u Policijsku postaju gdje smo raspoređeni s danom 1. listopada 1990. godine nailazimo na otpor i negodovanje bivših milicajaca srpske nacionalnosti, a moram naglasiti da smo

neugodnosti doživljavali i od jednog dijela milicajaca hrvatske nacionalnosti" - prisjeća se Damir. Već u prosincu 1990. godine u Policijsku postaju dolazi druga skupina hrvatskih policajaca, a iskustvom poučeni Damir i kolege upozorili su ih kako da se ponašaju, s kim mogu otvoreno razgovarati, budući da je sve ukazivalo da srpski vrh predvođen Velikom Đakulom nešto spremava u Pakracu, a o čemu su izvjestili PU bjelovarsko-bilogorsku.

Upitali smo ga što je ukazivalo na to da se „nešto spremava“ na što Damir svjedoči kako su već krajem prosinca 1990. godine u Policijsku postaju pristizali milicajci srpske nacionalnosti iz drugih policijskih postaja u RH, a potom su uslijedile i mobilizacije rezervnog sastava milicije srpske nacionalnosti. Izvanredna sjednica skupštine općine Pakrac sazvana je 22. veljače 1991. godine. Na njoj je donesena odluka o pristupanju Pakraca SAO Krajini te se PP Pakrac stavlja pod okrilje SUP-a Krajine. Također je donesena odluka o razoružanju svih 16 policajaca hrvatske nacionalnosti.

- U razdoblju od 23. do 28. veljače 1991. godine nasuprot Policijske postaje u Vladikinom dvoru i dvorištu pravoslavne crkve podijeljeno je oružje srpskom stanovništvu koje je dovoženo kamionima "Croatia transa" u pratnji dvaju vozila JNA.

Ustavni sud Republike Hrvatske 28. veljače 1991. godine donio je odluku da se ponistiava odluka Skupštine općine Pakrac o pristupanju SAO Krajini. Na temelju te odluke tadašnji načelnik Policijske postaje Pakrac naredio je mobilizaciju rezervnog sastava milicije srpske nacionalnosti. Nedugo potom, 1. ožujka 1991. godine u Policijsku postaju su počeli pristizati rezervisti s dugim naoružanjem koje im je prethodno podijeljeno. Oko 5.30

sati iz pravca Daruvara počelo je pristizati pojačanje iz Bjelovara (Kukavice). Nakon nekoliko minuta proširila se vijest: "Policijska postaja Pakrac je u našim rukama". U njoj je zatečeno samo nekoliko osoba. Nedugo potom u Pakrac stiže i Specijalna policija iz Zagreba - govori Damir.

MUP RH je 2. ožujka 1991. godine u vezi događaja dao priopćenje za javnost u kojem se kaže: - Nakon što je Skupština općine Pakrac na svojoj sjednici od 22. veljače 1991. godine donijela odluku o stavljanju Policijske postaje Pakrac pod nadležnosti tzv. SUP-a Krajine, dio zaposlenih u policijskoj postaji svojim je nezakonitim ponašanjem pridonio zaoštravanju sigurnosne situacije na ovom području. Tako je na nelegalan način izvršena mobilizacija rezervnog sastava policije srpske nacionalnosti, pomoću kojih je oteto oružje šesnaestorici policajaca hrvatske nacionalnosti zatečenih u policijskoj postaji. Kako se odgovorne osobe u policijskoj postaji nisu odazvale na upozorenja i zapovijedi iz Policijske uprave u Bjelovaru, a budući da sve činjenice ukazuju na nepoštivanje zakona i pravila rada u službi prijeteći ugrožavanju javnog reda i mira u širim razmjerima, tako je MUP RH između 1. i 2. ožujka 1991. poduzeo operativne mjere kojima su uspostavljeni red i disciplina u Policijskoj postaji u Pakracu.

Damir je o tome svjedočio i u emisiji *Veterani mira* HTV-a zajedno s povjesničarom Antonom Nazorom gdje je na temu: „Gdje se dogodio prvi oružani sukob u RH?“ zaključeno da se to dogodilo u Pakracu, 2. ožujka 1991. godine te da je MUP bio jedina postrojba koja je štitila Ustavni poredak i da su prve žrtve bili upravo policajci. ●

Pripremila: Ivana RADIĆ

Svečano obilježena 20. obljetnica SJP Rode

Prvi u ratu - prvi u miru

Tadašnja PU varaždinska imala je tijekom Domovinskog rata 31 poginulog pripadnika te šestoricu nestalih, od toga 21 policajac je poginuo i 5 ih je nestalih u obrani Vukovaru - istaknuo je Ivan Jarnjak

„Dragi pripadnici SJP Rode PU varaždinske, u ovih 20 godina od vašeg osnivanja sjećamo se i osnivanja Specijalnih jedinica policije diljem Hrvatske, prisjećamo se dvadeset godina samostalnosti Hrvatske. Ovo je godina u kojoj ćemo obilježiti 20. obljetnicu samostalnosti i neovisnosti RH, godina koja nas treba ispunjavati posebnim ponosom jer u dvadeset godina, nama se dogodila cijela jedna povijest: od osamostaljenja, obrane, oslobođanja hrvatskog teritorija do ulaska Hrvatske u sve međunarodne institucije, trenutka kad smo u 2011. pred još jednim velikim povijesnim ciljem, a to je završetak pregovora i ulazak RH u EU. Ni jedan od tih ciljeva ne

bismo ostvarili da nije bilo vas i vaših prijatelja hrabrih hrvatskih branitelja, da nije bilo prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana, njegove odlučnosti, njegove i vaše ljubavi za Hrvatsku“, naglasila je među inim predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor u petak, 18. ožujka u Varaždinu, obraćajući se nazočnima na

Dražen Vitez, zamjenik glavnog ravnatelja policije sa suborcima prije svečanosti

svečanosti obilježavanja 20. obljetnice osnutka Specijalne jedinice policije Roda tadašnje PU varaždinske, u čijem je sastavu bila i današnja PU međimurska.

Samoj svečanosti, uz brojne tadašnje pripadnike SJP Roda, pripadnike Udruga Specijalnih jedinica policije iz cijele Hrvatske te obitelji poginulih nazočili su i potpredsjednik Sabora RH, ratni ministar MUP-a Ivan Jarnjak, ministar MOBMS-a Tomislav Ivic, ratni predsjednik Vlade RH Franjo Gregurić, župani Županije varaždinske i Županije međimurske Predrag Štrumac i Ivan Perhoč, gradonačelnik Varaždina Ivan Čehok, biskup Biskupije varaždinske mons. Josip Mrzljak, brojni uzvanici i gosti, kao i predsjednik Udruge SJP MUP-a Josip Klemm i njegini brojni članovi iz cijele Hrvatske.

Nazočne je uzvanike i goste pozdravio predsjednik USJP Roda Goran Mihalić, dok se u ime MUP-a okupljenima obratio Dražen Vitez, zamjenik glavnog ravnatelja policije i sam tijekom Domovinskog rata pripadnik i zapovjednik SJP Roda Varaždin kazavši: „U ovoj svečanoj prigodi obilježavanja 20. obljetnice SJP Roda PU varaždinske s ponosom s vama dijelim radost ove svečanosti. Prilika je sada da s ovog mesta uputim najsrdačnije

Dr. Ante Nazor i Zlatko Mehun na predstavljanju monografije USJP "Rode"

čestitke, pripadnicima USJP Roda.“ Vitez je zahvalio svim poginulim i nestalim pripadnicima Roda tijekom Domovinskoga rata na žrtvi za Domovinu, navodeći kako su Rode osnovane početkom 1991. u teškim i uzburkanim vremenima kada se ostvarivao tisućljetni san o hrvatskoj samostalnosti. Iznoсеći prebogat ratni put SJP Roda Varaždin, njihovo sudjelovanje u svim većim akcijama i operacijama tijekom Domovinskog rata diljem hrvatskih bojišta, kazao je kako ovaj svečani čin obilježavanja 20. obljetnice u svim pripadnicima Roda budi istodobno i ponos i bol i sjetu. „U svim

Predsjednik USJP "Roda" Goran Mihalić

našim akcijama na našem ratnom putu dlijem Domovine nosilo nas je domoljublje, pravednost, profesionalnost, motiviranost i nadasve dosljednost, etičnost i požrtvovnost", kazao je Vitez te zaključio: „Ulistinu želim da nam geslo SJP Roda „Prvi u ratu, prvi u miru, bude trajnim izvorom nadahnuća i podstrekom u sučeljavanju s današnjim izazovima koje pred najdražu nam Domovinu stavljuju nove povijesne okolnosti i sadašnji složeni suvremeni svijet. Neka nam živi jedina i vječna Hrvatska!"

Ivan Čehok pak je u vrlo emotivnom tonu, čestitajući 20. obljetnicu pripadnicima postrojbe, rekao kako povijest SJP Roda nije samo povijest jednoga naroda u posljednjih dvadeset godina: „Nego je zapravo povijest jedne herojske bitke, jednoga svjetloga i čistoga rata o kojem mogu svi sve lagati, o kojem se može izmisliti još tisuću ružnih priča, ali on će uvijek ostati u kolektivnoj povijesti nešto najsvetije i najčišće. Ovo je zapravo povijest koju smo imali prilike svaki na svoj način svjedočiti."

Ivan Jarnjak istaknuo je pak kako je tadašnja PU varaždinska imala tijekom Domovinskog rata 31 poginulog pripadnika te šestoricu nestalih, od toga 21 policijac je poginuo i 5 ih je nestalo u obrani Vukovaru te dodata: „Kad se govori o obrani Vukovara ne može se i ne smije se zaobići pripadnike PU varaždinske. Jer su oni bili bitan čimbenik u toj obrani. Vaš put je put na čast i slavu cijeloj hrvatskoj domovini, a posebno može biti ovaj kraj ponosan sa svima vama pripadnicima SJP Roda.

Također, tijekom svečanosti, predstavljena je netom izaslana u nakladi Udruge SJP Roda fotomonografija „20 proleća Roda“, koja pomno slikom i riječju bilježi prebogat ratni put SJP Roda, njihovu požrtvovnost, odanost svome narodu i Domovini. O monografiji su govorili dr. Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata i njegov urednik Zlatko Mehun.

Svečanost obilježavanja 20. obljetnice SJP Roda PU varaždinske započela je polaganjem vjenaca i odavanjem počasti

Pripadnici SJP Roda Damir Veseljak i Marijan Kuzel

poginulim i nestalim pripadnicima SJP Roda. Potom je u katedrali održano prigodno misno slavlje kojeg je predvodio vojni ordinarij biskup Juraj Jezerinac. Za završetak svečanosti pripadnici ATJ Lučko izveli ispred nove športske dvorane u Varaždinu atraktivnu pokaznu vježbu.

Marijan Kuzel i Damir Veseljak pripadnici SJP Roda tijekom Domovinskog rata, danas obojica policijski službenici PU varaždinske zahvalni su na uspješnoj organizaciji svečanosti na visokoj državnoj razini predsjedništvu Udruge SJP Roda. zajedno su Kuzel i Veseljak prošli mnoga bojišta i akcije, sjećaju se rado dana provedenih na Velebitu, u završnim VRO Bljesak i Oluja. Istakli su kako su obojica ushićeni i ponosni na svoju pripadnost Rodama, hrvatskoj specijalnoj policiji tada kad je bilo najpotrebnije. Oni su, domeću, tijekom Domovinskog rata održivali sa svojim Rodama i drugim pripadnicima Skupnih snaga SJP MUP-a sve svoje zadaće profesionalno, bez ostatka, nošeni iskrenim domoljubljem. Tada mladići od dvadesetak godina, danas obiteljski ljudi, sačuvali su svoje prijateljstvo, ponosni su na svoje zapovjednike i dane provedene u Domovinskom ratu.

Biserka LUKAN
Snimio: Josip GAVRANOVIĆ

Obljetnica pogibije hrvatskih redarstvenika, daruvarskih branitelja

Udruga hrvatske policije branitelja Daruvara '91. unazad četiri godine, točnije od svog osnutka, obilježava pogibiju svojih ko-

lega hrvatskih redarstvenika koji su sudjelovali u obrani Grada Daruvara.

Članovi Udruge svake godine obilaze posljednja počivališta stradalih kolega i prijatelja na području cijele Hrvatske i to na njihov rođendan. Tako su 24. ožujka obilježili pogibiju hrvatskog redarstvenika Franje Ivica koji je poginuo 1. siječnja 1992. godine u Daruvaru, a sahranjen je u Čepinu pored Osijeka. Osim pokojnog Franje, članovi Udruge odlaze i u Pulu gdje je sahranjen Eugen Lapčić, također hrvatski redarstvenik.

Članovi Udruge namjeravaju i u budućnosti obilaziti grobove svojih kolega jer oni su ti koji su dali ono najveće, a to je vlastiti život za svoju Domovinu, rekao nam je predsjednik Udruge Ivo Gjaić. „Sve su to bili hrabri mladići koji su srcem branili domovinu i ne smijemo ih zaboraviti“- sa sjetom u očima se prisjeća Gjaić.

Ivana DELAŠ

Obilježena 20. obljetnica SJP BATT Split

Karlo i Mario Marić, sinovi Olivera Marića zadnjeg poginulog pripadnika ove jedinice otkrili su spomen obilježe svim stradalim, poginulim pripadnicima SJP BATT Split

U nazočnosti brojnih djeLATnih i umirovljenih pripadnika elitne postrojbe PU splitsko-dalmatinske Specijalne jedinice policije BATT Split, pripadnika Udruge SJP BATT Split, članova njihovih obitelji, brojnih gostiju i uzvanika u bazi jedinice u Mravincima kod Solina prigodnom svečanošću obilježena je 20. obljetnica osnutka i djelovanja Specijalne jedinice policije BATT Split.

Pred slavljeničkim postrojem bivših i sadašnjih pripadnika jedinice te hrvatskih povijesnih postrojbi Uskoka i Alkara okupljenima su se prigodnim govorima obratili izaslanici: ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka, zamjenik glavnog ravnatelja policije Dražen Vitez, Predsjednika RH zapovjednik HRM-a kontraadmiral Ante Urlić, župan Županije splitsko-dalmatinske Ante Sanader, splitski gradonačelnik Željko Kerum te današnji zapovjednik postrojbe Anton Dražina. Svi su oni u svojim govorima istaknuli velik doprinos postrojbe obrani i oslobođanju Hrvatske u Domovinskome ratu te je postrojba SJP

BATT Split kao takva ostala zlatnim slovima upisana u hrvatsku povijest. Naglasili su kako se hrvatska policija i ova jedinica prije dvadeset godina, stvarala u posebnim okolnostima kao izravna reakcija i konkretan odgovor na agresiju, raketiranja, razbojstva, palež i zločine što su se obrušili na Hrvatsku, a da je Domovinski rat sveti dio naše povijesti.

Karlo i Mario Marić, sinovi Olivera Marića zadnjeg poginulog pripadnika ove jedinice otkrili su spomen obilježe svim stradalim, poginulim pripadnicima SJP BATT Split koji su izgubili živote obavljajući povjerene im zadaće u ratu, kao i one u miru. Zapovjednik Dražina zahvalio je iznimno aktivnim članovima Udruge SJP BATT Split, koji su isključivo svojim djelovanjem i radom, susretljivošću plemenitih ljudi i institucija podigli to spomen obilježe devetorici svojih poginulih suboraca, prijatelja i kolega. Blagoslov spomenika i prigodno misno slavlje predvodio je vojni ordinarij, mons. Juraj Jezerinac, a prije svečanosti odana je počast poginulima polaganjem vijenaca i paljenjem svjeća.

Inače, kroz Specijalnu jedinicu policije BATT Split od njezina osnutka do danas prošlo je 756 pripadnika. Od prvog dana agresije na Hrvatsku početkom devedesetih prošloga stoljeća oni su s ostalim pripadnicima policije prvi stali u obranu Domovine, pod sloganom "Borbom do slobode". Prvo postrojavanje postrojbe obavljeno je u streljani zgrade PU splitsko-dalmatinske te je tada ona bila prva prava borbena postrojba na ovim prostorima uz pripadnike redovne policije i pričuvnog sastava MUP-a. Velik broj djeLATnika jedinice sudjeluje u osnivanju ZNG te se potom priključuje 4. gardijskoj brigadi. To je vrijeme kad je Hrvatska bila izložena u sve većim ratnim operacijama i napadima agresora. Jedinica sudjeluje aktivno tijekom Domovinskog rata u svim akcijama i operacijama Skupnih snaga MUP-a RH na svim bojištima diljem Hrvatske. Po četvorici prvih svojih poginulih pripadnika tijekom 1991.: Bočina, Abramović, Tomaš i Topić postrojba dobiva ime „BATT“, koje s ponosom nosi od Domovinskog rata do danas.

Biserka LUKAN
Snimke: SJP Split

Dvadeseta godišnjica osnutka SJP Bjelovar „Omege“

Veličina koja je krasila našu jedinicu i sve nas očituje se i u tome što smo svi u zadacima koji su pred nas postavljeni očuvali obraz, dostojanstvo i moralnost hrvatskog policajca

U subotu 9. travnja, u Bjelovaru je obilježena 20. obljetnica osnutka Specijalne jedinice policije Policijske uprave Bjelovar „Omege“. Ispred zgrade Policijske uprave bjelovarsko-bilogorske postrojilo se oko 280 ratnih pripadnika i članova Udruge zajedno sa ratnim zastavama svih specijalnih jedinica u RH.

Nakon himne u izvođenju Klapa Bjelovar, položeni su vijenci na spomen obilježje poginulim policajcima ispred zgrade Policijske uprave te je odana počast minutom šutnje poginuloj jesterici specijalaca i svim preminulim pripadnicima jedinice. Predsjednik Udruge specijalne jedinice policije „Omege“ Zoran Maras na početku svog obraćanja pozdravio je roditelje poginulih, brigadnog generala Tomu Medveda - izaslanika Predsjednika RH Ive Josipovića, ministra Tomislava Ivića - izaslanika predsjednice Vlade Jadranke Kosor, izaslanika ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka dr. Josipa Mihaljevića, vjerske velikodostojnike, saborske zastupnike i čelnike jedinica lokalne uprave i samouprave, a posebice suprugu i sestru generala Mladena Markača.

– Veličina koja je krasila našu jedinicu i sve nas očituje se i u tome što smo svi u zadacima koji su pred nas postavljeni očuvali obraz, dostojanstvo i moralnost hrvatskog policajca. Bili smo pred mnogim izazovima koji su nas često dovodili do granica ljudskog, no mi tu granicu nismo nikad prekoračili. Razlog tome je što smo odgajani da ljubimo svoj narod i svoju domovinu, odgajani smo u vjeri naših pradjedova da ne mrzimo, da poštujemo svaki ljudski život, da časno postupamo s neprijateljem, da budemo sposobni za praštanje - rekao je u svom govoru okupljenima Zoran Maras. – Neka ovo slavlje bude i trenutak iskrene molitve za naše generale

u Haagu, posebice za našeg ratnog zapovjednika Mladena Markača. Neka bude trenutak molitve za sve naše branitelje. Neka bude trenutak zahvalnosti za sve naše pripadnike i ono što smo učinili za svakog hrvatskog čovjeka i našu domovinu koju bismo uvejk i ponovo branili – istakao je na kraju svog obraćanja Maras. Postrojene pripadnike jedinice pozdravili su i čestitali im ovaj jubilej s nekoliko prigodnih riječi i svi uvaženi gosti na svečanosti.

Nakon podjele prigodnih poklona i otpjevanih domoljubnih pjesama od strane Klapa Bjelovar, pod nazivom „Hrabra srca, uzdignute glave uz molitvu za naše generale“ održan je mimohod molitve i sjećanja na poginule pripadnike jedinice. Mimohod je krenuo od zgrade Policijske uprave, a završio u katedrali sv. Terezije Avilske, gdje je održana koncelebrirana sveta misa za sve poginule i umrle pripadnike jedinice i za pravednu odluku suda generalima u Haagu. Svetu misu predvodio je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac. Nakon mise proslava jubileja se nastavila uz druženje i zakusku u dvorištu Gradske uprave Grada Bjelovara.

Dražen MEDVED
Foto: Vlado STAKIĆ

Udruzi SJP „Poskoci“ iz Domovinskog rata godišnja nagrada Zadarske županije

Povodom Dana Zadarske županije, 14. travnja je u Arsenalu održana svečana sjednica Županijske skupštine, na kojoj su bili brojni uzvanici.

Tom prigodom dodijeljene su županijske nagrade za postignute rezultate i uspjehe u prošloj godini i nagrada za životno djelo, koje su dobitnicima uručili Irena Devčić-Buzov – predsjednica Županijske skupštine i župan Stipe Zrilić.

Među ovogodišnjim laureatima je i Udruga Specijalne jedinice policije „Poskoci“ iz Domovinskog rata. Nagradu je u ime udruge primio predsjednik Ivica Kapetanović. Tim povodom predsjednik Udruge Kapetanović nam je rekao: „Posebno smo ponosni na godišnju nagradu Zadarske županije u kojoj je prepoznat naš rad. Nagrada je čast za sve pripadnike ‘Poskoka’ ali ne zaboravimo da najveće zasluge pripadaju našim suborcima koji su svoj život položili za obranu Domovine.“

Nagradu za životno djelo dobio je Miljenko Domjan, zadarski konzervator i glavni konzervator u Ministarstvu kulture RH, dok su godišnje nagrade pored Udruge SJP „Poskoci“, pripale i Udruzi slijepih Zadarske županije, Jadranki Duvančić, Saši Martinoviću, klapi „Sol“, Ivanu Gligori, Udruzi vinogradara i vinara iz Nadina, Općoj bolnici Zadar, TZ Grada Ninu, te OŠK Šimuna Kožičića Benje.

Sonja ŠIMURINA

Ratni put policijske postrojbe na Stonskom ratištu

U spomen na hrabrost malobrojnih branitelja koji su svojom nesebičnom borbom obranili Ston 5.12.1991. slavimo kao dan naše Udruge

Krajem 1990. godine i početkom 1991. godine pristupalo se dragovoljno u pričuvni sastav policije u Policijskoj postaji Ston, kako bi što više lokalnog stanovništva dobilo oružje i bilo uključeno u jedinu organiziranu oružanu postrojbu na tom području. Isto tako dio ljudstva je mobiliziran, a u policijskoj postaji bio je i određeni broj aktivnih pripadnika policije.

U tom razdoblju, posebice od 28. lipnja 1991. godine, policija je imala posebne zadaće zadata sukladno specifičnim političkim okolnostima u Republici Hrvatskoj posebno što se područje postaje nalazilo u geostrateški značajnom okruženju.

Policjske zadaće usmjerene na pripremu obrane od mogućih ratnih djelovanja intenziviralo se nakon otvorene agresije na pripadnike MUP-a širom Hrvatske.

Aktivni i pričuvni sastav policije kao i dragovoljci pri policiji dali su iznimno doprinos u svim borbama na zapadno-dubrovačkom području, gdje aktivno sudjeluju u svim borbenim djelovanjima do oslobađanja u svibnju 1992. godine, a naša posebna i iznimna uloga u obrani je u razdoblju od 1.10.1991. do 15.1.1992. godine.

Od toga 1.10.1991. do 15.1.1992. godine ključne točke obrane držale su i policijske snage, od kojih smo najponosniji na dvomjesečnu obranu Čepikuća do njihovog pada, a potom obranu Stona, kojeg smo u iznimno teškim uvjetima uspjeli obraniti i zaustaviti neprijateljski prodror i zauzimanje poluotoka Pelješca.

U večernjim satima 29. rujna 1991. godine cijelokupni sastav policije pozvan je na hitno okupljanje u Ston. Obaviješteni smo da su neprijateljske snage pristigle u selo Ravno u BiH, da su topovnjače u pokretu prema Šipanu te da se očekuje napad na Čepikuće.

Spomen obilježje poginulim suborcima u PP Ston

Dana 5. prosinca 2010. Udruga dragovoljaca redarstvenika branitelja Stona 90/92 održala je svečanost povodom dana udruge te je tom prilikom u Policijskoj postaji Ston otkiveno spomen obilježje na dva poginula suborca Ljubomira Todorovskog i Iva Miljevića. Predsjednik Udruge Antun Franković je u svom govoru naglasio ulogu policijskih snaga u obrani zapadno-dubrovačkog područja, posebno obrane Čepikuća i Stona te podsjetio na najznačajniji dan u povijesti Stona 5.12.1991 godine, kada je Ston obranjen, i ključnu ulogu policije u njegovoj obrani.

Nazočnima se prigodnim govorom obratio i župan Županije dubrovačko-neretvanske Nikola Dobroslavić, a svečanosti je nazoočio načelnik Općine Ston Vedran Antunica, kao i obitelji poginulih branitelja i branitelji.

Te večeri zaposjeli smo položaje na Lisačkim rudinama, a odmah ujutro 1.10.1991. godine prevezeni smo na područje između Čepikuća u RH i Ravnog u BiH.

Sveopći napad na naše položaje iznad Čepikuća započeo je 1.10.1991. godine. Bio je to cijelodnevni artiljerijski napad, avionsko bombardiranje te napadi s mora s topovnjača.

Nakon toga uslijedio je neprijateljski pješadijski napad, kojeg smo zajedno s drugim angažiranim postrojbama odbili, a neprijatelj je tada imao velike gubitke u ljudstvu.

Tog 1.10.1991. godine istodobno je napadnuto cijelokupno dubrovačko području iz više pravaca.

Tada najznačajniju točku obrane Čepikuće branili smo i držali položaje svakodnevno i odolijevali žestokim napadima nepri-

jateljskih snaga i to od 1.10.1991. godine do pada Čepikuća 24.11.1991. godine, kad su naši pripadnici s ostalim braniteljima među zadnjima napustili položaje i povukle se u mjesto Topolo na dubrovačkom primorju.

Prije pada Čepikuća i to 1.11.1991. godine iz policijskih snaga izdvojena je posebna skupina branitelja, koja se dragovoljno javila za izvršenje specijalnih borbenih zadaća na čelu s Zapovjednikom Antunom Frankovićem. Tu specijalnu policijsku postrojbu činili su: Antun Franković, Tonći Radibratović, pok. Ivo Miljević, Pero Šimunović, Mišo Bigunac, Pavlo Čerjan, Damir Slade, Mišo Franušić,

Kroz policijsku postrojbu prošlo je oko 100 pripadnika s kraćim ili dužim vremenom pripadnosti postrojbi, a ovom prigodom navodimo samo članove naše udruge pripadnika ratne policijske postrojbe:

Antun Franković, Tonći Radibratović, Zoran Vodopija, Niko Škrabo, Dobroslav Lovrić, Klemo Malenica, Ivica Jurić, Niko Tomić, Baldo Rozić, Veseljko Mrčavić, Mato Roko, Ante Prlaguzić, Jozo Perić, Mišo Bigunac, Pavlo Čerjan, Davor Varezić, Baldo Pavić, Ivica Peković, Petar Kvestić, Jožef Berkeš, Ivica Cetinić, Davor Lopin, Damir Slade, Pero Šimunović, Mišo Franušić, Ivo Vukas, Mario Franušić, Luko Ledinić, Jure Udženija, Boris Rakidžić-Velagić, Zdravko Grbavac, Ante Andrović, Ivo Vlahušić, Matko Kalafatović Milić, Ivica Leho, Zoran Primorac, Jocko Božović, Pavlimir Jejić, Ante Hladilo, Ivan Perić, Anto Kušić i Ivo Miljević

Matko Milić Kalafatović i Zdravko Grbavac. Zapovjednik ove specijalne policijske postrojbe dobivao je posebne borbene zadaće izravno od Zapovjedništva južnog bojišta. Ova postrojba osim specijalnih zadaća bila je dio ukupnih policijskih snaga na borbenim zadaćama obrane zapadnodubrovačkog područja i posebno obrane Čepikuća i Stona.

Nakon pada Čepikuća i okupacije zapadno dubrovačkog primorja, neprijateljske snage su došle nadomak Stona, gdje su imali plan okupacijom Stona prodrijeti na Pelješac, čime bi strateški zaokružili i omogućili lakši prodror u dolinu Neretve.

Krajem studenoga 1991. godine donesena je odluka o evakuaciji civilnog stanovništva, koje je autobusima prevezeno u Orebić i Korčulu. Policijske snage su se rasporedile na strateške točke obrane oko mjesta Zamaslinu i Konštari, tj. na položaje su držali do početka 12. mjeseca 1991. godine, zbog nadmoćnosti neprijateljskih snaga koje su uz snažnu potporu artiljerijskih, zračnih snaga i tenkova zauzeli Zamaslinu i Konštare te se opasno približile Stonu na svega 2 km udaljenosti. Prilikom prodrora starim putem Doli – Ston na kojem smo postavili protutenkovske mine, tenkovska kolona je naletjela na njih tako da je tada zaustavljen tenkovski prodror dublje na naše područje prema Stonu.

Već od početka 12. mjeseca 1991. godine vladala je opća neorganiziranost, prisutne postrojbe s drugih područja su napustile ovo područje tako da je na dane najvećih napada na Stona, 5. i 6. prosinca 1991. godine, u Stonu uz policijske snage ostalo tek desetak pripadnika nepolicajskih snaga. Tih dana policija je preuzeila punu odgovornost za stanje na bojišnici te je organizirala i konsolidirala obranu na prilazima Stonu.

Toga 5. prosinca 1991. godine započeo je opći napad na naše položaje na prilazima Stona. Tada je poginuo i naš suborac policajac Ljubomir Todorovski zajedno s Miodragom Perkušićem dok su na prilazima Stonu trebali postavljati protutenkovske mine.

Ovaj najsnažniji neprijateljski napad, koji je potrajan i 6.12.1991. godine, izdržali smo i uspješno obranili Ston, no i idućih smo dana svakodnevno bili izloženi minobacačkoj i drugoj artiljerijskoj vatri jer od neprijateljskih snaga dijelilo nas je samo jedno brdo, odnosno, oni su bili udaljeni svega 2 km od nas.

Ti, sada povijesni dani, ostali su trajno zabilježeni kod nas branitelja i datum 5.12.1991. godine uzet je kao dan naše Udruge, kao vječan spomen na teške trenutke i hrabrost malobrojnih branitelja koji su svojom nesebičnom borbom obranili Ston.

Nakon toga povijesnog datuma, policijske snage su tijekom prosinca 1991. godine i dalje držale ključne položaje obrane Stona, neposredne prilaze Stonu kao i kotu Vresovica i brdo Zec, koje je tih dana u više navrata prelazio iz naših u neprijateljske ruke.

Nakon 15.1.1992. godine policijska postrojba prepusta prve položaje tada ustrojenim i organiziranim postrojbama HV-a s našeg područja, a djeluju u tim okolnostima u obavljanju ratnih zadaća i dalje na udaljenosti 2 km od neprijateljskih snaga.

U svibnju 1992. Godine, pri prodroru snaga Hrvatske vojske, policijske snage se priključuju i ulaze u mjesto Zamaslinu, koje tada napuštaju neprijateljske snage, a nakon toga HV napreduje prema Slanom i dalje. Uloga policijske postrojbe Policijske postaje Ston je iznimna u obrani zapadno dubrovačkog područja, jer smo dali svoj znatan doprinos u svim borbama od Čepikuća do Stona, svakodnevno se izlažući pogibelji, s ciljem stvaranja i očuvanja samostalne i suverene Hrvatske.

Antun FRANKOVIĆ

Prva hrvatska policijska diplomacija u svijetu

Krešimir Kovačićek, Tajana Banovac, Marko Džigumović i Damir Deak prvi su policijski časnici koje Republika Hrvatska šalje u druge zemlje

Sukladno važećim zakonskim i podzakonskim aktima Ministarstvo unutarnjih poslova RH provelo je postupak odabira policijskih službenika – časnika za vezu u diplomatska i konzularna predstavništva Republike Hrvatske u inozemstvu.

Nakon provedene rigorozne selekcije radene prema najvišim i najstručnijim kompetencijama, između 21 policijskog službenika, koji su konkurirali i pristupili provjeri znanja, Izboro povjerenstvo na čelu sa zamjenikom glavnog ravnatelja policije Miljanom Brkićem sastavilo je listu kandidata za policijske časnike. Ministar unutarnjih poslova donio je Odluku o izboru policijskih časnika kojom su izabrani sljedeći policijski službenici:

Damir Deak - trenutno na radnom mjestu policijskog službenika gospodarskog kriminaliteta i korupcije u Odjelu gospodarskog kriminaliteta, Uprave kriminalističke policije Ravnateljstva policije upućuje se na rad u Republiku Srbiju.

Krešimir Kovačićek - trenutačno raspoređen na radno mjesto voditelja Odsjeka za finansijsko-tehničke poslove, Odjel za zaštitu svjedoka Uprave kriminalističke policije u Ravnateljstvu policije upućuje se na rad u Republiku Austriju.

Marko Džigumović - trenutačno raspoređen na radno mjesto šefa smjene, Postaja granične policije Bajakovo Policijske uprave vukovarsko-srijemske upućuje se na rad u državu Izrael.

Tajana Banovac - trenutačno raspoređena na radno mjesto policijske službenice za nezakonite migracije, Uprave za graničnu Ravnateljstva policije upućuje se na rad u Glavno tajništvo Interpol-a.

U Kabinetu ministra u travnju je upriličena svečana dodjela ugovora navedenim policijskim službenicima – časnicima za vezu, koji u navedene zemlje odlaze na mandat od četiri godine, kako bi tamo u svim aspektima zastupali interes hrvatske države te razvijali međunarodnu policijsku suradnju na svim razinama. Uz ministra Tomislava Karamarka koji je uručio ugovore, svečanosti su nazočili glavni ravnatelj policije Oliver Grbić, ravnatelj Uprave za europske integracije i međunarodne odnose Filip Dragović, zamjenik glavnog ravnatelja policije Miljan Brkić, načelnik Uprave kriminalističke policije Vitomir Bijelić i ostali.

U svom obraćanju ministar Karamarko je rekao: „Drago mi je da smo danas ovdje. Čin slanja časnika za vezu za nas je jako važan. Za to su selektirani naši najkvalitetniji ljudi. Nije svejedno tko vas prezentira negdje u svijetu u našoj policijskoj odori. Svaka od ovih zemalja za nas ima veliki značaj. S istoka dolazi mnogo problema kao što su protok nedozvoljene robe i kriminalaca pa je, kako bi se to stavilo pod kontrolu, dobar odnos sa Srbijom vrlo važan. O iznimnoj važnosti suradnje s Interpolom kao jednim informacijskim i suradničkim sustavom nepotrebno je uopće govoriti. Izrael za nas ima veliku važnost iz niza razloga. Osim što nam može biti izvidnica za Bliski istok te važan strateški partner u borbi protiv terorizma, s Izraelom treba imati dobru suradnju i zbog moćnog utjecaja te države. Austrija je važna strateška

točka i poveznica između nas i Europske Unije. Na tako važne destinacije ne možemo slati bilo koga. Osim što ćete, kao vrsni policajci, morati pokazati jednu iznimno visoku razinu sposobnosti i profesionalnosti, ovaj posao uključuje i dimenziju diplomacije jer ćete vrlo često biti u situaciji da ćete morati rješavati neke stvari koje nisu u naravi vašeg policijskog posla. No, ja sam siguran da ćete osvjetlati obraz svojoj kući koja vas šalje.“

Glavni ravnatelj policije Grbić naglasio je kako je ovaj čin od iznimne važnosti za podizanje međunarodne suradnje na jednu višu razinu. „Ozbiljna borba protiv svih oblika organiziranog kriminala više se ne može voditi na lokalnoj razini. Potrebno je vezati sva raspoloživa saznanja i sa policijskim organizacijama u globalnom okruženju. Sve ove zemlje imaju veliku važnost za nas. Balkanska ruta je itekako aktivna i postaje sve aktivnija, a bilježe se i povratni pravci kretanja prema zemljama istoka. Ipak, posebno me veseli odlazak u glavno tajništvo Interpola jer tamo do sada nismo bili prisutni u ovako jakoj mjeri, kao što jedna ozbiljna policijska organizacija to i želi. Sada ćemo imati časnika u samom srcu Interpola. Vi ste svi policijski službenici sa iznimnim policijskim

iskustvom i velikim spektrom policijskog znanja. Prošli ste put od policijskih postaja preko specijaliziranih odjela do mirovnih misija. Doista od vas puno očekujem.“

Ministar i glavni ravnatelj četvorici časnika za vezu poželjeli su mnogo uspjeha i zdravlja u obavljanju ove profesionalne i važne funkcije. Predstavljanje jedne policijske organizacije u svijetu je doista velika čast za svakog policijskog službenika. No, isto tako i najmanji „gaf“ dobiva veliku težinu jer ovi ljudi, osim što primarno predstavljaju svoje ime i prezime, također predstavljaju i policijsku organizaciju koja ih je odabrala i poslala ali i grb, zastavu i ugled svoje zemlje.

Damir Deak, Krešimir Kovačićek, Marko Džigumović i Tajana Banovac su prvi su policijski časnici koje Republika Hrvatska šalje u druge zemlje. Stoga je ovaj čin imao specifično i posebno značenje za naše ministarstvo. Ovim činom postali smo ozbiljna policijska organizacija na međunarodnom planu, a prvi kontingent policijskih časnika za vezu postaje dio moderne hrvatske povijesti u tom segmentu.

Nikolina GOTAL
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Projekt ILECU – novi policijski ured za međunarodnu borbu protiv kriminala

Otvaranjem ovog Ureda omogućena je brža koordiniranija i svrhovitija međunarodna razmjena podataka

Na svečanoj konferenciji 30. ožujka 2011. godine u Hotelu „Four Seasons Panorama“ u Zagrebu obilježen je završetak projekta ILECU te ujedno i otvorenje ILECU ureda u Republici Hrvatskoj. Konferenciji su nazočili predstavnici Saveznog ministarstva unutarnjih poslova Austrije, koja je zemlja partner Hrvatskoj u ovom projektu, kao i predstavnici Europske komisije i međunarodnih organizacija koje podržavaju projekt. Među govornicima bio je i voditelj hrvatskog projektnog tima ILECU Dražen Mayka, voditelj ILECU ureda u Republici Hrvatskoj Marijo Rošić i ravnatelj Uprave za Europske integracije i međunarodne odnose Filip Dragović, koji je ispred Ministarstva unutarnjih poslova otvorio ILECU ured.

Projekt ILECU (International Law Enforcement Coordination Units - Međunarodne jedinice za koordinaciju službi za provedbu zakona), započet je 2008. godine pod pokroviteljstvom Europske komisije potpisivanjem Memoranduma o razumijevanju u Brdu kod Kranja te se osim u Republici Hrvatskoj provodi i u pet zemalja u regiji: Albaniji, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Makedoniji i Srbiji. Sveobuhvatni cilj projekta je uspostava i konsolidacija međunarodnih jedinica za koordinaciju radi poboljšanja strateške i operativne suradnje službi za provedbu zakona.

Sukladno preuzetim obavezama Vlada Republike Hrvatske je 2. rujna 2010. godine donijela Zaključak kojim je utvrđena potreba osnivanja Jedinice za koordinaciju službi za provedbu zakona ILECU u Republici Hrvatskoj, kao i uspostave sigurnih kanala za

Filip Dragović ravnatelj Uprave za europske integracije i međunarodne odnose

komunikaciju između tijela državne uprave uključenih u projekt, čime je stvorena zakonska osnova za uspostavu ILECU ureda u Hrvatskoj.

Dosadašnjim radom u okviru ovoga projekta stvoren su svi preduvjeti kako bi Jedinica za koordinaciju službi za provedbu zakona ILECU (odnosno ILECU ured u Republici Hrvatskoj) započela s radom, što znači da je ILECU ured koji je ustrojen u okviru Ravnateljstva policije u Upravi kriminalističke policije, Odjelu za međunarodnu policijsku suradnju, sigurnim komunikacijskim kanalima povezan kako s inozemnim partnerima, a to su drugi ILECU uredi ustrojeni u regiji te europske i međunarodne organizacije poput Europol-a, Interpol-a i SECI centra tako i s drugim hrvatskim tijelima državne uprave uključenim u projekt, a to su Ministarstvo pravosuđa i Ministarstvo financija (Ured za sprečavanje pranja novca, Porezna uprava i Carinska uprava).

Svečana konferencija započela je govorom voditelja hrvatskog projektnog tima ILECU u RH Dražena Mayke. On je istaknuo da se jezgra ILECU ureda nalazi unutar Uprave kriminalističke policije, unutar Ravnateljstva u samom Odjelu za međunarodnu policijsku suradnju, te da je Radna skupina izradila prijedlog ustroja

Franc Lang zamjenika Glavnog ravnatelja policije u Republici Austriji

nacionalnog ILECU ureda. Iz sredstava projekta nabavljena je informatička oprema koja je raspodijeljena tijelima državne uprave, te su u tim tijelima određeni korisnici posebno oblikovani elektronskom adresom – domenom ilecu.mup.hr. Ujedno je čestitao projektnom timu na uloženim naporima i ostvarenom uspjehu te je zaželio uspješan daljnji rad.

Voditelj ILECU ureda u Republici Hrvatskoj Marijo Rošić na

konferenciji je također dao detaljnije pojašnjenje zadataka i praktične koristi rada budućeg ILECU ureda i iznio zaključak kako je logično da ILECU ured bude u Upravi kriminalističke policije jer unutar Uprave je integrirana jedinica (Odjel za međunarodnu policijsku suradnju unutar kojega već djeluju Odsjeci Interpol-a, Europol-a, suradnja sa časnicima za vezu i planira se djelovanje i Odsjeka S.I.Re.N.E.) koja je na raspolaganju dvadeset i četiri sata na dan, sedam dana u tjednu.

Prigodnim govorom nazočnima su se obratili voditelj projekta u Republici Austriji Gerhard Lang, predstavnik Europske komisije Jean – Marie Moreau te predstavnik INTERPOL-a Jean Naujek. (Predstavnik EUROPOL-a ispričao izostanak zbog bolesti). Oni su obraćajući se prisutnima izrazili zadovoljstvo dosadašnjim rezultatima, naglašavajući da najvažniji poslovi tek predstoje. Jednako tako istaknuli su da će djelovanjem svojih institucija pridonijeti da se krajnji rezultati rada očituju na visokoj profesionalnoj razini. Zamjenik Glavnog ravnatelja policije u Republici Austriji Franc Lang naglasio je da su zahvaljujući ILECU-u već uhićene stotine kriminalaca. Uvјeren je da će ILECU poboljšati policijsku suradnju u regiji i da će se širiti i na druge europske zemlje zbog izraženog velikog interesa.

Otvaranjem ovog Ureda omogućena je brža koordiniranja i svrhovitija međunarodnaraazmjena podataka između službi za provedbu zakona, kako u zemlji, tako i izvan nje, što je definirano i Sporazumom o suradnji između Ministarstva unutarnjih poslova, Mi-

nistarstva finansija i Ministarstva pravosuđa, potpisanim 25. ožujka 2011. godine. Na jednom mjestu policija, u suradnji s ostalim tijelima državne uprave uključenim u projekt, može koordinirano pratiti protok informacija od provjere identiteta, informacije o potragama do objava za osobama i predmetima - i to u vrlo kratkom roku, što će uvelike pridonijeti smanjenju kriminaliteta u međunarodnom okruženju što je od iznimnog značaja uoči ulaska RH u EU.

Prije samog završetka svečane konferencije obratio se i ravnatelj Uprave za Europske integracije i međunarodne odnose Filip Dragović. Uputio je čestitke Hrvatskom ILECU timu koji je iznio projekt i kompletirao cijelu priču. Naglasivši kako je to bila ideja postavljena kao jedna „visoka ljestvica“, i da je najveća vrijednost ovoga projekta, uz otvaranje ILECU ureda, prije svega bio i zajednički rad, odnosno, uvažavanje specifičnosti svake zemlje, a na kraju je svaka zemlja napravila ono što je za nju bilo potrebno. To je ujedno bio i jedinstveni cilj ovoga projekta.

Dodao je kako je razmjena informacija u tom lancu najjača karika u borbi protiv organiziranoga kriminala. Ukoliko ta karika ne funkcioniра, nemoguće se boriti protiv organiziranog kriminala, stoga je i stvoren učinkovit sustav brze razmjene informacija u međunarodnoj razmjeni podataka koja je svakim danom sve intenzivnija. ●

Sabina FUNJAK
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Postanite dio europskoga tima

„Buduće mogućnosti zapošljavanja u institucijama Europske unije“ bila je tema predavanja održanog 25. ožujka u Hrvatskom novinarskom domu

Jedna od najaktualnijih tema u državi ovih dana svakako je završetak pregovora i ulazak u Europsku uniju. Ulazak Hrvatske u EU otvara pregršt novih mogućnosti, a među njima su i brojna

radna mesta koja će biti ponuđena našim građanima u institucijama Europske unije, na koje će Hrvatska kao nova članica imati pravo. Tako je 25. ožujka u Hrvatskom novinarskom domu održano predavanje na temu: „Buduće mogućnosti zapošljavanja u institucijama Europske unije“. Kako datum završetka pregovora postaje sve izgledniji, tako je i mogućnost zapošljavanja naših građana u institucijama EU postala izuzetno zanimljiva tema, po-

gotovo ako se uzme u obzir prilično visoka stopa nezaposlenosti u našoj zemlji. U medijima se dosta nagadalo koji će biti uvjeti i načini zapošljavanja pa je Ministarstvo vanjskih poslova i europskih integracija odlučilo dati konkretnе odgovore na ta pitanja koje je u ime Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) dao Steven Joseph. EPSO je jedini ured nadležan za odabir osoba koje će biti zaposlene u europskim institucijama. U svojem izlagaju Joseph se usredotočio na dugoročno zapošljavanje, iako je moguće zapošljavanje na ugovor koji traje kolika je potreba ili do tri godine. Od 2003. godine do danas EPSO je organizirao 635 natječaja, na koje se prijavilo skoro pola milijuna kandidata, od kojih je zaposleno malo više od deset tisuća.

Kad ćete se moći „natjecati“

Da biste uopće počeli razmišljati o tome da se prijavite za neko od radnih mjeseta koje će europski poslodavac ponuditi, Hrvatska mora završiti pregovore, odnosno, zatvoriti sva 33 poglavila koja su glavni i najvažniji preduvjet da Hrvatska postane punopravna članica Europske unije. Tek kad datum ulaska bude poznat, finansijski autoriteti koji određuju budžet i njegovu raspodjelu odredit će sredstva za financiranje radnih mjeseta rezerviranih za nove zemlje članice. Tek tada EPSO pokreće natječaje koji će biti objavljeni ulaskom Hrvatske u EU. Kako je objasnio Joseph, kandidati se natječu za radna mjeseta, jer od svih prijavljenih oni zapošljavaju samo najbolje.

Kako EPSO funkcioniра

Kao jedini ured koji ima nadležnost zapošljavanja u europskim institucijama, EPSO održava redovite godišnje natječaje za zapošljavanje. Redovni natječaji se raspisuju tri puta godišnje, a pored njih organiziraju i natječaje za nove zemlje članice ili za popunu specijaliziranih radnih mjeseta. Redovnim natječajima zapošljavaju se administratori (u ožujku) za koje je minimalan uvjet završen fakultet, zatim prevoditelji i tumači (u lipnju) te asistenti na svim razinama (u prosincu). Važno je istaknuti da je Europska unija, pored UN-a, najveći „potrošač“ prevoditelja i tumača. Oni su temelj svakog pregovora, procesa donošenja zakona i politika, dogovora te u krajnjoj liniji prevođenja pravnih tekstova za koje je nužno da su čitki i razumljivi. Testiranja se obavljaju u jednom od dvadeset centara za testiranje koje EPSO ima u većim gradovima Europe.

Uvjeti i testiranja

Ako se odlučite prijaviti na natječaj morate biti svjesni dviju vrlo važnih činjenica, a to je da sam proces odabira, unutar kojeg se prikupljaju ponude i obavljaju testiranja, traje pet do devet mjeseci te da se proces sastoji od četiri faze, a tek kad uspješno prođete treću fazu ESPO počinje snositi vaše troškove života i smještaja u gradu u kojem se nalazi centar za testiranja. Do završetka treće faze svaki kandidat sam snosi troškove prijevoza, smještaja, prehrane i svega ostalog što mu je za to vrijeme neophodno. Da bi se uopće mogli prijaviti na natječaj morate zadovoljavati

tri osnovna uvjet: morate biti punoljetni građanin zemlje članice, imati odslužen vojni rok ukoliko je on obavezan u zemlji iz koje dolazite te morate poznavati minimalno jedan od tri službena jezika Europske unije (engleski, francuski i njemački), a ako se natječete za mjesto prevoditelja minimalno dva.

Testiranja su dugotrajna, vrlo iscrpna i obuhvaćaju mnoštvo testova, međutim, ono glavno što se testira kod svih kandidata, bez obzira na radno mjesto na koje aplicira, kognitivna je spoznaja. Kandidatima se predviđa konkretan scenarij putem kojeg se utvrđuju shvaćanje, vještine i znanja kandidata. Reakcije i ponašanje prilikom rješavanja konkretnog problema koji je stavljen pred njih omogućuju ispitivačima da utvrde kojim znanjima i jezičnim vještinama kandidat raspolaže, sposobnost da znanja primjeni u konkretnoj situaciji i donese rješenje za određen problem. Utvrđuje se mogućnost funkcioniranja u grupi te sposobnost funkcioniranja pod pritiskom. Kroz jedan konkretan problem utvrđuje se posjeduje li kandidat osnovne kvalitete potrebne da bi postao dio europskog tima. Tu su naravno i testiranja računalnih sposobnosti, jezično testiranje za prevoditelje i strukturirani intervju kojim završava svako testiranje.

Što dobiva Hrvatska

Ulaskom u Europsku uniju između 250 i 300 građana Hrvatske bit će zaposleno u njenim institucijama (Slovenija je ulaskom dobila 280 radnih mjeseta). Radna mjeseta koja će biti ponuđena Hrvatima bit će vezana uz donošenje i implementaciju europske politike, gospodarstvo, pravo, statistiku, financije, ekonomiju i naravno reviziju. Za svoj rad mogu očekivati plaću u rasponu od 2600 do 4300 eura plus razne naknade ovisno o radnom mjestu, ali i brojne druge beneficije u vidu mogućnosti školovanja djece u europskim školama, zdravstveno osiguranje u Europi, naknada za razdvojen život, porodiljni dopust i slično. Što se tiče samih uvjeta rada, raditi će u radnom okruženju koje potiče osobu na učenje i razvoj vlastitih vještina: da radi na sebi i napreduje kao osoba, ali i unutar samog europskog sustava (EU potiče promjenu radnog mjeseta svake tri godine). Potiče se učenje još jednog jezika pored onih koje osoba već zna. Radno vrijeme je fleksibilno i potpuno ovisi o radnom mjestu (skraćeno radno vrijeme, rad od kuće putem računala i sl.). Jedina negativna okolnost je kada primaš europsku plaću, plaćaš i europski porez.

Rad u nekoj od europskih institucija nosi brojne pogodnosti i prednosti. Putovanje, izazov, osobni i profesionalni napredak, europski standard mamac su za sve koji su dovoljno hrabri napustiti sve poznato i blisko. Ukoliko vam je želja promijeniti život, živjeti u Europi i spremni ste prihvatići taj izazov, ostalo vam je još malo vremena da „poradite na sebi“ kako biste zadovoljili visoke uvjete koje Europska unija postavlja pred sve koji žele postati dio njenog tima. Jer, kako naša Vlada kaže: „Pregovori su gotovi u lipnju.“

Vlatka POTOČIĆ
Snimila Otilija MANDIĆ-TRKULJA

Sigurna i opuštena. Moja American Express® kartica mi pruža taj osjećaj. Postanite i vi korisnik!

I vi možete uživati u pogodnostima American Express kartice, bez upisnine i članarine za prvu godinu korištenja.*

Nazovite odmah 0800 3775 55!

SAMO U GRUPI PRIVREDNE BANKE ZAGREB

 PBZ CARD
član PBZ Grupe

Kad kupujem, želim da moje oduševljenje potraje i kad dobijem račun. Volim kad mogu rasporediti svoje troškove na način koji meni najbolje odgovara. Zato kupujem na rate mojom American Express karticom:

- do 12 rata bez kamata i naknada
- na više od 33.000 prodajnih mjesta u Hrvatskoj
- jer je to najugodniji način kupnje.

My life. My card.

OA „Spider Web“

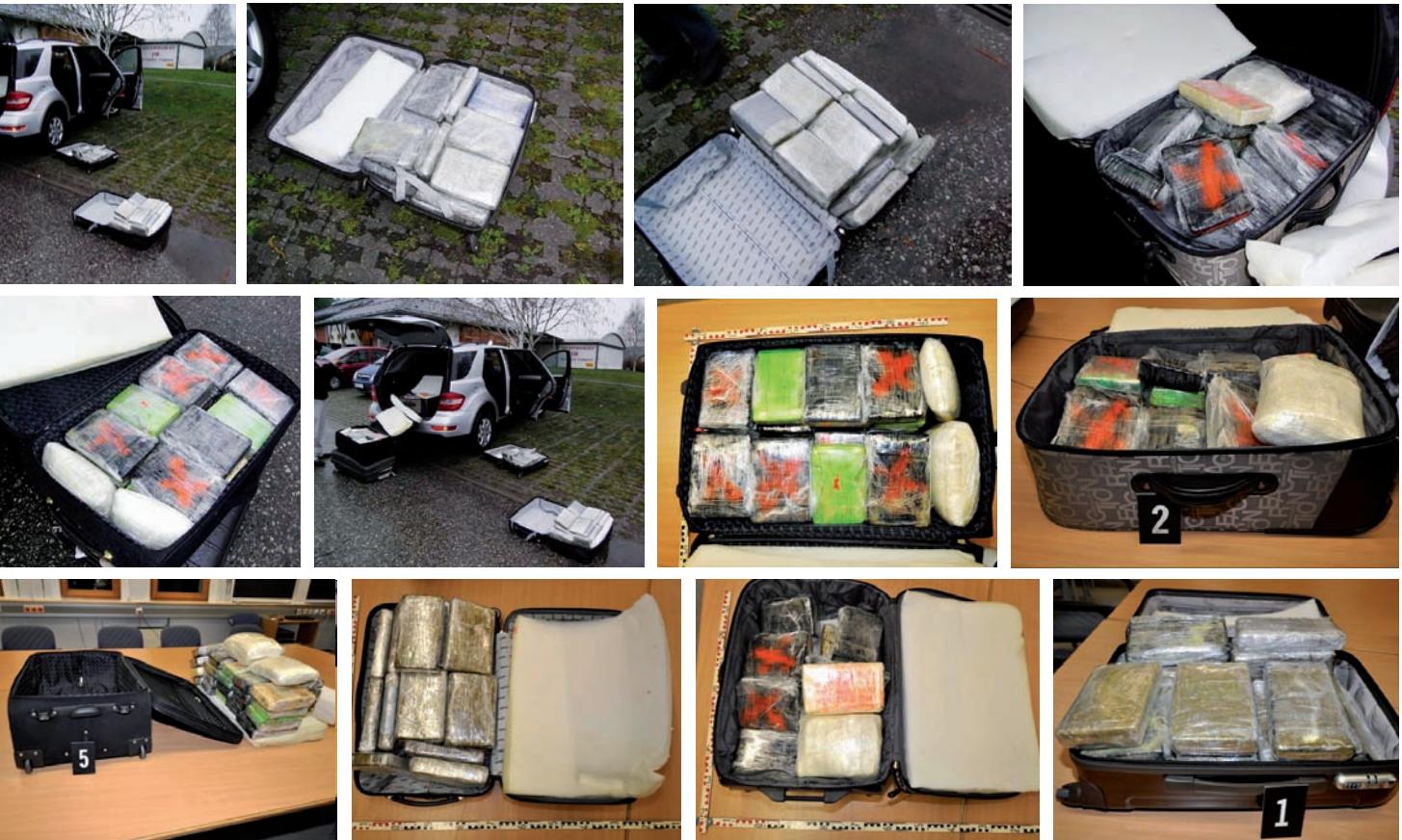
Zapljenjeno 105 kilograma kokaina

U Ravnateljstvu policije održana je 18. travnja 2011. prezentacija rezultata međunarodne operativne akcije „Spider Web“ u kojoj je zaplijenjeno 105 kg kokaina, čija vrijednost na ilegalnom tržištu iznosi oko 3,9 milijuna EUR-a

Tijekom ovog kriminalističkog istraživanja, koje je pokrenuto na inicijativu hrvatske policije, ostvarena je intenzivna međunarodna policijska suradnja sa pet policijskih organizacija i to: Američkom agencijom za droge (DEA – Ured u Beču), Saveznim kriminalističkim uredom u Njemačkoj (BKA), Saveznim kriminalističkim uredom u Austriji (BKA) i Upravom kriminalističke policije MUP-a Republike Slovenije. Uz to, otvorene su paralelne istrage u Dominikanskoj Republici, Njemačkoj, Austriji i Sloveniji.

organizirao je hrvatsko-kanadski državljanin s boravištem u Torontu u Kanadi.

Provedenim kriminalističkim istraživanjem utvrđeno je da su članovi kriminalne skupine iznajmljenim zrakoplovom Golf Stream IV sredinom ožujka 2011. godine otputovali u Dominikansku Republiku gdje su pregovarali i kupili oko 105 kg kokaina koje su ukrcali u zrakoplov. Tim zrakoplovom su preko Nice u Francuskoj odletjeli u Stuttgart (SR Njemačka). Tamo su kokain iz zrakoplova prebacili u dva osobna vozila iznajmljena u rent a car agenciji te nastavili putovanje u pravcu Salzburga i dalje prema Republici Sloveniji. Neposredno prije ulaska u tunel Karavanke na austrijsko-slovenskoj granici austrijski policijski službenici zaustavili su i kontrolirali vozilo Mercedes u kojem

Kriminalnu skupinu organizirao hrvatsko-kanadski državljanin

Naime, policijski službenici PNUSKOK-a, Odjela kriminaliteta droga, Odjela za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta - Osijek, Odjela za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta - Zagreb, Mobilne jedinice za provedbu nadzora državne granice Uprave za granicu MUP-a RH te Odjela posebnih kriminalističkih poslova u koordinaciji s USKOK –om, od početka veljače 2011. godine provodili su kriminalističko istraživanje kodnog naziva „SPIDER WEB“ nad organiziranim kriminalnom skupinom koju su činile osobe s područja grada Zagreba i okoline Požege. Navedenu kriminalnu skupinu

su pronašli 5 putnih kovčega u kojima se nalazilo oko 105 kg kokaina. Tom prilikom su uhićeni i organizator kriminalne skupine i njegova suputnica. Osim kokaina u vozilu je pronađena i komunikacijska oprema (mobilni i SIM kartice) te dokumentacija o aktivnostima članova kriminalne skupine.

Drugo vozilo koje su koristili bilo je BMW 5, kojim su tri preostala člana skupine nastavila putovanje kroz Republiku Sloveniju u pravcu Zagreba. U blizini slovensko-hrvatske granice napustili su vozilo, a po njih je došao jedan hrvatski državljanin s vozilom hrvatskih registarskih oznaka. Prilikom namjere prelaska u drugo vozilo uhitili su ih djelatnici slovenske policije. Provedenom pretragom u vozilima nije pronađena droga, ali su

pronađeni drugi dokazi o kriminalnoj djelatnosti članova skupine (mobilni, SIM kartice, prijenosna računala, dokumentacija).

S ciljem pronalaska i drugih dokaza u Republici Hrvatskoj provedene su pretrage domova članova skupine te je uhićen jedan član skupine koji se nalazio u Republici Hrvatskoj.

U Republici Njemačkoj uhićen je jedan američki državljanin, u Republici Austriji je uhićeno dvoje hrvatsko-kanadskih državljana, u Republici Sloveniji su uhićena tri hrvatska državljana, dok je u Republici Hrvatskoj uhićen 1 hrvatski državljanin te je za sve njih određen istražni zatvor. Za spomenuta tri člana skupine koji su uhićeni u Sloveniji određen je ekstradični pritvor te će se provesti postupak izručenja Republici Hrvatskoj, a za nedostupnim članovima kriminalne skupine, temeljem naloga USKOK-a raspisana je međunarodna tjericalica.

Vrijednost pronađene droge na ilegalnom tržištu iznosi oko 3,9 milijuna EUR-a.

Na konferenciji za medije uz glavnog ravnatelja policije Olivera Grbića sudjelovali su i potpredsjednik BKA SR Njemačke prof. dr. Jurgen Strock, v.d. ravnatelja glavne direkcije za javnu sigurnost MUP-a Republike Austrije i direktor BKA Republike Austrije Franz Lang, direktor Uprave kriminalističke policije Republike Slovenije Jure Ferme, te ravnatelj USKOK-a Dinko Cvitan.

Put krijumčarenja droge

Mnogobrojnim medijima i gostima prikazan je tijek kriminalističkog istraživanja i put krijumčarenja droge u prezentaciji koju je izložio Tomislav Štambuk iz Odjela kriminaliteta droga, PNU-SKOK-a, uz pomoć djelatnika Odjela za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta – Osijek: Smolčić Dragana, Nike Andrića i Vlade Lučića.

Potpredsjednik BKA SR Njemačke prof. dr. Jurgen Strock, zahvalio je na izvanrednoj suradnji, koja je u ovom slučaju dovela do uspješnog okončanja transkontinentalnog krijumčarenja kokaina. Dodao je da ovaj uspjeh, što je postignut na inicijativu hrvatske policije bez međunarodne suradnje ne bi bio moguć.

V.d. ravnatelja glavne direkcije za javnu sigurnost MUP-a Republike Austrije i direktor BKA Republike Austrije Franz Lang kazao je da suradnja hrvatske, slovenske, austrijske i njemačke policije pokazuje primjer europskog postupanja te da upravo ovaj slučaj prikazuje da policijska strategija i policijska takтика u zemljama koje su u ovom predmetu surađivale, stope rame uz rame na istim standardima.

Predstavnik slovenske policije, direktor Uprave kriminalističke policije Republike Slovenije Jure Ferme objasnio je ulogu slovenske policije u ovoj operativnoj akciji, dok je glavni ravnatelj hrvatske policije Oliver Grbić naveo da smo pred sebe stavili ozbiljnu borbu protiv svih oblika organiziranog kriminaliteta. Posebna značajka ogleda se u činjenici da je ovo rezultiralo prekidanjem novog i do sada nepoznatog modaliteta krijumčarenja opojnih droga, kazao je Grbić.

Na kraju je ravnatelj USKOK-a Dinko Cvitan dodao da ova operativna akcija pokazuje da je hrvatska policija sposobna provoditi najsloženije kriminalističke akcije i to po najvišim europskim i svjetskim standardima. Dokazi koji su prikupljeni daju nam pravo da će rezultirati optužnicama protiv svih osoba kojima će se suditi u Republici Hrvatskoj.

Helena BIOČIĆ

U Meksiku održana 28. međunarodna konferencija policijskih agencija koje se bave borbom protiv droga

Povećana globalna suradnja u borbi protiv zlouporabe droga

Hrvatskoj je na 28. IDEC-u dodijeljena sekretarska uloga što je izuzetna čast posebno zbog toga što se ista održala u Meksiku, koji je u ovom trenutku globalni simbol borbe protiv narko-terorizma

Petog travnja 2011. u Cancunu u Meksiku održana je 28. međunarodna konferencija policijskih agencija koje se bave borbom protiv droga na kojoj je sudjelovalo 95 zemalja. Konferenciju su otvorili predsjednik IDEC-a Genero Garcia-Luna, tajnik javne sigurnosti u Sjedinjenim Američkim Državama u Meksiku i Michelle Leonhart, dopredsjednik IDEC-a, rukovoditelj američke uprave za borbu protiv zloupoba droga.

Ova konferencija održava se svake godine pod pokroviteljstvom DEA-e, a Hrvatska je članica već tri godine.

Na ovogodišnjoj konferenciji istaknute teme bile su povećanje globalne suradnje u borbi protiv zlouporabe droga, promjene tradicionalnog standarda gdje više nema zemalja proizvođača, zemalja tranzita i zemalja korisnika; važnost društvene podrške kao ključnog segmenta u sveobuhvatnoj borbi protiv droga i dr.

U grupama koje su bile podijeljene po regijama i to: Europa i Afrika, Južna i Središnja Azija, Daleki Istok, Južna Amerika, Sjeverna i srednja Amerika i Karibi, razgovaralo se o

organizacijama trgovine drogom, strategijama protoka novca i kemijskim kontrolama.

Hrvatskoj je na 28 IDEC-u dodijeljena sekretarska uloga što je izuzetna čestica posebno zbog toga što se ista održala u Meksiku, koji je u ovom trenutku globalni simbol borbe protiv narko-terorizma. Na taj način dimenzionirana je uloga i pozicija Hrvatske u globalnoj borbi protiv droga.

Na konferenciji su sudjelovali djelatnici PNUSKOK-a, Odjela kriminaliteta droga i to: Zoran Babić, načelnik Odjela te policijski službenici Tomislav Štambuk i Dražen Rastović.

Helena BIOČIĆ

Hrvatski jezik u Europskoj uniji

„Povijesni vjetar pomutio je jezike! Iste riječi imaju mnoga i različita značenja o kojima mi uopće ne odlučujemo. Mi znamo što govorimo, ali ne znamo što će drugi o tome čuti...“

(V. Gotovac: *Hrvatski tjednik*, 10. 12. 1971.)

Politička zbivanja u dvadesetom stoljeću neprestano su snažno utjecala na hrvatsku standardnojezičnu pravopisnu normu. Republika Hrvatska je stoga od samoga početka pregovora s Europskom unjom vrlo jasno isticala koliko joj je važno da načelo kako je službeni jezik zemlje članice istovremeno i službeni jezik Unije - ne postane samo „mrtvo slovo“ na papiru. Naime, novija hrvatska povijest, nažalost, sadrži isuviše stranica koje svjedoče o blistavim obećanjima i gorkim razočaranjima.

Tako je povijesnu stranicu „ispisala“ i *Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika*, objavljena 1976. godine. U spomen na **Deklaraciju od 1991. godine slavimo Dane hrvatskoga jezika, svake godine od 11. do 17. ožujka**.

Deklaracija je 15. ožujka 1976. godine prihvaćena na plenumu Društva književnika, a objavljena je dva dana poslije, 17. ožujka u časopisu Telegram. Potpisalo ju je 18 hrvatskih kulturnih i znanstvenih ustanova, a sadržavala je zahtjev da se Ustavnim propisom osigura dosljedna primjena hrvatskoga književnog jezika u školama, novinstvu, javnom i političkom životu, na radiju i televiziji, kad god se radi o hrvatskom stanovništvu te da službenici, nastavnici i javni radnici, bez obzira otkuda potjecali, službeno upotrebljavaju književni jezik sredine u kojoj djeluju.

Naime, iako je Antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Jugoslavije (AVNOJ) 15. siječnja 1944. odlučilo da se sve odluke i proglaši AVNOJ-a „... imaju objaviti na srpskom, hrvatskom, slovenačkom i makedonskom jeziku, kao ravnopravnim jezicima buduće države“ - to se ipak nije ostvarilo. U poslijeratnoj praksi, navodeći kao motivaciju potrebu da se iznadiju jeftinija i praktičnija rješenja te navodeći kao razlog potrebu za većom ravnopravnosću u nacionalno izmiješanim sredinama, npr. u Bosni i Hercegovini, nasilno se ujednačavao hrvatski i srpski jezik na pravopisnoj, terminološkoj i drugim razinama. Književni jezik nazivan je tada hrvatskosrpski (odnosno: srpskohrvatski).

Znači, u prvoj polovici 20. stoljeća već smo se osvjedočili kako je praktična potreba za jedinstvenim književnim (standardnim jezikom) u novoj državi bila iskoristena kako bi se provodila unitaristička politika (koja je zapravo krinka za hegemoniju). Tada je ubrzo zaključeno kako je narodni jezik Srba i Hrvata jedan jezik te da je stoga i književni jezik, koji se razvio na njegovoj osnovici, jedinstven sa dva izgovora: ijkavskom i ekavskom. Nakon Novosadskog dogovora 1954. godine objavljen je *Pravopis srpskohrvatski* u Novom Sadu i *Pravopis hrvatskosrpski* u Zagrebu, a uslijedio je i leksikografski projekt izrade rječnika, koji je ostao nedovršen. Naime, unitaristička jezična politika do punog izražaja došla je posebice u leksikologiji: u rječnik su unošeni i hrvatski i srpski leksemi, neovisno o tome što to nije odgovaralo hrvatskoj jezičnoj praksi. Naravno, to je dovelo u pitanje uporabnu vrijednost takva popisa leksema (rječi). Stoga se Matica hrvatska, tada jedna od najvažnijih kulturnih i znanstvenih ustanova u Hrvatskoj, odriče Izjavom (16. travnja 1971.) Novosadskoga dogovora: „Matica hrvatska prihvatala je 1954. Novosadski dogovor, unatoč sumnjama i bojaznjima koje su već tada postojale, vjerujući

da on može poslužiti kao prilog boljim odnosima među narodima koji su svoje književne jezike izgradili na srodnoj dijalekatskoj podlozi (...) u godinama koje su od tada prošle to se uvjerenje nije potvrdilo. Novosadski dogovor naprotiv, pokazao se neprikladan da se na njemu zasnjuju ravnopravni jezični odnosi.“

Cim je Novosadski pravopis proglašen neslužbenim, poznati jezikoslovci S. Babić, B. Finka i M. Moguš tijekom ljeta 1971. napisali su na predlošku 9. izdanja Boranićeva pravopisa iz 1947. godine *Hrvatski pravopis*. Nažalost, prije no što je dospio u knjižare taj je pravopis bio zabranjen pa je tiskan u Londonu. Pravopis je stoga kasnije nazvan *Londonac*. On, između ostalog, zbog imena hrvatski - u Hrvatskoj tada nije mogao biti objavljen!

Naravno, nakon raspada SFRJ, suverena i samostalna Republika Hrvatska Ustavom je propisala da je: „*U Republici Hrvatskoj u službeno je uporabi hrvatski jezik i latinično pismo*“.

Tek ako imamo u vidu ove povijesne činjenice postaje nam jasno koliko je Hrvatima važno što je hrvatski jezik postao 24. službeni jezik EU. Isto tako značajno je i što je hrvatski jezik 2008. godine američka Kongresna knjižnica (međunarodno tijelo za nominalizaciju) uvela je u ISO standarde obvezne za cijeli svijet. Naime, prvo su kao međunarodni ISO standard postojali Serbo-croatian cyrillic (SCC), tj. srpski i Serbo-croatian latin (SCL), tj. hrvatski. U rujnu 2008. hrvatskom je priznat poseban međunarodni ISO jezični kód, tj. oznaka HR (ISO 639-1) i HRV (ISO 639-2 i 639-3). Čime ranije spominjani kodovi (SCC i SCL) prestaju vrijediti.

Službeni list EU na hrvatskom jeziku

Danas položaj hrvatskoga jezika u EU nije „upitan“: on je ravnopravan s ostalim jezicima Unije. Europski zakoni napisani na hrvatskom jeziku su izvorni (a ne samo prevedeni na hrvatski). Isto tako, Službeni list EU objavljuje se i na hrvatskom jeziku. Hrvatski građani u EU, kad se budu obraćali ustanovama Europske unije, mogu pisati na hrvatskom jeziku i moraju dobiti odgovor na svom, materinskom jeziku.

No, to ne znači da su svi problemi „konačno“ rješeni. Ne tako davno *Hrvatsko društvo konferencijskih prevoditelja* uputilo je apel za zaštitu hrvatskoga jezika predsjedniku RH Ivu Josipoviću, predsjedniku Sabora Luki Bebiću, predsjednicima Vlade Jadranki Kosor i predsjednicima Nacionalnog odbora za praćenje pregovora Vesni Pusić. Naime, hrvatski jezik nije predviđen kao *radni jezik* na međunarodnim skupovima te hrvatski predstavnici ne mogu govoriti hrvatski, a nema ni prijevoda s drugih jezika na hrvatski. Oni žele da se potakne: „... korištenje hrvatskog jezika kao jednog od radnih jezika u sklopu pristupnih pregovora i ostalih međunarodnih konferencija, a kako bi predstavnici RH mogli, kada to žele, govoriti hrvatski i slušati prijevod sa službenih jezika EU na hrvatski, a ne na neki drugi jezik.“

Prijezbe „dobronamjernih“: kako se prevodenje skupo plaća, a za njim nema ni potrebe kad svi sudionici govore strane jezike pa se međusobno razumiju; da se zbog ušteda u prevodenju kad zemlje „zapadnoga Balkana“ udružuju u EU umjesto hrvatskoga uvede „srpsko-hrvatski“ kao službeni jezik - nama zvuče vrlo upozoravajuće i „odnekud“ poznato. Srećom takve, s europskom pravnom stečevinom nespojive, ideje ne mogu zaživjeti. No, takve „ideje“ upozoravaju nas kako hrvatski standardni jezik treba sustavno promicati te iznimnu pozornost posvetiti obrazovanju što većeg broja vrsnih prevoditelja.

Tekst i slike: Otilija MANDIĆ – TRKULJA

PASTOR

Tvornica Vatrogasnih aparata d.d.
Novačka 2, 10437, Rakitje, Hrvatska
Centralna: +385 1 3636-455
Prodaja: +385 1 3018-485
Nabava: +385 1 3018-381
Fax: +385 1 3691-454

URL: www.pastor.hr
e-mail: prodaja@pastor.hr
PJ Zagreb: Selska c. 90a, 10000 Zagreb, HR
tel: +385 1 3018-485
faks: +385 1 3961-455
PJ Rijeka: Milutina Baraća 58, 51000 Rijeka, Hr

PASTOR
G R O U P

Mirovna misija u srednjovjekovnoj zemlji

Ivan Odeljan, Željko Pinojić, Vedran Pavlić i Tihomir Sabljak, prvi su hrvatski policajci poslati u rujnu prošle godine u mirovnu misiju na drugi kraj svijeta kao članovi prvog hrvatskog mješovitog, vojno-civilnog tima

Iz svog šestomjesečnog mirovnog boravka u dalekom Afganistanu, gdje su svoje uloge održivali u sjevernoj pokrajini Balk, kao dio policijskih operativnih mentorskih timova za vezu (POMLT) u sklopu NATO-ve misije ISAF, naši mirovnjacici vratili su se s dolaskom proljeća. Odeljan i Pinojić radili su kao tzv. mentor za osoblje (Personnel Mentor), a preostala dvojica, Pavlić i Sabljak kao mentor za obuku policijskih instruktora (Training Mentor). Uz Norvežane, Hrvatska je jedina koja je u misiji počela sudjelovati kroz mješovite timove, barem u sjevernom, dijelu Afganistana u kojem su i oni bili. Timovi broje 14 osoba, a uključenost djelatnika MUP-a i MORH-a uvelike, kako su naši dečki posvjedočili, olakšava posao. Zapovjednici su iz Vojne policije, djelatnici MUP-a su mentori, dok

su ostali članovi tima iz HV-a i njihova je zadaća osiguranje svojih kolega pri obavljanju obuka.

Kako je Afganistan po pitanju sigurnosti vrlo rizična zemlja, svi su članovi tima, bez obzira na poslove koje su u misiji obavljali, izvan baze, odnosno na terenu podjednako bili zaduženi za sigurnost i svi su vrlo pozorno promatrali okolinu ne bi li primijetili neke promjene ili neuobičajeno ponašanje lokalnog stanovništva po čemu bi se dalo naslutiti da je opasnost blizu. Na svu sreću, kako kaže Pinojić, tijekom njihovog boravka nije bilo takvih opasnih situacija te je cijela misija prošla bez incidenata.

Sabljak i Pinojić bili su u tzv. pokrajinskom timu (Province Team), smješteni u kampu Mike Spann u blizini Mazar-e-Šarifa, glavnog grada pokrajine i najvećeg grada na sjeveru Afganistana, a u kojem su obavljali svoje mentorske poslove u zapovjedništvu Pokrajinske policije. Odeljan i Pavlić nalazili su se u tzv. timu okruga (District Team), a mentorske su poslove izvršavali u zapadnom dijelu pokrajine Balk, u okrugu Čahar-Bolak, što je sigurnosno opasnije i u najvećem dijelu ruralno, nerazvijeno područje.

O pripremama

Niti jednom od njih ovo nije prva mirovna misija u kojoj su sudjelovali, a Pinojiću i Odeljanu je već druga u Afganistanu. Dapače, Odeljan je 2005. godine bio jedan od dvojice hrvatskih policijaca, članova prvog civilnog tima posланог u Afganistan. Upravo je njihov prethodni boravak u Afganistanu bio od najveće pomoći preostaloj dvojici kolega, kojima je ovo bilo vatreno krštenje što se tiče tog dijela svijeta, koji su posao mirovnjaka dosad upoznali u misiji na Kosovu. Pavlić se prisjeća kako je dosta njih u Afganistan došlo kao da su pali s Marsa i najveći pritok informacija imali su upravo od kolega koji su već bili тамо, koji su već imali u glavama sliku о тамошњем животу, znali pridošlice uputiti на prava mjesta за kontakte и slično. Svi odabrani za sudjelovanje u misijama prolaze obuke na kojima uče o općim, geografskim, geopolitičkim,

religijskim i nim informacijama o zemlji u koju idu. Tako su za ovu misiju pohađali i predavanja u duhovnom islamskom centru, gdje su ih upoznali sa kulturom tamošnjeg stanovništva, na što su posebno osjetljivi, na što trebaju obratiti pažnju u razgovorima, čime bi ih mogli uvrjediti i slično, ali ništa ne može nadoknaditi one prave, žive informacije koje možete saznati samo od kolega koji su već tamo boravili, naglašavaju. Stoga je po mišljenju naših dečki obuka koja prethodi misiji dobra, ali nedostatna. Sa svakim POMLT-om, odnosno sa svakom rotacijom ljudi, obuku bi trebalo nadograđivati, kaže Pavlić. Smatraju da je usmena predaja vrlo važan detalj kod ovakve vrste poslova, a kako su naši kolege bili članovi prvog tima, njima nitko nije mogao prenijeti iskustvo rada u vojno-civilnom timu, ali su zato oni sami svoje zamjene, kako kažu, bombardirali prikupljenim saznanjima, fotografijama o primjerice važnim putovima kojima će prolaziti, o vrstama opasnosti na njima, o karakteru ljudi s kojima će surađivati, o običajima lokalnog stanovništva... Smjena je svakih šest mjeseci, a kod primopredaje dva puta istovremeno u misiji provode pet dana i tada puno znači, osim prijenosa svih tehničkih, materijalnih sredstava, konkretnih zadaća i prikupljenih informacija, otici s novim dečkima na teren i upoznati ih sa lokalnom policijom. To je normalan slijed, kažu, a po povratku iz misija ne sudjeluju na obukama, no postoje naznake da će ih u budućnosti koristiti i u te svrhe. Svi se slažu kako bi bilo šteta da tolike prikupljene, vitalne informacije ostanu neiskorištene.

Naši policajci, kao mentori prenosili vlastita znanja i iskustva afganistanskim kolegama

Generalno rečeno, naši su policajci, kao mentori za osoblje i obuku, afganistanskim kolegama prenosili vlastita znanja i iskustva. Naime, timovi su vezani uz afganistanske jedinice i kroz te kontakte ostvaruju kompletan rad. Tako je uloga mentora za osoblje obučiti afganistanske kolege načinu obavljanja poslova, ustrojavanju i (re)organizaciji policije, dok su mentori za obuku vrsta potpore njihovim policijskim instrukturima, kojima su davali smjernice, teoretske i praktične, za poboljšanje njihove obuke i kako što kvalitetnije vlastita znanja prenijeti dalje tzv. uniformiranoj policiji.

Međutim, teško je tu govoriti o nekoj konkretnoj obuci s obzirom da tamošnja polica radi u, nama teško zamislivim uvjetima rada, gdje nerijetko ne posjeduju niti primarne dijelove odore, osobne i/ili logističke opreme, a prostori u kojima rade su vrlo često improvizirane prostorije u npr. rupama u brdima. Stoga bi se prije moglo reći da su afganistansku policiju učili osnovama organizacije rada i mogućnosti kakve takve izvedbe u danim uvjetima.

Nije neobično susretati policiju u civilnoj odjeći, sa oružjem, pa kad vam prilikom takvih susreta oni ponude pomoći vi trebate u sekundama procijeniti postoji li opasnost, je li riječ o pobunjenicima ili..., prisjećaju se.

Odeljanu je u sjećanju najviše ostala epizoda tijekom njegovog prvog boravka u Afganistanu 2005. godine. Kada su im Afganistanci prezentirali svoj rad na tzv. kontrolnoj točki, kaže, vidjeli smo da postoji velika mogućnost poboljšanja, pogotovo u smislu sigurnosti samih policijaca koji zaustavljaju vozila, obavljaju kontrolu. Naglašava da je prvenstveno potrebno situaciju staviti u kontekst, odnosno biti svjestan da je riječ o potpuno drugačoj zemlji od naše, gdje najveću opasnost predstavljaju eksplozivne naprave i tzv. bombaši samoubojice. Kada smo im sugerirali promjene u izvedbi, nastavlja, te naše korekcije su bile izuzetno dobro prihvaćene prvenstveno od afganistanskih kolega, a na kraju su zaživjele u programu koji je radi toga i izmijenjen i od tada su instruktori nastavili poučavati Afganistance na taj način koji smo im mi predložili.

O Afganistanu

Od svrgavanja talibana s vlasti Afganistan je uređen kao islamska republika sa trodiobom vlasti, decentraliziranom upravom i ulažu se izvjesni napor u uvođenje suvremenijeg načina života

u sve pore društva. Taj pomak ka osuvremenjivanju primjećuje se pomalo svugdje, a upravo zbog njega vidljiv je i veliki kontrast između siromašnog i nakaradno bogatog na razdaljini od svega nekoliko kilometara, između tradicionalnog i zapadnjačkog.

- Sve više-manje funkcionira kao srednjovjekovna Europa, jedino što stanovništvo ima automobile i koristi mobitele

jednako kao i u tzv. suvremenom svijetu i dok je infrastruktura potpuno zanemarena ili uništena, ljudi i dalje pokazuju volju za poboljšanjem uvjeta života, pogotovo mladi koji imaju želju za školovanjem i učenjem - kaže Pinojić.

Za žene je taj razvoj slobode ipak sporiji, pa je obavezno nošenje burki i prikrivanje svih dijelova tijela, a položaj u društvu im se, mada i dalje pod povećalom i čestim kritikama, ipak poboljšao u odnosu na vrijeme vladavine talibana, tako da se sada mogu školovati, imaju pravo na zdravstvenu skrb, aktivne su u društvenim i političkim krugovima. Živi se većinom od poljoprivrede, ovaca ili kriminala, a najvažnije je kojem plemenu, odnosno etničkoj skupini pripadaš, pojašjava Pavlić. Naime, nadovezuje se Pinojić, afganistanski narod čini više etničkih skupina, kao što su Paštuni, Tadžici, Uzbeci, Hazare, Turkmeni, Balući, pa pripadnost pojedinoj skupini utječe na način života, običaje, a u lokalnim, ruralnim sredinama najčešći su upravo sukobi među njima, jer dominantna skupina drži i većinu obradivog zemljišta, presudnog za preživljavanje. Ipak, dominantan utjecaj na ponašanje i živote ljudi ima tradicionalni islamski šerijatski zakon koji se najčešće može tumačiti na više načina, pa se uglavnom isprepliće sa zakonima i aktima parlamenta, odnosno vlade.

Ovo je opis stanovništva u urbanim sredinama, upozorava Pavlić, nadodajući da i u tim sredinama starije generacije mahom i dalje sljede tradicionalni način ponašanja i odjevanja. Kad je riječ o ruralnim sredinama, Pavlić opisuje da tamo nema struje, vode, kanalizacije, infrastruktura ili ne postoji ili je jako loša, stanovništvo je neobrazovano, glavni izvor informacija su vjerski vođe tzv. mule, a glava obitelji zadužena je za prehranjivanje i po desetak usta.

O ljudskim odnosima

Za uspješno preživljavanje u takvim, potpuno drugačijim, uvjetima života, osim razumljivog posjedovanja avanturičkog duha, potrebno je znati ophoditi se s ljudima. Ova su četvorica očito talentirana za to s obzirom da su uspjeli dopirati do lokalnog stanovništva. Pavlić kaže da je tome djelomično i razlog što nemamo sindrom velike nacije, što je relativno nedavno i kod nas bio rat, što i sami više-manje znamo mjesta u Lijepoj našoj u kojima još nedostaje priključaka za struju, vodu... Afganistancima je to normala, a puno lakše uspostavljaju kontakt s nekim tko im ne prilazi s visoka, tko poštuje njihove običaje i način života, u kojem se svaka sirovina i otpad još jednom iskoristi za neku drugu namjeru i u kojem se apsolutno ništa

ne odbacuje, u kojem se živi u kolibama od blata, s nekim tko na sve to neće gledati širom razrogačenih očiju i s trušicom gađenja, već je sposoban iza svega toga vidjeti u njima lude i u njihovoj djeci samo djecu.

Može li se čovjek uopće uspješno i bez stresa nositi s takvim šokantnim životnim razlikama za naše sugovornike nema dileme. Naravno da može, a Pavlić kaže da se on na taj šok pripremio rječima – opusti se, prepusti se i radi što trebaš raditi. Premali si kotač da možeš nešto veliko promjeniti. Pazi se koliko se možeš paziti, ali ponašaj se normalno, budi ono što jesi.

On za Afganistane kaže da su puno bistriji nego što zapadnjaci misle. - Fakini su i mangupi i ako vas hoće preveslati, preveslat će vas taj čas. Ako ste normalni, profitirat ćete, kaže i prisjeća se kako je tamo pustio bradu iz poštovanja prema njihovim muškarcima, jer je oni većinom nose. Tijekom susreta, lokalci su na to pozitivno gledali i zanimali se kako to da ima bradu, pa su je čak i htjeli dotaknuti. Ima zapadnjaka koji se ponašaju strogo službeno, a on ih je zagrlio, potapšao, nasmijao se, oni su mu vratili istom mjerom, našalili su se obostrano na račun vlastitih mana i odnos negdje usput postane normalan i opušten.

- Kad dođemo na mjesto gdje imamo sastanak, ostavimo dugo oružje, skinemo pancirke i normalno ulazimo unutra. Nije se dogodilo da izađemo iz auta s opremom, već pred čovjeka dođemo normalno sjesti kao što bismo i u Hrvatskoj s nekim opušteno sjeli. Naravno, govorim o određenim uvjetima, kada smo procijenili da to možemo napraviti – kazao je Odeljan i pojasnio da se sa stresom lako nositi kada si među odličnim kolegama, s kojima možeš sjesti, popiti kavu, porazgovarati, normalno funkcionirati.

O spoznajama

Skromnost kojom zrače prisjećajući se Afganistana daje naslutiti da je riječ o jednostavnim, dobrim ljudima, a to potvrđuje i njihova jednoglasnost oko toga što im ovakva putovanja predstavljaju. Ne zadržavaju oni primarno u svojim sjećanjima neke zanimljivosti drugačijeg podneblja, ne ističu anegdote, vlastite strahove i tuge, već je svima pouka koju vuku iz svega toga puno dublja. Puno više cijene svoje živote, svoj dom, više vole svoje obitelji i nastoje živjeti u skladu sa vlastitim mogućnostima. Naspram života afganistanskog stanovništva, svi im se ovdašnji problemi čine ispraznima, sitnicama. Puno više cijene svoje supruge i njihovu žrtvu u ovakovom načinu života. Sвесни su da takvo stanje duha nije vječno i trude se što duže ga zadržati i njime što više profitirati. Što je zemlja u koju odlaze raznolikija od našeg podneblja i ima običaje na koje nismo navikli, to je iskustvo dublje i kvalitetnije, kažu i završavaju mišlju da je i brak ovakvim ritmom na dobitku, ukoliko naravno postoje dobri temelji i obostrano iskreno prihvaćanje ovake vrste života.

Možda upravo zbog tih spoznaja za koje bivaju bogatiji, i dalje namjeravaju ići u misije. Trenutno se uhodavaju u svoje redovne poslove u ATJ Lučko, Specijalnoj jedinici policije i Odjelu za međunarodnu policijsku suradnju, ali tko zna, nakon obavezne jednogodišnje stanke, možda koji od njih ponovno ode u Afgistan, jer riječ je o ogromnoj zemlji s puno različitih područja i svaka tamošnja pokrajina daje privremenom stanovniku potpuno drugačije iskustvo.

Ana ODAK

FOTO: Privatni albumi sugovornika

ožujak/travanj 2011. mir ugled povjerenje

VOJNO STRUČNI TJEDNIK MINISTARSTVA OBRANE

Svakog tjedna donosi nove informacije o aktivnostima unutar Oružanih snaga i MORH-a, vojno stručne priloge o stranim oružanim snagama, naoružanju, vojnoj tehnici, povijesti te temama globalne važnosti.

Dostupan svakog petka na kioscima u cijeloj Hrvatskoj.

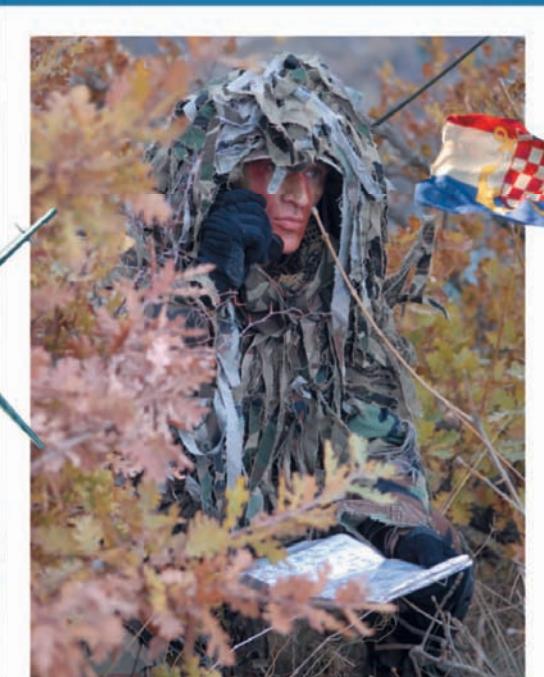
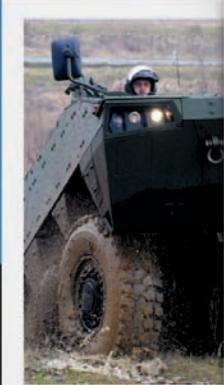

FOTO VIJEST

U ožujku je u Valbandonu održan Kolegij ministra unutarnjih poslova sa Kolegijem ravnatelja kojem su nazočili načelnici svih uprava. Na kolegiju su po prvi puta bili nazočni i novoimenovani načelnici pet policijskih uprava. Glavne teme kolegija bile su osvrt na godišnje izvješće o radu o kojem je svoje

Slovenske kolege posjetile Policijsku akademiju

Policijska akademija intenzivirala je bilateralnu suradnju s Policijskom akademijom iz Ljubljane započetu 2002. godine, te tako nastavila uspješnu suradnju dviju policija susjednih zemalja. Šesnaestog veljače ove godine našu akademiju posjetila je slovenska delegacija u sastavu: Franc Kosmač – direktor Policijske akademije, Zdenko Renko - pomoćnik direktora Akademije, Anton Vozelj – viši policijski savjetnik i Jože Sironič, policijski ataše u Republici Hrvatskoj.

U sruđnom razgovoru, načelnik Policijske akademije, Zoran Ničeno predstavio je organizaciju i nadležnosti Policijske akademije. Posebno se osvrnuo na provođenje temeljne policijske obuke kroz Program srednjoškolskog obrazovanja odraslih za zanimanje policajac te Stručni studij kriminalistike koji provodi Visoka policijska škola. Istaknuo je nove zadaće koje očekuju Policijsku akademiju u provođenju reforme sustava školovanja policijskih službenika u sva tri područja policijskog obrazovanja. Razmijenjena su iskustva u provođenju obrazovnih procesa, a slovenski kolege spremno su ponudili pomoći u nastavku naše reforme, kao i po pitanju provedbe EU projekata. Gosti su obišli specijalizirane učionice Odjela za policijsku obuku te smještajne kapacitete Policijske akademije.

Zaključno je dogovorenno da će se suradnja nastaviti u području obrazovanja, stručnog usavršavanja i specijalizacije osobito kroz razmjenu iskustava, zajedničke radne susrete, osposobljavanje stručnjaka i razmjenu gostujućih predavača. Dogovorenje je da već tijekom ožujka bude organiziran uzvratni posjet Policijskoj akademiji u Ljubljani, kako bi se upoznali sa slovenskim modelom školovanja policijskih službenika i konkretizirali buduće zajedničke aktivnosti.

Daniela PETKOVIĆ

izlaganje održao glavni ravnatelj policije Oliver Grbić te finansijski izvještaj za 2010. godinu i finansijsko stanje za prva dva mjeseca 2011. godine o kojem je izlaganje održala ravnateljica Uprave za materijalno-finansijske poslove Andreja Benić.

MUP i društveni mediji

Poličkska akademija dostupna i na Facebooku

Zanima li vas kada će se objaviti novi natječaj za školovanje ili kada će početi Srednja policijska škola, od sada možete saznati i na Facebook stranici Policijske akademije MUP-a RH

Vodstvo Policijske akademije odlučilo se na komunikaciju s javnosti preko trenutno najpopularnije društvene mreže Facebooka na kojoj je otvorebrzi i aktualni trebamo vaše sudjelovanje – napisao na načelnik Ničeno u jednom od svojih prvih postova na stranici. On je, da bi mogao sa svima komunicirati, uz privatni profil otvorio i službeni. Kaže da sam ne stigne odgovoriti na sve upite na „zidu stranice“ pa mu u tome pomazu i načelnik Odjela za policijsku obuku Marjan Žuljević i administrator stranice.

- Ne samo da odgovaram na upite na zidu, već mi šalju i poruke. Ponekad mi je dnevno potrebno i više od sat vremena da na sva pitanja odgovorim. No, jedini je problem što ima puno sličnih i istih pitanja o natječaju i školovanju pa ih moram uputiti da pročitaju ranije postove – objasnio nam je Zoran Ničeno.

Poličkska akademija preko Facebooka želi komunicirati i s ljudima koji već jesu na Akademiji, ali i sa svim drugim vanjskim zainteresiranim skupinama. Otvaranje Policijske akademije

prema javnosti preko društvenih medija imalo je samo pozitivne komentare. No, kaže načelnik Ničeno kako su imali i jedan uvredljivi komentar da se na Policijsku akademiju dolazi preko veze.

- Odgovorili smo na taj komentar, ali su ga i drugi ljudi sa svojim iskustvom jednostavno pokončali. Nismo željeli taj negativan stav brisati, već smo na demokratski način ostavili raspravu, jer, u suprotnom, komunikacija preko društvenih medija ne bi imala smisla – rekao je prvi čovjek zagrebačke Policijske akademije koja je u samo dva tjedna prikupila više od 1 500 fanova.

Ana Marija VOJKOVIĆ

Porinut policijski brod „Josip Jović“

U brodogradilištu Montmontaža Greben d.o.o u Veloj Luci 4. travnja 2011. održana je svečana ceremonija porinuća i krštenja broda „Josip Jović“, koji je dobio ime u čast prvog poginulog hrvatskog redarstvenika, prve žrtve Domovinskog rata, 22-godišnjeg Josipa Jovića

Strategijom razvoja pomorske policije i Akcijskim planom koji su rezultat provedenog twinning projekta Phare 2006 „Nadzor plave granice“, definiran je nadzor državne granice na moru sukladno schengenskim preporukama, a koji se temelji na prisutnosti policijskih plovila na moru u cilju zaštite državne granice na moru te nadzora ukupnog morskog prostora Republike Hrvatske.

Ugovor o gradnji, opremanju i isporuci plovila potpisani je između Ministarstva unutarnjih poslova i Zajednice ponuditelja-brodograditelja te se njime realiziraju obvezne iz Akcijskog plana. Do sada je prema predviđenom planu isporučeno 12 plovila tip C i 1 plovilo tip A, policijski brod imenovan „Josip Jović“.

Policijski brod „Josip Jović“ izgrađen je u brodogradilištu Montmontaža Greben d.o.o. u Veloj Luci. Dužine je 24,6 metara, širine 6,2 metara, a gaza 1,7 metara. Brod je opremljen je s dva motora MTU od 1050 kW te postiže brzinu preko 27 čvorova. Ovaj brod najveći je od 13 plovila koja su do sada isporučena hrvatskoj policiji i jedan od tri plovila toga tipa koje hrvatska policijska flota trenutno koristi, a koji služe za nadzor državne granice.

*Dodijeljen je Policijskoj upravi dubrovačko-neretvanskoj i obavljati će zadaće zaštite južnog dijela državne granice na moru.
Namijenjen je za službe u višednevnom trajanju, a ima sedam članova posade.*

granice. Dodijeljen je Policijskoj upravi dubrovačko-neretvanskoj i obavljati će zadaće zaštite južnog dijela državne granice na moru. Namijenjen je za službe u višednevnom trajanju, a ima sedam članova posade.

Direktor brodogradilišta Montmontaža Greben d.o.o. Mladen Žanetić izrazio je zadovoljstvo povodom svečane predaje patrolno ophodnog broda Ministarstvu unutarnjih poslova.

- Brod je gotovo potpuno izrađen i opremljen u našem

brodogradilištu što nam predstavlja izrazito zadovoljstvo - naglasio je Žanetić te dodao da su devedeset posto proizvoda škverani Grebena proizveli vlastitim snagama, a samo deset posto u suradnji s kooperacijom te se zahvalio članovima Zajednice ponuditelja-brodograditelja na uspješno provedenom poslu.

Ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko rekao je da svaki brod kao i svaki čovjek ima svoju priču. Brod koji ćemo ovdje danas porinuti i krstiti imenom Josipa Jovića bit će podsjetnik na njegovu priču – rekao je ministar. Na taj način odajemo počast čovjeku koji se bez ikakve dvojbe

odazvao pozivu domovine i koji je herojstvom zadužio sve nas, istaknuo je ministar Karamarko.

- Ime Josipa Jovića, ime Mile Blaževića Čađe, ali i drugih koji su nas svojim primjerom, odlučnošću, zrelim domoljubljem koje će nadahnjivati buduće naraštaje, krasiti će pramce brodova hrvatske policije. Na ovaj ćemo simboličan i znakovit način od zaborava čuvati trajnu vrijednost, neponovljivost i

autentičnost Domovinskog rata, tog neusporedivog fenomena i kolosalnog događaja u burnoj hrvatskoj povijesti – kazao je ministar Karamarko.

Ministar je zahvalio na dolasku obitelji i prijateljima Josipa Jovića te je zaželio da ovaj brod koji će ploviti najljepšim morem na svijetu, plovi sretno i dugo, da ponosno nosi ime jednog od naših junaka, da bude sigurno i ugodno radno mjesto svojoj posadi te neka po uzoru na Josipa, čije ime nosi, čuva najdražu nam domovinu.

Kuma broda Josipova majka Marija Jović

Porinuće broda blagoslovio je mjesni župnik don Večeslav Magić, a kuma broda bila je Josipova majka Marija Jović. Gospođa Marija kazala je da je puna boli i patnje, ali i zadovoljstva, uzbudjenja i ponosa što ovaj brod nosi ime njenog sina. Kao poklon policiji i posadi broda gospođa Jović darovala je krunicu.

Ministar Tomislav Karamarko i direktor brodogradilišta Mladen Žanetić potpisuju primopredajni zapisnik

Tijekom probne vožnje na novom policijskom brodu ministar Tomislav Karamarko i direktor brodogradilišta Mladen Žanetić potpisali su primopredajni zapisnik.

Na svečanosti porinuća i krštenja novog policijskog ophodno patrolnog broda osim izaslanstva MUP-a i brodogradilišta Montmontaže Greben nazočili su i ministar zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva Branko Bačić, predstavnici Zajednice ponuditelja - brodograditelja te predstavnici lokalne uprave i samouprave.

Dijelom Jadrana za nadzor granice i plovidbu obalnim dijelom mora trenutno su raspoređena 54 policijska plovila, a svojom obnovljenom flotom hrvatska policija dostoјno usvaja schengenske preporuke i zadovoljava europske standarde.

Helena BIOČIĆ
Foto: MUP

Zaklada vodi djecu na ljetovanje

Zaklada policijske solidarnosti organizira ljetovanje za djecu policijskih službenika koja dolaze iz obitelji izrazito slabog imovinskog statusa.

Ljetovanje će se organizirati u MUP-ovu odmaralištu u Dramlju od 21. do 30. lipnja 2011. za djecu od petog do osmog razreda osnovne škole.

Prijevoz će biti organiziran autobusom iz Zagreba, a iz policijskih uprava kojima je bliži direktni dolazak na odredište bit će organiziran prijevoz automobilima ili kombijima.

Djeca će biti smještena u 3-krevetne ili 4-krevetne sobe te su im predviđena četiri obroka dnevno, a uz to, predviđen je svakodnevni program koji će osim kupanja i sunčanja obuhvatiti i različite oblike zabave, igara, radionica, natjecanja, izlete i dr. Za radionice, sportske i druge slobodne aktivnosti brinut će se animatori te nekoliko odgajatelja. O medicinskoj skrbi djece brigu će voditi zdravstveni djelatnik.

Komisije Zaklade koje su ustrojene u svakoj policijskoj upravi, Ravnateljstvu policije i MUP-u u sjedištu dužne su dostaviti podatke o djeci za koje smatraju da dolaze iz obitelji slabijeg imovinskog statusa, da djeca do sada nisu bila na moru, ukoliko su iz kontinentalnih dijelova RH, da su djeca samohranih roditelja ili da je samo jedan od roditelja u radnom odnosu, da se radi o višečlanoj obitelji i drugim pojedinostima. Prilikom odabira djece vodit će se računa da se uključe sve službe, pa i zaposlenici zaduženi za skrb te da se uđovolje predviđeni kriteriji.

Sve troškove prijevoza, boravka i prehrane snosi Zaklada policijske solidarnosti.

I ovim putem predlažemo da se zainteresirani obrate Komisijama Zaklade u svojim ustrojstvenim jedinicama i prijave svoju djecu za sudjelovanjem u ovom projektu.

Brod „Josip Jović“ izložen na Croatia Boat Showu u Splitu

Organizatori sajma sa zadovoljstvom su dočekali i prvi put na ovom prestižnom nautičkom sajmu izložen policijski brod MUP-a RH

Policijski ophodni brod „Josip Jović“, plovilo tipa „A“ namijenjeno za nadzor i zaštitu državne granice na moru na području PU dubrovačko-neretvanske privukao je pozornost brojnih posjetitelja na danas, 12. travnja u Splitu otvorenom 13. Croatia Boat Showu, međunarodnom sajmu motornih jahti, jedrilica, glisera, brodograditelja. Kao najveća, najbolje organizirana i najljepša priredba te vrste u regiji, Croatia Boat Show postao je impresivna pozornica za inozemnu

i hrvatsku nautičku industriju, od one koja gradi i oprema brodove za razonodu svih vrsta i veličina, do proizvođača motora i opreme, te najraznovrsnijih usluga i stvari za ljubitelje plovidbe i mora.

Croatia Boat Show ove godine otvorena vrata za posjetitelje imat će šest dana 12.- 17. travnja. Na samoj priredbi sudjeluje više od 140 izlagачa s izloženih više od sto brodova domaćih i svjetskih ponajboljih i najeminentnijih proizvođača. Posebnost sajmu daju izložene brojne motorne jahte duže od petnaest metara. Organizatori sajma sa zadovoljstvom su dočekali i prvi put na ovom prestižnom nautičkom sajmu izložen policijski brod MUP-a RH.

„Drago nam je što je novi izvrstan policijski ophodni brod „Josip Jović“ izložen na našem sajmu. Mi se osjećamo sigurniji s jakim policijskim snagama ovdje na samoj našoj priredbi, a vjerujemo da će i brojni nautičari koji svojim plovilima posjećuju tijekom godine naš akvatorij, obalu biti zadovoljni radom i susretljivošću posade ophodnog policijskog broda „Josip Jović“, kazao je Lari Lulić ispred organizatora sajma tvrtke Profectus. Samoj svečanosti otvaranja sajma nazočili su predstavnici državnih tijela Ministarstva turizma, zatim Ministarstva mora, prometa i veza, župan Županije splitsko-dalmatinske Ante Sanader, gradonačelnik Splita Željko Kerum, zapovjednik HRM-a kontra admiral Ante Urlić, načelnik PU splitsko -dalmatinske Ivica Tolušić.

Na ophodnom policijskom brodu „Josip Jović“ usidrenom za ovu prigodu na proljetnim suncem okupanoj splitskoj rivi među brojnim jahtama zatekli smo njegovu ponosnu sedmeročlanu posadu, policijske službenike PP Lastovo, matične luke Ubli: Carla Ivelju, zapovjednika broda, njegova zamjenika Lornija Katića,, Antonija Anticu, upravitelja stroja, policijske službenike mornare Vedrana Crnića i Igora Šantića zatim Lovru Lešića i Tončija Čengiju te načelnika PP Lastovo Franu Škratulju.

Prema riječima zapovjednika Carla Ivelje, plovilo je namijenjeno i konstruirano za zaštitu i nadzor državne granice na moru u skladu sa standardima Europske unije kao i za nadzor unutarnjih morskih voda i zaštićenog ekološkog pojasa RH što uključuje motrenje, praćenje i kontrolu brodova i brodica. Brod ima najsuvremeniju navigacijsko-elektronsku opremu počevši od osmatračkog do navigacijskog radara, sustava „ECDIS“, kartografskih projekcija i druge elektronike. Na brodu će se izmjenjivati dvije posade od pet do sedam članova sukladno zadaćama. Jednu posadu čine policijski službenici PP Lastovo, a drugu oni iz PP Korčula. Tijekom primjerice jednog radnog dana, obrazlaže zapovjednik Ivelja, posada plovila „Josip Jović“ izvršavat će zadaće obilaska Palagruže, kontrole crte državne granice, motrenja i sprječavanja stranih ribarica u namjeri nezakonitog uplovljavanja u hrvatske vode, sprječavanja svih plovila u namjeri izbjegavanje granične kontrole i svega što ima veze s ilegalnim prijelazima naše državne granice. Inače tek desetak dana star „Josip Jović“ pokazao se i na probnim plovidbama izvrsnim i svrhovitim za sve svoje policijske zadaće.

Biserka LUKAN
Snimke: Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Internet prodavaonica

NOVO!

m-KONZUM

Kupnja u pokretu!

iPhone Aplikacija m-Konzum

Preuzmite potpuno besplatnu Konzumovu aplikaciju za kupnju svih artikala dostupnih u Konzumu!

- SuperKonzum na Vašem mobilnom uređaju
- Kupujte u pokretu ili direktno iz Vaše kuhinje
- Uštedite Vaše vrijeme

Aplikaciju za Vaš iPhone, iPad ili iPod uređaj preuzmite na iTunes Store-u.

BlackBerry Aplikacija m-Konzum

U preglednik (browser) Vašeg BlackBerry uređaja upišite dolje navedeni link i preuzmite aplikaciju.

Link za download aplikacije: <http://online.konzum.hr/bb/bb.jad>

DOSTAVA: Naručenu robu dostavljamo radnim danom od 9 do 21 sat te subotom i nedjeljom od 9 do 15 sati na području grada Zagreba i okolice, Velike Gorice, Samobora, Zaprešića, Dugog Sela, Rijeke, Opatije, Splita te Osijeka i okolice

DODATNE INFORMACIJE POTRAŽITE NA:

- internet stranici: <http://online.konzum.hr>
- besplatnom telefonu: 0800 400 000
- e-mail adresi: internet.prodaja@konzum.hr

online.KONZUM.hr

Travanj – mjesec zaštite od mina

Hrvatski sabor je donio novi Nacionalni program protuminskog djelovanja za razdoblje 2009. - 2019. godine

Hrvatski centar za razminiranje osnovan je 19. veljače 1998. godine Uredbom Vlade Republike Hrvatske, s glavnom zadaćom da planira i provodi protuminsko djelovanje u Republici Hrvatskoj. „Minski problem“ u RH prepoznat je od samog početka kao gospodarski, sigurnosni i ekološki i ocjenjuje se kao jedna od prepreka u uspostavi normalnog života i razvoja. U skladu s tim, u rješavanju toga problema sudjeluju najvažnija tijela državne vlasti: Hrvatski sabor i Vlada Republike Hrvatske koja imenuje Savjet HCR-a, tijelo koje ima savjetodavnu ulogu i upravlja radom HCR-a. Početkom listopada 2000. godine, Hrvatski sabor donio je Nacionalni program protuminskog djelovanja kojim je određen cilj – razminirati područje Republike Hrvatske do 2010. godine. Kako taj nadasve zahtjevan program nije ostvaren, donesen je na temelju argumentiranog zahtjeva UN-u novi „Nacionalni program protuminskog djelovanja“ za razdoblje 2009.-2019. godine, koji je donio Hrvatski sabor.

Osim središnjeg ureda u Sisku, Hrvatski centar za razminiranje djeluje putem svojih podružnica u Osijeku, Karlovcu i Zadru pa je na taj način ostvarena pokrivenost svih županija te povećana učinkovitost i decentraliziranost djelatnosti unutar protuminskog djelovanja.

HCR je osnivač Centra za testiranje, razvoj i obuku (CTRO d.o.o.) te „Hrvatska bez mina“ – Zaklade za humanitarno razminiranje Hrvatske. HCR je suosnivač i član Grupacije za poslove u humanitarnom razminiranju d.o.o. i član i suosnivač SEEMACC-a, Savjeta za protuminsko djelovanje u Jugoistočnoj Europi.

Unatoč nemjerljivom doprinosu stranih institucija, primarno UN-a, Ženevskog međunarodnog centra za humanitarno razminiranje (GICHD), WEUDAM-a u prvim počecima, Hrvatski

OPASNOST MINE/MINES

centar za razminiranje koristeći međunarodne standarde (IMAS) razvijao je vlastiti originalni sustav prilagođen zakonima i važećim normama u RH, što se danas pokazalo potpuno opravdanim i može biti modelom koji i šira međunarodna zajednica može koristiti.

U proteklih dvanaest godina HCR je, prema ocjeni velikog broja stranih institucija i pojedinaca, ocijenjen kao respektabilan, moderan i učinkovit sustav protuminskog djelovanja sa svim njegovim sastavnicama, primarno organizacijskom strukturu, modernom opremom, educiranim kadrom.

Minski problem u Republici Hrvatskoj

Početne procjene o minski sumnjivoj površini temeljene na procjeni UN MAC-a 1996. godine od 13000 km² bile su grube, a temeljile su se na ukupnoj interpretaciji crta bojišnice. Prema tim pokazateljima oko 23 posto ukupne površine RH bilo je pod sumnjom da je zagađeno minski eksplozivnim i neeksploziranim ubojnim sredstvima.

Procjene minski sumnjivog prostora (MSP) od 1997. do danas znatno su mijenjane, da bi početkom 2006. godine bile definirane poligonski u procesu općeg izvida gradova i općina započetog sustavno od 2004., koje su provodili djelatnici HCR-a formirani u izvidničke timove.

Razminiranjem prioritetnih područja za povratak raseljenog stanovništva i obnovu gospodarskih i stambenih objekata, ukupne infrastrukture, turističkih destinacija i zaštite okoliša te revizijom općeg izvida utvrđeno je da u Republici Hrvatskoj minski sumnjivo područje (MSP) danas zauzima površinu od 815 km². U strukturi MSP-a najviše je zastupljen šumski prostor sa 61 posto, kuće i okućnice sa 0,2 posto, poljoprivredna zemljišta sa 26 posto, koja su ujedno i prioritet razminiranja za naredno razdoblje. Od ostalih površina zastupljeni su još makija i krš sa 12 posto; i ostalo 0,8 posto.

Od županija najzagadnije, redoslijedom, su: Ličko-senjska sa 154,2 km², Sisačko-moslavačka 145 km², Osječko-baranjska sa 144,5 km², Karlovačka sa 70,8 km², Zadarska sa 60,3 km², Požeško-slavonska sa 60 km², Šibensko-kninska sa 51,2 km², Vukovarsko-srijemska sa 46,4 km², Brodsko-posavska sa 27,8 km², Splitsko-dalmatinska 26,8 km², Virovitičko-podravska sa 12,5 km² i Dubrovačko-neretvanska sa 6,2 km².

Ukupno 101 grad i općina obuhvaćeni su minski sumnjivim prostorom. Na precizno MSP-u razasuto je oko 90.000 minsko eksplozivnih sredstava, protupješačkih i protutenkovskih mina. Definirani su i obilježeni prostori zagadeni isključivo neeksplođiranim ubojnim sredstvima u koje spada i kazetno streljivo na površini od 6,3 kvadratna kilometra.

Revizijom općeg izvida utvrđeno je da u Republici Hrvatskoj minski sumnjivo područje danas zauzima površinu od 815 km².

U Republici Hrvatskoj do sada je postavljeno više od 16.000 velikih oznaka minskih opasnosti na prostoru 101 grada i općina u 12 hrvatskih županija.

4. travnja - Međunarodni dan svjesnosti o opasnostima od mina i pomoći u protuminskom djelovanju

Opća skupština UN-a je na svom 60. zasjedanju u prosincu 2005. donijela Rezoluciju o pomoći u protuminskom djelovanju (A/RES/60/97) kojom se 4. travnja proglašava Međunarodnim danom svjesnosti o opasnostima od mina i pomoći u protuminskom djelovanju, zbog ogromnih humanitarnih i razvojnih problema koje uzrokuje prisustvo mina i eksplozivnih zaostataka rata, što ima ozbiljne i dugoročne socijalne i ekonomске posljedice za stanovništvo zemalja ugroženih minama i eksplozivnim zaostacima rata i ozbiljne prijetnje koje mine i eksplozivni zaostaci rata predstavljaju za sigurnost, zdravlje i živote lokalnog civilnog stanovništva, kao i za osoblje koje sudjeluje u humanitarnim misijama, operacijama održavanja mira i programa rehabilitacije. Ove se godine taj dan obilježava šesti put ne samo u Hrvatskoj već svugdje u svijetu.

Iako broj stradavanja i žrtava mina i neeksplođiranih ubojnih sredstava opada iz godine u godinu, u 2007. godini je забиљежено 8 žrtava, u 2008. u 7 minskih incidenata 7 osoba, u 2009. godini u 6 minskih incidenata stradal je 7 osoba, u 2010. godini broj incidenata i stradalih jednak je podacima za prethodnu godinu. Potvrda je to izuzetne važnosti poznavanja osnovnih edukativnih poruka za cijelokupno stanovništvo, naročito za djecu, ali i odrasle.

Pokazatelji upućuju da su u posljednje vrijeme stradalnici odrasle osobe jer se zadnji, nadamo se i posljednji, incident u kojem su stradala djeca dogodio 2004. godine, ali djeca su izuzetan medij koji će i odraslima prenijeti edukativne poruke.

Programe edukacije o opasnostima od mina Hrvatski centar za razminiranje provodi i koordinira od svog osnutka 1998. god. u suradnji sa svim subjektima protuminskog djelovanja (Hrvatski Crveni križ, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, MUP, Državna uprava za zaštitu i spašavanje, Protuexplozijski odjeli policijskih uprava, Norveška Narodna Pomoć (NPA), Zajednica udruga hrvatskih civilnih stradalnika iz Domovinskog rata Hrvatske, Udrugama hrvatskih dragovoljaca iz Domovinskog rata, naročito Virovitičko-podravske županije, Hrvatska udruga žrtava mina, Zaklada Recobot, Udruga Bembo i prijatelji, Mine Aid, Udruga Mine, kazalište "Daska" iz Siska, Lutkarska kazališta iz Osijeka i Knina, te

druge nevladine udruge i mediji, s ciljem upozoravanja na opasnost od mina i NUS-a.

„Hrvatska bez mina“ - Zaklada za humanitarno razminiranje Hrvatske aktivno se uključila u edukaciju lovaca u suradnji s Hrvatskim lovačkim savezom i Hrvatskim centrom za razminiranje te u projekt psihosocijalne pomoći pirotehničarima koji aktivno učestvuju u procesu razminiranja, pogotovo u trenutcima svjedočenju stradavanja prilikom obavljanja poslova humanitarnog razminiranja.

Analizom podataka tijekom godine u proteklom razdoblju preko 100 tisuća djece i odraslih prolazi kroz neki od vidova edukacije. Razne aktivnosti edukacije o opasnostima od mina, jednako kao i obilježavanje minski sumnjivog područja, mogućnost uvida u minsku situaciju velikom broju subjekata u RH dostavom karata i CD-a, korištenjem web portala HCR-a s ažuriranim podacima, pozitivno utječu na prevenciju minskih incidenata, ali zahtjevaju i dodatne aktivnosti upoznavanja javnosti i medija s aspektima protuminskog djelovanja.

Pozivamo Vas da posjećujete web portal minsko informacijskog sustava (MIS portal) Hrvatskog centra za razminiranje na <https://misportal.hcr.hr> ili preko internet stranica HCR-a www.hcr.hr kako biste dobili što bolji uvid u stanje minski sumnjivog prostora Republike Hrvatske, a time i stvorili preduvjete za sigurno i bezbjedno kretanje prostorima Ljepa Naše.

Registrirajte se i na taj način postanite registrirani korisnici koji imaju mogućnost pregleda kartografskih podloga u DOF formatu.

Isto tako molimo Vas da eventualna saznanja o novonastalim promjenama u prostoru, stanju oznaka minskih opasnosti ili o lokacijama minski sumnjivih područja javite putem adrese elektroničke pošte kontakt@hcr.hr.

Stoga, zajednički apeliramo na sve građane:

- Ne ulazite u označena minskog polja i minski sumnjiva područja!
- Poštujte znakove opasnosti od mina!
- Ne uklanjajte znakove opasnosti- budite odgovorni prema drugima!
- Ne dirajte nepoznate predmete i eksplozivne ostateke rata!
- Obilježite mjesto pronalaska mes-a ili nus-a i obavijestite policiju na broj 192!
- Obavijestite i sustav žume pomoći na broj 112!
- Izbjegavajte rizično ponašanje-zovite upomoć!
- Razminiranje prepustite stručnjacima!
- Poljoprivrednici, zemlja je vaše veliko blago, ali život je daleko najveće!
- Branje glijiva i skupljanje drva za ogrev može biti kobno!
- Djeco, opasna područja nisu igrališta!
- Ribići, lovci, neka vaša omiljena mjesta još uvijek su opasna!
- Budite razumnii, izbjegavajte ih, postoje i sigurni prostori i sigurna lovišta!
- Budite svjesni mina ! Budite svjesni minskih opasnosti!

Hrvatski centar za razminiranje

Sisak, Ante Kovačića 10

Tel. 044 554 100; fax. 044 554 111;

e-mail: hcr@hcr.hr

Mirko IVANUŠIĆ i Sandra NIKOLIĆ
Foto: Hrvatski centar za razminiranje

Što donosi novi Zakon o policiji

Novim Zakonom o policiji uvedene su mnoge novine u radnim pravima policijskih službenika tj. u funkcioniranju policijske službe, a sve se mogu objediniti dvama ključnim segmentima – profesionalizacijom i depolitizacijom

U ožujku je na snagu stupio dugo očekivani novi Zakon o policiji kojeg mnogi, s pravom, doživljavaju kao temelj konačnog detaljnog uređenja radno-pravnog položaja policijskih službenika, odnosno organizacije policije. Osim toga, njime je jasno prepoznata razlika posla policijskih službenika od posla ostalih državnih službenika, što je također doprinijelo kvalitetnijem definiranju potreba, specifičnih za razvoj upravo policijske profesije.

Kronološki gledano, potreba za novim, ovakvim Zakonom o policiji počela sejavljati 2008. godine, kada je u sklopu reforme normativnog uređenja kaznene represije na snagu stupio novi Zakon o kaznenom postupku, kojim se izvidi kaznenih djela više ne uređuju niti načelno, kao do tada, već propisuje kako će se ta problematika urediti posebnim zakonom. Stoga je postalo nužno izraditi poseban propis kojim će se nanovo regulirati policijske ovlasti. To je 2009. godine i učinjeno stupanjem na snagu Zakona o policijskim

Premještaj

Policjski se službenici premještaju prvenstveno temeljem vlastitog zahtjeva, a iznimno po potrebi službe, i to na neodređeno, odnosno određeno vrijeme. U tu svrhu Ministarstvo je dužno najmanje dva puta godišnje objavljivati popis slobodnih radnih mesta. Ukoliko se premještaj provodi zbog potreba službe, policijskog se službenika može premjestiti samo na radno mjesto koje je u okviru njegovog stečenog stupnja obrazovanja i osobnog zvanja. Uz njegov pisani pristanak, policijskog se službenika iznimno može premjestiti i na radno mjesto nižeg zvanja od osobnog.

poslovima i ovlastima, ali time su, s druge pak strane, prestale važiti odredbe Zakona o policiji koje su do tada uređivale područje policijskih poslova i ovlasti. Uz sve to, Ministarstvo unutarnjih poslova preuzeo je obvezu uređivanja radno-pravnog statusa policijskih službenika sukladno propisima Europske unije.

Posljedično, u srpnju prošle godine zdušno se pristupilo izradi novog Zakona o policiji kojim će biti obuhvaćene sve novonastale potrebe i koji će biti zametak stvaranja policijske službe kao profesionalne organizacije koja je javni servis građana. U izradu ovako bitnog zakona po prvi je puta uključen vrlo širok krug djelatnika MUP-a, odnosno policijskih službenika, predstavnici sindikata su također sudjelovali u izradi od samog početka, a Nacrt prijedloga zakona od studenog prošle godine objavljen je i na našim web stranicama kako bi se omogućila javna rasprava i komentari, odnosno primjedbe i prijedlozi, čime je učinjen još jedan iskorak ka osvremenjivanju proceduralnih radnji.

Profesionalizacija i depolitizacija

Novim Zakonom o policiji uvedene su mnoge novine u radnim pravima policijskih službenika tj. u funkcioniranju policijske

službe, a sve se mogu objediniti dvama ključnim segmentima – profesionalizacijom i depolitizacijom.

Tako se novim Zakonom prvenstveno željelo zaštititi dobrostanstvo policijskih službenika i policijske službe, i to njenim uređenjem kao karijerne službe, odnosno izgradnjom profesionalnog, transparentnog sustava napredovanja, nagrađivanja, ocjenjivanja, premještaja, školovanja, osposobljavanja, usavršavanja, zdravstvene i psihološke pomoći, kao i drugih prava iz područja radno-pravnih odnosa. Željelo se, prije svega, unutar policije izgraditi sustav jasno propisanih kriterija za napredovanje, poštujući prvenstveno policijska zvanja, godine iskustva, radni

Glavni ravnatelj policije bira se putem javnog natječaja

Promjene su učinjene i u uvjetima za imenovanje i razrješenje rukovodećih policijskih službenika. Uvjet za glavnog ravnatelja policije je biranje putem javnog natječaja, minimalno 15 godina radnog staža na poslovima policijskog službenika, od čega najmanje 10 godina na rukovodećem položaju, i to u zvanju glavnog policijskog savjetnika. Zamjenici glavnog ravnatelja policije, njegovi pomoćnici i načelnici policijskih uprava biraju se, pak, putem internog oglasa, uz minimalno 15 godina radnog staža na poslovima policijskog službenika, od čega najmanje 10 godina na rukovodećem radnom mjestu, ali uz najniže zvanje policijskog savjetnika.

staž u policiji, uspješnost obavljanja policijskih poslova, stručno usavršavanje i znanja svakog zaposlenika, a kako bi se za sva radna mjesta odabirali kompetentni, profesionalni kadrovi.

Naime, po ulasku u policiju svakom se policijskom službeniku treba osigurati kvalitetna, jasna i nedvojbena mogućnost prepoznavanja uvjeta razvoja osobne karijere. Konkretnije, novi zakon predviđa pravo i dužnost svakog policijskog službenika na trajno osposobljavanje za poslove radnog mjeseta, odnosno pravo na profesionalni razvoj putem kontinuiranog, cijeloživotnog obrazovanja, koje se odvija kroz temeljno policijsko obrazovanje, specijalizaciju, stručno osposobljavanje, usavršavanje i trening, te kroz visokoškolsko obrazovanje.

Radna mjesta policijskih službenika podijeljena su u tri osnovne kategorije: radna mjesta rukovodećih, radna mjesta viših i radna mjesta nižih policijskih službenika, koja podjela ovisi o složenosti poslova, obrazovanju, osobnom zvanju, stupnju odgovornosti i ovlasti za donošenje odluka i samostalnosti u radu. Radna mjesta rukovodećih policijskih službenika uključuju planiranje, organiziranje, vođenje i nadziranje radnih procesa, odnosno usmjeravanje, koordiniranje i nadzor, dok se na radnim mjestima viših i nižih policijskih službenika neposredno obavljaju policijski i srodnici poslovi.

Policjski službenici napreduju promicanjem u zvanju, imenovanjem i premještajem

S obzirom da je razvoj osobne karijere temeljen na sustavu napredovanja kroz zvanja, i to je područje novim zakonom

Svime navedenim ostvaruje se strateško opredjeljenje MUP-a da policijska profesija bude hijerarhijska organizacija i karijerna služba, primarno temeljena na sustavu napredovanja kroz policijska zvanja, čime se uvelike omogućuje i jena depolitizacija, a time i približavanje suvremenim policijskim sustavima država članica EU. U prilog depolitizaciji idu i novo propisana ograničenja za policijske službenike, koja ih razlikuju od ostalih državnih službenika, a to su zabrana pripadnosti političkim strankama i kandidiranja na lokalnim i državnim izborima. Takve odredbe također predstavljaju standard u europskim državama, a u nas već postoje za sigurnosno-obavještajne i vojne službenike.

Civilni nadzor

Važniju novinu predstavlja i uvođenje civilnog nadzora u drugostupanjskim postupcima rješavanja pritužbi fizičkih i pravnih osoba. Ukoliko je podnositelj pritužbe nezadovoljan odgovorom i provedenim

detaljnije uredeno, te odsad postoji 12, a ne više 10, policijskih zvanja. Promjene su učinjene i u uvjetima za imenovanje i razrešenje rukovodećih policijskih službenika. Uvjet za glavnog ravnatelja policije je biranje putem javnog natječaja, minimalno 15 godina radnog staža na poslovima policijskog službenika, od čega najmanje 10 godina na rukovodećem položaju, i to u zvanju glavnog policijskog savjetnika. Zamjenici glavnog ravnatelja policije, njegovi pomoćnici i načelnici policijskih uprava biraju se, pak, putem internog oglasa, uz minimalno 15 godina radnog staža na poslovima policijskog službenika, od čega najmanje 10 godina na rukovodećem radnom mjestu, ali uz najniže zvanje policijskog savjetnika. I načelnici policijskih postava biraju se putem internog oglasa, uz minimalno 10 godina radnog staža na poslovima policijskog službenika, najniže u zvanju policijskog inspektora. Ostala rukovodeća radna mjesta popunjavaju se putem internog oglasa, premještajem na vlastiti zahtjev ili po potrebi službe, uz uvjete propisane Pravilnikom o unutarnjem redu.

Policjski se službenici premještaju prvenstveno temeljem vlastitog zahtjeva, a iznimno po potrebi službe, i to na neodređeno, odnosno određeno vrijeme. U tu svrhu Ministarstvo je dužno najmanje dva puta godišnje objavljivati popis slobodnih radnih mjesta. Ukoliko se premještaj provodi zbog potreba službe, policijskog se službenika može premjestiti samo na radno mjesto koje je u okviru njegovog stičenog stupnja obrazovanja i osobnog zvanja. Uz njegov pisani pristanak, policijskog se službenika iznimno može premjestiti i na radno mjesto nižeg zvanja od osobnog.

postupkom provjere navoda, predmet se dostavlja na daljnje postupanje i rješavanje povjerenstvu za rad po pritužbama u MUP-u, a koje se sastoji od tri člana, jednog policijskog službenika i dva predstavnika javnosti. Također, uredene su još dvije bitne kategorije, odnosno zaštita policijskih službenika prema kojoj službenik ne odgovara za štetu koja je nastala kao posljedica zakonite primjene policijskih ovlasti u obavljanju policijskih poslova, kao i pravo na psihološku pomoć policijskim službenicima koji su posredno ili neposredno sudjelovali u traumatskom događaju, odnosno visoko stresnim i kriznim situacijama. Podignuta je i granica za prijam u policiju, te se po novom zakonu primaju osobe do 30 godina starosti, a ne više do 25 godina, kako je dosad bilo regulirano, te je predviđeno i ponovno uvođenje srednje policijske škole, što će također uvelike doprinijeti predviđenoj profesionalizaciji i depolitizaciji.

Naposljetku, novi zakon uređuje i pitanje otpremnina. Odredba o otpremninama jedina je koja će stupiti na snagu kasnije, odnosno 1. siječnja 2013. godine. Isplaćivat će se kod odlaska u mirovinu, u visini prosječne mjesecne neto plaće uvećane 6, 10 ili 12 puta, što pak ovisi o vrsti mirovine – prijevremenoj, starosnoj ili invalidskoj.

Novi Zakon o policiji uvođi još mnoge novine u radnim pravima policijskih službenika, a ovim su osvrtom dotaknute samo neke od njih, ne nužno i najvažnije za svakog policijskog službenika ponosa. Za detaljno informiranje o svim promjenama u pravima, zakon možete pročitati u Narodnim novinama br. 34/11 ili na našim web stranicama.

Ana ODAK
Foto: MUP

Granična policija

MUP se aktivno priprema za Schengen

U posljednjih nekoliko godina hrvatska granična policija uložila je mnogo truda kako bi bila spremna zaštiti buduće vanjske granice Europske unije

Sloboda kretanja ljudi jedno je od temeljnih prava Europske unije. Ta sloboda ustanovljena je još Rimskim ugovorima iz 1957. godine, a upotpunjena je Schengenskim sporazumom. Njime je ukinuta granična kontrola na unutarnjim granicama prostora EU koja je time poprimila svojevrsne značajke jedinstvene države. Schengenski sporazum je 1985. godine sklopilo pet od šest zemalja utemeljiteljica Europske unije, a do danas je Schengensku konvenciju potpisalo 24 od 27 zemalja članica EU. Ovim sporazumom granična kontrola na prostoru EU svedena je samo na vanjske, schengenske granice. Također sve zemlje uključene u Schengen imaju zajedničku graničnu i viznu politiku za zemlje izvan schengenske zone.

Organizacija, obuka i oprema

U posljednjih nekoliko godina hrvatska granična policija uložila je mnogo truda kako bi bila spremna zaštiti buduće vanjske granice Europske unije. U svojim pripremama vodili su se Zakonom o schengenskim granicama (Schengen borders code) koji propisuje da je za kontrolu vanjskih granica potrebna dobro organizirana i tehnički opremljena granična policija koju čini dovoljan broj dobro obučenih ljudi. U skladu sa time broj graničnih policajaca se s godinama povećavao te se nalazi nadomak popunjavanja brojke koja je prema nekim procjenama potrebna za kontrolu vanjskih granica u trenutku ulaska Republike Hrvatske u Schengen (radi se o brojci od otprilike 5800 ljudi). Važno je naglasiti da će nakon uspostave Schengena granična kontrola na unutarnjim granicama biti ukinuta, a policijski službenici koji će do tog trenutka obavljati graničnu kontrolu na tim graničnim prijelazima bit će preraspoređeni. Naime, iako se neće provoditi klasična granična kontrola na graničnim prijelazima, iz razloga sigurnosti provodit će se određene mjere po dubini teritorija koje nazivamo kompenzacijске mjere. Za obavljanje tih mjer predviđa se oko 400 policijskih službenika, a ostatak će biti raspoređen na vanjsku granicu, neke druge linije rada policije, a dio će sigurno

Naša novinarka – granična policajka s ručnom termovizijom

otići u mirovinu.

Obuka granične policije provodi se putem programa specijalističke obuke granične policije na Policijskoj akademiji te putem sustava stručnog usavršavanja po sistemu „Obuka putem trenera/multiplikatora“. Potrebno je naglasiti da se kod sastavljanja programa specijalističke obuke vodilo računa da taj program bude što usklađeniji sa „Zajedničkim priručnikom za obuku granične policije“ (Common core curriculum) koji sadrži standardizirani program obuke granične policije za sve zemlje članice EU te će uskoro i hrvatski program specijalističke obuke granične policije biti u potpunosti usklađen s njime. Obuka putem multiplikatora je najrazrađeniji sustav stručnog usavršavanja u okviru MUP-a i do sada su obučeni multiplikatori za razna područja (EU i schengensko pravo, otkrivanje krivotvorenih dokumenata, sprječavanje krijućarenja ukradenih vozila na graničnim prijelazima i sl.). Kvaliteta ovih programa očituje se u činjenici da je tijekom godina smanjen broj ilegalnih prelazaka hrvatske granice i time granična policija pokazuje da će u trenutku ulaska u schengenski sustav biti spremna zaštiti vanjske granice Europske unije.

Veliku stavku predstavlja i tehnička opremljenost policije i tu je hrvatska granična policija postavila određene standarde u opremanju koji su usklađeni sa najboljim praksama zemalja članica Schengena. U skladu sa Akcijskim planom za integrirano upravljanje granicom, Hrvatska je nabavila dio opreme potrebne za zaštitu i nadzor vanjske granice, a ostatak će biti nabavljen u skladu sa rokovima koje ovaj plan određuje. Dio ove opreme nabavljen je putem projekata iz CARDS i PHARE programa pomoći, a ostatak će biti nabavljen od sredstava iz „Schengen facility funds“ koji će Hrvatskoj biti na raspolaganju nakon ulaska u EU, a do ulaska u Schengen. Među ostalim donijeto je i idejno rješenje za nadzor kritičnih područja zelene granice na području Metkovića i plave granice na području „neumskog koridora“. Odlučeno je da se na ta područja postavi video nadzor. Proces nabave tehničke opreme za taj projekt već je počeo i video nadzor na oba područja trebao bi biti instaliran do kraja ove godine.

Mobilna termovizija za nadzor državne granice

Područja od posebnog interesa

Jedna od stavki koja mora biti riješena do ulaska u sustav schengena predstavljaju i područja od posebnog interesa za Europsku uniju. To su područje „neumskog koridora“ i grada Metkovića koji zbog zemljopisnih karakteristika granice, samog položaja RH i nekih drugih specifičnosti zahtijevaju poseban interes i posebno postupanje. Trenutni režim prometa i granične kontrole u „neumskom koridoru“ kao i nadzor i kontrola zelene granice na području grada Metkovića nisu uskladjeni sa Zakonom o schengenskim granicama te se zbog toga postavlja pitanje hoće li Hrvatska u trenutku ulaska u Schengen biti spremna zaštiti taj dio granice koji će u tom trenu postati vanjska granica EU. Pitanje tih područja već se rješava pa je tako, pored sustava video nadzora koji će biti postavljen, ove godine započela rekonstrukcija graničnog prijelaza na Kleku i izgradnja dva nova prijelaza, na Zatonu Doli i Metković 2. Infrastruktura i površina novih prijelaza omogućiće kvalitetno obavljanje granične kontrole i dovoljnu protočnost prometa. Ulaskom u sustav schengena bit će ukinut režim slobodnog tranzita sa hrvatske strane te će hrvatska granična policija postupati u skladu sa schengenskim zakonom. U praksi to znači da će prema državljanima RH i EU hrvatska granična policija poduzimati samo osnovnu kontrolu, a prema trećim državljanima temeljitu kontrolu. Što znači da za državljane RH i EU neće biti dužih zadržavanja zbog graničnih formalnosti. Međutim ukoliko se ostvari dogovor sa BiH, režim slobodnog tranzita ostat će sa njihove strane.

Vremenski rok od ulaska Hrvatske u EU do potpisivanja Schengenskog sporazuma

Vremenski period koji treba proteći od vremena ulaska zemlje u Europsku uniju do ulaska u sustav Schengena individualan je za svaku zemlju. Nakon ulaska u EU svaka zemlja, pa tako i Hrvatska, mora iskazati želju i spremnost za primjenu Schengena. S tim činom započinje proces evaluacije temeljem kojeg EU odlučuje o mogućem datumu ulaska zemlje u sustav Schengena. Taj proces ima određeno trajanje koje u najvećoj mjeri ovisi o zemlji nad kojom se obavlja evaluacija. Sve ovisi o tome što je i koliko zemlja učinila da zadovolji visoke sigurnosne kriterije Schengena. Schengenska evaluacija provodi se na pet područja i važno je istaknuti da upravljanje granicom predstavlja samo jedno od tih pet područja. Ostala četiri su: policijska suradnja, zaštita podataka, vize (s danom ulaska Hrvatske u EU njen vizni režim mora u potpunosti biti uskladen sa viznim režimom EU) i SIS (schengenski informacijski sustav). Da bi uspješno prošla evaluaciju Hrvatska mora zadovoljiti schengenske kriterije na svih pet područja što znači da je sve isključivo u našim rukama.

Ured S.I.Re.N.E (Supplementary Information Request At the National Entry)

Bitnu stavku Schengenskog sporazuma predstavlja i Schengenski informacijski sustav (SIS) koji omogućuje visoku razinu kontrole vanjskih granica i državnog teritorija radi sprječavanja ilegalnih migracija i kriminalnih aktivnosti. To je baza podataka koju dijele policije svih zemalja uključenih u Sporazum, a omogućava što bržu razmjenu informacija između zemalja članica Schengena. Putem ovog sustava razmjenjuju se informacije o osobama i predmetima koje u zajedničku bazu pohranjuju nacionalni uredi koji se osnivaju u zemljama članicama. U Hrvatskoj to će biti ured

Zlatko Miletić, pomoćnik načelnika Uprave za granicu

S.I.Re.N.E. koji će funkcionirati u sastavu Odjela za međunarodnu policijsku suradnju. Podaci koji se unose u SIS odnose se na nekoliko kategorija, a neke od njih su: podaci o osobama za koje se traži uhićenje radi predaje (europski uhidbeni nalozi), podaci o nestalim osobama ili osobama koje trebaju privremenu policijsku zaštitu, podaci o predmetima za kojima se traga radi oduzimanja ili osiguranja dokaza i sl. Glavnina zadaća S.I.Re.N.E ureda vezana je za razne oblike suradnje sa ostalim zemljama članicama schengenskog prostora. Međutim njegova će funkcija doći u prvi plan u slučajevima kada osobe i predmeti (čiji podaci su uneseni u SIS od strane država članica schengenskog prostora) postanu predmet potraživanja. U tom slučaju zadaća je ovog ureda razmjena svih dodatnih informacija potrebnih za raspisivanje upozorenja ili za poduzimanje odgovarajućih mjera.

Za komentar o tome koliko je Hrvatska trenutno spremna za Schengen upitali smo g. Zlatka Miletića, pomoćnika načelnika Uprave za granicu zaduženog za međunarodne odnose i EU integracije te člana Radne skupine za pregovore u Poglavlju 24 gdje je zadužen za dio koji se odnosi na upravljanje granicom.

„Trenutno, hrvatska granična policija još nije spremna u potpunosti zadovoljiti kriterije za ulazak u Schengen. Ostalo je još jako puno posla koji treba obaviti i dijelovi koji su podložni evaluaciji moraju se dovršiti. Brojčano stanje granične policije mora se popuniti, te ljudi treba adekvatno obučiti i tehnički opremiti. Moramo i infrastrukturno zadovoljiti određene standarde graničnih prijelaza, ali i objekata koje granična policija koristi, a tu prvenstveno mislim policijske postaje i objekte smještaja za graničnu policiju na budućoj vanjskoj granici gdje za to postoji potreba. Granična policija ima problem sa popunjavanjem broja graničnih policijaca na području nekoliko policijskih uprava gdje se javlja jako mali broj kandidata za rad u policiji općenito. Zbog toga se broj graničnih policijaca potrebnih za ta područja popunjava iz drugih županija. Tu se javlja problem sa smještajem tih ljudi. Upravo zbog toga mi planiramo angažirati značajna sredstva iz fondova EU za izgradnju objekata smještaja u tim policijskim upravama te za rekonstrukciju postojećih i izgradnju novih policijskih postaja kako bi ljudi koji rade u tim upravama imali adekvatne uvjete za život i rad. To je također skup i dugotrajan proces koji se mora završiti do ulaska Hrvatske u Schengen“ - istaknuo je g. Miletić.

Vlatka POTOČIĆ
Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Održan sastanak Radne skupine za vizni režim i uvjete ulaska u zemlju u sklopu Međunarodne konferencije graničnih policija (IBPC)

Liberalizacija viznog režima

U srijedu, 13. travnja 2011. godine, u Policijskoj upravi primorsko-goranskoj održan je sedmi sastanak Radne skupine za vizni režim i uvjete ulaska u zemlju u sklopu Međunarodne konferencije graničnih policija (IBPC).

Radnom skupinom od listopada 2004. godine predsjedna Ravnateljstvo policije, odnosno, Uprava za granicu te su stoga na sastanku sudjelovali načelnik Odjela za susjedne zemlje i policijski službenik za graničnu suradnju u Upravi za granicu te načelnik

Sektora za granicu Policijske uprave primorsko-goranske. Na sastanku je također sudjelovao i po jedan predstavnik granične policije Bosne i Hercegovine, Republike Slovenije, njemački časnik za vezu u Republici Hrvatskoj, te predstavnik mađarskog Ureda za migracije i ICMPD-a (Međunarodni centar za razvoj politike migracija).

Glavna tema sedmog sastanka odnosila se na proces liberalizacije viznog režima kao i na iskustva zemalja sudionica vezano uz procedure izdavanja viza na graničnim prijelazima, s osvrtom na novitete koji su se pojavili od posljednjeg sastanka.

Inače, Međunarodna konferencija graničnih policija osnovana je u sklopu Budimpeštanskog procesa sredinom 1993. godine u Budimpešti s općenitim ciljem razmjene podataka i iskustava graničnih policija između zemalja sudionica ove Konferencije, kako bi se postigla najbolja praksa na područjima koja obuhvaćaju obuku, obrazovanje i stručno usavršavanje, graničnu kontrolu, vizni režim, uvjete ulaska u zemlju te borbu protiv nezakonitih migracija i krijumčarenja droga.

U sklopu konferencije ustanovljena je 2004. godine Radna skupina za vizni režim i uvjete ulaska u zemlju, a u cilju izrade preporuka za pojednostavljenje i usklađivanje procedura na granici, odnosno, olakšavanja kretanja osoba preko državne granice.

Denis KUKEC

Sigurnosno stanje na državnoj granici - povoljno

S Mirom Voloder, načelnicom Odjela za granicu PU brodsko-posavske, razgovarali smo o sigurnosnom stanju na tom dijelu državne granice, o stanju kriminaliteta, o kadrovskoj i tehničkoj opremljenosti granične policije i njezinoj pripremi za schengenski režim

Policijska uprava brodsko-posavska nadzire područje državne granice od 300 do 475 rkm rijeke Save, dakle u ukupnoj dužini od 175 rkm. Isto područje je u nadležnosti tri policijske postaje i to jedne mješovite Policijske postaje Vrpolje i dvije specijalizirane: Postaja granične policije Stara Gradiška i Postaja granične policije Slavonski Brod. Promet putnika i vozila odvija se preko tri velika granična prijelaza - Međunarodni cestovni granični prijelaz Slavonski Brod, Međunarodni cestovni granični prijelaz Stara Gradiška, Međunarodni cestovni granični prijelaz Slavonski Šamac, dva granična prijelaza za pogranično prometovanje, jedan željeznički granični prijelaz Slavonski Šamac, dok Međunarodni riječni granični prijelaz Slavonski Brod nije u funkciji već se granična kontrola obavlja temeljem čl. 20. Zakona o nadzoru državne granice.

Od navedenih graničnih prijelaza jedino je Međunarodni cestovni granični prijelaz Stara Gradiška namijenjen za prometovanje visokotarifne robe, stoke i bilja, te nafta i naftnih derivata, pa tako na istom pored carine i policije granične inspekcijske poslove obavljaju veterinarska i fitosanitarna inspekcija. Prometovanje preko spomenutih graničnih prijelaza je višemilijunsko, pa je tako tijekom 2010. godine prometovalo oko 14 460 086

putnika, 4 468 300 osobnih vozila, 3 570 436 teretnih vozila, 55 626 autobusa i 2 410 vlakova. Evidentirano je blago povećanje prometovanja putnika u odnosu na 2009. godinu i isto tako blago smanjenje prometovanja teretnih vozila.

S ovakvim trendom prometovanja osoba i vozila možemo biti zadovoljni, kazala je Mira Voloder, načelnica Odjela za granicu PU brodsko-posavske i dodala: Međutim, možemo naglasiti i činjenicu da većina graničnih prijelaza još nije izgrađena sukladno europskim standardima, tj. sukladno njihovo svrsi i namjeni, nema potrebnu infrastrukturu za obavljanje poslova vezanih za prelazak državne granice. Iako je izvođenje i uređenje graničnih prijelaza u nadležnosti Ministarstva financija, važno je reći kako njihova izgrađenost neposredno utječe i na rad granične policije. Iz tih razloga upravo se provodi rekonstrukcija graničnog prijelaza Stara Gradiška i sigurni smo kako će se nakon završetka radova moći efikasno preuzeti granična kontrola buduće vanjske granice.

Bilježimo pad nezakonitih prelazaka

Tijekom 2010. godine u odnosu na 2009., ali i prijašnje godine, bilježimo pad nezakonitih prelazaka prije svega zbog toga jer su se rute i modaliteti nezakonitog djelovanja na državnoj granici bitno izmijenili. U 2010. godini evidentirana su samo 4 nezakonita prelaska preko rijeke Save koje je počinilo 7 državljana RH i BiH, dakle osobe iz pograničnih mjesta s ciljem eventualnog protuzakonitog izlova ribe ili dok je u 2009. godini evidentirano 13 nezakonitih prelazaka koje je počinilo 30 osoba, državljeni RH,

Srbije, Albanije i BiH. S druge strane, ustavljen je trend odbijanja ulaska 1880 stranih državljana i to BiH, Srbije, Turske, Crne Gore, Makedonije, Albanije i ostalih. Znatnom broju državljana BiH cilj je bio ulazak u RH, unatoč neispunjavanju zakonskih uvjeta za ulazak radi nezakonitog zapošljavanja, dakle RH im postaje tržište rada, dok u ostalim slučajevima većini navedenih stranih državljana namjera je bila ulazak u RH s ciljem tranzita ili kraćeg zadržavanja, a potom uglavnom nezakonitog izlaska iz RH i odlaska u zemlje EU.

S obzirom na svoj geografski položaj na vrlo živoj Balkanskoj ruti, brodsko-posavska granica je izložena djelovanju pojedinaca i grupa iz krim. milje BiH, ali i RH koji krijučare ili pokušavaju krijučariti na teritorij RH, ali i u zemlje zapadne Europe razne vrste visokotarifne robe, posebice duhana i duhanskih prerađevina, narkotika, oružja i ostalog, te otuđenih vrsta iz RH i zemalja zapadne Europe na ilegalno tržište BiH, Srbije i Crne Gore.

Tijekom 2010. godine bilježimo ukupno 289 otkrivenih slučajeva krijučarenja razne vrste robe. U najvećem broju 107 slučajeva zastupljeno je krijučarenje cigareta, meso i mesne prerađevine u 37 slučaja, opojne droge u 39 slučaja, alkohol u 12 slučajeva, oružje i streljivo u 11 slučajeva, zaštićene vrste ptica u 2 slučaja. Posebno treba istaći kako su granični policijski na graničnim prijelazima tijekom 2010. godine oduzeli ukupno 67 motornih vozila više i visoke klase koja su bila otuđena u nekoj od zemalja EU, pa je za istima raspisana objava traganja ili su učinjene preinake na vozilima u smislu izmjena broja šasije ili su ista sa krivotvorenom dokumentacijom pokušana odvesti na teritorij BiH, što čini povećanje u otkrivenosti krijučarenih motornih vozila za 191,3% u odnosu na 2009. godinu. Polučeni uspjesi su svakako rezultat posebne izobrazbe policijskih službenika granične policije – multiplicatora za suzbijanje krijučarenja motornih vozila koji su svoje znanje i iskustvo prenosi kroz posebne programe stručnog usavršavanja ostalim policijskim službenicima.

Stanje sigurnosti na državnoj granici cijenimo povoljnijem jer su nezakoniti prelasci na bazi pojedinačnih slučajeva bez elemenata organiziranosti, a povrede državne granice nisu evidentirane. Mjere i radnje poduzete radi sprječavanja krijučarenja svake vrste, ograničene ili zabranjene robe i krijučarenju vozila rezultirale su znatnim brojem otkrivenih slučajeva, a samim time podnošenjem odgovarajućih kaznenih prijava ili prijavljivanjem utvrđenih prekršaja.

Svakako da je održavanju povoljnog stanja doprinjelo i kontinuirano djelovanje ka daljnjoj implementaciji Koncepta integriranog upravljanja državnom granicom, s posebnim naglaskom na ostvarenju suradnji sa carinskom službom, ali i ostalim agencijama kao što su: inspekcijske službe, posebice ribarske inspekcije, prekršajni sudovi, nadležna državna odvjetništva, Kapetanija Slavonski Brod, te intenzivna suradnja sa graničnom policijom BiH, ne samo kroz segment razmjene operativnih saznanja, već i planiranje i realizacija konkretnih operativnih mjera posebice putem mješovitih ophodnja na zajedničkoj državnoj granici.

Kadrovsко popunjavanje granične policije

S obzirom na predstojeće obveze Republike Hrvatske u procesu pristupanja Europskoj uniji poseban naglasak je stavljen na područje rada granične policije u vidu kadrovskog popunjavanja, tehničke opremljenosti i jačanju njene stručne osposobljenosti za nadzor budućih vanjskih granica u skladu sa EU standardima.

Mira Voloder, načelnica Odjela za granicu PU brodsko-posavske

Kako je državna granica koju nadziru ustrojstvene jedinice Policijske uprave brodsko-posavske također buduća vanjska granica EU, radi njezinog učinkovitijeg nadzora u lipnju 2010. ustrojena je specijalizirana Postaja granične policije Slavonski Brod koja nadzire ukupno 67 rkm državne granice na rijeci Savi.

Za napomenuti je da se granična policija permanentno kadrovska popunjava, te je od kraja 2009. godine broj policijskih službenika angažiranih na poslovima granične kontrole i zaštite državne granice povećan za ukupno 91 policijskog službenika. U idućem razdoblju također se očekuje nastavak kadrovskog popunjavanja s prioritetom na popuni broja graničnih policijaca. Trenutna kadrovska popunjenošć granične policije ove Policijske uprave je 82 posto u odnosu na ukupan broj planiranih policijskih službenika.

U proteklom periodu za graničnu policiju su kroz projekte EU (CARDS 2004. i PHARE 2005.), kao i nacionalni proračun nabavljena ophodna terenska, osobna i kombi vozila, terenski motocikli, te ophodna plovila Tip "C" za zaštitu državne granice i kontrolu plovidbe na rijekama, što je doprinijelo boljoj mobilnosti i učinkovitosti granične policije, te osigurana kontinuirana provedba svih operativnih mjera i radnji na sprječavanju nezakonitih migracija, suzbijanju prekograničnog kriminala i drugih nezakonitih radnji.

Na međunarodnim cestovnim graničnim prijelazima Stara Gradiška, Slavonski Brod i Slavonski Šamac instaliran je "NBMS" informacijsku sustav, koriste se i sofisticirani uređaji za kontrolu putnih isprava i utvrđivanja autentičnosti: Doku-Box, Docu-Test, mobilni uređaji za provjeru isprava Regula i steromikroskopi.

Za temeljitu kontrolu prelaska državne granice koriste se također i uređaji za kontrolu nepristupačnih dijelova prijevoznih sredstva i otkrivanje skrovitih mesta za krijučarene robe i osoba,

primjerice: Endoskopi, Basteri, CO₂ detektori, ogledala (velika na kotačima i mala s teleskopskom drškom) i Radijacijski pageri.

U zaštiti državne granice, kontroli plovidbe na rijeci Savi i u dubinskim kontrolama na graničnom sektoru koriste se ručni i daljinski upravljeni termovizijski uređaji, uređaji za noćno promatranje, dalekozori i druga oprema. U idućem razdoblju očekujemo da će se nastaviti s tehničkim opremanjem granične policije sofisticiranom opremom za nadzor državne granice u skladu sa Schengenskim preporukama, pa se tako tijekom ove godine planira nabava dva ophodna plovila tipa „C“ za rijeke, tri mobilna i daljinski upravljeni termovizijski uređaji za plovila, dva ručna termovizijska uređaja, uređaji za noćno promatranje, dalekozori, te prijenosna računala s bežičnim pristupom na informacijske sustave (IS MUP-a, NBMIS i Interpolovu bazu podataka I 24/7 za učinkovitiji rad ustrojenih grupa u zaštiti granice.

Stručno usavršavanje

Znati napor se ulažu na jačanje sposobnosti granične policije u smislu podizanja njezine profesionalnosti, učinkovitosti, stručnosti u poznavanju i primjeni međunarodnih i nacionalnih propisa, kao i odredbi europskog prava i Shengenske pravne stečevine. Od svibnja mjeseca 2009. godine na razini Policijske

uprave provodi se stručno usavršavanje granične policije kroz tri modula: Europsko i Shengensko pravo, edukacije je prošlo 57% od ukupnog broja policijskih službenika, zlouporaba krivotvorenih dokumenata (prošlo 35% policijskih službenika granične policije) i suzbijanje krijumčarenja motornih vozila koju edukaciju je prošlo 26% policijskih službenika.

Razvidno je i poboljšanje u načinu rada i operativnom pokrivanju državne granice, odnosno na graničnim sektorima (dubinske kontrole). Dosadašnje tzv. "šablonsko" i neselektivno pokrivanje državne granice ustaljenim rasporedom ophodnji zamjenile su grupe za zaštitu granice, čiji se rad ističe kroz bolju mobilnost, brzu izmjenu pozicija, pravodobnu reakciju na događaj, kontinuirano usmjereno prikupljanje podataka s ciljem proaktivnog i učinkovitijeg rada granične policije.

Kako bi se postigla veća otkrivačka djelatnost, bolji preventivni efekt i bolji odnos u iskorištenost radnog procesa na graničnim prijelazima, granična kontrola se prema osobama i vozilima provodi sukladno izrađenim analizama rizika koje utvrđuju indikatore pomoću kojih se unaprijed odredi da li će se provoditi osnovna ili temeljita kontrola.

*Marija KREŠ
Snimio Ivica LAJTNER*

Reportaža iz PU brodsko-posavske

Budni čuvari savske granice

U toplo proljetno jutro zaplovili smo rijekom Savom s ekipom mješovite granične ophodnje koju su činili iskusni granični policijacici iz PGP Slavonski Brod, voditelji ophodnog plovila Igor Miljković i Goran Šotola te njihove kolege iz Bosne i Hercegovine Anto Kljaić i Niko Čukić iz JGP Bosanski Brod

Da se mješovita granična ophodnja vrlo dobro odvija u PU brodsko-posavskoj, uvjerili smo se i sami ukrcavši se u službeno policijsko plovilo s doka u samom središtu Slavonskoga Broda.

U toplo proljetno jutro zaplovili smo rijekom Savom s ekipom mješovite granične ophodnje, koju su ovoga puta činili iskusni granični policijacici iz PGP Slavonski Brod, voditelji ophodnog plovila Igor Miljković i Goran Šotola te granični policijacici iz susjedne nam Bosne i Hercegovine Anto Kljaić i Niko Čukić iz JGP Bosanski Brod. S ljubaznim domaćinima zaplovili smo nizvodno u smjeru istoka. Dok je moćno policijsko plovilo sjeklo sive rječne valove ostavljajući iza sebe bijelu pjenušavu brazdu, razgovarali smo s našim domaćinima. Kažu da su vrlo zadovoljni vrhunski opremljenim policijskim plovilom na kojem se nalazimo.

Plovilo marke V 300 R dugo je osam metara te staro dvije godine. Kažu da je dobro i tijekom zime jer - ima grijanje.

Igor Miljković zadovoljan je suradnjom s kolegama iz BiH: kaže da je suradnja odlična.

- Mislim da je ovaj vid zajedničkih mješovitih ophodnji za Federaciju BiH i Hrvatsku dosta dobar i koristan jer zajedno surađujemo od 2008. godine i mislim da već postizemo izvanredne rezultate. Prednost mješovitih ophodnji je u tome što možemo kontrolirati i lijevu i desnu obalu rijeke Save, za razliku kad sami radimo te se temeljimo na plovni put i lijevu obalu rijeke Save - kaže nam ovaj dugogodišnji iskusni granični policajac koji radi u MUP-u od 1994., a od 1997. godine je u graničnoj policiji. Službeno policijsko plovilo vozi gotovo trinaest godina, od kad je prvo službeno policijsko plovilo stiglo u PGP Slavonski Brod.

- Sve u svemu, suradnja je vrlo dobra - zadovoljno će Niko Čukić, vođa patrole iz JGP Bosanski Brod. - Osim što zajedno radimo i dobro surađujemo u mješovitim ophodnjama, ne manjka nam ni zajedničkog druženja u slobodno vrijeme. Tako organiziramo i nogometne susrete između naše dvije jedinice. Iako je rezultat najčešće neriješen, to nikoga ne brine jer je cilj družiti se, a ne pobijediti. U policiji FBiH sam od 1996. godine, a kolega Anto od 1994. godine. Obojica dugogodišnjih policijskih službenika su u graničnoj policiji desetak godina.

Najveća je anegdota da ljudi s one strane zakona odmah bježe čim nas vide - naši domaćini će uz osmjeh svi u jedan glas. Dodaju da je općenito malo ljudi „na vodi“ kad ugledaju

policjsko plovilo, u što smo se i sami imali prilike uvjeriti jer danas gotovo da i nije bilo prometa na rijeci Savi. Primjetili smo tek po kojeg ribara na obali gdje zabacuje udicu u mirnu rijeku. Naši domaćini pokazuju nam mjesto na obali na kojem je predviđena izgradnja Luke Slavonski Brod i riječni granični

RIS MARINE

prijelaz. Dok plovimo divimo se malenim pitoresknim ribarskim kućicama za odmor i pecanje na obali Save. Nanizane jedna do druge, svaka na svoj način uljepšale su i onako lijepu prirodu uz savsku šetnicu i obalu.

Susrećemo se uglavnom s lakšim prekršajima

- Naš dio je uglavnom „uredan“ budući da ljudi većinom imaju registrirane čamce i dokumentaciju potrebnu za plovidbu iako se, naravno, nađe i onih bez tih dokumenata. Uglavnom se susrećemo s lakšim prekršajima - dodaje Igor te nam kazuje dok prolazimo pokraj omiljenog brodsko-posavskog kupališta „Poloj“ da je ljeti na obali Save, a posebice na ovom kupalištu, vrlo mnogo ljudi, plivača i kupača.

Naš sugovornik kaže da su nažalost imali više teških, nego onih smiješnih situacija, kao primjerice kada je jedan kolega

upao u Savu, a nije znao plivati iako je na sebi imao zaštitni prsluk za spašavanje.

- Unatoč tome što izgleda mirna, rijeka Sava gotovo svake godine, nažalost, uzme najmanje jedan život - kaže Igor.

Pitamo ga koja mu je situacija u novije vrijeme priuštila veći stres na poslu. Kaže da je to zasigurno bio slučaj od prije tri-četiri godine kada su išli spašavati ženu koja je stradala u minskom polju. Suprug joj je poginuo dok je nesretna žena ostala ranjena ležati u tom minskom polju. Do mjesta nesreće moglo se doći isključivo preko rijeke Save.

- U akciji spašavanja s nama su bili pirotehničari i Hitna pomoć. Srećom, ženu smo uspjeli spasiti. Bila je to jako opasna situacija, a iskreno se nadam će se u dogledno vrijeme

razminirati sva preostala minirana područja, jer ljudi unatoč natpisima s upozorenjem ponekad idu pecati na takva mesta.

Učestala utapanja

Igorov kolega Goran Šotola dodaje da je Sava jako promjenjiva rijeka. - Pogledajte obalu - kazuje nam - prije nekoliko dana vodostaj je bio jako visok, a danas je već puno, puno niži - ističe te dodaje da plovidba ovisi o puno čimbenika. - Tako, primjerice, neprestano moramo pratiti vodostaj rijeke Save jer čim on poraste, rijeka sa sobom nosi svašta: od granja do trupaca, raznog smeća itd. Sonar nam određuje dubinu i držimo se toga, dok nam je radar izrazito koristan za noćne vožnje. Naša postaja PGP Slavonski Brod nadležna je za granicu od 342. do 409,6 rječnog kilometra, dok je u nadležnosti PU brodsko-posavske još 107,4 rječnih kilometara, za čiji je nadzor na istoku zadužena PP Vrpolje te na zapadu PP Stara i Nova Gradiška. Nažalost, imamo više tužnih, nego sretnih situacija jer se malo-malo netko utopi, na što mi ne možemo utjecati. U takvim situacijama uz pomoć ronjoca idemo u pretragu korita - kaže Goran koji Savom plovi već deset godina. Prije toga bio je u Specijalnoj jedinici policije, kao i kolega mu Igor. Jako voli ovaj posao, kaže te dodaje da je cijeli život na neki način vezan uz rijeku Savu. I kuća mu je od nje udaljena tek 500-tinjak metara zračne linje. I kolege Igor, Anto i Niko su odrasli uz rijeku Savu, dodaju.

Tijekom naše plovidbe rijekom Savom pridružila nam se i policijska službenica za poslove kontrole plovidbe na rijekama Jelena Katić. Tom prilikom pojasnila nam je da je PU brodsko-

posavska s radom zajedničkih mješovitih ophodnji započela tijekom 2008. godine. Na jednom postajnom području planiraju se najmanje dvije, a po potrebi i više mješovitih ophodnji sukladno sigurnosnom stanju i operativnim informacijama. Mješovite ophodnje mogu se provoditi službenim plovilima, te kao pješačke ophodnje ili pak uz korištenje svih vrsta policijskih prijevoznih sredstava, koja osigurava nadležno tijelo na lokalnoj razini na čijem se području obavlja spomenuta ophodnja. Policijski službenici pri provođenju zajedničkih mješovitih ophodnji postupaju u okviru svojih ovlaštenja utvrđenih Protokolom o provođenju mješovitih ophodnji uz zajedničku državnu granicu. Također ističe da mješovitu ophodnju u pravilu čine najmanje dva domaća i jedan gostujući policijski službenik.

Kršitelji zakona nikad nisu sigurni gdje ih posavski „plavci“ mogu dočekati

Drugog dana ukrcali smo se na još jedno službeno policijsko plovilo, ovoga puta u mjestu Davor, 20-ak km jugoistočno od Nove Gradiške i s našim domaćinima, voditeljima ophodnog čamca, Robertom Pišonićem i Marijom Mutnjakovićem zaplovili uzvodno prema Orubici (Staroj Gradišći)

Važno je naglasiti da se državna granica između Republike Hrvatske i Federacije Bosne i Hercegovine u nadležnosti PU brodsko-posavske, TU Sjeveroistok Bijeljina i TU Sjeverozapad Gradiška, cijelom svojom dužinom proteže rijekom Savom od 300 r/km do 475 r/km što je ukupno 175 rječnih kilometara.

Nadzor državne granice na lokalnoj razini u nadležnosti je sljedećih policijskih postaja: PP

Vрpolje, PGP Slavonski Brod, PGP Stara Gradiška i postrojbi granične policije: JGP Orašje, JGP Brod i JGP Gradiška. Dužina državne granice s prirodnim okruženjem, kao i dobra povezanost lokalnih cesta s državnim cestama čini granično područje ove PU privlačno pojedincima i organiziranim skupinama za krijumčarenje raznih vrsta roba, dodaje gđa Katić te ističe da je zajednički cilj u provođenju zajedničkih mješovitih ophodnjiopravljavanje povoljnog stanja sigurnosti, sprječavanje i otkrivanje kaznenih djela, prekršaja i povrede državne granice te otkrivanje i pronađenje njihovih

počinitelja, kao i razmjena informacija, iskustava i saznanja o stanju sigurnosti na zajedničkoj državnoj granici. Od značajnijih aktivnosti izdvojila je jedan slučaj koji se dogodio tijekom 2009. godine, kada je mješovita ophodnja (PGP Stara Gradiška i JGP Gradiška) ostvarila zajednički rezultat. Toga dana policijski službenici su zatekli u nezakonitom prelasku i u protuzakonitoj eksploataciji rudnog blaga dvije osobe. Nakon što su uočili brod „Ciklon“ koji je imao istaknuto zastavu BiH kako iskopava rudno blago iz rijeke Save na području RH, policijski službenici su ga

pokušali zaustaviti, međutim brod je nastavio kretanje prema obali BiH te se usidrio 20 metara od obale. Tamo su ga dočekali policijski službenici susjedne BiH (JGP Gradiška) te preuzezeli daljnju kriminalističku obradu nad počiniteljima.

Drugog dana ukrcali smo se na još jedno službeno policijsko plovilo PU brodsko-posavske, ovoga puta u mjestu Davor, 20-ak km jugoistočno od Nove Gradiške. Naselje je smješteno na lijevoj obali Save, nasuprot ušća rijeke Vrbas. O sigurnosti hrvatske granice na Savi na ovom dijelu Lijepe Naše brinu djelatnici PGP Stara Gradiška. Dok se s obale ukrcavamo u 5 metara dug policijski gliser, pomoći nam pružaju naši srdačni domaćini, voditelji ophodnog čamca, Robert Pišonić i Mario Mutnjaković. Pozdravljaju nas širokim osmjesima i stiskom ruke. Zapovili smo uzvodno prema Staroj Gradišci. Zamijetili smo da na ovom dijelu rijeke Sava gotovo cijelom svojom dužinom ima strmu i do nekoliko metara visoku obalu većinom gusto obrastu mješovitim, visokim isrednje visokim drvećem. Dok gledamo uokolo i divimo se pitoresknom krajoliku te tisini koju remeti jedino buka motora, Mario nam je za početak opisao kako izgleda jedan njihov radni dan na rijeci Savi.

Izvrsna suradnja s ribočuvarima

- Najprije dođemo u postaju granične policije Stara Gradiška koja je smještena u Okučanima gdje zadužimo opremu iplovilo koje vozimo na prikolicu službenog vozilado pogodnog mjesta za spuštanje glisera u vodu. To je obično u Uskocima ili kao i danas, ovdje u Davoru. Što se tiče ribolova na području koje pokriva naše postaja djeluje pet gospodarskih ribara koji imaju koncesiju za gospodarski ribolov. Ukoliko primijetimo da su na nekom mjestu postavljene mreže, a nisu označene, o tome izvještavamo postaju, a oni nadalje ribočuvare s kojima jako dobro surađujemo. Potom oni izlaze na teren, najčešće uz našu assistenciju, i vade mreže i ostali zatečeni pribor za ribolov. Kaže da ljudi jako uvažavaju prisutnost policije na rijeci, posebice unazad 2-3 godine.

- Na početku ljudi baš i nisu dobro poznavali propise. Obično ih nekoliko puta upozorimo, a tek onda kaznimo, iako je to mahom pošteno domaće stanovništvo koje nas uzima za ozbiljno i više ne ponavlja prekršaje jer se boje zakona i novčanih kazni koje su visoke te dosežu i do nekoliko tisuća kuna pa im se krivolov nikako ne isplati i više se jednostavno ne usude ići s druge strane zakona. Već nekoliko godina radimo i u mješovitim ophodnjama s kolegama iz susjedne BiH. I tada kao i obično, svi oni koji nemaju dobre namjere kad nas vide bježe - uz osmijeh će Mario. Dodaje da na njihovom rajonu više nitko nema koncesiju za vađenje šljunka iz rijeke, tako da s ilegalnim iskopima više nema problema.

- Prošle godine smo u krivolovu zatekli dva državljanina BiH - priča nadalje Mario. Oni su bili jako iznenađeni i začuđeni tim našim činom, pitajući se što su skrivili jer su tobøže do rata godinama slobodno pecali i na hrvatskoj strani - kaže Mario, prisjećajući se i jedne zgrade sa 80-godišnjim starcem kojeg su usred ciče zime zatekli bosog u starom, slabom i sporom čamčiću. Sava je bila brza, a starac se borio s valovima, nije mogao pokrenuti brodić s mesta pa su ga šlepali.

Obojica naših kolega kažu da su prezadovoljni radnim mjestom voditelja ophodnog čamca. Po zimi im je ponekad hladno u ovom plovilu otvorenog tipa, ali to ih ne brine jer se do kraja lipnja ove godine očekuje novo i veće plovilo za patrole po Savi. Unatoč tome, zadovoljni su i ovim malim, ali moćnim, čiji motor Mercury jačine 115 konjskih snaga, može postići maksimalnu brzinu i do 75 km/h. Ima i on svojih prednosti, kaže naši sugovornici, jer je vrlo praktičan za premještanje, što ni najmanje ne ide na ruku ljudima s one strane zakona budući da nikad nisu sigurni gdje ih posavski „plavci“ mogu dočekati.

- Prednost je što ovo plovilo začas možemo ukrcati u vozilo te ga za nekoliko minuta prebaciti i spustiti na drugo mjesto u rijeci. Zbog toga je ono interesantno i, po mome mišljenju, bolje od većine drugih plovila. Najviše uspješnih akcija smo odradili upravo na taj način i po noći, dodaje Mario, koji u policiji radi punih 18 godina. Posao voditelja ophodnog čamca – ističe - ne bih mijenjao ni za jedan drugi!

Granica je danas uređena

- Više volim raditi ovdje na rijeci nego na asfaltu, a više mi odgovora i životu manjoj sredini i prirodi. Tim više jer je granica danas uređena, dok je prije desetak godina ovdje bila sasvim druga priča. Bilo je tu i krijućarenja i ilegalnih prelazaka granice, što je danas jako rijetko. Dok se vozimo, komentiramo ovu gomilu vode. Primjetili smo da je rijeka Sava jako bistra. Mario kaže da je vodostaj u padu, a prije nekoliko dana rijeka je bila toliko bistra da su mogli vidjeti dno na dubini od tri metra. A što je sa ribom, šaranima, smućevima, somovima, tim slatkovodnim delicijama, pitamo ga.

- Ovdje ima svih vrsta slatkovodne ribe jer je Sava dobro stanište za njih. Nekad smo znali naići na veće količine mrtve ribe koja je ugibala radi otpadnih tvorničkih voda, a danas je situacija mnogo bolja jer ribu uglavnom ubijaju njezini prirodni istrebljivači: ptice kormorani. To je dobar znak jer su navodno neke tvornice postavile kolektore za pročišćavanje otpadnih voda, koji očito i djeluju, kaže naši sugovornici s kojima smo se rastali mašući im s obale, uz želje da i dalje budnim okom čuvaju savsku granicu.

Marija ŽUŽUL
Snimio Ivica LAJTNER

Razgovor: Jelena Katić, policijska službenica za poslove kontrole plovidbe na rijekama

Moguće je da sam kao linijska inspektorica za plovidbu jedina žena u Hrvatskoj

U kontroli plovног puta rijeke Save i zaštiti državne granice u PU brodsko-posavskoj, uz svoje kolege iz naše reportaže, aktivno sudjeluje i naša sugovornica Jelena Katić, policijska službenica za poslove kontrole plovidbe na rijekama, koja nam je opisala kako izgleda njezin rad na terenu i kako se odvija zajednička suradnja dviju graničnih policija na tom području

MUP: Kako ste se odlučili i kada ste započeli s radom u kontroli plovidbe na rijeci Savi?

Jelena Katić: U PU brodsko-posavskoj započela sam s radom 1992. godine, a na poslovima kontrole plovidbe na rijekama od 2005. godine. Bilo je to za mene sasvim nešto novo, puno dinamičnije u odnosu na poslove koje sam do tada obavljala.

MUP: Možete li nam opisati svoj radni dan na terenu i koje područje nadzirete?

J. K.: Rad na terenu provodim uglavnom na službenom plovilu. Svaki moj izlazak na teren je prethodno pripremljen: od koordinacije sa ribarskom inspektoricom, ribočuvarskom službom, vodopravnom inspektoricom, kao i načelnikom policijske postaje ovisno na kojem se postajnom području provode pojačane mјere na zaštiti državne granice.

Rad na terenu uglavnom traje do sedam sati, ovisno o području gdje se provodi nadzor. Nekada se provodi u jutarnjim, a nekada u poslijepodnevnim satima.

Nadzor državne granice se obavlja prema plovilima i osobama zatečenim u plovidbi kao i osobama zatečenim u protuzakonitom

ribolovu, ili drugim inkriminiranim radnjama uz dosljednu primjenu zakonskih propisa. Sve nejasnoće i probleme rješavamo kroz zajedničku suradnju.

Područje PU brodsko-posavske nalazi se na južnom dijelu slavonsko-baranjske regije.

S južne strane nalazi se rijeka Sava, koja ujedno čini i državnu granicu između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine u ukupnoj dužini od 175 r/km. Navedeno područje pokriva tri policijske postaje (PGP Slavonski Brod, PGP Stara Gradiška i PP Vrpolje), i to od 300 r/km područje Dubočice do 475 r/km područje Velikog Struga.

Mnogi još i danas misle da je policijski posao isključivo muški posao

MUP: Kao linijska inspektorica za plovidbu kažu da ste jedina žena u Hrvatskoj koja obavlja takav posao. Koje su specifičnosti, prednosti i nedostaci vašeg zanimanja?

J. K.: Nisam sigurna da sam jedina žena u Hrvatskoj koja obavlja takav posao, ali s obzirom da sam po svojoj liniji rada često u kontaktu s kolegama iz drugih policijskih uprava, sve upućuje na tu mogućnost. Što se tiče specifičnosti ovog zanimanja, mnogi još i danas misle da je policijski posao isključivo muški posao, jer sadrži određenu dozu rizika i opasnosti. Smatram da ta tvrdnja nije ispravna te da danas ne postoje zapreke zbog kojih žena ne bi mogla obavljati policijski posao. Činjenica je da se i od jednih i drugih očekuje da poštuju zakone, da budu stručni i profesionalni u obavljanju radnih zadataća.

MUP: Kakva kaznena djela sprječavate i otkrivate radeći u kontroli plovног puta rijeke Save i zaštiti državne granice?

J. K.: Kaznena djela koja sprječavamo i otkrivamo su: protuzakoniti ribolov, protuzakonita eksplotacija rudnog blaga i drugi prekršaji kao što je nezakoniti prelazak državne granice i sl.

MUP: Možete li nam opisati jednu značajniju akciju i njezine rezultate?

J. K.: Značajno je istaknuti da je naša PU tijekom 2008. godine započela s radom zajedničkih mješovitih ophodnji. Planiraju se najmanje dvije, a po potrebi i više mješovitih ophodnji sukladno sigurnosnom stanju i operativnim informacijama. Policijski službenici pri provođenju zajedničkih mješovitih ophodnji postupaju uokviru svojih ovlaštenja utvrđenih Protokolom o provođenju mješovitih ophodnji uz zajedničku državnu granicu, dok daljnji postupak preuzima nadležno tijelo na lokalnoj razini na čijem se području obavlja ophodna djelatnost. Zajednički cilj je sprječavanje i otkrivanje kaznenih djela, prekršaja i povrede državne granice te otkrivanje i pronalazak njihovih počinitelja, razmjena informacija, iskustava i saznanja o stanju sigurnosti na zajedničkoj državnoj granici.

Uspješna suradnja s policijom BiH

Od značajnijih aktivnosti možemo izdvojiti dva slučaja: prvi je bio 2009. godine, kada je zajednička mješovita ophodnja (PGP Stara Gradiška i JGP Gradiška) ostvarila zajednički rezultat, kojom prilikom su zatekli dvije osobe u nezakonitom prelasku granice kao i u protuzakonitoj eksplotaciji rudnog blaga. Policijski službenici su uočili brod zastave države pripadnosti BiH, pod nazivom „CIKLON“, kako iskopava rudno blago iz rijeke Save na području RH. Na dan znak od strane policijskih službenika za zaustavljanje, isti se nije zaustavio, nego je nastavio kretanje prema obali BiH, gdje se usidrio 20 m odobale, kojom prilikom su dočekani od strane JGP Gradiška, BiH, koji su preuzeли daljnju obradu nad njima.

Drugi slučaj je također zabilježen tijekom 2009. godine kada su policijski službenici PGP Stare Gradiške u suradnji sa Jedinicom granične policije Bosanska Gradiška provodili plan promatranja, u cilju uočavanja osoba koje nezakonito prelaze državnu granicu na rijeci Savi, te odlaze u protuzakoniti lov. Koristeći sustav termovizije policijski službenici na službenom

plovilu uočili su dvije NN osobe koje su se prevezle drvenim čamcem sa desne na lijevu obalu rijeke Save i ondje sa reflektorom promatrale obalu u cilju odstrela divljači. Kada su NN osobe uočile službeno plovilo, pokušale su svojim čamcem pobjeći na desnu obalu (BiH), ali su ih policijski službenici u tome sprječili. Tom prilikom jedan od NN osoba je sa dna čamca uzeo pušku i uperio prema policijskom službenicima, zbog čega je i jedan od policijskih službenika nakon danog znaka upozorenja i zapovjedi NN osobi da odloži oružje, te njenog oglušivanja na isto ispalio u zrak tri metka iz sl. strojnica. Tada je NN osoba bacila pušku u rijeku Savu, a druga NN osoba iskočila iz čamca u rijeku Savu i otplovila na desnu obalu (BiH), gdje su je dočekali policijski službenici JGP Gradiška. Operativnim radom i dobrom suradnjom sa policijom susjedne države došlo se do podataka o NN osobama, te je nakon prikupljene dokumentacije cijelokupan slučaj razultirao podnošenjem kaznene prijave za kaznena djela protuzakonitog lova i sprječavanja službene osobe u obavljanju službene dužnosti od mjesno nadležne PP.

MUP: S kime i na koji način surađujete?

J. K.: Aktivno surađujemo s nadležnim tijela na lokalnoj razini, a to su: Lučka kapetanija Slavonski Brod, Carinamica Slavonski Brod, Ribarska inspekcija, Športsko-ribolovni savez brodsko-posavske županije i Hrvatske vode.

MUP: Možete li izdvojiti neke zanimljivosti ili bizarnosti s kojima ste se susreli u svom poslu?

J. K.: Tijekom ljeta protekle godine prilikom zajedničke kontrole osoba i plovila uz državnu granicu susreli smo se sa nekoliko zanimljivih situacija na terenu. Jedna nam je ostala u sjećanju, jer je taj dan u športskom ribolovu zatečen velik broj osoba, od kojih je rijetko tko imao urednu dozvolu za športski ribolov. Svatko od njih je imao nekakvo opravdanje, pa tako i mladić koji je zatečen na području PGP Stare Gradiške, koji je na upit zna li da ne smije pecati bez dozvole za športski ribolov, odgovorio da zna ali da se trenutno nalazi u „teškoj brakorazvodnoj parnici“ i ako je moguće da ga ništa više ne pitamo, jer ga trenutno jedino opušta pecanje.

Marija KREŠ

Snimio Mica LAJNER

Razgovor: Tomislav Buterin, načelnik PU zagrebačke

Da idemo u dobrom smjeru, pokazuju i rezultati

Policija je javni servis građana, u funkciji je građana i vrlo nam je bitno što građani misle o nama, jesu li su zadovoljni stanjem sigurnosti u Gradu Zagrebu

Tomislav Buterin, načelnik PU zagrebačke za „Mir, ugled, povjerenje“ govori o prioritetima, postignućima i ciljevima rada zagrebačke policije.

MUP: Policijska uprava zagrebačka najveća je PU u Hrvatskoj. Kao iskusan policijski stručnjak na njezinu stelu, načelnik ste PU zagrebačke od rujna 2009. godine. Jeste li zadovoljni dosadašnjim rezultatima, obavljenim zadaćama, svojim stručnim timom?

Tomislav Buterin : Biti na čelu Policijske uprave zagrebačke velika je čast i zadovoljstvo, ali to donosi i veliku obvezu i odgovornost, kako mene osobno, tako i mojih najbližih suradnika. Na području Policijske uprave zagrebačke dogodi se oko 30 posto ukupnog kriminaliteta evidentiranog u Republici Hrvatskoj, što je i logično, s obzirom na broj stanovnika koji stalno boravi ili dnevno migrira na području Policijske uprave zagrebačke. Grad Zagreb kao metropola središte je gospodarskog, kulturnog i političkog zbivanja u našoj zemlji te je kao takav posebno senzibiliziran u odnosu na neke druge gradove u Republici Hrvatskoj kad se govori o stanju sigurnosti. Svjesni te činjenice mi u Policijskoj upravi zagrebačkoj, sustavom mjera i

aktivnosti težimo ostvariti optimalno stanje sigurnosti. Policijska uprava zagrebačka posljednjih godina bilježi stalno smanjenje sigurnosnih pokazatelja.

Nadalje, grad Zagreb danas, u usporedbi s gradovima iste veličine i stupnja razvoja, ima relativno stabilnu sigurnosnu situaciju.

S mojim najbližim suradnicima, zamjenikom, načelnicima sektora, blisko surađujem, djelujem timski, kao kolege i kao prijatelji. Svaku stratešku odluku donosimo na temelju analiza. Nemamo razloga biti nezadovoljni s dosadašnjim stanjem sigurnosti i postignutim rezultatima, ali smo isto tako svjesni da puno toga u nadolazećem razdoblju trebamo poduzeti kako bi stanje sigurnosti bilo još bolje. Nikad nije nešto tako dobro odrađeno, a da ne može biti još bolje.

Povoljno stanje javnog reda i mira

MUP: Zagreb je hrvatska metropola, europski grad koji osim mnoštva ljudi iz političkog, gospodarskog svijeta posjećuju i brojni turisti. Kakva je sigurnosna situacija u gradu, stanje javnog reda i mira?

T. B.: Grad Zagreb kao hrvatska metropola, istaknuta je turistička destinacija, kako domaćim tako i mnogim stranim turistima. Stoga mi u Policijskoj upravi poduzimamo sve da stanje javnog reda i mira bude na onoj razini, onoj koja će jamčiti da se gosti

grada Zagreba po bilo kojoj osnovi osjećaju sigurno i zaštićeni od bilo kojih neželjenih situacija. Osjećaj sigurnosti subjektivna je percepcija pojedinca, ipak možemo reći da je stanje javnog reda i mira u Policijskoj upravi zagrebačkoj povoljno i svi sigurnosni pokazatelji koji su u padu govore tome u prilog. Međutim, apsolutne sigurnosti nema i ne možete isključiti u potpunosti neke izolirane slučajeve akcidentnih situacija. Bilježili smo slučajeve, na žalost, u kojima su mete bili strani gosti, kao što je bio slučaj napada na VIP - goste, nogometnog kluba P.A.O.K.- a. Na temelju takvih, vrlo rijetkih slučajeva ne smijemo generalizirati stvari i prihvatićati ih kao učestalu pojavu. Naša iskustva u kontaktima sa predstavnicima veleposlanstava u Gradu Zagrebu, govore da stranci Grad Zagreb doživljavaju kao siguran Grad.

MUP: *Zasigurno je borba protiv svih oblika kriminaliteta i korupcije, s obzirom da ste i sami stručnjak za gospodarski kriminalitet jedan od prioriteta Vašeg rada?*

T. B.: Gledano s kazneno pravnog aspekta, sva kaznena djela nemaju istu težinu. Stoga nam je temeljni cilj, sada, a i ubuduće, dakako ne zanemarujući bilo koje kazneno djelo, suzbijanje i rješavanje najtežih kaznenih djela, protiv života i tijela, maloljetničkog nasilja, kvalificiranih oblika organiziranog kriminaliteta, zlouporabe opojnih droga, gospodarskog kriminaliteta i korupcije.

Gospodarski kriminalitet nam je u porastu za oko 30 posto, što je posljedica pojačane aktivnosti policijskih službenika i zadiranja u tamnu brojku. Takav porast gospodarskog kriminaliteta promatramo i kroz prizmu određivanja prioriteta i fokusiranja na provođenje krupnih kriminalističkih istraživanja gospodarskog kriminaliteta od kojeg se većina, a što svakodnevno čitamo u medijima, upravo slijeva u Policijsku upravu zagrebačku. Naš timski rad, određivanje prioriteta, razlogom je i porasta našeg otkrivanja koruptivnih kaznenih djela. Rješavanjem takvih predmeta dolazi do pozitivne percepcije javnosti, jer nema više nedodirljivih, a samim time i jačamo svoj ugled kod građana.

MUP: *Služite li se u svom radu na suzbijanju kriminaliteta i korupcije i iskustvima, savjetima i suradnjom s policijama drugih europskih, svjetskih metropola?*

T. B.: Policijska uprava zagrebačka već duži niz godina ima jako dobru među policijsku suradnju s kolegama iz drugih europskih zemalja. Posebno bih izdvojio tradicionalnu našu suradnju sa kolegama iz SR Njemačke, grada Mainza i kolegama iz Slovačke, grada Bratislave. Kroz naše susrete i unaprijed dogovorene ciljane teme razgovora s područja suzbijanja pojavnih oblika kriminaliteta moji najbliži suradnici i ja osobno koristimo njihova iskustva za naš budući rad u pravcu nadogradnje i unapređenja suzbijanja kriminaliteta.

MUP: *Prometna policija na području Vaše uprave također ima dnevno pune ruke posla? Jeste li zadovoljni stanjem sigurnosti prometa u Zagrebu?*

T. B.: Grad Zagreb sa Zagrebačkom županijom broji preko milijun i sto tisuća stanovnika. Kada uzmemu u obzir da na tom području imamo oko 560 tisuća registriranih vozila te broj prometnih nesreća i prekršaja te još pridodamo sve preventivno-represivne aktivnosti koje prometna policija poduzima na području Policijske uprave, onda vidimo da prometna policija i te kako ima

pune ruke posla. Postojeća zagrebačka prometna infrastruktura teško da može zadovoljiti da se promet odvija nesmetano bez povremenih zastoja, naročito u vremenu odlaska i povratka građana s posla, izvanrednih i redovnih rekonstrukcija prometnica i drugih izvanrednih okolnosti. Dakako, da se sve to reflekira na opravданo nezadovoljstvo građana, pogotovo kad se zateknu u prometnom kolapsu, koga će prvi prozivati nego policiju? Upravo stoga, brojnim aktivnostima naše prometne policije naštajmo ublažiti takve nastale situacije i dovesti ih u podnožljive okvire. Kad bi građani više koristili javni prijevoz, a naša mobilnost bila brža, dakako, doprinijeli bismo tako smanjenju prometnih gužvi. Općenito stanjem u prometu, kad sagledavamo neke druge aspekte, a to je permanentan pad sigurnosnih pokazatelja od prometnih nesreća, prometnih prekršaja, kao manjeg broja poginulih, moramo biti zadovoljni.

Prevencijom protiv nasilja među mladima

MUP: *Maloljetničko nasilje i delinkvencija svojedobno su svojom okrutnošću i nesmiljenošću zgražale građane ne samo Zagreba, nego i cijele Hrvatske. Često se za sve pojmove oblike maloljetničkog nasilja, delinkvencije u Zagrebu najviše po medijima prozivala policija? Pomažu li policiji u prevenciji i suzbijanju tih pojava dovoljno i druga nadležna tijela i institucije, sami građani, roditelji, obitelji?*

T. B.: Izuzetno osjetljiva kategorija sudionika nasilnih delikata su mladi. I upravo zbog svojih posljedica svrstavamo takva djela u vrlo značajna kaznena djela, gledano s aspekta kazneno pravne zaštite. Bez obzira što ova kaznena djela nemaju značajnije oscilacije i te kako svako od njih pobuđuje interes javnosti. Na području Zagreba, maloljetnici čine oko deset posto svih počinitelja. Kada unutar kriminaliteta maloljetnika uđemo u strukturu tih kaznenih djela, otkrivamo da ih najviše otpada na kaznena djela teških krađa i krađa, nanošenje tjelesnih ozljeda, razbojništva, kriminalitet droga i nasilničkog ponašanja. Nažalost u proteklim godinama bili smo svjedoci i nekoliko slučajeva brutalnih napada na osobe s teškim tjelesnim ozljedama kao i smrtnim posljedicama.

I mi se u policiji pitamo koji su to najučinkovitiji načini suzbijanja, prevencije nasilničkog ponašanja među mladima? Stoga, smo u tom pravcu naše aktivnosti usmjerili na prevenciju, koju intenziviramo kroz Odjel za prevenciju uz suradnju i koordinaciju s drugim relevantnim subjektima. Kada su u pitanju mladi, mi ne smijemo čekati da se problem desi pa da tek onda slijedi naša reakcija. Također, zajednica i njeni predstavnici trebaju više participirati u stvaranju povoljnijeg stanja po pitanju mladih. Tu je vrlo bitna i obitelj, gdje se uslijed nesrećenih obiteljskih odnosa, kao i nasilja u obitelji generira, nasilje među mladima.

Naglasio bih i velike pomake na bolje u posljednje vrijeme, po pitanju suzbijanja nasilja među mladima. Ti su pomaci utemeljeni na dobroj suradnji s predstavnicima lokalne zajednice, prvenstveno mislim na: Ured gradonačelnika, Županijsku skupštinu, Gradsку skupštinu, Gradski ured za zdravstvo i obrazovanje, škole, Obiteljske centre i druge obrazovne institucije.

Tako, naša Policijska uprava u suradnji s Gradom i Zagrebačkom županijom, već duže vrijeme provodi niz

preventivnih programa koji su namijenjeni učenicima osnovnih i srednjih škola, njihovim roditeljima i nastavnicima: (Mogu ako hoću; Prevencija i alternativa; Zaštita mladih briga je svih nas; tu su i sajmovi mogućnosti i druge aktivnosti). Dakako da ovi programi i te kako utječu na svijest mladih, gdje nam je zajednički cilj da neprihvatljivo društveno ponašanje svedemo na najmanju moguću mjeru. Da idemo u dobrom smjeru, pokazuju i rezultati. Sigurnosni pokazatelji po pitanju maloljetničke delinkvencije za 2010. godinu su u padu.

MUP: Zagrebačka policija ima sve više dobrih rezultata u suzbijanju „otvorenih narko-scena“ na svom području?

T. B.: Kada je u pitanju kriminalitet zlouporaba droge, moram naglasiti da ulična redukcija zauzima vrlo bitnu ulogu u aktivnostima policije na suzbijanju kriminaliteta droga. To su aktivnosti koje poduzimamo u vremenu i na lokacijama na kojima se okuplja mlađa populacija, gdje je za očekivati posjedovanje i konzumiranje droge. Prvenstvena nam je zadaća, zaštita mladih kao i rano otkrivanje onih koji imaju problema s drogom, ali i sprječavanje nastanka otvorenih narko scena. Provedbom ovih mjera ostvaruje se značajan broj zapljena droga. U protekloj godini zabilježili smo više tih kaznenih djela za deset posto, zaplena droga za dvadeset posto. Takvi rezultati idu nam u prilog, policija dobro radi. Kada je u pitanju ulična redukcija, smatramo da su još uvijek nedovoljno uključene u njezino smanjenje ostale policijske snage, mislim na temeljnu policiju. Time bi se rasteretilo angažiranje kriminalističkih službenika koji rade po kriminalitetu droga te bi oni više bili fokusirani na kvalificirane oblike kriminalističkih istraživanja, organiziranih grupa i zločinačkih organizacija za počinjenje kaznenih djela po pitanju zlouporaba droga.

Izgradili smo partnerski odnos s građanima

MUP: Jeste li općenito zadovoljni suradnjom zagrebačke policije s građanima, građanskim udrugama, gradskim vlastima i tijelima? Kako djeluju Vijeća za prevenciju?

T. B.: Naglašavam da je policija javni servis građana, u funkciji je građana i vrlo nam je bitno što građani misle o nama, jesu li su zadovoljni stanjem sigurnosti u Gradu Zagrebu. Organizacijom prevencije u lokalnoj zajednici izgradili smo partnerski odnos s građanima putem kontakt policajaca i policijskih službenika za prevenciju. Svesni smo da samo zajedničkim naporima možemo stvoriti još povoljnije i sigurnije životno okruženje, koje se temelji na komunikaciji i suradnji. To je najbolja prevencija svih oblika neprihvatljivog društvenog ponašanja. Naša suradnja s građanima, građanskim udrugama kao i gradskim vlastima je dobra, ali je stalno treba intenzivirati u pravcu jačanja uzajamnog povjerenja koje se teško stječe, ali vrlo lako gubi.

Naša međusobna suradnja ogleda se i kroz Vijeća za prevenciju osnovana u svim Gradovima županije, pojedinim općinama, kao i u Gradu Zagrebu. Kroz Vijeća za prevenciju,

cilj nam je senzibilizirati predstavnike lokalne zajednice i građane u pravcu njihovog dobronamernog uključivanja u probleme neprihvatljivog društvenog ponašanja kao i njegovog rješavanja. Problem kriminala nije isključivo policijski problem, već problem cijele zajednice te svi trebamo dati svoj obol, za mirno i sigurno životno okruženje.

MUP: Ima li Grad Zagreb i Zagrebačka županija zadovoljavajući broj policijskih službenika i službenica za obavljanje brojnih zahtjevnih zadaća?

T. B.: Gledajući po sistematizaciji radnih mjeseta u Policijskoj upravi Zagrebačkoj, možemo govoriti o relativnoj popunjenošći, kako srednje tako više i visoke stručne spreme. Međutim, uzimajući u obzir činjenicu da je od zadnje sistematizacije prošlo više godina, a da su se Grad Zagreb i Zagrebačka županija znatno povećali brojem stanovnika, onda je broj policijskih službenika nedostatan. Ali, nema mesta kukanju, niti bilo kojem albiju. Svesni smo da se moramo pokriti pokrivačem koliko je dug i da stanje sigurnosti moramo održavati na visokoj razini u čemu po mom mišljenju uspijevamo.

U zadnjih godinu dana u Policijsku upravu Zagrebačku primljeno je preko tristo policijskih službenika, a i njihova nazočnost se osjeća na zagrebačkim ulicama. Najbolja je prevencija kad je policajac na cesti i kad ga građani vide. U nadolazećem razdoblju očekujem da će u Policijsku upravu biti primljeno i raspoređeno još novih policijskih službenika vježbenika, što će dodatno poboljšati kadrovsu sliku ove uprave, a samim time i stanje sigurnosti u gradu Zagrebu.

Napadi na policajce su nedopustivi

MUP: Za održavanje nedavnih učestalih „facebook prosvjeda“ u Zgrebu policijski su službenici bili izloženi i napadima i vrijedanjima nekih prosvjednika. Kako to tumačite? Je li napad na policajca i napad na državu?

T. B.: Policijski posao je zahtjevan i odgovoran. Nažalost, policijski su službenici i službenice u postupanjima, obavljanju zadaća izloženi vrijedeđnjima, napadima a čak i pogibeljnim situacijama. Takva ponašanja prema policijskim službenicima, od strane prosvjednika, mogli smo vidjeti i za vrijeme održavanja nedavnih protuvladinih prosvjeda na zagrebačkim ulicama. Ona su nedopustiva. Mimi prosvjed legitimno je pravo svakog građanina, ali u okvirima zakona, sve suprotno, zahtijeva naše policijsko zakonito postupanje u čemu smo, kad se osvremenim na nedavna događanja, bili vrlo dosljedni, strpljivi i nadasve profesionalni.

Dakako da je napad na policijskog službenika napad na sigurnosni sustav države, tako da mi u policijskoj upravi, kao i cijelokupno Ministarstvo na čelu s ministrom, s pravom nismo zadovoljni, kako u procesnom tako i u izričanju sankcija za počinitelje ovih kaznenih djela. Koliko je meni poznato, upravo zbog gore navedenih razloga, radna skupina za izmjene odredaba Kaznenog zakona, pri Ravnateljstvu policije, putem našeg predstavnika, podnijela je prijedlog, da se policijski službenik, u kaznenim djelima sprječavanja i napada, po uzoru na članak 91. KZ – a teško ubojstvo, izdvoji kao posebno zaštićeno dobro, te da se zapriječena kazna znatno povisi, a što bi i te kako imalo pozitivnog učinka.

MUP: Koji su daljnji planovi i ciljevi u obavljanju zadaća prvog zagrebačkog policajca, načelnika PUZ-a?

T. B.: S obzirom na značaj ove uprave, a kako bi se pozitivni trendovi nastavili i stanje sigurnosti u Policijskoj upravi zagrebačkoj podiglo na još veću razinu, moji najbliži suradnici,

kao i ja osobno, na temelju strateške procjene zacrtali smo niz prioriteta kojima ćemo se baviti u budućem radu. Izborom tih prioriteta, naš rad i policijski resursi usmjeravat će se na ključne sigurnosne probleme. Suzbijanje nasilja među navijačkim skupinama, zaprječivanje nezakonitih prelazaka državne granice, suzbijanje kaznenih djela razbojništva, suzbijanje kaznenih djela provala u domove kao i otkrivanje i procesuiranje koruptivnih kaznenih djela. To su naši prioriteti sada i u buduće. Istim intenzitetom bavit ćemo se i sa ostalim teškim kaznenim djelima protiv života i tijela, gospodarskog kriminaliteta, maloljetničkog kriminaliteta i obiteljskog nasilja, kao i zlouporaba opojnih droga, sigurnosti cestovnog prometa, javnog reda i mira te prevencije, kako kaznenih djela, tako i prekršaja.

Također ćemo jačati organizacijsku i kadrovsku strukturu Policijske uprave, kao i kvalitetu i učinkovitost policijskog rada. Nadalje, još bolji razvoj suradnje s institucijama Grada, tijelima lokalne uprave i samouprave, pravosudnim institucijama, tijelima Državne uprave, medijima te drugim relevantnim subjektima.

Možda ovi zacrtani ciljevi izgledaju preambiciozno, ali uz potporu Kabineta ministra na čelu s ministrom te Ravnateljstva policije našoj Upravi, kao što smo je imali i do sada, te maksimalnim angažmanom svih policijskih službenika na svim razinama, vjerujem da ćemo doprinijeti ostvarenju zadanih nam ciljeva, a što će se u konačnici odraziti na pozitivno stanje sigurnosti u Gradu Zagrebu i Zagrebačkoj županiji.

Razgovarala: Biserka LUKAN
Snimio: Antonio HADROVIĆ

Sastanak rukovoditelja prometne policije

Na sastanku je razmotren niz pitanja vezanih za rad prometne policije, kako bi se stanje sigurnosti podiglo na višu razinu te smanjila ukupna stradavanja na cestama u Republici Hrvatskoj

U Valbandunu je 17. i 18. veljače ove godine Uprava policije održala je redoviti radni sastanak s predstvincima policijskih uprava po liniji rada prometne policije. Sastanku su bili nazočni iz policijskih uprava načelnici Odjela za sigurnost cestovnog

prometa, voditelji odsjeka i pododsjeka za sigurnost cestovnog prometa, načelnici postaja prometne policije te predstavnici Mobilne jedinice prometne policije i Policijske akademije.

Sastanku 18. veljače nazočili su i zamjenik glavnog ravnatelja policije gospodin Dražen Vitez te načelnik Uprave policije gospodin Dubravko Teur.

Na sastanku je raščlanjeno stanje sigurnosti cestovnog prometa u 2010. godini, aktualno stanje sigurnosti, zadaće naložene Planom preventivnog i represivnog djelovanja policije

za 2011. godinu, prijedlog Izmjena i dopuna Zakona o sigurnosti prometa na cestama, prijedlog novog Nacionalnog programa sigurnosti cestovnog prometa za razdoblje 2011. do 2020. godine, aktivnosti vezane za nadzor teretnih vozila i autobusa, nadzor auto-škola i stanica za tehnički pregled vozila, brzina, kao uzrok najvećeg broja prometnih nesreća, propusti i nove tehnologije prilikom obavljanja očevida prometnih nesreća te edukacija policijskih službenika.

Osim toga, na sastanku je razmotren i niz drugih pitanja vezanih za rad prometne policije, kako bi se stanje sigurnosti podiglo na višu razinu, odnosno, smanjila ukupna stradavanja na cestama u Republici Hrvatskoj, a policijskim je upravama naloženo poduzimanje niza preventivno-represivnih aktivnost do kraja godine.

Boris ORLOVIĆ

Nagrađeni policajci PU osječko-baranjske

Načelnik PU osječko-baranjske Željko Prša dodijelio prigodne nagrade petorici policijskih službenika zbog iznimnih rezultata rada u razotkrivanju kaznenog djela i počinitelja

Uz čestitke zbog iznimno postignutih rezultata rada u razotkrivanju počinitelja kaznenog djela izazivanje prometne nesreće, u kojem je jedna osoba smrtno stradala, načelnik

Policjske uprave osječko – baranjske, Željko Prša, 1. travnja 2011. godine dodijelio je prigodne nagrade petorici policijskih službenika s više od dvadeset godina službe: Dragan Božić – policijski službenik Odjela za sigurnost cestovnog prometa PU osječko – baranjske, Matija Šarac – policijski službenik Odjela općeg kriminaliteta, Željko Mikšić – vođa ekipe za očevd PP Našice, Veljko Vešligaj – kriminalističko – prometni tehničar PP Našice i Ivo Ilišin – kriminalistički tehničar.

Policjski službenici kao članovi grupe sudjelovali su u provođenju izvida i razotkrivanju opisanog kaznenog djela. Tada su izvršili provjere za više od 300 vozila te za nekoliko stotina osoba koje su se u kretale u blizini mjesta događaja u moguće vrijeme događaja.

Načelniku Prši bilo je drago što je bio u prilici uručiti prigodne nagrade djelatnicima svoje Policijske uprave posebice stoga što se radi o kaznenom djelu iz domene sigurnosti prometa na cestama, a koje je manje zastupljeno od ostalih kaznenih djela.

Zajedništvo i sinergija policijskih službenika PP Našice, Odjela

za sigurnost cestovnog prometa i Odjela općeg kriminaliteta PU osječko – baranjske doveli su do brzog rješavanja ovog kaznenog djela – naglasio je načelnik Prša, te vjeruje da u PU osječko – baranjskoj ima puno kvalitetnih policijskih službenika koji će zaslužiti ovakve ili slične nagrade.

Jedno veliko iskustvo i zajednički rad praćen upornošću – riječi su kojima policijski službenici PP Našice Željko Mikšić,

Veljko Vešligaj i Ivo Ilišin opisuju rad na pronalasku počinitelja kaznenog djela.

Unatoč otežanim okolnostima prilikom rada na pronalasku počinitelja (poput pravoslavnog Božića koji se slavi u susjednom mjestu, blizine lovišta, blizine šume iz kojih građani izvoze drva zbog čega se na mjestu događaja i u vrijeme samog počinjenja kaznenog djela kretao veći broj ljudi nego inače), kao i sudjelovanje samog počinitelja u istrazi, ova uporna

grupa uspjela je suziti broj mogućih počinitelja na samo jedno ime.

- Želimo naglasiti da sva zasluga u radu na ovom kaznenom djelu ne pripada isključivo nama, već je u radu sudjelovao veliki broj policijskih službenika PP Našice koji su, također, dali svoj doprinis u otkrivanju počinitelja – slazu se nagrađeni policijski službenici.

Na upit što za njih znači ova prigodna nagrada policajci zajednički odgovaraju da je nagrada dokaz da sav uloženi rad i trud uvijek urodi rezultatom. Iako nagradu za ovaj odličan rezultat smatraju motivacijom, policijski službenici navode da s jednakom motivacijom pristupaju svakom novom predmetu.

Vesna ŽNIDARIĆ BOLARIĆ

Mario je iscrpio bezobzirnog pljačkaša i spriječio u bijegu

Policijска uprava zagrebačka i portal www.24sata.hr biraju policajca mjeseca. Mnogi od njih zasluzili su ovo malo priznanje jer predano obavljaju svoj posao

Lezi, lezi na pod, odmah! - povikao je policajac Mario Mikulić (30) pljačkašu koji se s plijenom skriva na krovu zgrade u zagrebačkoj Savskoj ulici. Pljačkaš je bahato odbijao, no Mikulić nije odustajao. Samo nekoliko trenutaka kasnije razbojniku je stavio lisice na ruke.

Za ovakav završetak hrabri policajac morao je dati sve od sebe, biti neizmjerno strpljiv i uporan. Početkom siječnja pljačkaš je upao u poslovnicu Hrvatske pošte u Savskoj, sat vremena prije zatvaranja. Zaposlenicama je zaprijetio nožem, a one su mu bez pogovora dale sve što su imale u blagajni.

-Čim smo dobili dojavu pojurili smo prema Savskoj. Prestravljeni očevici dočekali su nas ispred pošte i prstom pokazali smjer u kojem je razbojnik pobegao. Bez razmišljanja sam pojurio - prisjeća se Mikulić, koji je policajac već 12 godina.

S kolegom je obišao obližnja dvorišta i garaže, no razbojnika nije bilo. Znali su da nije mogao daleko pobjeći. Osjećali su da je razbojnik u blizini i zato su potragu nastavili.

- U zgradi nedaleko pošte ugledao sam odškrinuta vrata. Ušao sam u stubište. Pljačkaš ipak nije isplanirao svaki detalj. Na stepenicama je ostavio mokre tragove. Slijedio sam ih - govorí Mikulić.

Lagano se počeo penjati osluškujući svaki zvuk. Bojao se da ga pljačkaš vreba i da će svaki trenutak skočiti na njega. Popeo se do zadnjeg, šestog kata, a vrata terase zgrade bila su otvorena.

- Izašao sam oprezno na terasu. Bila je klizava zbog ostataka snijega i bio je mrak - nastavlja Mikulić. Shvatio je da se razbojnik, za kojeg kaže da je slične građe kao i on sam, skriva iza zidića na krovu druge zgrade. Bili su udaljeni tek metar, a između njih bio je ponor. Po glavi su mu se motale misli: "Kakvo oružje razbojnik ima? Hoće li me napasti i pucati na mene? Može li me gurnuti s krova?". Mikulić je izvadio pištolj kako bi bio spreman na obranu. Štit za tijelo mu je bila betonska ograda između zgrada. Veoma brzo pozvao je i pojačanje, a pljačkaš je shvatio da nema kud pobjeći. Predao se, a Mario je naš policajac mjeseca jer je iscrpio pljačkaša i nije mu dopustio da pobegne. Više od desetak tisuća kuna razbojnik je sakrio u jaknu, a u plastičnoj kanti na terasi sakrio je nož i još nekoliko tisuća kuna.

Policijска uprava zagrebačka i internetski portal www.24sata.hr biraju policajca mjeseca. Mnogi od njih zasluzili su ovo malo priznanje jer predano rade svoj posao, pošteni su, pozrtvovni, riskiraju svoje živote. Neki od njih pomogli su i ljudima koji su bili u nevolji. Za to nisu tražili posebnu naknadu. Jednostavno rade svoj posao. Neki od njih dobit će malu nagradu PUZ-a i 24sata: o njima ćemo jednom na mjesec objaviti priču.

Anela KUBURAŠ

Foto: Igor KRALJ/PIXSELL

Predani Željko istraživa je i mimo posla i uhitio kriminalca

Policijска uprava zagrebačka i internetski portal www.24sata.hr biraju policajca mjeseca. Mnogi od njih zaslužili su ovo malo priznanje jer predano rade svoj posao

Nema veze da li nešto saznam u slobodno ili u radno vrijeme, ja sam policajac, uvijek radim i svaka korisna informacija je dobrodošla, kaže samoborski policajac Željko Antunović (32). Njega je PP Samobor, gdje radi posljednjih 10 godina u temeljnoj policiji, predložila za policajca mjeseca Policijske uprave zagrebačke. Svojom upornošću i predanošću otkrio je višestrukog počinitelja teških krađa, a najviše informacija o sumnjivcu prikupio je upravo izvan radnog vremena.

- Krajem prosinca dobili smo dojavu o provali u tvrtku Man šped na Svetonedjeljskoj cesti. Provalnik je iz spremišta ukrao 5000 litara diesela. Tad sam bio u smjeni i izašao na mjesto događaja. Naravno, provalnika nismo zatekli – priča Željko.

To što provalniku nije znao ni ime ni prezime niti je tog trenutka imao ikakav podatak o mogućem počinitelju, Željko nije obeshrabril. Bio je uporan. Nije sjedio u postaji, istraživaо je na terenu.

- Za par dana došao sam do saznanja o mogućem počinitelju, koji je iz mog kraja. Kako se družim s ljudima, malo po malo kapale su informacije. Uostalom, nerijetko se jedni te isti ljudi vrte, ponavljaju kaznena djela. Istraživanje je dalo rezultata, pronašao sam počinitelja – zadovoljan je ovaj temeljni policajac.

Priznaje da bitne informacije lakše dobije u slobodno vrijeme.

- Ljudi nisu prijatelji kad sam u odor, čak i oni koji me poznaju – smije se Željko.

Zahvaljujući 24-satnom angažmanu, za koji neće dobiti ni lipa za prekovremeni rad, Željko je razotkrio počinitelja teške krađe. Policija je utvrdila i da je isti mladić već ranije provalio u istu tvrtku. Željkova je informacija na kraju rezultirala otkrivanjem pet počinitelja sedam kaznenih djela.

- Ne očekujem nikakvu nagradu, pa to mi je posao – skroman je Željko.

Završio je Policijsku akademiju 1999., dvije godine radio je u PP Novi Zagreb, u posljednjih 10 je u PP Samobor. Kao temeljni policajac sa "sitnim" kriminalcima stalno se susreće. On ih uhititi, sud ih pusti.

- Kad bi to uzimao k srcu, ne bi bilo dobro. Ja svoje odradim, a kad bi se opterećivao time što ih sud pušta, izgubio bih se. Odradim svoje i to je to – zaključio je Željko.

Policijска uprava zagrebačka i internetski portal www.24sata.hr biraju policajca mjeseca. Mnogi od njih zaslužili su ovo malo priznanje jer predano rade svoj posao, pošteni su, požrtvovni, riskiraju svoje živote. Neki od njih pomogli su i ljudima koji su bili u nevolji. Za to nisu tražili posebnu naknadu. Jednostavno rade svoj posao. Neki od njih dobit će malu nagradu PUZ-a i 24sata: o njima ćemo jednom na mjesec objaviti priču.

Snežana FLEGAR

Foto: Željko LUKUNIĆ/PIXSELL

Spasili mu život: Nisu odustali od potrage pa ga nosili do auta

Damir Begović i Nikola Škulec satima su hodali kako bi našli I. M. (42) iz Rugvice. Nakon što je i pas tragač 'odustao' od potrage, pronašli su pothlađenog muškarca

Da smo odustali, pronašao bi ga sutradan netko drugi, ali mrtvog. Naravno da smo sretni što smo čovjeku spasili život, ponosni su policajac Damir Begović (43) i vježbenik Nikola Škulec (24). Obojica rade u PP Dugo Selo. Zahvaljujući upornosti, iskustvu, želji i volji starijeg kolege Begovića, I.M. (42) iz Rugvice danas je živ.

- Njegova supruga nazvala nas je 24. veljače oko 18 sati. Posvadala se s mužem koji je to loše podnio, popio je dosta tableta s alkoholom i otisao od kuće – priča Begović.

S vježbenikom je odmah krenuo u potragu. U pomoć im je došao i kolega Đuro Ernješ, koji nije bio na dužnosti, no obiteljski je prijatelj nestalog muškarca. Pretraživali su područje Rugvice i okolice. Došao je i pas tragač, koji je nanjušio trag uz autocestu, ali ga je izgubio.

- Begović je bio uporan. Iako je bilo jako hladno i već mrkli mrak, nije htio odustati. Ali, on je uvijek takav, ne odustaje dok ne odradi zadaću – hvali ga njegov šef Marin Grgić, pomoćnik načelnika PP Dugo Selo.

Pas tragač "odustao" je oko 23 sata. Izgubio je trag zbog nafte na zemlji. Pas se vratio u bazu, ali ne i Damir i Nikola. Kolega Ernješ dojavio im je da su uz autocestu Rugvica – Ježivo na poljskom putu pronašli vunenu kapu nestalog.

- Tijekom potrage propješaćili smo oko tri kilometra. Nakon što nam je kolega dojavio da je pronašao kapu, do tog smo mjesto otisli autom, ali dalje nismo mogli, bilo je veliko blato i utori od traktora. Nešto me vuklo, krenuo sam pješice dalje i nakon 300-injak metara ugledao muškarca kako leži u vodi i blatu. Samo što se nije smrznuo, već je bio pothlađen, buncao je. Tek je usporenim glasom uspio progovoriti: "Pomoći, pomoći" – prisjeća se Begović.

Nesretnog je muškarca stavio na leđa i nosio ga tih 300-injak metara do policijskog auta. Sa Škulecom ga je odvezao u Dom zdravlja Dugo Selo.

- Naravno da je to olakšanje, kao i svakom drugom tko bi pronašao čovjeka i spasio ga – sramežljivo priča vježbenik Škulec.

Oba policajca u postaji imaju samo lijepo riječi. Nadaju se da će vježbenik krenuti stopama svog mentora Begovića, koji u policiji radi već 16 godina i omiljen je među kolegama.

- Ako treba ganjati kriminalce, tu je, ako treba nekome popraviti auto, tu je, on je uvijek tu – hvale ga.

Policajci uprave zagrebačka i internetski portal www.24sata.hr biraju policajca mjeseca. Mnogi od njih zaslužili su ovo malo priznanje jer predano rade svoj posao, pošteni su, požrtvovni, riskiraju svoje živote. Neki od njih pomogli su i ljudima koji su bili u nevolji. Za to nisu tražili posebnu naknadu. Jednostavno rade svoj posao. Neki od njih dobit će malu nagradu PUZ-a i 24sata: o njima ćemo jednom na mjesec objaviti priču.

Snježana FLEGAR
Foto: Antonio Bronić/PIXSELL

Smrzavao se jer nije htio da opljačkaju otvoreni automobil

Josip Roso (48) primljetio je otvoreni prozor na parkiranom Volvu. Mogao se okrenuti i otići. No požrtvovni policajac po kiši je ostao paziti na auto u obližnjem parku

Kontakt policajac Josip Roso (48) prije više od mjesec dana obilazio je svoju uobičajenu rutu, ulice oko zagrebačkog Kvaternikovog trga. Slučajno je vidio otvoreni prozor na suvozačevoj strani automobila Volvo koji je bio parkiran u Tuškanovoj ulici. Mogao je otići i praviti se da ništa nije vido. No upravo zato jer nije i jer je dao sve od sebe da pronađe vlasnika auta, on je naš policajac mjeseca. Kišilo je i temperatura je bila ispod nule. No Roso je odlučio promatrati auto iz obližnjeg parka.

- Nije mi padalo na pamet otići. Znao sam da su u autu stvari koje su nekome jako vrijedne. Mislim da je na sjedalu bila torba, fotoaparat i dokumenti. Bile su lak plijen za lopove. Svatko je mogao gurnuti ruku i doći do stvari ili upaliti auto i ukrasti ga. U krajnjem slučaju, nisam mogao dopustiti da im se auto baš napuni do krova vodom - prisjeća se policajac.

Istdobno dok je pazio na automobil, u policijskoj bazi podataka pretraživao je registracijske tablice kako bi došao do vlasnika Volva. Nakon dva sata smrzavanja pronašao ga je. Vlasnik i njegova supruga dirlnuti odgovornom gestom

poslali su pismo zahvale u Policijsku upravu zagrebačku. Policijaca Josipa svi stanari u kvartu znaju jako dobro. Imaju povjerenja u njega i kad odlaze na godišnje odmore i ostavljaju stanove praznim. Neprestano im je dostupan na mobitel za bilo kakvu pomoć u svojoj nadležnosti.

- Otkad radim ovaj posao, radim ga najbolje što mogu. Ja sam tu da budem na raspolaganju građanima i da ih zaštitim. Svakodnevno provjeravam haustore i automobile. Detaljan sam pa ih i savjetujem kako je najvažnije biti u dobrim susjedskim odnosima jer tada ti sigurno nitko neće provaliti u stan - kaže Roso, koji u policiji radi već 24 godine.

Kvartovski policajac u PP Medveščak je od 2004. godine. Roso je omiljen i među djecom iz kvartovskih vrtića. Kupuje im lizalice i čokolade. Uvijek ima vremena za njih i njihovih tisuću pitanja za "stričeka policajca".

Policijска управа загребачка и internetski portal www.24sata.hr biraju policajca mjeseca. Mnogi od njih zaslužili su ovo malo priznanje jer predano rade svoj posao, pošteni su, požrtvovni, riskiraju svoje živote. Neki od njih pomogli su i ljudima koji su bili u nevolji. Za to nisu tražili posebnu naknadu. Jednostavno rade svoj posao. Neki od njih dobit će malu nagradu PUZ-a i 24sata: o njima ćemo jednom na mjesec objaviti priču.

Anela KUBURAŠ
Foto: Žarko BAŠIĆ/PIXSELL

Samohrani roditelji u policiji

I oni su heroji

U MUP-u rade deseci ako ne i stotine samohranih roditelja, a biti samohrani roditelj teška je zadaća - još i teža ako radite u policiji

Budite se rano ujutro umorniji nego što ste bili sinoć kada ste legli, nakon hrpe opeglanog rublja koje se čudom nakupi svakih par dana. Pogledate na sat i vidite da imate još par minuta za uživanje u toplini kreveta prije nego ustanete i uključite se u još jedan dan prepun obaveza. Odjednom u susjednoj sobi vrisk i dreka. Vaše dvije kćeri opet se svađaju oko neke totalno nevažne sitnice koje se za 15 minuta neće ni sjećati. Tlak vam se penje na tristo jer znate da morate ustati i napraviti reda ako ne želite da čitavo susjedstvo sluša vašu djecu kako vodi još jednu beskonačnu prepirku oko gluposti. U tom trenu ustaje vaša bolja polovica i kaže: "Ja ču, ti odmori još malo." Zahvalno ga pogledate i utonete u mekoću kreveta sretni što ćete u njegovoj toplini uživati još par minuta.

Ovako to izgleda kada se roditeljske brige i obveze dijele, ali što ako ste samohrani roditelj. Ako su sve brige, obaveze i odgovornost u rukama samo jednog roditelja. Roditeljska briga i odgoj djeteta možda je najteža zadaća svake osobe. Osim tehničkih obaveza koje se odnose na svakodnevno ustajanje, spremanje za vrtić, školu, pomoći zadaće, pripremu obroka, kućanske poslove, kupanje, odvoženje na razne aktivnosti, puno veću stavku čine ljubav, pažnja i druženje s djetetom koji iziskuju energiju, ali i vrijeme. U nekom savršenom svijetu svako dijete odgajaju oba roditelja, ali život piše svakakve romane pa i one u kojima dijete ima samo jednog roditelja. Samohrani roditelj, rastavljen ili udovac, jedini je roditelj kojem dijete ima i mora mu se maksimalno posvetiti, mora biti roditelj za oboje i za oca i za majku. Djetetom se treba baviti, treba mu pružiti maksimalnu pažnju jer je i ono pretrpjelo veliki gubitak i ako mu se dovoljno ne posvetiš počne se povlačiti u sebe. Ono želi pričati, podijeliti svoje doživljaje i treba ga slušati.

Biti samohrani roditelj teška je zadaća, ali još i teža ako radite u policiji. Policijski posao stresan je sam po sebi. Biti policajac znači nositi glavu u torbi svaki dan jer nikad ne znate što vas u smjeni čeka. Posao koji obavljate nosi ogromnu odgovornost jer vaši postupci mogu odrediti daljnji tijek života ljudi prema kojima postupate. Pa kako onda uz sve to smoći snage i strpljenja u potpunosti se posvetiti tome biću koje te s nestrpljenjem očekuje da ti ispriča što mu se taj dan dogodilo u vrtiću, školi. Teško je, ali osmijeh u očima kojim vam pokazuje svoju ljubav umanjuje sav umor, stres i težinu dana koji je pred vama.

U MUP-u vjerojatno rade deseci ako ne i stotine samohranih roditelja. Neki od njih imaju jedno, dvoje ili više djece i uz zahtjevan posao koji obavljaju u slobodno vrijeme oni su heroji svoje djece. Neki od njih izgubili su supružnika tragičnim događajem, a neki su razvedeni. Iako su njihove situacije različite ono što ih spaja je činjenica da oni nose najveći teret brige i odgoja svoje djece.

Kada razmišljate o samohranim roditeljima općenito, a pogotovo o zaposlenima u policiji prvo na što pomislite je: „Ajme kako je njima teško!“ ili „Koliki su to problemi i brige!“ međutim u razgovoru s njima shvatila sam jedno, ono čime se oni posebni

ističu je organiziranost. Ono što svi ostali dijele oni moraju sami i jedino rješenje je znati se dobro organizirati. Naravno da im je u početku bilo teško, ali tko od nas se nije izbezumio kada se našao u situaciji koja mu je bila nepoznata, a iziskivala je ogroman napor. Ali ljubav i sreća koju osjećaju gledajući djecu kako rastu brišu sve loše.

Iako je priča svakog od naših kolega samohranih roditelja dovoljno važna da bude objavljena razgovarala sam samo sa nekoliko njih, koji su bili voljni podijeliti je sa nama.

Gledati voljeno dijete kako raste najveća je sreća

Jasmina Petrak, policijska službenica PP Novske, samohrana je majka triju djevojčica. Samohrana majka postala je prije godinu i pol kad joj je preminuo suprug. Kada se tragedija dogodila život joj se u potpunosti promijenio: „Sva odgovornost i sve obveze morala sam u tim trenucima preuzeti sama. Bilo mi je teško. Teško mi je i sada. Muž mi jako nedostaje. Nedostaje mi njegova podrška i zaštita, a nedostaje i djevojčicama.“ U početku kad se tragedija dogodila za djecu je bio dodatan napor i strah što ona nije mogla biti uz njih cijelo vrijeme. Bojale su se da ne izgube i nju... Međutim, s vremenom se situacija popravila. Slobodno vrijeme provode zajedno: druže se, uče, putuju i nastoje si život učiniti lijepim. Ono što je najvažnije je organizacija. Njih četiri imaju dogovore kojih se moraju pridržavati, a tču se lijepog ponašanja, poslušnosti, pisana zadaća, učenja i kućnih zaduženja. Veliku zahvalnost duguje svojim roditeljima i sestri koji joj pričuvaju djecu dok je ona na poslu ili u bilo kojoj drugoj situaciji kada joj zatreba.

Važna je podrška i razumijevanje nadređenih

Sandra Gulin samohrana je majka 12-godišnje djevojčice Sare, kojoj je nakon razvoda prije devet godina postala jedini roditelj. U životu je prihvatile mnoge uloge, neke svojevoljno, a neke zato što je morala, ali u svakoj od njih snašla se odlično. Već više od 15 godina radi u policiji. Radi posao koji je sama izabrala i koji voli unatoč svemu što je kroz rad vidjela i proživjela. Oduvijek je radila na ulici i svasta je doživjela, ali nikad nije ni pomisnila otici iz policije i raditi neki manje stresan ili naporan posao. U svojoj policijskoj karjeri promijenila je nekoliko radnih mjesta od temeljne policije na početku, krim. policije gdje je provela šest godina i na kraju u interventnoj policiji gdje radi i danas. To je uloga koju je sama odabrala i u kojoj se snašla odlično! Kroz razgovor s njom odmah shvatite da imate posla sa snažnom ženom koja sigurno i svjesno korača kroz život koji joj je nametnuo još jednu ulogu: samohrane majke. Iako i ta uloga sa sobom nosi puno odgovornosti, brige i ljubavi koju morate pružiti svome djetetu, dok vlastite potrebe stavljate postrani - i u njoj se snašla, rekli bismo bez puno muke. Ona sama rekla bi da joj je puno pomogla činjenica da je uvjek bila pozitivac jer: „Kakav je to čovjek koji u danu ne može pronaći jednu lijepu stvar?“ U trenucima kad joj je bilo teško pomislila je na svoju kćer i tamni oblaci bi se razisli. Kad se Sandra razvela djevojčica je imala tri godine. Mnogi bi pomislili da će ju novonastala situacija obeshrabriti, možda i

Sandra Gulin

prestrašiti, međutim istina je da joj je tek tada situacija postala lakša. „Osjećala sam da sam čitavo vrijeme braka bila samohrani roditelj, ali sam umjesto jednog imala dvoje djece.“ U početku njihovog novog života Sandra i Sara živjele su kao podstanari i finansijska situacija bila je malo teža. No, i u tim vremenima trudila se da njezina djevojčica bude sretno dijete kojem ništa ne nedostaje. U to vrijeme radila je pretežno jutarnje smjene tako da joj je usklajivanje obaveza bilo lakše. Sara je išla u vrtić, a popodneva su provodile zajedno. „Imale smo svoje rituale. Nakon vrtića dolazile smo kući na ručak koji sam skuhala večer ranije. Nakon toga odlazile smo u šetnje, na plažu, vodila sam ju na igranje. Nakon povratka kući spremila sam je za krevet, pričala joj priče i tada je bilo vrijeme za spavanje. Bila sam zadovoljna jer je ona bila zadovoljna. Sve svoje slobodno vrijeme morala sam posvetiti njoj, ali nije mi bilo teško. Ona je moje dijete.“ Danas Sandra i Sara žive sa Sandrinim roditeljima u obiteljskoj kući na

selu kraj Šibenika. Unatoč činjenici da se u „kriznim situacijama“ uvijek mogla osloniti na roditelje, rodbinu i prijatelje, koji su joj nesebično priskakali u pomoć kada je trebalo pričuvati djevojčicu, jedna je stvar uvijek bila jasna: „Sara je moja briga, nitko me ne mora podsjećati na moje obaveze“. Danas kada Sara ima 12 godina nema neke velike potrebe za nadzorom dok joj majka brine o sigurnosti građana. „Ona je vrlo samostalna. Dode je škole, jede, napiše zadaću i tek tada ima vrijeme za zabavu. Navečer nikad ne ostaje budna do kasno jer je takve navike stekla od malena i s njom stvarno nema nikakvih problema.“ Odnos s ocem sveden je na alimentaciju koju Sara mjesечно dobiva i, iako joj to ponekad izmami tužan pogled, svi je znaju kao vrlo sretno i veselo dijete, a za to je najviše zaslужna upravo njezina majka: „Boli me što nema odnos s ocem, a ja znam da joj to ne mogu nadoknaditi. Djeca u glavi imaju neku sliku kako bi stvari trebale izgledati i tu se javlja praznina, ali rješavam to u hodu.“ Sve probleme rješavaju zahvaljujući otvorenom odnosu koji su godinama stvarale, a koji se najviše očituje u izjavi Sarine učiteljice nižih razreda koja je rekla da su njih dvije „jako dobar tandem“. Sadašnja Sarina razrednica izjavila je kako se „na Sari uopće ne može primjetiti da je dijete razvedenih roditelja“. Usaporedo sa zahtjevnom ulogom samohranog roditelja Sandra vrlo predano obavlja i svoje radne dužnosti pa tako nikada nije imala problema oko dobivanja slobodnih dana koji su joj trebali u slučajevima kada je Sara bila bolesna ili je jednostavno željela prisustvovati nekom važnom događaju u njezinu životu. Nadređeni su uvijek pokazali razumijevanje za njenu situaciju za koju je ona sama rekla da je to - samo život. „Prihvatiš život takav kakav je i ideš naprijed. Pokušavaš izvući najbolje što možeš od njega jer od kukanja nema ništa“, poručuje Sandra.

Djeca su zakinuta jer moraju ranije odrasti

Zdenko Vaška već 11 godina samohrani je otac djevojčice od 14 godina. U policiji radi već 20 godina i danas je načelnik Odjela za granicu u PU Karlovačkoj. Zdenkova je supruga dio djetetova života provela u bolnici zbog bolesti tako da je sve obaveze oko djeteta ispunjavao sam. Kada je umrla, osim velikog emotivnog šoka koji je doživio, samostalan život s djetetom nije ga prestrašio: „Kad je supruga umrla mogu reći da mi je bilo dosta teško sam odgajati kćer, međutim kako je supruga bolovala od neizlječive bolesti, već sam se polako pripremao na to da će ostati sam s djetetom pa sam s vremenom naučio sve vezano za dijete (hranjenje, presvlačenje i sl.) tako da barem što se toga dijela brige o djetetu tiče nisam doživio potpuni šok.“ Tu je naravno bila i njegova majka koja mu je u prvim danima udovačkog života puno pomogla. Kad se osvrnuo na činjenicu da je ostao samohrani roditelj koji radi u policiji morao je istaknuti veliku podršku i razumijevanje od strane nadređenih koji su mu maksimalno izišli u susret. Nisu ga previše opterećivali sa zadaćama koje su uključivale odlazak na teren već su njegove dužnosti više bile vezane za uredski posao. Čitav svoj radni vijek proveo je na radnim mjestima na kojima je imao 8-satno radno vrijeme, zbog čega se u poslijepodnevnim satima mogao u potpunosti posvetiti svojoj kćeri. Vrtić se nalazi u neposrednoj blizini zgrade u kojoj radi tako da mu je bilo usput svako jutro je ostaviti u vrtiću i nakon posla je pokupiti. „Međutim, smatram da sam radio kao policajac u smjenama bilo bi mi puno teže kao što znam da je i mojim djelatnicima koji rade u smjenama, a koji su

Zdenko Vaška

„samohrani roditelji puno teže nego meni“, istaknuo je Zdenko. Temeljem vlastitog iskustva postao je malo osjetljiviji na roditeljske brige pa tako svojim djelatnicima maksimalno izlazi u susret kad su u pitanju djeca, a pogotovo samohranim roditeljima. „Znam što to znači i koliko znači kad ti tvoj nadređeni u takvoj situaciji izade u susret.“ Sve svoje slobodno vrijeme posvetio je odgoju kćeri i kada gleda u kakvu je osobu izrasla u očima mu se javlja ponos zbog samostalnosti i svih školskih uspjeha koje je ostvarila. On radi ujutro, a ona školu ima popodne tako da su zadaća i učenje isključivo njena samostalna obaveza. Odlične ocjene i rezultati na natjecanjima najveći su pokazatelj njezine samostalnosti, ali i ozbiljnosti kojom pristupa svojim obvezama: „Od početka sam u Moniku usađivao radne navike koje su joj itekako potrebne jer ona uči prijepodne kad sam ja na poslu i ne mogu kontrolirati je li napisala zadaću, je li učila i ispunila sve svoje obaveze. Tako da je po tom pitanju samohranim roditeljima opet teže jer moraju uložiti puno truda i vremena da odgoje svoju djecu da budu samostalnija od svojih vršnjaka. S te strane su i djeца zakinuta jer na neki način moraju ranije odrasti i postati samostalnija od svojih vršnjaka.“ Zdenkove finansijske prilike su takve da su dostatne za normalan život. Stan je kupio još prije rata, a djevojčica po supruzi prima i obiteljsku mirovinu dok god se školuje tako da su oni rijetki sretnici koji nemaju finansijskih problema: „Međutim, vjerujem da ima samohranih roditelja u sustavu koji nisu te sreće i kojima bi možda sustav mogao izići u susret s nekom finansijskom pomoći, barem jednokratnom ako već nemaju sredstva da im finansijski pomažu redovito.“

Neki od samohranih roditelja našli su se u toj situaciji zbog tragičnog događaja koji nisu mogli sprječiti, a koji je zauvijek u njihov život unio osjećaj praznine i tuge. Naša je sugovornica željela ostati anonimna, ali ipak je željela podijeliti svoju priču. Već tri godine samohrana je majka dvoje djece. Jedini roditelj svoje djece postala je u trenutku kada joj je suprug počinio samoubojstvo. Situacija joj je u tom trenutku postala iznimno

teška jer je i sama kao djevojčica izgubila majku pa joj je gubitak koji su osjećala njezina djeca bio vrlo blizak: „ Međutim, s vremenom se čovjek navikne: jednostavno se mora prilagoditi situaciji da bi sve funkcionalo.“ Sve što želi je pružiti normalan život svojoj djeci: „ Nije lako biti samohrani roditelj, ali vrlo je važno znati organizirati život, prilagoditi se problemima i rješavati ih u hodu. Zvuči jednostavno, ali jedino ako se poslože sve kockice u glavi može se normalno funkcionali. Nikome nije lako biti samohrani roditelj, ali sve ovisi o tome kako će to prihvati i suočiti se s problemom.“ Djecu ponekad ostavlja na čuvanju kod brata ili sestre koji imaju i svoje obitelji pa joj time olakšaju u situacijama kad nije u mogućnosti biti sa njima, ali postepeno djecu je ostavljala samu kod kuće kako bi ih navikla što su i oni brzo prihvatali. S vremenom djeca su naučila funkcionali samostalno, iako je u početku situacija bila iznimno teška. Sin je prvi vidio oca nakon samoubojstva te je zbog toga bio iznimno vezan za majku od koje se nije želio odvajati. Nadređeni su joj maksimalno izišli u susret tada

(bila je na bolovanju i vodila sina na psihoterapije), ali i danas. „Nema minute ni sekunde kad ne razmišljam o svojoj djeci, no kad sam na poslu koncentriram se na posao. Da bi dobro obavila svoj posao moram biti koncentrirana na njega, a s djecom se redovito čujem telefonom tako da pokušavam držati sve pod kontrolom“, istaknula je naša sugovornica.

Djeca samohranih samostalnija su i organizirani od svojih vršnjaka

Razvod je najčešći razlog zašto ljudi postaju samohrani roditelji. Naša sugovornica razvedena je već tri godine i samohrana je majka djevojčice od šest godina. Iako djevojčica određeno vrijeme provodi kod svoga oca, svu brigu o djetetu, vezanu za odgoj, vodi upravo ona. Odnos s djetetovim ocem prolazi različite faze u kojima on najčešće radi sve kako bi zagorčao život svojoj bivšoj supruzi pa je iz tog razloga naša sugovornica željela ostati anonimna. Ona i djevojčica žive kao podstanari zajedno sa njezinom sestrom koja joj ponekad uskoči kad dijete treba odvesti u vrtić ili je treba pričuvati dok ona radi. Međutim, sestra joj je studentica i ima određene obaveze koje se ponekad počlapaju s potrebama čuvanja ili dovođenja djevojčice u vrtić ili na trening nakon vrtića i tu se naša samohrana majka mora svakako snalaziti. Svoju situaciju ne smatra nimalo težom od situacije ostalih zaposlenih roditelja: „ Mislim da svaki posao nosi svoje. Radila ja kao trgovkinja ili policijka, svoj posao moram profesionalno odraditi bez obzira bila ja samohrani roditelj ili ne. Na tu činjenicu da sam samohrani roditelj ne gledam kao na problem jer raditi se mora.“ Najveći problem predstavlja joj finansijska situacija jer iako djevojčica uredno dobiva alimentaciju od oca, troškovi podstanarskog života su visoki. Tu se vidi težina situacije samohrane roditelja jer kada dijete odgajaju dva roditelja osim svih obaveza i briga dijele se i troškovi. Međutim, kad sa strane pogleda na svoju situaciju ne vidi razliku između sebe i svih roditelja koji su u braku jer uz brdo obaveza uvijek nastoji pronaći barem malo vremena za sebe.

U svojim prisjećanjima svaki od naših sugovornika istaknuo je iznimnu susretljivost svojih nadređenih, koji su im uvijek izlazili u susret shvaćajući posebnost i težinu njihove situacije i na tome su im neizmjerno zahvalni. Svaki od njih ima različito viđenje o tome koje je radno vrijeme našeg sustava najpodobnije za njihovu situaciju. Jednima više odgovara smjenski sustav rada za kojeg kažu da imaju više vremena za djecu, a i financijski je isplativiji što u njihovoj situaciji nije zanemarivo. Drugima opet bolje odgovara rad ujutro jer i djetete je u to vrijeme u školi ili vrtiću pa mu se poslijepodne može maksimalno posvetiti. Kako bilo, njihovi nadređeni i po tom pitanju maksimalno im izlaze u susret, pokazujući da brinu o svojim ljudima i razumiju njihove potrebe. Također svaki od njih imao je barem neku ideju kako bi sustav MUP-a mogao izaći u susret njihovim potrebama pa su tako istaknuli kako ne bi bilo loše da Ministarstvo organizira tečajeve ili radionice psihološkog karaktera na kojima bi dobivali psihološke poduke, ohrabrenja, podrške,

naputke o odgoju, o nekim pravima za koje možda i ne znaju pa čak i neke olakšice u materijalnom pogledu.

Život je pred njih stavio izazov i oni su ga prihvatali zajedno sa svom težinom koju sa sobom nosi. Postali su samohrani roditelji i život su prilagodili potrebama svoje djece kojima su preko noći postali centar svijeta. Međutim, ta situacija sa sobom nosi i dosta pozitivnih stvari. Ono što je svaki od naših sugovornika istaknuo je činjenica da su njihova djeca samostalnija i organiziranija od svojih vršnjaka jer je upravo ova situacija dovela do toga. Iako su zbog toga morali sazrijeti i odrasti puno ranije lakše će se boriti i suočavati sa raznim teškim situacijama na koje će nailaziti kroz život. Na koncu djeca su najveće blago i roditeljstvo je krajnji cilj kojem teži skoro svaki čovjek jer kada pogledamo unatrag i vidimo da su nam djeca izrasla u kvalitetne ljude shvatimo da je i naš život ispunio svoju svrhu.

Vlatka POTOČIĆ

Foto: Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Preventivna akcija prometne policije u Koprivnici

Sigurno na dva kotača

U subotu, 2. travnja od 9 do 13 sati provedena je Preventivna akcija "Sigurno na dva kotača", koju su organizirali Postaja prometne policije Koprivnica i AK Koprivnica. Akcija je bila usmjerena na vozače mopeda i motocikala, ali i ostale sudionike u prometu.

U akciji je sudjelovalo stotinjak vozača mopeda i motocikala s područja Koprivnice i okolice te članovi MK Veterani iz Zabok, Preloga i Petrinje.

Lijepo vrijeme pogodovalo je dolasku većeg broja građana Koprivnice i okolice koji su popratili provedbu aktivnosti na središnjem Zrinskom trgu, a njima su pripadnice Prometne jedinice mladeži Grada Koprivnice dijelile promidžbene materijale iz Nacionalnog programa sigurnosti cestovnog prometa.

Na samom početku aktivnosti upriličen je defile vozača mopeda i motocikala ulicama grada, u spomen na sve smrtno stradale u prometu. Nakon toga predstavnici Crvenog križa Koprivnica prezentirali su pružanje prve pomoći

unesrećenom motociklistu, način skidanja zaštitne kacige i drugo. U natjecateljski dio akcije, vožnju spremnosti mopedom i motociklom po postavljenom poligonu AK Koprivnica, uključila su se 22 natjecatelja.

Najspretniji vozači u kategoriji motocikla bili su:

1. Dario Merić - MK Roosters
2. Švarc Mario - AK Koprivnica
3. Češnjaj Krunoslav - PPP Koprivnica

U kategoriji mopeda:

1. Švarc Marko - AK Koprivnica
2. Dušak Albert - AK Koprivnica
3. Golubić Damir - MK Racer.

Najspretniji vozači nagrađeni su promidžbenim materijalima MUP-a i peharima.

Tijekom akcije posjetiteljima su bili izloženi službeni motocikli Postaje prometne policije Koprivnica i motocikl - presretač Mobilne jedinice MUP-a te je postavljena izložba na temu prometovanja mopeda i motocikala. "Old timer klub" je izložio svoje ljubimce na dva kotača, djeca su isprobala simulator vožnje motocikla "Honda", a MK Racer je izložio zaštitnu opremu i terenske motocikle.

Nakon završetka natjecanja uslijedila je promo-vožnja do Molvi, gdje su vozači, mopedi i motocikli ispred župne crkve posvećeni te su aktivnosti završene zajedničkim druženjem svih sudionika u Ribičkom domu „Sekuline“.

Dražen LALJEK

Omiljeno lice šefa

Načelnik Željko Prša nakon nepune godine dana oprostio se sa suradnicima, otišavši na novu dužnost

Načelnik PU brodsko-posavske Željko Prša otišao je 1. ožujka na novu dužnost, budući da je imenovan načelnikom Policijske uprave osječko-baranjske. Na oproštajnom kolegiju u Policijskoj upravi brodsko-posavskoj poručio je svojim suradnicima: „Zadovoljan sam svima vama kao suradnicima i kad odem nadam se da će odnosi i dalje biti korektni, a policijska uprava funkcioniрати u najboljem redu. Radite časno i pošteno!“.

Kao iskusan komunikator javnosti odašilje jasne poruke

Njegova visoka elokventnost, snalažljivost u odnosima s medijima i odličan medijski nastup doprinijela je odašiljanju jasnih poruka u javnost i to upravo onih očekivanih.

Brojni mediji su s posebnim zanimanjem pratili njegov rad kao čelnog čovjeka Policijske uprave brodsko-posavska i to kroz razne događaje od prevencije do represije. Između ostalih medija izdvajamo neke naslove i citiramo dijelove teksta:

- Iz tjednika Posavska Hrvatska, od 11. lipnja 2010. godine, stranica 2, autor M. R., naslov: „Devet novih ljudi“, prenosimo dio teksta u kojem je autor citirao načelnika: „Nisam imao posebnog prigovora niti na dosadašnje rukovoditelje. Ali, nekako sam učio učmalost i nedostatak inicijative. Nije mi se svidalo da baš ja moram u većini slučajeva reagirati na nekakvu pojavu i problem i naređivati da se to otkloni. Od novih rukovoditelja tražim da oni uočavaju sve sigurnosne probleme na vrijeme, da mi iznesu primjedbe i prijedloge kako to riješiti, a onda ćemo svi zajedno sjesti. Naravno da će moja biti zadnjna.“

- Posavska Hrvatska, od 6. kolovoza 2010. godine, stranica 9, autor Karolina Bognar, naslov „Cilj našeg rada je da se mlađi osjećaju sigurno“., te od 24. lipnja 2010., stranica 13, naslov „Prevencijom do veće sigurnosti djece u prometu“.

- Sbiportal (www.sbiportal.hr) od 17. kolovoza 2010. godine, naslov „Željko Prša – Slavonski Brod nije opasan grad“.

- Večernji list, od 22. travnja 2010. godine stranica 19, autor Boris Gajduković, naslov: „Odlučio stati na kraj krađama – tko to ne

može, bit će smijenjen“, te od 13. svibnja 2010. godine, stranica 17, također autora Borisa Gajdukova, naslov: „Željko Prša: Dilerima narkotika u Brodu loše se piše“.

Odlazak iz Slavonskog Broda, popraćen je tekstom u Večernjem listu od 3. ožujka 2011. godine, stranica 19, Slavonija-akutalno, autora Borisa Gajdukova, pod naslovom: „Iz brodske Željko Prša seli se u osječku policijsku upravu“ te citiramo dio teksta, odnosno, riječi kojima se Prša obratio autoru:

„Kada se osvrnem unatrag, bez rezerve mogu kazati da sam zadovoljan postignutim rezultatima. Razjašnjenost kaznenih i drugih djela veća je od republičkog prosjeka, no isto tako znam da se moglo postići i više(...) Odbijam sve insinuacije da moram otici zato što su lokalni političari možda moćniji i od same policije. Takvo što ne bih dopustio niti ču dopustiti na svom novom radnom mjestu“.

Što u brodsko-posavskoj misle o bivšem šefu?!

Policijском upravom brodsko-posavskom rukovodio je nepunu godinu dana, u kojoj je zasigurno ostavio svoj „pečat“. U ovoj policijskoj upravi o njemu se govori u superlativima, pa smo za naše glasilo porazgovarali sa nekim kolegicama i kolegama kako bismo više saznali što misle o bivšem šefu.

Antun Jakobović (policijski službenik za odnose s javnošću):

„U policiji sam preko 25 godina. Radio sam na gotovo svim radnim mjestima od policajca na cesti do načelnika policijske postaje i kroz to razdoblje promjenio dosta rukovoditelja i načelnika policijske uprave. Za načelnika Pršu mogu reći da ga smatram vrhunskim policajcem, a kao rukovoditelja osobu koja ostavlja utisak modernog rukovoditelja i odličnog organizatora posla, koji gradi svoj autoritet pozitivnim pristupom, odličnim poznавanjem struke, nepristranošću, stabilnošću i kvalitetnim organizacijskim sposobnostima. Kao čovjek može se reći da je društvena, vedra, pa i zbog svoje duhovitosti zanimljiva osoba. Spreman je uvijek pomoći ako je ta pomoći na nivou racionalnosti. Svojom duhovitošću, kreativnošću i pristupačnim stavom daje suradnicima bolju radnu klimu u kojoj se može opuštenije i kreativnije pristupati poslu što u konačnici rezultira i boljim radnim rezultatima. Kod njega se jasno zna da se posao mora odraditi profesionalno i

temeljito, ali da se zbog ljudskih pogrešaka koje ne dovode u pitanje zakonitost i ugled struke „ne skida glava“ pa je lakše raditi jer nema nepotrebne napetosti i straha pri rješavanju zadaća. Ja kao načelnik koji je smijenjen ili bih rekao samo premješten na drugo radno mjesto za vrijeme njegovog mandata, mogu reći da to uopće ne doživljavam nimalo tragično kao neki. Imam profesionalan pristup policijskim poslovima i organizaciji policijskog posla, zbog svog dugogodišnjeg rada u sustavu i razumijem da su promjene nakon nekog vremena nužne, a to što sam se i ja našao u tim promjenama ne smatram njegovim lošim potezom niti osobno tragičnim jer je njegov odnos prema meni od samog početka sasvim korektan čak i više od toga. Policajcu je dužnost dokle god obavlja tu časnu dužnost da bude profesionalan, moralan i svoje kvalitete dokaže gdje god bude postavljen, neovisno o radnom mjestu sve suprotno je spuštanje ispod nivoa profesionalnosti pa i ljudskosti“.

Zlatko Vujčić (načelnik Odjela kriminalističke policije): „Prša je svima autoritet, a na mene je ostavio poseban utisak u pozitivnom smislu, budući da je čovjek s velikim iskustvom u svim granama policije, poglavito u poslovima kriminalističke policije, gdje se i sam nalazim. Mnoge stvari koje on primjenjuje kroz svoj posao usvojio sam i implementirao u službi. Prati naš rad u kriminalističkoj policiji, a detaljista je što je vrlo pozitivno, jer čovjek nikad ne zna kad se iz neke sitnice može stvoriti problem zbog kojega bi nas mogla „boljeti glava“. Iako je nepunu godinu dana šefova o u ovoj policijskoj upravi ostavio je na mene „duboku brazdu“ i kriminalističku službu ove policijske uprave“.

Darko Petek (zamjenik načelnika, a od 21. ožujka načelnik PU): „Otkad radim u policiji nisam sreo korektnijeg rukovoditelja. Zna se čija je zadnja, ali ne ograničava ničije prijedloge, mišljenja, stavove. Drži do „običnog“ policijaca. Od svih rukovoditelja traži ono s čim se i sam slažem – poštjenje i profesionalnost. Zahvalan sam na iskustvu koje je prenio na mene u ovom kratkom vremenu, no definitivno i on meni može biti zahvalan, jer je naučio nešto o tenisu!“

Ivica Ostrun (načelnik Odjela policije): „Načelnik Prša je profesionalac u struci, koji izvrsno poznaje rad policije, policijske poslove, te ulogu i svrhu rada u lokalnoj zajednici. Uz kvalitetnu komunikaciju uvažava i poštuje svakoga bez obzira na radno mjesto, odnosno stručnu spremu ili zvanje. Impresionira me njegova odlučnost, jer svoje odluke temelji na provjerenim činjenicama i stojiiza onoga što kaže. Posebno mi je dragو što je uvijek spreman dati savjet i prenijeti svoje iskustvo. Biti član njegovog tima pravovo je zadovoljstvo i čast, a nakon nekog vremena to će zasigurno poželjeti i naše kolege iz PU osječko-baranjske“.

Mira Voloder (načelnica Odjela za granicu): „Jako mi je žao što sam kratko razdoblje od samo devet mjeseci radila i surađivala s gospodinom Pršom kao načelnikom ove Policijske uprave. Prije svega što je gospodin Prša za vrijeme svog rada u ovoj Policijskoj upravi razvio istinski timski rad pun tolerancije i razumijevanja. Sve naše svakodnevne zadaće smo rješavali u prostorijama Policijske uprave, nerijetko uz različitosti u razmišljanju koje su se uvažavale, bez mogućnosti vanjskih utjecaja moćnih političara i prijateljskih veza punih džepova ili utjecaja birtje i ulice. Svojim načinom rada je uspio razviti jednu opuštenu i prijateljsku radnu atmosferu u kojoj su jedina mjerila vrijednosti znanje, rad, stručnost i profesionalnost, a ne vlastita komocija, taština ili osobno i političko opredijeljenje. Uz njegove jasne, nedvosmislene, konkretnе

nadasve profesionalne upute bilo je lako izvršavati sve svakodnevne policijske zadaće. Mišljenja sam kako je ova Policijska uprava s takvim čovjekom – profesionalcem na čelnom mjestu postala operativno uspješnija, a svi mi, bogatiji za jedno novo iskustvo.

I na kraju, budući da sam dugi niz godina rukovoditelj u ovoj policijskoj upravi, razne razine rukovođenja, osjećam potrebu reći kako mi uopće kao ženi rukovoditelju nije bilo lako raditi u jednoj većinski muškoj sredini, ali u proteklom razdoblju sam po prvi put bila u potpunosti prihvaćena kao žena partner – policajac, čije znanje i iskustvo se doista uvažava i poštuje. Bilo mi je zadovoljstvo surađivati, raditi s takvim čovjekom i ponosna sam što sam bila dio njegova tima“.

Vlado Valić (Vrde), skladištar naoružanja i opreme PU Slavonski Brod: „Nisam u poslu do sada sreo pravednijeg i korektnijeg čovjeka. Kao čovjek je odličan, primjerice i da nas je na stotine, on u „bebū“ kaže što nije dobro i do kad se nepravilnost ima ispraviti. Nije od onih koji s tobom u lice pričaju lijepo a iza leđa rade „prljavo“. E, da nam je više takvih ljudi, siguran sam da ne bi bilo kao prije kojekakvih spletki i kadrovskih prebiranja. Osjećam se mogu biti sretni jer su dobili odlučnog rukovoditelja koji dobro zna svoj posao i komunikaciju s djelatnicima od onog najnižeg do naivšeg u hijerarhiji.“

Spremačice **Ružica, Katica i Marijana** su skoro u jedan glas povikale: „Otkad radimo u policiji, nismo imali bolje načelnika!“

Damir Čengić, zapovjednik Interventne jedinice policije: „Žadni gospodina Željka Pršu mogu reći samo najbolje i riječi hvale iz više razloga. Prvi i osnovni razlog je što je došavši na mjesto načelnika

PU brodsko-posavske definirao u startu pravila ponašanja koja su važila doslovce za sve - i kojih se držao do kraja. Posao u prvom planu, dakle, red, rad i disciplina, a sve ostalo izvan radnog vremena nije upitno. U odnosu prema IJP i meni kao zapovjedniku, također mogu reći da je sve bilo definirano, iznad svega korektno. Cijeni IJP, što ne taj, a i često je dolazio u postaju, raspitivao se o problemima, nudeći rješenja. Osim službenog dijela za vrijeme radnog vremena, bilo je sportskih druženja izvan službe upravo radi opuštanja od napornog posla i većeg zblžavanja djelatnika. U dvorani „Vijuš“ smo išli na „hak“, održavali turnire u košarci. Bio sam član Pršine tročlane ekipe u kojoj je on kao i na poslu bio „kreator“ igre, a svi ostali uključujući i mene „rudari“. Odrađivali smo najteže zadatke od borbe pod košem, skokova, blokade, obrane i u tom dijelu smo bili uspješni.

Na kraju mogu reći da mi je bilo izuzetno dragو biti članom njegove ekipe s jedne strane, a s druge strane mogu reći da je to bila velika čast i obveza.“

Vladimir Liović, pomoćnik načelnika PP Sl. Brod: „Njegovim dolaskom spoznao sam novu dimenziju rukovoditelja: komunikativnog, spontanog, opuštenog, a istovremeno službenog i profesionalnog, no osim toga uočio sam jednostavnost i prilagodljivost te isto tako funkcionalnost na brz i jednostavan način. Osim svega toga, zamjetio sam otvorenost, iskrenost i odmjerenost u šalama i veliku prilagodljivost različitim kategorijama ljudi, novim situacijama i prostorima. Sastanci s njim su bili potpuno drugaćiji, s dozom kvalitetnog humora, pa i na svoj račun („...ćelava glava – bolje da Kata da izjavu!“).

U neformalnim opuštenim i sportskim druženjima kroz košarku odvaja posao od razonode, šalu od ozbiljnosti, te je primjer kako se rukovoditelji trebaju ponašati. Nije bilo razlike u igri (možda su

samo pojedinci malo slabije protiv njega igrali obranu). U svojoj pravednosti kvalitetno procjenjuje čovjeka i zna kad, koliko, kome i kakvu kritiku uputiti te koju sankciju primijeniti, vodeći računa o dostojanstvu policijskog službenika u sustavu i prema van. Kao načelnik sluša, no i pita za mišljenje policijskog službenika te ukljiko su ta mišljenja „OK“, primjene se u praksi.

Prša je pravi vođa, koji svojim radom i primjerom daje novu dimenziju prije svega rukovođenju, ophođenju prema policijskim službenicima i rješavanju komplikiranih predmeta. On je čovjek kod kojeg se uvijek može pokucati na vrata. Imam povjerenje u njega, a mislim i on u mene i druge ljude. Stil njegova rada ukazuje da je to čovjek s velikim profesionalnim i životnim iskustvom, koji čuva dignitet i poštovanje policijskog službenika, a za lošije primjere postupanja nalaže rukovoditeljima konkretne načine trajnog rješenja.

U njega sam spoznao novu dimenziju rukovođenja i dobru organizaciju posla (točno se zna koja je zadaća kojeg rukovoditelja od načelnika do vođe ophodnje). Drago mi je bilo upoznati tog čovjeka, od kojega sam spoznao neke stvari. Mišljenja sam da je Prša kroz svoj način vođenja menadžmenta zasluzio visoko radno mjesto u policijskoj hijerarhiji.“

Iz mišljenja manjeg broja zaposlenika, koji govore najbolje o bivšem šefu, može se zaključiti da je omiljen kao vođa s jedinstvenim stilom kojim motivira, potiče, nalaže i kažnjava. S druge strane, neupitna je njegova razina stručnosti i operativne fleksibilnosti, odgovornosti i autoriteta.

U konačnici riječ je o „šefu po mjeri“, koji osim dobrih rezultata uz „zarazan“ osmijeh, pruža pouku, ostavlja utiske, no ponešto i on nauči. Kad se sve to zbroji i oduzme – tko ne bi poželio takvog šefa! Sretno svima!

Kata NUJIĆ

PU požeško-slavonska

E-glasnik za bolju internu komunikaciju

Kako je istraživanjem Odjela za odnose s javnošću MUP-a uočena nedovoljna razina komunikacije unutar cijelog Ministarstva odlučili smo u ovoj Policijskoj upravi intenzivirati komunikaciju uvođenjem e-glasnika. Svrha e-glasnika je poboljšati informiranost

naših zaposlenika i internu komunikaciju o važnim događajima i pitanjima iz rada ove Policijske uprave. Namjera nam je pravodobno upoznati djelatnike s novim i važnim informacijama o aktualnim temama, projektima i aktivnostima koje su značajne za unaprijeđenje rada. Također cilj nam je na primjeren način odati priznanja uspjesima i postignućima naših djelatnika kako oni ne bi ostali nezapaženi. Planirano je izdavanje e-glasnika dva puta mjesečno (po potrebi i češće), a šalje se zaposlenicima PU požeško-slavonske na e-mail. U prvom broju djelatnici su pozvani da iznesu svoje prijedloge kako bi unaprijedili glasnik i učinili ga još informativnijim i korisnijim.

Načelnik PU Nikola Janković o glasniku

Budući da je interna komunikacija značajni čimbenik koji doprinosi povećanju uspješnosti rada svake organizacijske jedinice, smatram da je uvođenje ovog oblika komunikacije svrhovito. In-

ternu komunikacija za Ministarstvo unutarnjih poslova iznimno je važna, budući da funkcije Ministarstva nisu klasične usluge nego je jedna od osnovnih funkcija stvoriti primarni osjećaj sigurnosti kod građana, tj. osnovni cilj je društvena korist. Istraživanja su pokazala da će bolje informirani zaposlenici biti zadovoljniji poslom koji rade te će tako doprinijeti većoj produktivnosti. Stoga je nužno da sve ključne informacije pravodobno i dosljedno budu komunicirane sa službenicima - nositeljima MUP-ovog ugleda i uspjeha.

Promocija internet stranica

U prigodi 1. travnja djelatnici za odnose s javnošću osmisili su, kako to i priliči za taj dan, šaljivu promociju internet stranica PU požeško-slavonske. Naime, kako se djelatnici za odnose s javnošću svakodnevno javljaju u eter dvaju lokalnih radija (Radio Valis Aurea i Županijski radio Požega) s najnovijim izvješćem o događajima protekloga dana, dogovoren je da se taj dan pošalju knjizice s vicevima o policijcima desetorici „najbržih slušatelja“ koji svoje podatke pošalju na e-mail PU požeško-slavonske. Prvi slušatelj javio se nakon svega par sekundi, a i ostale knjizice podijeljene su brzo. Sudeći po reakcijama slušatelja koji su se javili na e-mail uprave, ova ideja odlično je prihvaćena, a uspješno je promovirana i stranica.

Ivana RADIĆ, Krinoslav KOKIĆ

PU bjelovarsko-bilogorska

Predstavljena soba za razgovor s djecom žrtvama kaznenih djela

Osim stručnog pristupa, kako bi se pomoglo djeci, traže se i prostori u kojima će se razgovori s njima što manje puta obavljati kako bi se izbjegla sekundarna viktimizacija djeteta

U Policijskoj upravi bjelovarsko-bilogorskoj predstavljene su sobe za obavljanje obavijesnih razgovora s djecom žrtvama kaznenih djela.

Prezentaciji su prisustvovali pomoćnik glavnog ravnatelja policije i načelnik Uprave kriminalističke policije Vitomir Bijelić, pravobraniteljica za djecu Mila Jelavić, voditeljica Odsjeka za maloljetničku delinkvenciju Renata Odeljan, ravnateljica Obiteljskog centra Bjelovarsko-bilogorske županije Renata Sedlanić, ravnateljica Centra za socijalnu skrb Bjelovar Tatjana Bedeković, predsjednica Udruge za zaštitu žena i djece žrtava obiteljskog nasilja „Iris“ iz Bjelovara Jasna Barić i načelnik PU bjelovarsko-bilogorske Jakob Bukvić.

- Jedan od preduvjeta za ostvarivanje ciljeva iz ove problematike je osiguranje prostorija koje stvaraju prijateljsko okruženje za dijete. Kako bi se osigurali takvi uvjeti Ministarstvo unutarnjih poslova osiguralo je potrebna finansijska sredstva te u 15 policijskih uprava uredilo po jednu prostoriju za intervju s djecom - istakla je Renata Odeljan. Za ovu namjenu je utrošene su 124 tisuće kuna kako bi se omogućilo efikasno i neometano obavljanje razgovora s djecom žrtvama kaznenih djela u prikladnom prostoru. Voditeljica Odeljan je naglasila da je namještaj za ove sobe biran tako da odgovara međunarodnim standardima prema vrsti i kvaliteti te je u svim policijskim upravama taj namještaj u potpunosti isti. Osim toga navela je da je Ministarstvo unutarnjih poslova je izradilo projektni prijedlog. „Jačanje kapaciteta u području suzbijanja seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i maloljetnika te pružanja pomoći ranjivim žrtvama kriminaliteta“,

kojeg će financirati Europska komisija u sklopu projekta „IPA 2009“ u iznosu od 1 600 000 eura. Tim će se novcem opremiti dodatnih 45 prostorija za razgovaranje s djecom na području svih policijskih uprava te nabaviti sva potrebna oprema.

Predsjednica udruge Iris Jasna Barić izrazila je zadovoljstvo što tako uređenu prostoriju ima i bjelovarska policija te što je ostvarena iznimno dobra suradnja s posebno educiranim policijskim službenicima za maloljetničku delinkvenciju Policijske uprave bjelovarsko-bilogorske.

Pravobraniteljica za djecu Mila Jelavić objasnila je što zapravo ovako uređene sobe znače za djecu žrtve kaznenog djela, odnosno, koliko su one primjerene djeci žrtvama koja će davati svoj iskaz nakon njihovog stresnog doživljaja, u takvom prijateljskom okruženju.

- Uz stručni pristup i pomoći djeci traže se i prostori u kojima će se razgovori s njima čim manje puta obavljati, tako da se izbjegne sekundarna viktimizacija, odnosno, dodatne traume za dijete. Stoga pozivam i druge institucije da osiguraju primjerene uvjete u kojima će se s djecom žrtvama razgovarati i obavljati potrebne službene radnje – na kraju je apelirala pravobraniteljica.

Načelnik Uprave kriminalističke policije Vitomir Bijelić zahvalio je svim institucijama i udrugama koje su pomogle u razvoju i implementaciji ovog projekta koji je zaživio u Ministarstvu unutarnjih poslova, te ih je pozvao na dodatnu suradnju i jačanje te suradnje, kako bi pomogli takvoj djeci i maloljetnicima.

- Ovo je naš projekt koji zadovoljava sve europske standarde i preporuke. Uvjeren sam da će ova međuagencijska suradnja rezultirati, u prvom redu, boljom pomoći žrtvama kaznenih djela te

da ćemo biti svjedoci smanjenja participacije djece kao žrtava kaznenih djela – zaključio je na kraju Vitomir Bijelić.

Tekst i slike: Dražen MEDVED

PU virovitičko-podravska

Manje oružja – manje tragedija

Policjski službenici za prevenciju PU virovitičko-podravske i glasnogovornik PU uložili su velik trud javno promičući akciju vraćanja oružja

U ponedjeljak 21. ožujka u 11 sati u PU virovitičko-podravskoj održana je konferencija za novinare u povodu završene Akcije „Manje oružja – manje tragedija“, koju u zajedničkoj suradnji provode MUP-a i UNDP.

Akcija je započela još 21. veljače i trajala je do 19. ožujka, kad je od 9 do 12 sati u Slatini održana završna manifestacija akcije kojoj je naznačio velik broj posjetitelja iz Slatina i šire okolice. Slatina je odabrana za završetak akcije upravo stoga što je na tom području, tijekom Domovinskog rata bilo najviše ratnih događanja i što bi se po procjenama na tom području kod građana trebao nalaziti još uvijek znatan dio nelegalnog oružja.

Akcija se provodila na području cijele Županije virovitičko-podravske, tj. u svim gradovima i općinskim središtima, kako bi se senzibilizirala javnost i potaknuto građane da

dragovoljno predaju sve vrste nelegalnog oružja, streljiva i minsko-eksplozivnih sredstava. Uz policijske službenike PU virovitičko-podravske partneri u provođenju ove akcije bili su i Županijski lovački savez te Zajednice udruge HVIDR-a, Županije virovitičko-podravske, a velik doprinos akciji dale su lokalne radio postaje.

Tijekom akcije policijski službenici su na pogodnim mjestima s velikom frekvencijom prometa ljudi postavili tzv. info-pultove, gdje su građani mogli dobiti sve bitne informacije u svezi povrata nelegalnog oružja. Brojnim građanima koji su posjetili info-pultove pokazali su veliko zanimanje za akciju, a policijski službenici, uz korisne informacije, podijelili su im i promidžbeni materijal: majice, vrećice, vezice za mobitele, kemijske olovke te brošure i letke sa logom Akcije „Manje oružja – manje tragedija“.

Savjesni građani predali veće količine oružja

Da nelegalnog oružja i minsko-eksplozivnih sredstava kod građana još uvijek ima govori i podatak da su tijekom akcije savjesni građani predali: 11 kg eksploziva, 32 ručne bombe, 13 mina, 118 raznih rasprskavajućih sredstava, 4 puškomitrailjeza, 4 automatske puške, 4 poluautomatske puške, 1 lovačka puška, 3 ručno rađene puške, 6 komada repetirajućeg oružja, 2 pištolja ručne izrade te 11.886 komada raznog streljiva.

Bitno je naglasiti da su policijski službenici za prevenciju PU virovitičko – podravske (koji su i nositelji akcije) te glasnogovornik PU tijekom akcije uložili velik trud javno promičući akciju. Oni su, obilazeći radiopostaje na području Županije, govorili građanima o značenju i važnosti vraćanja nelegalnog oružja. Građani su to i prepoznali te su se i oni založili, kao što je vidljivo i iz ovih rezultata, kao bipridonijeli velikom uspjehu akcije.

Akcija nije završena: ona traje i dalje! Pozivamo sve gađane koji posjeduju bilo kakvo eksplozivno sredstvo, vatreno oružje ili streljiva zaostala od Domovinskog rata, a boje ih se vratiti, da ipak pozovu najbližu policijsku postaju. Na njihovu će kućnu adresu ili mjesto na kojemu se oružje nalazi, doći policijski službenik osposobljen za pirotehnička sredstva, i diskretno ih preuzeti. Ponovo naglašavamo: građani koji dragovoljno predaju nelegalno oružje, neće snositi nikakve sankcije!

Josip ŠTAJDOHAR

Sisak: Održano prvo zajedničko javno uništavanje oružja

U sisačkoj čeličani uništeno 1 920 komada različitog vatrenog oružja pakiranog u 39 sanduka, koje je početkom ove godine preuzeto s područja osam policijskih uprava

U Sisku je 24. veljače u Čeličani CMC Sisak d.o.o. održano prvo zajedničko javno uništavanje oružja u organizaciji Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske i Programa Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP) u Republici Hrvatskoj.

Događaju su bili nazočni: predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović, ministar unutarnjih poslova Tomislav Karamarko, glavni ravnatelj policije Oliver Grbić, šef delegacije Europske unije u RH NJ. E. Paul Vandoren, koordinatorica Ujedinjenih naroda i stalna predstavnica Programa Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP) u Hrvatskoj NJ. E. Louisa Vinton, predsjednik Uprade CMC Sisak Gerhard Bunemann, veleposlanici nekoliko zemalja te predstavnici županijske i gradske vlasti Sisačko-moslavačke županije i Grada Siska.

Ovo je bilo prvo zajedničko javno uništavanje oružja MUP-a RH i UNDP-a u Republici Hrvatskoj, u sklopu Regionalnog projekta te je u razdoblju provođenja kampanja od 1. rujna 2007. do 1. veljače 2011. uništeno 11 515 komada vatrenog oružja ukupne težine 26 176 kg. Na zajedničkom uništenju upriličenom u sisačkoj čeličani uništeno je još 1 920 komada različitog vatrenog oružja pakiranog u 39 sanduka, koje je početkom ove godine preuzeto s područja osam policijskih uprava.

U prigodnom govoru predsjednik Josipović je naglasio kako je ovo važan dan za Hrvatsku jer se nastavlja akcija koju MUP i UNDP vrlo uspješno godinama provode. Naglašavajući važnost akcije predsjednik je rekao kako veći broj predanog oružja znači

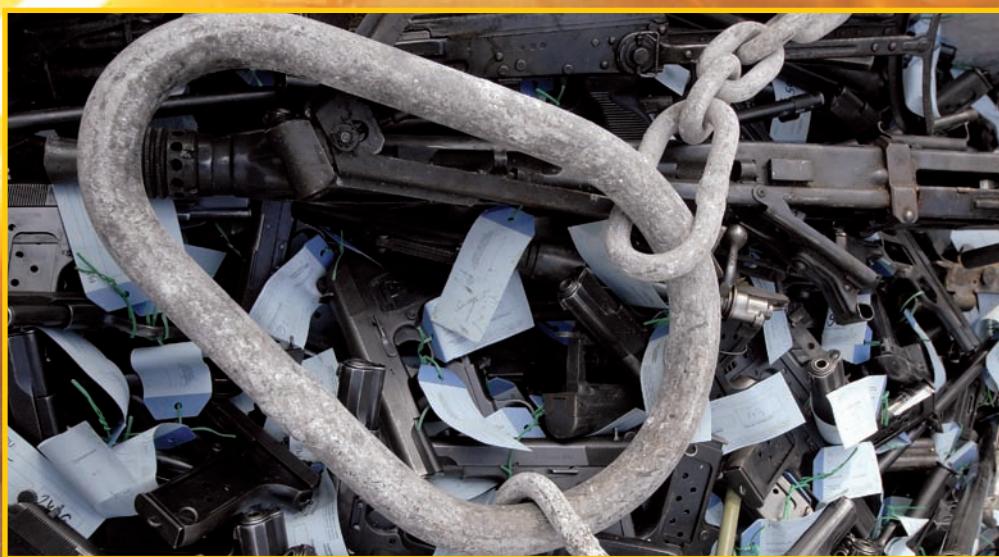
i spas života te je iskazao nadu da će svaki građanin shvatiti značaj akcije i policiji predati oružje koje nezakonito drže u svojim domovima. Na kraju govora predsjednik je dao punu podršku provođenju akcije „Manje oružja – manje tragedija“ i zahvalio MUP-u i UNDP-u na njenom uspješnom provođenju.

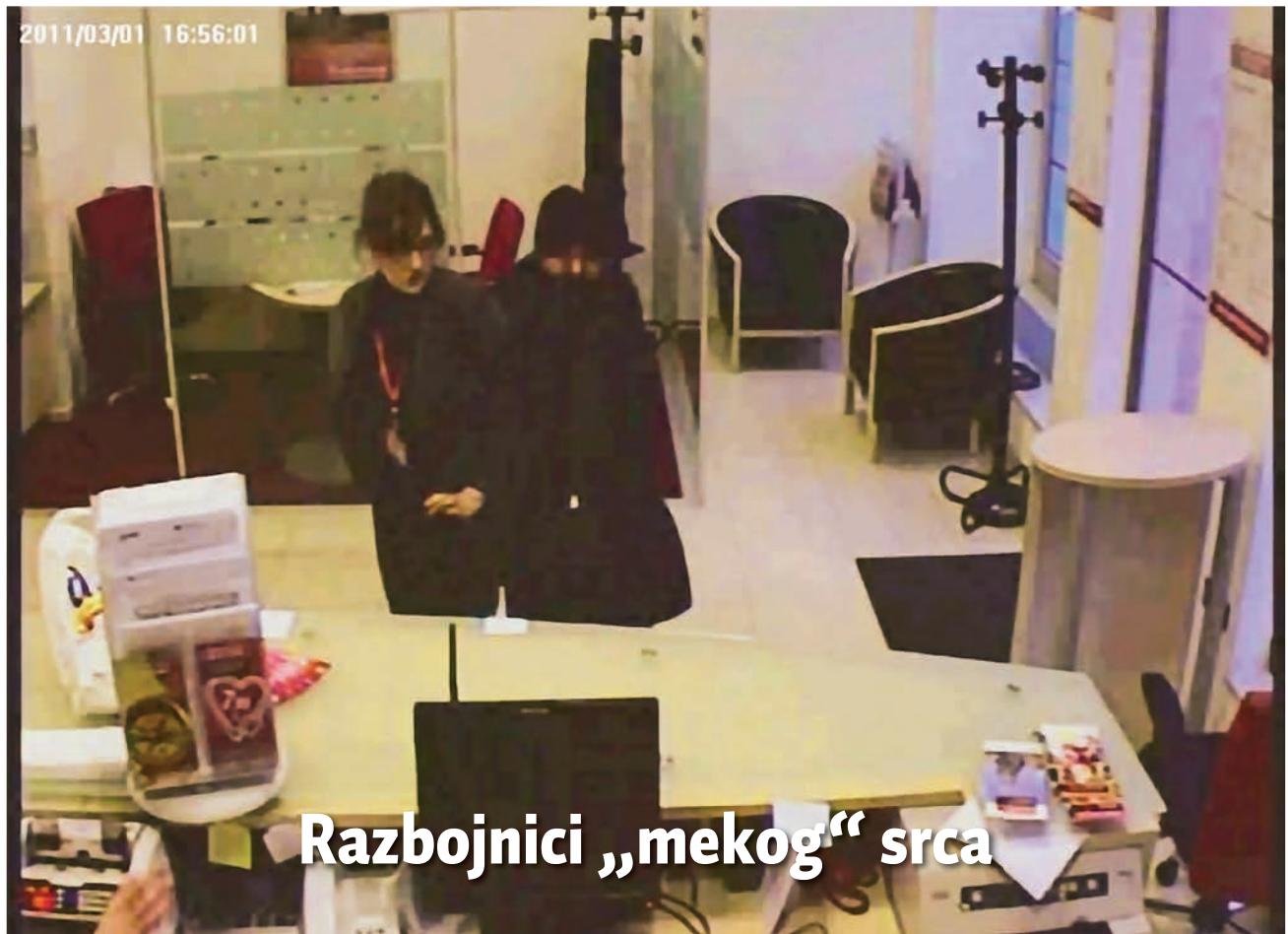
Manje oružja znači siguran život

Ministar Tomislav Karamarko je u svom govoru iskazao zadovoljstvo što se simboličnim činom uništavanja oružja šalje miroljubiva poruka hrvatskoj, ali i europskoj javnosti kako manje oružja znači manje tragedija, kako manje oružja znači siguran život i razvoj, sadašnjost i budućnost svim hrvatskim građankama i građanima. Nadalje je iskazao kako je svrha ovog javnog uništavanja oružja skrenuti pozornost javnosti na opasnost koju nezakonito oružje može predstavljati u rukama pojedinaca te zadovoljstvo što se ovakvim javnim uništavanjem oružja građanima pokazuje i dokazuje da se oružje prikupljeno kroz zajedničke kampanje doista uništava te da time Ministarstvo unutarnjih poslova odgovorno ispunjava propisane i usvojene nacionalne i europske standarde i obveze. Ministar je rekao kako podaci o predaji nezakonitog oružja jasno govore kako nam je cilj smanjiti količine oružja dostupnog za nezakonite aktivnosti, kao i smanjenje broja nesreća uzrokovanih upotrebotm oružja i streljiva u našoj zemlji.

Na kraju programa načelnica Ureda glavnog ravnatelja policije Sandra Veber održala je prezentaciju „Hrvatska na putu postanka članicom EU bez nezakonitog oružja“ u kojoj je navela ciljeve, postupak uništavanja oružja, brojčane pokazatelje o predaji oružja i rezultate same kampanje.

Iva HRANITELJ

Plastični pištolj 48-godišnjakinja je uperila prema zaposlenici, primila je za ruku i odgurala do šaltera

Statistički gledano 2010. na području najveće Policijske uprave u državi od 794 razbojništava podnesene su 123 kaznene prijave protiv počinitelja ovog kaznenog djela. Od podnesenih kaznenih prijava riječ je o samo sedam protiv žena.

Razbojništva su kaznena djela koja se čine gotovo svakodnevno, no ne čine ih svakodnevno žene. Kao što nije neka vijest kad pas ugrize čovjeka već kad je situacija obrnutu, takav je slučaj i s publicitetom kada na konferencijama za medije neka od uprava izvijesti javnost kako su uhvaćene razbojnica.

Dodata li se k tome da je u jednom razbojstvu banke otuđeno oko 700 tisuća kuna, vijest u javnosti odjekne poput eksplozije.

Svjedočimo zadnjem razbojstvu od 1. ožujka kad su 48-godišnjakinja i 50-godišnjakinja počinile razbojstvo nad zaposlenicima banke u Maksimirskoj ulici. No, taj događaj bio je samo uvod u rješenje još jednog razbojstva od 25. studenoga 2010.

Kronologija slučajeva

Kronološki je to izgledalo ovako: pritisnuta finansijskim problemima 48-godišnjakinja se 25. studenoga 2010. odlučuje na očajnički potez - razbojstvo u banchi. Sve je dogovorila uz pomoć 49-godišnje poznanice, zaposlenice banke na Laništu koja će se naći na udaru. Neposredno prije ulaska u banku, maskirana šalom i kapom 48-godišnjakinja je s obližnjeg parkirališta nazvala insajdericu. Banka je bila pred kraj radnog vremena pa joj je ova dala znak

da može krenuti, s obzirom na to da u poslovniči nije bilo klijenata, već samo zaposlenici.

Maskirana je ušla u poslovnicu i s insajdericom, inscenirajući talačku krizu s njom, počinila razbojstvo nad jednim od zaposlenika. Potom je sve zaposlene zaključala u jednu od poslovnih prostorija i pobegla. Banka je oštećena za 202 tisuće kuna! Nakon razbojstva, istoga dana se čula s insajdericom i za 100 tisuća kuna kupila njezinu šutnju o ovom događaju.

No, 48-godišnjakinji to nije bilo dovoljno pa je 1. ožujka 2011. ponovila razbojstvo u istoj banci, ali u Maksimirskoj ulici, a sve uz pomoć 50-godišnje priateljice koja je u svemu, također vidjela rješenje svojih finansijskih problema.

Nakon što se maskirana dvojka uvjerila da u banci nema klijenata, već da su unutra sami zaštitari i zaposlenici, ušle su u banku i započele svoj razbojnički naum.

Naoružana plastičnim pištoljem 48-godišnjakinja uperila ga je prema zaposlenici, primila je za ruku i odgurala do šaltera. Potom je drugoj zaposlenici naredila da joj predala novac. Dok je 48-godišnjakinja grabila novac, 50-godišnjakinja je razoružavala zaštitara.

Razbojstvo je završilo, dvojka je pobegla, a bilanca banke: oštećena je za 700 tisuća kuna. Nekoliko dana kasnije 48-godišnjakinja naziva insajdericu i u zamjenu za prikrivanje njenog identiteta, ovaj joj put daje 185 tisuća kuna.

Trojka je ubrzo dolijala. Protiv 48-godišnjakinje i 50-godišnjakinje podnesene su kaznene prijave za razbojništva, a protiv 49-godišnjakinje podnesena je kaznena prijava za prikrivanje identiteta počiniteljice kaznenoga djela.

Mario MAČKOVIĆ
Foto: PUZ

Otkriven uzgajivač pet vrsta cannabis marihuane: lemon, himalaja gold, top, ljubica i sativa

Sva oprema, gnojiva i sjeme nabavljeni su preko interneta, a kod umjetnog uzgoja cannabis biljke one dva mjeseca od sadnje budu spremne za konzumiranje

U četvrtak, 17. ožujka ove godine, u prostorijama PU požeško-slavonske održana je izvanredna konferencija za novinare na kojoj je načelnik Odjela kriminalističke policije Željko Grgić naglasio da je unazad par godina na području Požeško-slavonske županije povećan broj uzgajivača opojne droge cannabis marihuane koji biljke uzgajaju u umjetnim uvjetima. Također je naveo da je unazad tri godine evidentirano oko 250 konzumenta na području PU, tj. osoba nad kojima je provedeno kriminalističko istraživanje vezano za zlouporabu opojnih droga. „Prema podacima Zavoda za javno zdravstvo na području županije registrirano je 25 ovisnika, ali tamna brojka je puno veća“, naglasio je načelnik Grgić.

Glasnogovornica Ivana Radić rekla je da je povod ovoj konferenciji uspješna zapljena Grupe za kriminalitet droga, koja se dogodila 14. ožujka 2011. godine od 14 do 17 sati u Požegi u Ulici bana Petra Berislavića. Naime, tada su na temelju naloga suda policijski službenici, uz korištenje službenog psa za detekciju droga, pretražili obiteljsku kuću i druge prostorije te osobni automobil u vlasništvu 32-godišnjaka.

Pretragom je pronađeno oko 218 grama opojne droge cannabis marihuane u PVC vrećicama i staklenkama i 18 komada ostataka ručno rađenih cigareta s mješavinom duhana i marihuane. Također je u dvorišnoj prostoriji pronađeno 20 lončanica sa zasađenim biljkama cannabis marihuane visine 5 do 30 centimetara. Prostorija u kojoj su stabljike pronađene bila je opremljena

za umjetni uzgoj odnosno korištene su tri velike lampe, ventilator, specijalna gnojiva za uzgoj biljaka, tajmer, termometri i uređaj za ispitivanje kiselosti tla, a pronađeni su i papiri na kojima je počinitelj evidentirao kronološki redoslijed sadnje i uzgoja marihuane. Svi predmeti koji se dovode u vezu s ovim kaznenim djelom oduzeti su, a dio njih bit će poslan na vještačenje. „Počinitelj je uhićen i nakon kriminalističkog istraživanja sutradan je pušten na slobodu, a nadležnom Državnom odvjetništvu dostavljena je kaznena prijava protiv njega“, zaključila je glasnogovornica.

Zatim je voda grupe za kriminalitet droga Josip Vidović upoznao prisutne novinare s načinom umjetnog uzgoja marihuane. „Ovaj vrlo sofisticirani i skupocjeno opremljeni laboratoriјi funkcionirao je na način da su svi uređaji bili međusobno povezani i spojeni na tajmer koji je uređaje uključivao u 18 sati, a isključivao sutradan u 12 sati, kako i stoji u uputama za korištenje svjetiljki“, rekao je Vidović. Također je naveo da se vrijednost opreme procjenjuje na više od pet tisuća kuna te da je pronađena marihuana sortirana u pet vrsta i to: lemon, himalaja gold, top, ljubica i sativa. Sve navedene vrste pripadaju većoj skupini koja se zove cannabis indica i kojoj je karakteristično da raste brže i nije visoka te je tako pogodna za unutarnji uzgoj. Sva oprema, gnojiva i sjeme nabavljeni su preko interneta. Kod ovakvog uzgoja cannabis biljki potrebno je višestruko kraće vremensko razdoblje za uzgoj te one u roku dva mjeseca od sadnje budu spremne za konzumiranje i tako je tijekom jedne godine moguće uzgojiti više nasada. Isto tako uzgoj je moguć tijekom cijele godine, a ne samo tijekom ljetnih mjeseci. „Na kraju bih pozvao sve građane i sve institucije da pomognu u borbi protiv zlouporabe opojnih droga, jer mišljenja sam da svi imamo zajednički cilj, a to je da opojna droga ne dođe na ulicu“, zaključio je Vidović.

Pripremila: Ivana RADIĆ

Istarska policija riješila pokušaj ubojstva i niz teških krađa

Provedenim kriminalističkim istraživanjem, istarska je policija, u suradnji sa službenicima PNUSKOK-ova Odjela Rijeka, otkrila skupinu počinitelja većeg broja teških krađa na području Istre, kao i osobu koja je odgovorna za pucnjavu kod Hotela „Zephyr“ u Plovaniji u lipnju 2010. Godine

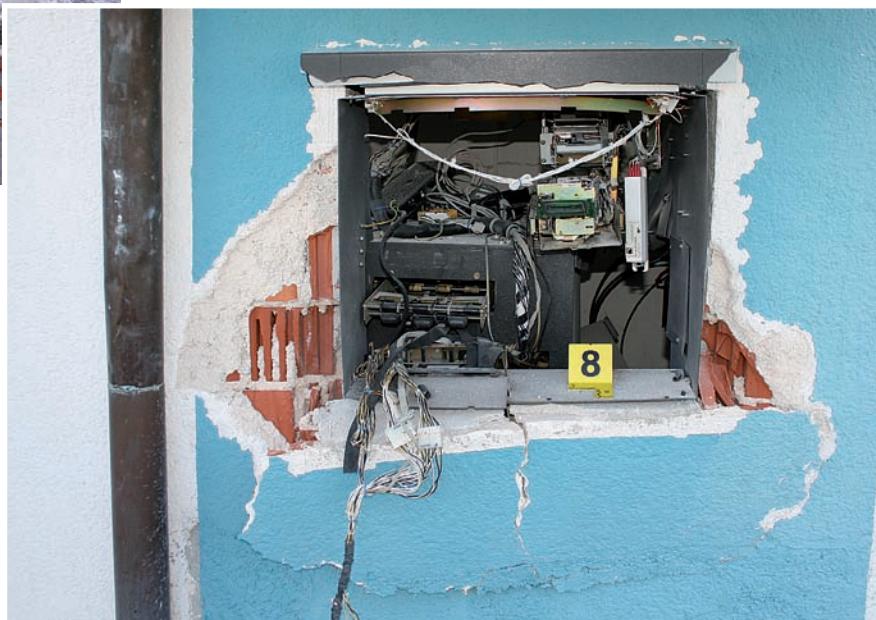
Niz uhićenja započeo je s privođenjem skupine mladića s područja Poreča za koje je utvrđeno da su odgovorni za teške krađe izazivanjem eksplozije bankomata u Tinjanu i Svetom Lovreču. Naime, 28. siječnja nepoznati su počinitelji tijekom noći opljačkali bankomat Erste banke, postavljen na zgradu općine u Tinjanu i otuđili oko 270 tisuća kuna, a 9. veljače napadnut je i bankomat Istarske kreditne banke u Svetom Lovreču, također postavljen na zgradu općine. Tada su počinitelji otuđili nešto manje novca. Obje teške krađe počinjene su na istovjetan način, odnosno, počinitelji bi dan ranije ukrali boce acetilena i kisika,

koje su potom dovezli do bankomata te su smjesom plinova izazivali eksplozije bankomata. Već istoga dana porečka je policija uhićila trojicu mladića u dobi od 19, 20 i 22 godine. Kod njih je pronađen dio otuđenog novca te dva motocikla i odjevni predmeti za koje je utvrđeno da su kupljeni ukradenim novcem, a počinitelji su ostatak novčanih sredstava potrošili u kockarnicama i većemjim izlascima.

Osim uhićenog trojca, koji je privoden u Istražni centar Županijskog suda u Puli, utvrđeno je da su u napadima na bankomate sudjelovale još tri osobe, od kojih su 19-godišnjak i 22-godišnjak pronađeni već sljedećeg dana te su također privedeni u Istražni centar, dok je policija nastavila tragati za 26-godišnjim Porečanom. Protiv svih počinitelja, osim kaznene prijave za teške krađe, slijede i kaznene prijave za dovođenje u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom. Također je utvrđeno da je šestorka još u kolovozu prošle godine pokušala provaliti u bankomat u Tinjanu, no tada nisu imali uspjeha te ih je u njihovom naumu spriječila skupina izletnika iz Italije, koji su po izlasku iz autobusa sami ugasili priručno izrađeni fitili i time spriječili eksploziju bankomata.

Odbjegli 26-godišnjak ubrzo je otkriven, i to u sklopu kriminalističkog istraživanja koje su provodili djelatnici riječkog PNUSKOK-a u suradnji s policijskim službenicima Policijske uprave istarske, Policijske postaje Buje i Policijske postaje Poreč.

Naime, utvrđeno je da je bjegunac, zajedno s još petoricom muškaraca, 27-godišnjakom, 31-godišnjakom, 32-godišnjakom i 33-godišnjakom iz Poreča te 42-godišnjim dvojnim državljaninom Srbije i Slovenije tijekom studenoga 2009. godine te srpnja, kolovoza i rujna 2010. godine na području Poreča i Pazina provalio u više obiteljskih kuća i poslovni prostor, a počinitelji su odatile otuđili zlatninu, dragocjene satove, oružje, tehničku opremu i skuplje odjevne predmete. Također je utvrđeno da je 33-godišnjak iz skupine osoba koja je 4. lipnja 2010. godine na parkiralištu

ispred Hotela „Zephyr“ u Plovaniji počinila kazneno djelo ubojstva u pokušaju na štetu 33-godišnjaka iz Zagreba, na taj način da je ispalio nekoliko hitaca iz vatrengog oružja i propucao automobil u kojem se oštećeni nalazio, ali i stakla na hotelu pa protiv Porečana slijedi i kaznena prijava za dovođenje u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom. Oružje iz kojeg je pucao dao je na čuvanje 31-godišnjaku iz spomenute skupine koji je, sakrivši pištolj, počinio kazneno djelo pomoći počinitelju nakon izvršenja kaznenog djela.

Nakon dovršenog kriminalističkog istraživanja, četvorica su mlađica privedenica 18. veljače u Istražni centar Županijskog suda u Puli dok se 33-godišnjak, za kojeg se osnovano sumnja da je počinio kazneno djelo ubojstvo u pokušaju i dovođenje u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom nalazi na odsluženju zatvorske kazne u Austriji, a državljanin Srbije i Slovenije nalazi se u bijegu te policija za njim nastavlja intenzivno tragati.

No, ni nakon ovih uhićenja nije završio rad PNUSKOK-a i istarske policije. Daljnjim kriminalističkim istraživanjem utvrđeno je da su, uz gore spomenutu šestorku, kaznena djela teških krađa činila još četvorica mlađica i to 19-godišnjak koji je bio dio skupine koja je provajivala u bankomate te dvojica 20-godišnjaka i 27-godišnjak s područja Poreča. Oni su u razdoblju od srpnja 2010. godine do veljače 2011. godine na području Poreštine provajivali u obiteljske kuće, poslovne prostore, ugostiteljske objekte i kioske, odakle su otuđivali metalne kase, predmete od zlata, satove, nakit, cigarete, alkoholna pića, prehrambene i kozmetičke articlne, mobilne telefone, prijenosna računala, LCD televizore, aggregate, bušilice, brusilice i razne druge alete. Opisanim je skupina od deset mlađica počinila ukupno 23 kaznena djela teških krađa, dva kaznena djela zlouporabe opojnih droga i jedno kazneno djelo krađe.

Policjski službenici nastavljaju kriminalističko istraživanje, kao i traganje za dvojnim državljaninom Srbije i Slovenije.

Valter OPAŠIĆ

PU primorsko-goranska

Policijski službenici Ravnateljstva policije i vodiči službenih pasa Policijske uprave primorsko-goranske su po završenoj godišnjoj provjeri sa zadovoljstvom konstatirali kako su svi psi uspješno odradili navedena testiranja, stekli licencu za daljnji rad

Svaki službeni policijski pas posjeduje licencu za rad koja se obnavlja provjerama na godišnjoj razini. Kako bi se osigurala visoka razina efikasnosti u postupanju vodiča i pasa, Radna skupina Policijske akademije, Odjela za obuku vodiča i dresuru službenih pasa i Zapovjedništvo interventne jedinice policije Ministarstva unutarnjih poslova proveli su 24. i 25. veljače 2011. godine redovni godišnji nadzor rada vodiča i službenih pasa na području Policijske uprave primorsko-goranske.

Godišnji nadzor rada vodiča i pasa provodi se vježbama koje su istovjetne stvarnim situacijama, odnosno, zadaćama koje vodič i pas odraduju u redovnoj policijskoj službi. Godišnja provjera (licenciranje) odvijala se na dvjema lokacijama. Na prostoru bivše vojne Katarina u Rijeci provjeravao se rad pasa za otkrivanje droga i eksploziva, a u bivšim vojnim objektima u šumskom predjelu Gumanac, nedaleko mjesta Klana, rad pasa napadačke namjene. Provjeri su pristupili belgijski i njemački ovčari - službeni policijski psi Policijske uprave primorsko-goranske.

U bivšoj vojarni Katarina, ovisno o tome je li riječ o službenom psu za otkrivanje droge ili službenom psu za otkrivanje eksploziva, cilj je bio otkriti prethodno dobro skriveni uzorak (eksploziv ili drogu). Testiranje pronalaska skrivenih uzoraka bilo je podijeljeno u nekoliko skupina. Tako su psi-otkrivači tražili skriveni predmet u

vozilima, putnim torbama, na otvorenom prostoru ili pak u namještaju unutar prostorija. U Policijskoj upravi primorsko-goranskoj postoje dva psa za otkrivanje droga: belgijska ovčarka Luring, vodiča Marina Šnobla, policijskog službenika riječkog Odjela kriminaliteta droga i belgijski ovčar Aro, vodiča Petra Pavličića, policijskog službenika policijske postaje Mali Lošinj. Doznajemo da je Luring jedna od najboljih otkrivačica droge na razini cijele države pa smo ukratko popričali s vodičem Marinom Šnobl, koji je u Ministarstvu već četrnaest godina, a s Luring je završio tečaj za vodiča službenog psa 2008. godine.

Marin Šnobl je rekao kako radi u Odjelu kriminaliteta droga policijske uprave primorsko-goranske tri godine te uz poslove vodiča službenog psa obavlja i ostale poslove policijskog službenika Odjela. Vodič je stalno sa svojim psom: na poslu, kod kuće, tijekom slobodnog vremena i na odmoru. U svemu navedenom česte su i vježbe za otkrivanje droge. To je neophodno ako se želi održati i povećati spremnost i sposobnost da pas otkrije drogu u raznim stvarnim situacijama. Radno vrijeme je osam sati na dan, ali i vodič i pas često otkrivaju i „prekovremeno“. Osim poslova koji su usko vezani za policijsko postupanje, Marin i Luring tjedno odlaze u riječki zatvor zbog pregledavanja pošiljki.

U šumskom predjelu Gumanac, provjeren je rad vodiča i pasa napadačke namjene. Testiranje je bilo podijeljeno u nekoliko dijelova: vježbe poslušnosti - u njima pas mora postupiti po zapovijedi svog vodiča kao što su: Uz nogu! Lezi! Kreni! Stani! itd. U situacijskim vježbama - provjerava se ponašanje psa, odnosno, nadzor vodiča nad psom za vrijeme radnji koje se provode u svakodnevnom policijskom poslu: kod legitimiranja sumnjive osobe, zapovjedi o čuvanju sumnjive osobe, napad psa na osobu, odbijanje napada osobe, sprečavanje bijega osobe, pregled osobe, preprata uhićene osobe, itd. Navedene vježbe odnosno provjere su odrđene sa i bez upotrebe zaštitne košare na psu, a uključivale su i uskakanje psa u zatvoreni objekt kroz prozor, kao i napadanje osobe koja puca iz automatske puške.

Policajci službenici Ravnateljstva policije i vodiči službenih pasa Policijske uprave primorsko-goranske su po završenoj godišnjoj provjeri sa zadovoljstvom konstatirali kako su svi psi uspješno odradili navedena testiranja, stekli licencu za daljnji rad, a time i potvrdili da su spremni za obavljanje svakodnevnih zadaća.

Tomislav VERŠIĆ
Foto: (KATARINA) Tomislav Veršić, (GUMANAC)
Aljoša Kozlov (zapovjednik odjeljenja
vodiča službenih pasa IJP Rijeka)

Prometna učilica

Web aplikacija „Prometna učilica“ školskoj djeci omogućuje upoznavanje s osnovama prometne kulture, prometnih propisa i poželjnog ponašanja u prometu

Prometni odgoj je prvi pravi, životno važan program te se nameće potreba edukacije djece o prometnim propisima već u najranijoj dobi. Pri tome je vrlo bitno da se prometni odgoj uči kontinuirano i postupno, od jednostavnijeg prema složenijem, odnosno da djeca najprije usvoje ona znanja i vještine koje će im biti korisne i neophodne za njihovu dob.

Svjesni toga, kao i činjenice da prometni odgoj i obrazovanje djece u poznavanju prometnih propisa ima važnu ulogu u poboljšanju stanja sigurnosti cestovnog prometa, odnosno podizanju razine prometne kulture na višu razinu, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske već niz godina poduzima razne preventivno-represivne aktivnosti usmjerenе na zaštitu djece u prometu.

U cilju postizanja kontinuiteta u edukaciji, kao i sustavnog poučavanja djece prometnim propisima, 2007. godine je sredstvima Nacionalnog programa sigurnosti cestovnog prometa, u sklopu provođenja promidžbenih aktivnosti, izrađena web aplikacija „Prometna učilica“, koja školskoj djeci omogućava upoznavanje s osnovama prometne kulture, prometnih propisa i poželjnog ponašanja u prometu.

„Prometna učilica“ prilagođena je uzrastu djece od 1. do 8. razreda osnovne škole i obrađuje dvije tematske cjeline: kretanje pješaka u prometu i vožnju bicikla, kako kroz poučne sadržaje, tako i kroz pitanja za provjeru znanja. Edukativni poučni sadržaji, pomoću slikovitih i kratkih slajdova, podržavaju suvremene, djeci atraktivne i pristupačne prezentacijske metode učenja u trajanju od nekoliko minuta te brže shvaćanje i usvajanje gradiva. Kod provjere znanja, odnosno vježbi, učenici imaju mogućnost pregleda svih rezultata te dobivaju povratnu informaciju o točnim i netočnim odgovorima, što pridonosi usvajajući prometnog znanja.

Posebno treba naglasiti korištenje „Prometne učilice“ Internetom, čime ona postaje dostupna školskoj djeci u svim dijelovima Republike Hrvatske (od kuće, iz škole i dr.). „Prometna učilica“ se nalazi na internet adresi <http://ucilica.skole.hr/prometna>. Za pristup sadržaju potrebno je posjedovati korisničku oznaku u AAI@EduHR sustavu, koju učenici i učitelji mogu dobiti od administratora imenika u školi.

Osim djeci, „Prometna učilica“ je namenjena i nastavnicima za prezentaciju i poučavanje u školi. Nastavnicima se kroz aplikacijska rješenja nudi mogućnost izrade njihovih vlastitih pitanja

te uz korištenje već postojeće baze pitanja, kreiranje zadataka za vježbanje.

Jednako tako, „Prometnu učilicu“ u svom radu, koriste i policijski službenici svih policijskih uprava i Ravnateljstva policije za organiziranje raznih preventivnih aktivnosti u osnovnim školama, kao i za organiziranje natjecanja iz poznavanja prometnih propisa (školska, županijska, državna natjecanja i sl.).

„Prometna učilica“ omogućava:

- usvajanje i provjeru znanja iz poznavanja prometnih propisa svim učenicima osnovnih škola;
- provođenje i organiziranje preventivnih aktivnosti s djecom u relativno kratkom razdoblju (mogućnost zakazivanja testova za natjecanje i vježbu od strane policijskih službenika i nastavnika);
- statističko praćenje edukacije i rezultata edukacije po školama, županijama, uzrastima i sl.;
- brzo distribuiranje važnih obavijesti i najava aktivnosti svim školama u Republici Hrvatskoj;
- temeljem analiza rezultata, obogaćivanje određenih nastavnih područja novim sadržajima (ukoliko je evidentno da iz određenih područja djeca imaju slabije rezultate u provjeri znanja), kao i ciljano djelovanje prema određenoj dobroj skupini ili regiji;
- daljnje unapređenje sigurnosti cestovnog prometa kod najranijije skupine sudionika u prometu – djece;
- putem dijela za roditelje, edukaciju roditelja kao najvažnijih čimbenika u kvalitetnoj edukaciji djece o ponašanju u prometu, uvažavajući činjenicu da djeca postupaju uglavnom onako kako vide od svojih roditelja (osobito mlađi uzrast).

III. Natjecanje u poznavanju prometnih propisa za učenike osnovnih škola

Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, temeljem pokazanog interesa učenika za sudjelovanjem, kao i ostvarenih

rezultata na dosadašnjim natjecanjima i ove godine organizira treće po redu natjecanje u poznavanju prometnih propisa za sve učenike osnovnih škola u Republici Hrvatskoj. Natjecanje se provodi u suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i športa i tvrtkom Markot.tel iz Zagreba te uz podršku Hrvatske akademске i istraživačke mreže – CARnet.

Cilj natjecanja je da se kroz češće korjenje i popularizaciju Prometne učilice, poboljša razina znanja iz poznavanja prometnih propisa i pravila kod učenika te time smanji stradavanje djece i mladih u prometnim nesrećama i općenito pridonese povećanju prometne kulture.

Natjecanje će se provesti u razdoblju od 1. ožujka (od 12 sati) do 6. svibnja 2011. godine (do 12 sati), uporabom „Prometne učilice“, web alata za učenje i provjeru znanja iz prometnih propisa.

Na natjecanju se vrednuju rezultati ispita, kao i sveukupna aktivnost na „Prometnoj učilici“, odnosno, na natjecanju će se bodovati pregled poučnih sadržaja, uspješnost u rješavanju zadataka za vježbu te rezultati na sedam ispita iz prometnih propisa koje zadaje Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske.

Više o samom natjecanju možete pročitati na Portalu za škole, na adresi <http://www.skole.hr/prometnaucilica>.

Za najuspješnije učenike Ministarstvo unutarnjih poslova osiguralo je vrijedne i poticajne nagrade i to:

Učenici od 1. do 4. razreda:

- za osvojeno 1. mjesto Bicikl KTM Chicago + kaciga
- za osvojeno 2. - 10. mjesto Bicikl Torpado Storm + kaciga

Učenici od 5. do 8. razreda:

- za osvojeno 1. mjesto Bicikl KTM Chicago + kaciga
- za osvojeno 2. – 10. mjesto Bicikl Torpado Storm + kaciga

PROŠLOGODIŠNJI REZULTATI

- u prošlogodišnje natjecanje, koje je provedeno u vremenskom razdoblju od 01. ožujka (od 12,00 sati) do 30. travnja 2010. godine (do 12,00 sati) bilo je uključeno 376 škola i 5556 učenika,
- u najvećem broju su sudjelovali učenici petih razreda, njih 1542,
- Osnovna škola Stanovi iz Zadra je bila škola s najvećim brojem uključenih učenika u natjecanje (259 učenika).

PROŠLOGODIŠNJI POBJEDNICI

od 1. do 4. razreda

LUCIJA MAROSAVLJEVIĆ, učenica 1. razreda OŠ „Ljudevita Gaja“ iz Lužana

od 5. do 8. razreda

MARKO RATKOVIĆ, učenik 5. razreda OŠ „Antuna i Ivana Kululjevića“ iz Varaždinskih Toplica.

STATISTIČKI POKAZATELJI STRADAVANJA DJECE

STRADAVANJA DJECE U PROMETNIM NESREĆAMA PREMA SVOJSTVU SUDIONIKA U 2009. I 2010. GODINI

	VOZAČ	UDJEL U UKUPNOM BROJU NASTRADALE DJECE	PUTNIK	UDJEL U UKUPNOM BROJU NASTRADALE DJECE	PJEŠAK	UDJEL U UKUPNOM BROJU NASTRADALE DJECE	UKUPNO NASTRADALO DJECE	
2009.	POGINULI	0	-	14	66,7%	7	33,3%	21
	TTO	57	25,0%	70	30,7%	101	44,3%	228
	LTO	149	11,4%	797	61,2%	357	27,4%	1303
	UKUPNO PO SVOJSTVU	206	13,3%	881	56,8%	465	30,0%	1552
2010.	POGINULI	1	10,0%	4	40,0%	5	50,0%	10
	TTO	34	18,8%	52	28,7%	95	52,5%	181
	LTO	92	8,0%	729	63,6%	325	28,4%	1146
	UKUPNO PO SVOJSTVU	127	9,5%	785	58,7%	425	31,8%	1337
2010./2009. +/- %	POGINULI	-		-71,4%		-28,6%		-52,4%
	TTO	-40,4%		-25,7%		-5,9%		-20,6%
	LTO	-38,3%		-8,5%		-9,0%		-12,0%
	UKUPNO PO SVOJSTVU	-38,3%		-10,9%		-8,6%		-13,9%

Josip MATAJIA
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Policija i vozači mopeda zajedno u akciji

Tribina: Prevencija stradavanja na mopedima i motociklima

U Policijskom domu u Rijeci održana je tribina *Prevencija stradavanja na mopedima i motociklima u prometu*. Na tribini su sudjelovali predstavnici udruga motociklista Primorsko-goranske županije: „Blue knights“, „Griffons“, „Young 4ever“, „Mali Lošinj“, „Dead frog“, „Mountin riders“, „Veterani domovinskog rata“, „Sea horses“, „Motoscena“ i „Fluminense riders“ te predstavnik Autokluba Rijeka. Prisutne je pozdravio načelnik Odjela za sigurnost cestovnog prometa Boris Skeležić koji je istaknuo kako su vozači mopeda i motocikla, uz pješake najugroženija skupina sudionika u prometu. Tako je prošle godine na području Policijske uprave primorsko-goranske smrtno stradalo čak 13 vozača mopeda i motocikla. Stoga je upravo cilj ove tribine poticanje suradnje i partnerskog

odnosa s udrugama motociklista kako bi u svojim sredinama promovirali pravilno i poželjno ponašanje u prometu. Prisutne je na suradnju pozvali i voditelj Odsjeka za prevenciju Darko Stanković, dok je policijski službenik Odjela za sigurnost cestovnog prometa Jure Jurković prikazao dva kratka filma koja vrlo dobro ilustriraju najčešće prekršaje koje čine vozači mopeda i motocikla, ali i prekršaje koje čine drugi vozači prema njima. U svom izlaganju istaknuo je kako su vozači s područja naše Policijske uprave među onima koji najviše koriste kacigu. Nadalje, iznio je najčešće greške vozača mopeda i motociklista te vozača drugih vozila prema njima koje su zabilježene u prometnim nesrećama. Na kraju izlaganja, u preporukama za sigurniju vožnju naglasio je kako uvijek treba imati na umu da će vozači drugih vozila učiniti nešto nepredviđeno, ali s povećanim oprezom moguće je prevenirati neželjene posljedice.

Na tribini je sudjelovao i višestruki državni prvak u motociklizmu *Loris Valjan*, koji se natječe od 1998. godine, a ujedno vodi i akciju „Motociklom u život“ gdje uči vozače kako vladati brzinom. Naglasio je važnost ispravnog korištenja, odnosno vezivanja kacige i tehničke ispravnosti motocikla. Naveo je kako je najveći razlog stradavanja brzina i nedostatak razmišljanja.

Prof. dr. sc. Darko Ledić održao je predavanje o ozljedama koje nastaju sa mopedima i motociklima od kojih su najčešće ozljede glave, kralješnice i leđne moždine. Naveo je kako je oporavak od ovih ozljeda vrlo dugotrajan, ali u velikom broju ove ozljede nažalost uzrokuju teške oblike invalidnosti.

Sudionici tribine vrlo aktivno su se uključili u rad iznoseći niz primjedbi, prijedloga i sugestija. Tako je Darko Buban iz MK „Griffons“ s Krka spomenuo kako se strani vozači tijekom sezone ne pridržavaju propisa (brzina, kaciga i sl.), dok je Dalibor Prikaski iz MK „Veterani domovinskog rata“ istaknuo problem cesta, Nenad Stojmenović iz MK „Mali Lošinj“ postavio je pitanje načina provjere tehničke ispravnosti motocikla. Dario Ileš iz istog Kluba naglasio je kako su najčešći prekršitelji upravo mladi vozači koji nisu članovi niti jednog kluba, a iznio je i problem stoke koja slobodno luta po prometnicama na otocima.

Dordž Blečić iz MK „Fluminense riders“ podržavajući inicijativu naveo je kako su članovi klubova oni koji se u većini slučajeva pridržavaju prometnih pravila i propisa, a ukoliko se spasi i jedan život onda je svaka akcija uspjela i dobrodošla.

Akcija u prometu

Tjedan dana nakon tribine na području cijele Policijske uprave primorsko-goranske održana je akcija u prometu usmjerenja na pojačani nadzor vozača mopeda i motocikala.

Za vrijeme akcije kontrolirano je 270 vozača (123 motocikla i 147 mopa), kod kojih je evidentiran 51 prekršaj. Od toga je po 5 prekršaja nekorištenja zaštitne kacige, upravljanja s neregistriranim vozilom i prije stjecanja prava na upravljanje, dok je sedam vozača upravljalo tehnički neispravnim motociklom ili mopedom.

Također je bilo i nepropisnog zaobljenja odnosno pretjecanja, nepostupanja po znaku policijskog službenika, nepoštivanja svjetla na semaforu, vožnje s nepropisno postavljenim regstarskim pločicama, ali i drugih prekršaja. Provjerom maksimalne brzine na valjcima kod trećine kontroliranih motocikla i mopeda utvrđena je brzina veća od dozvoljene. Rekorder je rječka *Gilera*, koja može „potegnuti“ do čak 101 km/h.

Vozačima koji su poštivali prometne propise i pravila policija je darovala prigodne USB stickove u obliku zaštitne kacige.

Zajedno s policijskim službenicima u akciji su sudjelovali predstavnici moto udruge Motoscena i „Blue knights-Croatia IV“, stanice za tehnički pregled Preluk i Škurinje, predstavnici moto-servisnih radionica Sandi centar i LS Moto Yamaha.

Policija zahvaljuje svim svojim partnerima koji su podržali i pomogli u pripremi i uspješnoj realizaciji ovih aktivnosti te je otvorena za nastavak suradnje u cilju prevencije stradavanja vozača mopeda i motocikla i drugih osoba koje se na njima prevoze.

Tekst i foto: Ankica KOLIĆ i Tomislav VERŠIĆ

PU karlovačka

Zaštitimo mlade od alkohola

Ne mireći se sa činjenicom da je alkohol u današnje vrijeme lako dostupan maloljetnicima, PU karlovačka je u ožujku započela projekt Zaštitimo mlade od alkohola

Kako u Republici Hrvatskoj tako i na području Karlovačke županije uočen je trend porasta broja mladih koji se upuštaju u konzumaciju alkohola koji je nažalost postao dio naše svakodnevice u kojoj se alkoholno piće smatra potpuno prihvatljivim sredstvom postizanja ugode.

Naime, mladima je alkohol postao lako dostupan, konzumira ga se u domovima, u društvu i pod nadzorom roditelja ili starijih rođaka, a u većini slučajeva takve navike pijenja sve su učestalije u skupini vršnjaka vikendom i izvan kuće.

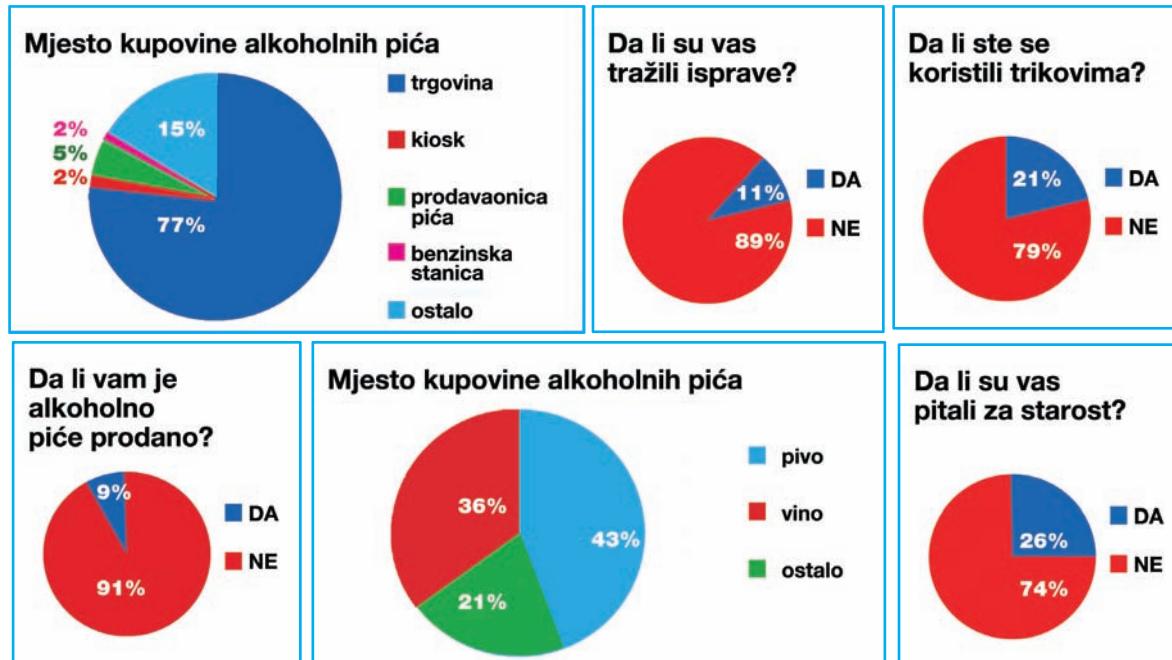
S obzirom da je alkohol često uzrok vandalističkih ponašanja mladih, uzrok činjenja prekršaja i kaznenih djela, nasilničkog ponašanja u obitelji, vršnjačkog nasilja te prometnih nesreća, a nerijetko mladi u alkoholu traže smirenje, olakšanje, ohrabrenje, utjehu i bijeg iz životne realnosti, Grad Karlovac je problem alkohola kod mladih prepoznao kao jedan od značajnih problema na karlovačkoj području i zbog toga je u listopadu prošle godine na prijedlog Vijeća za prevenciju donio Odluku o zabrani nošenja, posjedovanja i konzumacije alkohola maloljetnicima na javnim površinama Karlovca.

Ne mireći se sa činjenicom da je alkohol u današnje vrijeme lako dostupan maloljetnicima, PU karlovačka je u

ožujku započela projekt Zaštitimo mlade od alkohola, s ciljem poboljšanja kvalitete života djece i mladih, senzibiliziranja i educiranja javnosti i mladih o problemu alkohola te posljedicama njegovog konzumiranja, smanjenja broj prekršaja i kaznenih djela koje čine mladi pod utjecajem alkohola te upozorenja zaposlenika i vlasnika trgovina i ugostiteljskih objekata o posljedicama nepridržavanja zakonskih propisa o prodaji i konzumiranju alkoholnih pića mladim od 18 godina.

Kvalitetno provođenje ovog projekta bilo je nemoguće bez uključivanja i angažmana mladih osoba pa je stoga PU karlovačka provela anketiranje učenika osmih razreda osnovnih škola i prvih i drugih razreda srednjih škola karlovačke županije. Rezultatima ankete vrlo su zadovoljni u PU karlovačkoj iz razloga što su se anketom detektirala kritična mjesta na kojima je alkohol mladima lako dostupan, a to su prije svega trgovine i trgovacki centri te potom prodavaonice pića i benzinske postaje. Zabilježava podatak da je 90 posto ispitanika u toj dobi alkohol konzumirao i da najčešće konzumiraju pivu, potom žestoka alkoholna pića, a tek onda vino. Prilikom nabave alkohola ispitanici se u većini slučajeva nisu morali služiti trikovima već su ga slobodno kupili, a da ih nitko nije pitao za što im treba niti ih je pitao za godine starosti.

Ovim projektom PU karlovačka je u rješavanje problema ovisnosti odlučila uključiti sve sektore društva, poglavito one

koji najsnažnije utječu na odgoj djece i mladih, a to su obitelj, škola, vršnjačke skupine, lokalna zajednica i mediji. Mladima je potrebno ponuditi kvalitetnije provođenje slobodnog vremena i zabave kako bi pronašli sebe i kako bi ostvarili interes na onim mjestima gdje nema alkohola. A da bi utjecali na najveći problem, odnosno da bi u ovom projektu trgovaci centri i ugostiteljski objekti postali partneri, a ne

oni koji krše zakonske odredbe o zabrani prodaje i davanja alkohola mladim osobama, PU karlovačka je kroz sve lokalne medije najavila intenzivnije provođenje svojih aktivnosti prema detektiranim kritičnim mjestima koja kršenjem zakonskih propisa ne žele biti partneri u ovom projektu i koji ne žele pomoći mladim ljudima da zdravo odrastu i da postanu zrele i odgovorne osobe.

Tamara GRČIĆ

Kutina: Jumbo i city-light plakatima za bolju prevenciju u prometu

Tim povodom razgovarali smo s Vjekoslavom Šinglom, načelnikom Postaje prometne policije Kutina

Uz prometnice koje svakodnevno budno nadziru kutinski prometni policajci ponovno su „osvanuli“ jumbo i city-light plakati. Nisu oni nikakva novina jer su vozači putujući tim područjem već navikli na ovakva upozorenja o aktualnim opasnostima u prometu, ali i porukama za sigurnu vožnju i potrebu poštivanja prometnih pravila.

Inače, Postaja prometne policije Kutina ima nadležnost nad stanjem sigurnosti u cestovnom prometu u Gradu Kutina te dvjema općinama, Popovača i Velika Ludina (površina od 596 km²), kao i nad 64 km autoceste A3 Bregana-Zagreb-Lipovac, koja predstavlja dio Panoeuropskog tranzitnog koridora između istočne i zapadne Europe, a kojom je 2010. godine prošlo više od 12 milijuna vozila.

O ovim originalnim i zanimljivim plakatima, kojima se vozačima ponekad šalju jasne i vizualno vrlo uznenimirujuće poruke o posljedicama nesavjesne i neoprezne vožnje, kao i o inicijativi te počecima njihovog postavljanja, idejama kojima se osmišljava njihov sadržaj, ali i o stanju sigurnosti cestovnog prometa, razgovarali smo s načelnikom Postaje prometne policije Kutina Vjekoslavom Štinglom.

MUP: Kakvim ocjenujete stanje sigurnosti na području Vaše kutinske prometne policijske postaje?

Vjekoslav Štingl: Stanje sigurnosti je zadovoljavajuće i već treći mjesec bilježimo smanjenje broja prometnih nesreća u odnosu na 2010. i 2009. godinu, naročito onih s najtežim posljedicama, o čemu dovoljno govori statistika.

Prošle je godine ukupan broj prometnih nesreća u odnosu na 2009. godinu smanjen za 92 prometne nesreće ili 16,4 posto,

odnosno sa 561 nesreće na 469. Također je i broj poginulih osoba smanjen za 3 osobe ili 27 posto, odnosno s 11 na 8 osoba, kao i broj osoba koje su zadobile teške tjelesne ozljede, gdje je taj broj smanjen za 19 osoba ili 36 posto, odnosno s 53 na 34 osobe.

Sa zadovoljstvom mogu reći kako se taj pozitivni trend nastavio i u prva tri mjeseca ove godine, tako da od početka godine nije evidentirala niti jedna prometna nesreća sa smrtnom posljedicom, dok je broj osoba koje su zadobile teške tjelesne ozljede ostao na istoj razini. Ukupan broj prometnih nesreća u prva tri mjeseca je smanjen za 36 nesreće ili 29,5 posto, odnosno sa 122 na 86 prometnih nesreća.

MUP: Koliko ste Vi i Vaši policajci zaslužni za takvo dobro stanje u prometu?

V. Š.: Zasigurno ovako dobro stanje, za koje se nadamo da će se nastaviti i dalje, nije samo moj rezultat ili rezultat određenih pojedinaca, već cijelog našeg kolektiva, odnosno kolegica i kolega koji danonoćno rade na cesti te kolega zaduženih za planiranje prevencije, kao i drugih subjekata koji vode brigu o vozačima, prometnicama i prometu uopće. Rad ove policijske postaje ustrojen je na način da se kontinuirano postupa po zadanim prioritetima te se kroz stalna represivna postupanja, ali i kroz razne preventivne aktivnosti nastoji utjecati na svijest svih sudionika u prometu, da samo ozbiljnim i odgovornim ponašanjem možemo izbjegići riskantne i pogibeljne situacije te tako sačuvati naš život, ali i život i zdravlje svih drugih sudionika u prometu.

Glede rada po prevenciji, uz postavljanje plakata uz naše prometnice svakako bih želio istaknuti i održavanje konstantnih edukativnih predavanja u vrtićima i osnovnim školama, kojima se od „malih nogu“ nastoji utjecati na najmlađe i najugroženije, potom su tu i organiziranja natjecanja za njih, razne tribine te vrlo dobra suradnja s moto-udrugama na našem području. Svakako moram naglasiti i dobru suradnju kroz Vijeća za komunalnu prevenciju u Gradu Kutina i Opcini Popovača, koji su spremni na svaku suradnju i podržavaju gotovo svaku našu inicijativu.

MUP: Koliko vam je postavljanje ovakvih plakata uz prometnice pomoglo u prometnoj prevenciji i kada ste započeli s njihovim postavljanjima?

V. Š.: Izradom i postavljanjem jumbo-plakata i city-lighta na svom području započeli smo 2009. godine, što se kontinuirano nastavilo i 2010. godine.

Ove smo godine u cilju prevencije stradavanja pješaka i biciklista, zahvaljujući pomoći Županijske uprave za ceste Sisačko-moslavačke županije, Vijeća za komunalnu prevenciju Opcine Popovača te u suradnji s jednom kutinskom tvrtkom, na svom području uz državne i županijske ceste te u samom gradu Kutina postavili nekoliko plakata kojima nastojimo upozoriti vozače svih vrsta vozila na ugroženost pješaka i biciklista u prometu te na veliki i na žalost uvek prisutan problem vožnje pod utjecajem alkohola. Prevenciju također provodimo i dijeljenjem letaka vozačima prilikom kontrole prometa te na taj način apeliramo i na vozače i na putnike da koriste sigurnosne pojaseve, ali i letcima koje smo izradili na engleskom i njemačkom jeziku, a koje na autocesti dijelimo stranim državljanima. Na taj način i strane vozače koji samo tranzitiraju kroz naše područje također želimo upoznati sa

zakonskim odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama Republike Hrvatske, a koje se odnose na najveće dozvoljene brzine kretanja autocestom, vožnju pod utjecajem alkohola, vožnju u zabranjenom smjeru na autocesti i sl.

MUP: Koliko je vožnja pod utjecajem alkohola prisutna na vašim prometnicama?

V. Š.: U zadnjih nekoliko godina ta je problematika bila dosta izražena, tako da je Postaja prometne policije Kutina tijekom 2009. godine zabilježila prisutnost alkohola kod sudionika u 115 prometnih nesreća, a u 2010. godini alkohol je evidentiran u 67 prometnih nesreća, što predstavlja smanjenje za 42 posto. Pozitivan trend se nastavio i u prva tri mjeseca ove godine, tako da je alkohol evidentiran u samo 15 slučajeva, što je u odnosu na isto razdoblje 2010. godine smanjenje za još 2 prometne nesreće, kada je alkohol evidentiran u 17 prometnih nesreća.

Ujedno, tijekom redovnog nadzora prometa policijski službenici su u prva tri mjeseca procesuirali 145 vozača koji su vozilima upravljali pod utjecajem alkohola ili su odbili ispitivanje prisutnosti alkohola, dok je taj broj bio nešto veći u istom razdoblju prošle godine kada ih je bilo 174.

Ovi podaci dovoljno govore kako se kontinuiranim preventivnim, ali i represivnim radom dugoročno dolazi do povoljnijih rezultata u smislu smanjenja alkohola na našim cestama, što svakako ima utjecaja i na sigurnosti prometa. Naravno da ovakvi rezultati rada ne dolaze stihiski, već se gotovo dnevno analiziraju rezultati, negativne pojave i trendovi te se prate određeni analitičko-statistički pokazatelji koji utječu na sigurnost prometa, a mi se pokušavamo što bolje tome prilagoditi i utjecati da problem riješimo „u startu“.

MUP: Vidimo da ste naglasak u radu stavili na prevenciju i suzbijanje prometnih prekršaja alkohola, no želite li istaknuti još neki prioritet u radu postaje?

V. Š.: Jedan od naših glavnih prioriteta, s posebnom problematikom, je promet na autocesti A3 Bregana-Zagreb-Lipovac, koji se pravac gotovo svakodnevno pokriva policijskim autoophodnjama i motociklistima, a odnedavno i novim vozilom za nadzor brzine kretanja vozila, tzv. „presretačem“ marke Mercedes.

Jedan od modela nadzora brzine na autocesti je i mjerjenje brzine s nadvožnjaka iznad autoseste, tako da se vozila za koja se utvrdi da voze nedopuštenim brzinama nekoliko kilometara dalje zaustavljaju kroz „ljevak“ tipa B na odmorišta van autoseste, što se tijekom 2010. godine pokazalo vrlo učinkovitim, tako da je takva praksa nastavljena i u ovoj godini. Brzina na autosesti je inače veliki problem, tako da smo početkom travnja „presretačem“ uhvatili svojevrsnog rekordera autoseste, hrvatskog državljanina koji se Mercedesom vozio 245 km/h.

Također je na autosesti izražen i promet teretnih vozila, tako da posebnu pozornost obraćamo na njihovu tehničku ispravnost. Tako smo još 2009. godine krenuli s ciljanim akcijama na određenim punktovima na autosesti, gdje smo detaljno provjeravali dokumentaciju teretnih vozila i njihovu tehničku ispravnost, u čemu veliku pomoć imamo od djelatnika stanica za tehnički pregled iz Kutine te djelatnika Uprave prometne inspekcije Ministarstva mra, prometa i infrastrukture RH, na čemu im ovom prilikom zahvaljujem.

Iva HRANITELJ

Žurne službe u zdrženoj vježbi

U Slavonskom Brodu obilježen Dan civilne zaštite

Prvi dan u ožujku u Slavonskom Brodu protekao je u svečanom duhu. Započeo je kod Središnjeg križa u Aleji poginulih hrvatskih branitelja na gradskom groblju, polaganjem vijenaca i paljenjem svjeća u znak sjećanja na sve poginule hrvatske branitelje, pripadnike Civilne zaštite i vatrogastva te sve preminule osobe u akcijama zaštite i spašavanja. Održana je i svečana sjednica Državne uprave za zaštitu i spašavanje sa čelnicima središnjih tijela državne uprave, čelnicima županije i jedinica lokalne samouprave Brodsko-posavske županije.

Izložbeni prostor na Korzu

Brojnim posjetiteljima je zasigurno najzanimljivije bilo na Trgu Ivane Brlić Mažuranić – gradsko Korzo, gdje su kroz izložbene aktivnosti raznih suradnika predstavljene operativne snage i sudionici sustava zaštite i spašavanja – materijalni, intelektualni i ljudski resursi. Uz izloženu tehnologiju, materijalna sredstva i rješenja inovatora, građani su se mogli upoznati i sa gospodarskim subjektima koji rade za potrebe sustava zaštite i spašavanja.

Obišli smo neke od izložbenih prostora, između ostalih i policijski info-punkt, gdje su svoju opremu izložili policijski službenici za protueksplozijsku zaštitu i Interventna jedinica policije. Našu pažnju okupirao je izložbeni prostor Marka Vranjića i Kristijana Vidakovića, koji su izložili radiostanice, ručne voki-toki uređaje, nekoliko pehara te CD-e u ime Radio kluba „Marsonia“ iz Slavonskog Broda.

Nataša Valentin, izložena oprema za spašavanje iz vode -DUZS

Iskoristili smo ovu prigodu te smo s pojedinim predstavnicima žurnih službi i izlagачima porazgovarali za naše glasilo, a oni su nam pojasnili što su izložili i čemu služi.

Pavo Baričić, pročelnik područnog ureda zaštite i spašavanja Slavonski Brod: „Danas obilježavamo Međunarodni dan civilne zaštite – centralno obilježavanje za Republiku Hrvatsku je ovdje u Slavonskom Brodu. Organizirana je prezentacija žurnih službi. Tu je Hitna medicinska pomoć, vatrogasci, policija, ali i udruge građana koji posjeduju posebna znanja i vještine, sposobnosti i opremu za spašavanje, kao što je Gorska služba spašavanja, ronoci, CD radio amateri, Aero-klub, Crveni križ. Svi su predstavili svoju opremu

Hrvatski crveni križ**Hitna medicinska pomoć****Nataša Soldo – Gorska služba spašavanja**

ovdje na Korzu. Pripadnici Crvenog križa mjerili su tlak i šećer u krvi, a prezentirali su i uređaj za pročišćavanje vode. Pripremili smo i Združenu pokaznu vježbu zaštite i spašavanja na rijeci Savi".

Dragan Paunović, nadzorni odbor kluba, Radio-amaterska udruža „Jelas“ 9A1JSB Slavonski Brod: „Izložili smo opremu naše udruge, paneće na kojima se vidi naš rad. Na njima je opisan naš rad u zaštiti i spašavanju. Udruga je osnovana prije četiri godine i mogu reći da smo ostvarili neke rezultate. Bili smo državni pravci, državni do-prvaci. Iza nas je puno natjecanja te puno pehara. Imamo oko pesedet članova. U centru 112 smo angažirani dvije do tri godine i pokušavamo s njima ostvariti punu suradnju. Imali smo i neke vježbe za njih. Prošle godine smo radili radioamatersku vježbu s dečkima iz CB Marsonia, koju smo odradili na jedan vrhunski način. Aktivni smo kroz godinu, a imamo i svoj Almanah. Budući da kao i sve druge udruge imamo malo novca, mi to stavimo na CD pa podijelimo ljudima od nekog značaja u našem gradu, da se vide naše aktivnosti, koliko mi vodimo brigu, mučimo se da bi nešto ostvarili i uspijevamo – ostvarujemo!“

Mirjana Dekorti nam je ukratko predstavila Ronilački klub „Marsonia“ iz Slavonskog Broda: „Klub djeluje kao specijalistička postrojba u sklopu službe 112. Budući da smo vezani uz rijeku Savu, more, ronjenje, svi incidenti koji su vezani uz vodu su u našem djelokrugu rada.

Bili smo aktivirani prošle godine u vrijeme poplava, a danas na ovoj demonstracijskoj vježbi ćemo pokazati akciju spašavanja upopljenika iz vode. A dobro je da su naše slobodne aktivnosti i zanimanje našle nekakvu svrhu za opće društvenu korist“.

Zastali smo ispred jednog izložbenog prostora, gdje nam je Nataša Valentin, tehničarka civilne zaštite i spašavanja iz ruševina,

Izložbeni prostor policije

predstavila dečke iz Specijalističke postrojbe za spašavanje iz vode Civilne zaštite na nivou Republike Hrvatske. Bili su to dečki iz interventne postrojbe, ronioci, spasioci, koji su izložili svoju opremu za zaštitu i spašavanje, a dolaze ispred Državne uprave za zaštitu i spašavanje.

Načelnik odjela glavni instruktor Mladen Boričević rekao je nekoliko rečenica o izloženoj opremi za spašavanje iz ruševina:

„Budući da danas slavimo Dan civilne zaštite, izložili smo dio svoje opreme. Tu se može vidjeti razna oprema za detekciju, pronaalaženje osoba, ali i oprema za njihovo spašavanje. Izložili smo i razne strojeve, hidraulične podizače. Set detekcije za RKBN zaštitu (radiološko-kemijsko-biološki dio) i pripadajuću dekontaminacijsku stanicu. To je jedan segment kompleta opreme. Ovu opremu koriste interventne državne postrojbe, kao vojni obveznici koji prolaze vojnu obavezu i koriste ju. Srećom mi za sada u Republici Hrvatskoj nismo imali neke specifične situacije. Mi smo naknada redovnih snaga. Dolazimo kada redovne snage ne mogu, srećom potresa nismo imali. Uvjebani smo i spremni. Kroz vježbe na kojima sudjelujemo dva do tri puta godišnje, kako u zemlji tako i u drugim državama, stekli smo vrlo velika iskustva koja ćemo, bude li to potrebno, i primjeniti u praksi!“.

Izložena oprema za spašavanje iz ruševina**Pavo Baričić – Pročelnik područnog ureda zaštite i spašavanja Sl. Brod**

Najhrabrijia žena – prva se spustila sa deseterokatnice!

Bili smo svjedoci predstavljanja sposobnosti i aktivnosti spašavanja s visina. Naime, Gorska služba spašavanja, stanica

Mirjana Dekorti i ekipa, Ronilački klub „Marsonia“ Sl. Brod

Marko Vranjić i Kristijan Vidaković – Radio klub „Marsonija“ Sl. Brod

Požega, svojim je primjerom pokazala i spasila pet osoba s visina, odnosno s jedne deseterokatnice. Bili smo vrlo iznenadjeni, kada smo vidjeli, tko se to prvi spustio sa desetog kata zgrade. Bila je to žena, i to hrabra žena, Nataša Soldo, koja nam je rekla: „Nije to ništa strašno što se visine tiče, nema problema, visina je negdje od 33 do 35 metara. Jedino što je bilo malo nespretno izći jer smo se trebali spuštati s najvišeg balkona. Bilo bi lakše izbacit se van, ali vlasnica nije bila kod kuće, pa smo moralni s terase na vrhu zgrade. Inače, me nije strah visina jer tada ne bih mogla biti u Gorskoj službi spašavanja“.

Žurne službe pokazale zavidnu spremnost, brzinu i složnost

Nije nam promakla Združena pokazna vježba koju smo imali priliku pogledati sa Šetališta braće Radić. Odvijala se na rijeci Savi, gdje su unatoč vrlo hladnom i vjetrovitom vremenu, sve žurne službe djelovale kao jedna. Sve to su nadgledale zajedničke mješovite policijske ophodnje policije Policijske uprave brodsko-posavske i Državne granične službe susjedne nam Bosne i Hercegovine, krećući se službenim plovilom po rijeci Savi, pritom vodeći računa da situacija ne izmakne kontroli.

Simulirano je istjecanje naftnih derivata u rijeku Savu. Na improviziranoj splavi je došlo do požara zbog opuška jednog ribiča, kojeg je valjalo spašavati jer se našao u hladnoj vodi. Splav se zapalio, vatrogasci su žurno ugasili vatu, sanirali štetu, postavili upijajući branu za sakupljanje otpada. Ronioci su izvukli unesrećenog iz hladne vode, dok ga je ekipa Hitne medicinske pomoći liječnički obradila. Fizičku pomoći u spašavanju su pružili i policijski službenici. Sve žurne službe djelovale su u timu pokazale zavidnu spremnost, brzinu i složnost što su s posebnim zanimanjem promatrali brojni posjetitelji koji su se okupili na obali rijeke Save.

Tekst i slike: Kata NUJIĆ

U suradnji prometne policije s Krka i krčke ispostave Hrvatskog autokluba realiziran je program namijenjen djeci predškolskog uzrasta pod nazivom „Sigurno i vješto u prometu“

Predškolce u prometu vrebaju brojne opasnosti

Nakon prezentacije uslijedila je praktična primjena naučenog: kroz igru i učenje na „poligonu“ unutar vrtića djeca su uvježbavala kretanje cestom i preko pješačkog prijelaza

U suradnji prometne policije s Krka i krčke ispostave Hrvatskog autokluba od 31. siječnja do 3. veljače realiziran je program namijenjen djeci predškolskog uzrasta pod nazivom „Sigurno i vješto u prometu“. Program, kojim je bilo obuhvaćeno 220 djece predškolskog uzrasta, realiziran je u devet Dječjih vrtića „Katarina Frankopan“ i to u Krku, Omišlu, Njivicama, Malinskoj, Puntu, Baški, Polju, Vrhu i Vrbniku. Predavanja i djeci primjerene prezentacije prometnih pravila i propisa te praktičnu primjenu naučenog

održali su Danijel Drglin, policijski službenik Policijske postaje Krk i Damir Kremenić predstavnik Hrvatskog autokluba na Krku.

Djecu je na putu od kuće do vrtića vodio crtani lik Zebre. Učili su kako sigurno, bez

opasnosti stići od kuće do vrtića i natrag. Na ovom putu svi se nekamo žure: i automobili, i biciklisti i pješaci...

Tako su predškolci, vođeni „zebrom“ i predavačima naučili da se u prometu treba ponašati oprezno i pažljivo. Naučili su kako se sigurno i pravilno kretati nogostupom te kako prijeći cestu na pješačkom prijelazu, a kako kada je semafor i na znak policajca koji regulira promet. Predškolci su posebno upozorenji kako nikako ne bi smjeli istračavati na cestu te da uvek treba imati na umu da u prometu vrebaju brojne opasnosti. Djeca su također upoznata o tome gdje i kako smiju sjediti u automobilu, kako se ponašati za vrijeme vožnje i kako pravilno izlaziti iz vozila.

Nakon prezentacije uslijedila je praktična primjena naučenog. Kroz igru i učenje na priručnom poligoni prostora unutar vrtića djeca su uvježbavala kretanje cestom i preko pješačkog prijelaza.

Iako su djeca predškolskog uzrasta u prometu u pravilu u pratnji roditelja ili druge odrasle osobe, hvalevrijedna je inicijativa provođenja programa „Sigurno i vješto u prometu“ s djecom ovog uzrasta. Stoga je ovo još jedan doprinos sustavnom provođenju prometnog odgoja s ciljem edukacije sve djeca poradi stjecanja elementarne sigurnosti kretanja na cesti. Nastavak prometne edukacije predviđen je u prvom razredu osnovne škole kada se djeca u prometu po prvi put počinju samostalno kretati.

Ankica KOLIĆ, Danijel DRGLIN
FOTO: Dječji vrtići „Katarina Frankopan“ KRK

Zajedno za veću sigurnost djece u prometu

Kako bismo upoznali djecu s djelovanjem policije u prometu i u široj društvenoj zajednici pozvali smo u posjet i prometnog i kontakt-policajca

Dječji vrtić „Ivančice“ iz Ivanca, u suradnji s Policijskom upravom varaždinskom i Policijskom postajom Ivanec, sredinom ožujka proveo je projekt pod nazivom: „Čuvajte nas, pazite nas jer znakovi su pre malo...“.

„Budući da djeca pripadaju najranjivijim sudionicima u prometu, cilj nam je bio osposobiti djecu za savjesno i sigurno kretanje u prometu i time prevenirati opasnosti i nezgode koje bi im se mogle dogoditi u prometnim situacijama“, rekla nam je Suzana Divjak, ravnateljica Dječjeg vrtića.

Projektom su bila obuhvaćena djeca u dobi od tri godine do polaska u školu, odnosno, stotinjak mališana smještenih u šest odgojnih skupina.

Aktivnosti unutar skupina kretale su se od radno-praktičnih (izrada vozila i prometnih znakova od neoblikovanog materijala, izrezivanje prometnih vozila iz novina) do izrade didaktičkog materijala (stolne igre, knjigaljke i osmosmjerke, izrada podne igre, lotto igre od čepova).

Promet je nepresušan izvor i za stvaralačke aktivnosti tako da su djeca crtala „po promatranju“ prometna sredstva, znakove, semafor te slušala priče, pjevala pjesmice i recitirala stihove na istu temu.

Polazeći od dječjih potreba, njihovih prava i interesa te uvažavajući okolnosti i individualnost djece, osmišljene su najčešće prometne situacije kako bi djeca uvježbala načine pravilnog ponašanja u prometu. Stoga su hodnici vrtića preuređeni u prometni poligon: uz „cestu“ su postavljeni „prometni znakovi“ i upaljena „svjetla na semaforu“. Djeca su, poštujući prometne znakove i prometnog policajca jurila vrtićkim hodnicima u autićima koje su sami izradili od kartonskih kutija.

„Kako bismo upoznali djecu s djelovanjem policije ne samo u prometu nego i u široj društvenoj zajednici, te od čega i kakvih nas sve opasnosti štiti policija, pozvali smo u posjetu prometnog i kontakt-policajca. Na djeci primjeren način oni su im približili rad policije u našem gradu. Policijski službenici Zvonko Pintarić i Josip Horvatić strpljivo su odgovarali na bezbroj dječjih pitanja“, istaknula je ravnateljica.

Na prometnom poligonu djelatnici Policijske postaje iscrtali su zadatke koje su djeca morala savladati svojim biciklicima (vožnja po ravnoj površini, svladavanje osmice, vožnja u krugu te zaobilaznje čunjeva). Zato je u suradnji s Policijskom postajom u Ivancu organizirano „polaganje vozačkog ispita“ za najmlađe.

Naravno, svih pedesetak mališana spremno je svladalo prekepe koje su postavljene pred njih pa im je načelnik Policijske postaje Ivanec Boris Divjak za poseban trud i zalaganje u svladavanju vozačkih vještina uručio vozačke dozvole.

Mališanima Dječjeg vrtića „Ivančice“ u sklopu ovog projekta u „posjet“ je stigao i pas za detekciju eksploziva Dino, a njegov vodič Vlado Šincek spremno je odgovarao na sva dječja pitanja o njegovim vještinama, dresuri, radu i sličnom.

Ovaj nadasve edukativan i sveobuhvatan projekt završio je, naravno, gdje drugdje nego u Policijskoj postaji Ivanec. Šetnjom do ivanečkog raskrižja, uz poštivanje prometne signalizacije i prepoznavanje i imenovanje prometnih znakova, djeca su se uputila do Policijske postaje.

Tamo je već sve bilo spremno za njihov dolazak. Policijski automobili svih modela parkirani na taj način da ih djeca mogu što bolje vidjeti. Zatim, policijski motocikli, koji su posebno oduševili dječake tako da su se oni odmah poželjeli provozati na njima, pa prostorije za zadržavanje i puno svega drugog zanimljivog.

Marina KOLARIĆ

Nepropisno parkiranje

Sredinom veljače održana je u PU primorsko-goranskoj preventivno-represivna akcija u prometu usmjerena na nepropisno parkiranje na mjestima namijenjenim osobama s invaliditetom

U Policijskoj upravi primorsko-goranskoj 14. veljače održan je sastanak predstavnika policije s predstavnicima udruga i društava osoba s invaliditetom s područja Rijeke i Primorsko-goranske županije: HVMDR-e, Udruge slijepih, Udruge distrofičara, Udruge gluhih i nagluhih, Udruge osoba s cerebralnom i dječjom paralizom, Udruge invalida rada, Udruge za pomoć osobama s mentalnom retardacijom – Klub „Srce“, Društva tjelesnih invalida i Društva multiple skleroze.

Također, sastanku je prisustvovala i predstavnica Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, nadležnog za izdavanje „znaka pristupačnosti“.

Pozdravljajući prisutne načelnik Sektora policije Goran Gašpert naveo je kako je povod sastanku i inicijativi za proširenjem suradnje s njihovim udrugama i društвima taj što policija svakodnevno na raznim mjestima u gradu uočava nepropisno parkirana vozila na mjestima predviđenim za parkiranje osoba s invaliditetom. Naglasio je kako je cilj suradnje da se osobama s invaliditetom omogući ostvarivanje prava na korištenje propisno označenog parkirnog mjesta, a isto tako da se svi građani senzibiliziraju na ovu problematiku.

Prisutni predstavnici udruga i društava osoba s invaliditetom, podržavajući i prihvаcajući inicijativu za suradnjom iznijeli su svoja zapažanja i probleme s kojima se svakodnevno susreću. Naveli su također i neke od primjera neovlaštenog korištenja „znaka pristupačnosti“ (krivotvorenjem, posudbom drugim osobama, korištenje nevažećeg znaka i sl).

Spremnost i želja za suradnjom realizirana je vrlo brzo. Tako je već 17. veljače na području Policijske uprave primorsko-goranske održana preventivno-represivna akcija u prometu, usmjerena na nepropisno parkiranje, s posebnim naglaskom na nepropisnom parkiranju na mjestima namijenjenim za osobe s invaliditetom. Cilj akcije bio je senzibiliziranje građana kako bi poštivali znak pristupačnosti, te kako bi se povećala protočnost prometa, posebno na prometnicama kojima se kreću vozila javnog prijevoza na gradskim linijama.

Tijek akcije neposredno je pratilo je veći broj medija, a po završetku akcije održana je izvanredna konferencija za novinare na kojoj su sudjelovali predstavnici udruga i društava osoba s invaliditetom Grada Rijeke i Primorsko-goranske županije.

Rezultate akcije predstavio je policijski službenik iz Odjela za sigurnost cestovnog prometa Jure Jurković. Zabilježeno je ukupno 165 prekršaja, od čega samo na području grada Rijeke i riječkog prstena čak 100 prekršaja. Najveći broj prekršaja, ukupno 53, počinili su vozači koji su svoja vozila parkirali upravo na mjestima rezerviranim za osobe s invaliditetom, zatim na autobusnim ugibalištima (33 prekršaja), 32 prekršaja počinjena su parkiranjem na nogostupima, a dvadeset na pješачim prijelazima. Ostatak čine ostali prekršaji nepropisno parkiranih vozila, kao što su primjerice: dupla kolona, parkiranje na kolničkoj traci na taj način da ometa ulaz ili izlaz drugih vozila itd.

Iznimnu podršku akciji izrazili su predstavnici udruga i društava osoba s invaliditetom. Iznijeli su neke od poteškoća na koje nailaze kao sudionici u prometu od nemogućnosti pronalaska parkirnog mjesta, ulaska ili izlaska iz autobusa, kretanja nogostupom i sl. Irene Ujčić-Rob iz Društva tjelesnih invalida Grada Rijeke zahvaljujući Policijskoj upravi na provođenju ove akcije, naglasila je kako je ovo još jedan primjer kako u ostvarivanju svojih prava osobe s invaliditetom nisu same, te se nuda daljnji nastavak suradnje. Akciju su također podržali i Nevenka Bakarčić iz Udruge invalida rada i Tomislav Lilić iz Udruge slijepih Primorsko-goranske županije.

Svi prisutni izrazili su nadu da će ova akcija policije pridonijeti senzibiliziranju i boljem informiranju javnosti kako svoja vozila ne bi ostavljali na nedozvoljenim mjestima te na taj način ometali protočnost prometa, ugrožavali sigurnost svih sudionika u prometu i kako bi poštivali parkirna mjesta sa znakom pristupačnosti.

Ankica KOLIĆ

Foto: Tomislav VERŠIĆ

PU bjelovarsko-bilogorska

Stručna skupina za prevenciju započela s radom

Stručna skupina osnovana je radi funkcionalnog uvezivanja linija rada koje se bave prevencijom kriminaliteta, prekršaja i drugih oblika neprihvativog ponašanja

Nakon što je sredinom 2010. godine u Uredu načelnika ustrojena linija rada za prevenciju kriminaliteta, PU bjelovarsko-bilogorska osnovala je i Stručnu skupinu za prevenciju. Odlukom načelnika policijske uprave Jakoba Bukvića, u Stručnu skupinu, osim službenika za prevenciju Ureda načelnika, uključeni su i policijski službenici linija rada kriminalističke, temeljne i prometne policije. Za voditeljicu Stručne skupine određena je Barbara Vukalović, policijska službenica koja se više godina bavi prevencijom ovisnosti te prevencijom obiteljskog i vršnjačkog nasilja.

Stručna skupina osnovana je radi funkcionalnog uvezivanja linija rada koje se primarno bave prevencijom kriminaliteta, prevencijom prekršaja i prevencijom drugih oblika neprihvativog ponašanja te radi implementacije Strategije djelovanja Policije u zajednici, koja ima za cilj proaktivno djelovanje s naglaskom na preventivne aktivnosti. U svom radu Skupina će prvenstveno sistematski analizirati ukupno stanje sigurnosti, ali i pojedine događaje i sigurnosne pojave na području Policijske uprave, te donositi zaključke s prijedlogom konkretnih mjera u cilju preveniranja nepoželjnih događaja i ponašanja. Ovisno o temama i problematici, predviđeno je da će se u rad Skupine uključivati i predstavnici policijskih postaja te predsjednici vijeća za prevenciju koja djeluju u gradovima na području Bjelovarsko-bilogorske županije.

Na prvoj sjednici Stručne skupine analizirana su kaznena djela općeg kriminaliteta, organiziranog kriminaliteta te kaznena djela zloupotrebe opojnih droga i kaznena djela maloljetničke delikvencije kao i stanje u području sigurnosti cestovnog prometa i stanja javnog reda i mira. Potom se raspravljalo o mjerama prevencije u ovim područjima. Nakon toga razmotreno je izješće o održanim sjednicama komunalnih vijeća i vijeća za prevenciju koja djeluju u Bjelovaru, Čazmi, Daruvaru, Garešnici i Grubišnom Polju.

Skupina je ovom prilikom usvojila više smjernica i zaključaka za provedbu određenih mjera i aktivnosti, s ciljem povećanja učinaka prevencije na stanje sigurnosti na području ove PU.

Dio zaključaka odnosi se na promjenu unutarnjih odnosa i funkcioniranja te postupanja policije, od kojih navodimo:

- provedbu analize kaznenih djela djece počinitelja do 14 godina starosti i maloljetnika iz redova pojedinih društvenih skupina te utvrđenje da li pojedinačni slučajevi poprimaju obilježja pojavnosti;
- nastavak provedbe preventivnog programa „Reci ne alkoholu“ u području prevencije prekršaja protiv javnog reda te izrada novih programa;
- osnaženje uloge policijskog službenika - koordinatora za kontakt policiji s ciljem da se kontakt - policijac uključe u praćenje i analiziranje stanja sigurnosti na svom kontaktnom rajonu i da reagiraju na to stanje i
- provedbu ciljanih nadzora točenja alkoholnog pića maloljetnim i pijanim osobama te nadzora poštivanja radnog vremena ugostiteljskih objekata kao represivne aktivnosti koja bi kao takva imala visok preventivni učinak, kako na vlasnike ugostiteljskih objekata tako i na osoblje u ugostiteljskim objektima.

Vezano uz problematiku stanja sigurnosti u cestovnom prometu, zaključeno je da će se pripremiti tematska sjednica Stručne skupine na kojoj će se izvršiti detaljna analiza uzroka i posljedica prometnih nesreća te planiranje i učinci represivnih mjera, kao i planiranje te provedba preventivnih aktivnosti. Donesene su i smjernice kako pojačati preventivne aktivnosti te što prije pristupiti provedbi novih preventivnih projekata i programa, a posebice programa povećanja korištenja auto-sjedalice u vozilima i korištenja preventivnog radara u zonama škola i u zonama povećanog pješačkog prometa.

Stručna skupina razmotrla je i problematiku u radu vijeća za prevenciju osnovanih u gradovima na području Županije. Rad vijeća ocijenjen je nezadovoljavajućim jer se sjednice vijeća održavaju u pravilu jednom godišnje i izještajnog su karaktera te izostaje aktivna uloga vijeća na provedbi komunalne prevencije. U svezi s ovom problematikom usvojena je smjernica da se načelnici policijskih postaja i svi policijski službenici trebaju dodatno angažirati i poticati jedinice lokalne samouprave na povećanje aktivnosti osnovanih vijeća za prevenciju.

Dražen MEDVED
Foto: Dolores DELAĆ

Zašto treba razvijati civilno društvo

Katastrofa u Japanu omogućila nam je posve nov pogled na tu fascinantnu azijsku demokraciju u „zapadnom ruhu“

Duboko nas je potresla katastrofa u Japanu izazvana razornim, nepredvidivim silama prirode. Hrvatska se tada, kao i cijelokupna svjetska zajednica, odmah uključila u humanitarnu akciju.

Istodobno Yoshio Tamura, japanski veleposlanik u Zagrebu, u trenucima kad je Japan izložen jednoj od najvećih tragedija u povijesti, uručio je 30 tisuća eura općini Donji Kukuruzari, jednoj od najsromotnijih općina u našoj državi, jer japanska Vlada usprkos svemu nije odustala od ranije dogovorene donacije.

Nije samo ova plemenita i snažna gesta u tim dramatičnim danima za jednu daleku, otočnu državu zauvijek dotaknula naša srca: poštovanje i dirljenje izazvalo je i njihovo gotovo stičko mirenje sa dramatično izmijenjenim životnim prilikama, njihova snažna svijest o važnosti međuljudskih odnosa i iznimna snaga kojom su upravo zato potiskivali vlastite emocije.

Drugim riječima: katastrofa u Japanu omogućila nam je posve nov pogled na tu fascinantnu azijsku demokraciju u „zapadnom ruhu“. Shvatili smo kako je u njihovom vrlo urbaniziranom i tehnologiziranom društvu solidarnost duboko ukorijenjena. Zapazili smo kako su, unatoč uvijek prisutnom otuđenju ljudi u velikom gradovima, uspjeli razvijati i život zajednice. Vidjeli smo kako funkcioniра iznimno organizirano civilno društvo i kakve vrijednosti nosi. U tom kontekstu možemo razumjeti i to što kvartovi u njihovim megapolisima imaju i dobrovoljna vatrogasnja društva i aktivne „mjesne zajednice“.

Načelo supsidijarnosti i EU

Želimo li u Hrvatskoj izgraditi suvremeno kapitalističko društvo, temeljeno na supostojanju javnog sektora (države), privatnog sektora (tržišta) i građanskog sektora (civilnog društva), morali bismo od Japanaca puno naučiti. Naime, civilno društvo u Hrvatskoj gotovo je do zamrlo do prije dvadesetak godina jer je u socijalizmu država imala monopol nad davanjem socijalnih usluga. Istodobno, dobar dio programa moderne socijalne države počiva upravo na inicijativama

O Medijima se otvaraju brojne rasprave i istraživanja glede utjecaja medijskih sadržaja na djecu i mlade, a vode se i rasprave o kompetenciji medija u sferi raznih društvenopolitičkih događaja te o navikama djece i mladih kod korištenja medija.

organizacija civilnog društva, zbog čega su one iznimno važne za funkcioniranje države utemeljene na vladavini prava, a sa razvijenim tržišnim gospodarstvom. U osnovi organizacija civilnog društva nalazi se načelo supsidijarnosti (subsidiarius - lat., vojna rezerva). Ono se temelji na principu da probleme treba rješavati tamo gdje nastaju, tj. na najnižoj razini. Napominjemo i kako je sporazumom u Maastrichtu 1992. princip supsidijarnosti prihvaćen kao jedan od temeljnih principa funkcioniranja Evropske unije.

Medijska radionica: Učenici Centra „Slava Raška“ Zagreb

U skladu s tim principom pojedinac se, rješavajući svoje probleme, obraća užoj socijalnoj okolini, odnosno, udružuje se s drugim građanima sličnih ili stih interesa te tako građani (civitates - lat., građanstvo) sudjeluju u javnim aktivnostima.

Pružajući potporu civilnim udrugama Vlada RH osnovala je 2002. godine Ured za udruge, koji njihov rad financira na trogodišnjoj osnovi, te Nacionalnu zakladu za razvoj civilnog društva. Te iste 2003. godine Ministarstvo unutarnjih poslova pokrenulo je pilot - projekt Policija u zajednici, kako bi se problemi građana rješavali u lokalnoj zajednici te kako bi se rad policije prilagođavao konkretnim potrebama određene lokalne zajednice. Nov način rada policije iznimno su dobro prihvatile udruge građana i predstavnici lokalne uprave i samouprave. Naime, policijac u skladu sa Strategijom djelovanja Policije u zajednici postaje pomagač i prijatelj koji rješava i one probleme građana što nisu „direktno“ opisani kao policijski poslovi.

Budući da su policijski službenici na taj način upućeni i na suradnju sa tzv. trećim sektorom, odnosno, organizacijama civilnog društva, predstaviti ćemo vam rad Civitasa, nevladine neprofitne udruge osnovane u Republici Hrvatskoj 26. listopada 2001. godine.

Civitasov program Medijske pismenosti

Najosjetljivije skupine u Hrvatskoj, djeca, mladež, osobe s posebnim potrebama, nažlost, najsnažnije osjećaju da je naše društvo u tranziciji, da mnoge segmente tek treba izgraditi. Susreti s malenima ili onima koji nose preteško breme svoga „kriza“ u dobi kad bi život za njih trebao biti tek polet i radost uvijek otvaraju pitanje: možemo li kao zajednica za njih više učiniti? Taknuti tuđom bespomoćnošću i nesrećom često želimo nešto učiniti, nekako pomoći... Civilne organizacije poput neprofitne udruge Civitas osnažuju takva nastojanja. Članovi ove udruge su znanstvenici, novinari, profesori, pedagozi, liječnici, rehabilitatori, socijalni radnici pravnici te roditelji mladih korisnika, a programi Civitasa provode se diljem Hrvatske u osnovnim i srednjim školama, u suradnji s odgojno obrazovnim institucijama i znanstvenim institucijama. Sve projekte Civitasa tim visoko obrazovanih stručnjaka provodi u cijelosti besplatno.

Za naše glasilo Mir, ugled, povjerenje – MUP razgovarali smo s prof. Zvjezdanom Stančić, predsjednicom Civitasa.

Svečana godišnja skupština Civitasa: mr. sc. Slavica Jelić, dr. Elena Milutinović, prof. dr. sc. Ivan Đikić, predsjednica Civitasa prof. Zvjezdana Stančić, doc. dr. sc. Nada Rotar Zgrabljić, novinar Tomislav Šikić

MUP: Što vas je ponukalo da osnujete udrugu „Civitas Zagreb“?

- Udruga „Civitas Zagreb“ djeluje punih deset godina. Osnovala ju je skupina novinara, lječnika i pedagoga, a u vrlo kratkom razdoblju prišli su i stručnjaci drugih struka. Civitas danas djeluje u ograncima i svaki ogranak ima svoga voditelja. Temeljno djelovanje Civitasa provodi se kroz program Medijske pismenosti, koja je još prije desetak godina u Hrvatskoj većini bila nedostatno poznata. Naime, medijska pismenost se tada, a nažalost još i danas, prečesto doživljava isključivo i jedino kroz informatičku pismenost. Naravno, neupitno je kako informatička pismenost predstavlja njezin bitan čimbenik, međutim svakako ne i jedini. Medijska pismenost (Media literacy) predstavlja izuzetno kompleksan program koji nas podučava o medijima, o njihovom djelovanju, njihovoj društvenoj odgovornosti, uči nas razumjeti medije i učiniti pravilnu raščlambu njihovih sadržaja. Kako djelovati ne uskroviti prava djeteta na medijske informacije te podučiti mlade prihvaćanju informacija razložnim stavom, kritičkim promišljanjem. Jednom riječju, kako posredstvom provedbe programa medijske pismenosti stvoriti aktivnog medijskog konzumenta. To se stječe određenim znanjem i vještinama s kojima treba započeti što ranije. Time je započela i prva faza djelovanja Civitasa još daleke

2001. godine. Tada smo, na samome početku osnivanja udruge, predstavili program Medijske pismenosti ondašnjem Ministarstvu odgoja i obrazovanja, te smo istodobno uz njihovu potporu i, moram naglasiti, uz puno razumijevanje ondašnjeg ministra odmah i započeli razvijati program po školama.

MUP: Tko osmišljava vaše projekte?

- S obzirom na to da se radi o projektima čiji su korisnici djeca i mladi, te budući da se najveći dio programa provodi u školama i u dječjim vrtićima, važno je ispoštivati sve čimbenike koji ulaze u curriculum odgojno obrazovnog rada i pristupa djeci te usuglasiti programe s Nacionalnim programom odgoja i obrazovanja određenoga područja. Stoga Civitasove projekte osmišljavaju isključivo visoko obrazovani stručni timovi, članovi udruge, uz obvezno prisustvo pedagoga. Ovisno o sadržaju (ciljevima) samoga programa, isti stručni tim provodi program i postavlja voditelja. Posebice treba naglasiti kako se Civitas od prvoga dana djelovanja zalaže za integracijski oblik rada te se u tom smislu i provodi najveći dio programa. Priznati rezultati takvoga rada predstavljaju veliko zadovoljstvo svim našim edukatorima.

No, vratimo se okosnici naših programa, odnosno Medijskoj pismenosti/Medijskome odgoju.

Tijekom niza godina, temeljem kritičkog osvrta djece, iznikli su njihovi brojni radovi, promišljanja, fotografije i crteži na temu medija. Zahvaljujući nastaloj građi ostvareno je nekoliko velikih izložaba pod zajedničkim naslovom „Djeca i mediji“.

Želim istaknuti kako od prvoga dana njegujemo izvrsnu suradnju s doc. dr. sc. Nadom Zgrabljić Rotar. Bez stručne, ali i moralne potpore doc. Rotar Zgrabljić, Civitasov se program ne bi uspio toliko sadržajno razvijati, a s obzirom na uvjete rada, ni s takvim uspjehom provoditi punih deset godina.

Što se tiče medijskog ozračja, ne treba više ni spominjati kako mediji današnjice dobrim dijelom kreiraju našu svakodnevnicu. O njima se otvaraju brojne rasprave i istraživanja glede utjecaja medijskih sadržaja na djecu i mlade, prihvaćanja

Mr. sc. Dubravko Klarić: Radionica o prevenciji ovisnosti

poruka i podložnosti stereotipima. Vode se rasprave o kompetenciji medija u sferi raznih društvenopolitičkih i inih događaja te navikama djece i mladih kod korištenja medija. Raspravlja se o podložnosti mladih identifikaciji s medijskim eksponiranim ličnostima, nerijetko upitnih moralnih i ostalih kvaliteta, o stvaranju uzora na osnovi ponuđenih i nametnutih im stereotipa. Uzimajući te sve čimbenike u obzir, valjda bi već jednom svima trebalo postati jasno koliko je važna medijska pismenost i koliko ju je važno promovirati kao relevantni prioritet interesa cijelokupnog društva. I to ne samo vodeći rasprave i lamentirajući o tome na okruglim stolovima, već i radeći s djecom u školama, vrtićima, na terenu.

Civitasov „križni put“

MUP: Koje biste Civitasove projekte posebice istaknuli?

- Svakako među prvima upravo program Medijske pismenosti, koji je potrebno provoditi već od rane dobi djeteta. Civitas je unazad nekoliko godina osim uz osnovnoškolce i srednjoškolce, započeo raditi i s mališanima predškolske dobi, našim najmlađim korisnicima. Vještine kritičkog promišljana izgrađuju se kod djeteta od ranih godina i to je razlog zbog kojega smo krenuli s tako mlađom populacijom. Danas se našim programima nerijetko priključuju i doktorandi s kojima zajedno radimo na nadgradnji dosadašnjeg osnovnog programa i čije nam prisustvo i mladost ulijeva novu snagu i donosi novu pozitivnu energiju.

Tijekom niza godina djelovanja, temeljem kritičkog osvrta djece, iznikli su njihovi brojni radovi, tekstovi, promišljanja, fotografije i crteži na temu medija. Zahvaljujući nastaloj građi ostvareno je nekoliko velikih izložaba pod zajedničkim naslovom „Djeca i mediji“. Između sviju posebice bih izdvojila izložbe u „Hrvatskoj Matici Iseljenika“, za koju su se svojedobno zainteresirali i roditelji i nastavnici iz iseljeništva te koju su prenijeli i strani mediji, zatim izložbu u Hrvatskom Domu u Petrinji te u Termama Topusko. Te sve izložbe pobudile su veliko zanimanje. Stoga su umjesto prvotno zamišljenih nekoliko dana, zbog golemog zanimanja javnosti, medija, pedagoga i roditelja ostale otvorene punih šest tjedana. Žalosno je da se ni na jednoj od tih izložaba nije pojавio ondašnji ministar prof. dr. sc. Dragan Primorac kao što se nije, barem u slučaju Civitasa, nikada ni snažnije zainteresirao za sam program Medijske pismenosti.

Civitas provodi programe i za predškolski uzrast

Prof. dr. sc. Đikić i korisnici Civitasovog programa iz OŠ Eugena Kumičića u Velikoj Gorici

Civitas Zagreb provodi i rehabilitacijske programe, najčešće posredstvom rehabilitacijskih igraonica integracijskog oblika rada. Ti su programi namijenjeni djeci koja tijekom dugih ljetnih praznika ostaju kod kuće bez mogućnosti daljnog kontinuiranog rada i nadzora rehabilitatora. Uglavnom je riječ o djeci s poteškoćama sluha i govora s kojima profesori rehabilitatori provode određene rehabilitacijske vježbe posredstvom igara unutar igraonica. Moram reći da su i ti programi za sve korisnike u potpunosti besplatni, iako smo za njih kroz deset godina svega tri puta dobili tek simboličnu potporu. Također, isti tim profesora rehabilitatora tijekom cijele godine provodi besplatne programe kao pomoć djeci u učenju i svladavanju gradiva. Pokriće sviju troškova, k tome uz besplatan rad, nažalost snose sami članovi Civitasa, a posljednje dvije godine najviše je pomogao prof. dr. Ivan Đikić. Nažalost, od ovoga polugodišta

Civitas Zagreb provodi i rehabilitacijske programe, namijenjene djeci s poteškoćama sluha i govora, s kojima profesori rehabilitatori provode određene rehabilitacijske vježbe posredstvom igara unutar igraonica. Programi su za sve korisnike u potpunosti besplatni.

Civitas više nema snage za nastavak toga dijela rada pa očekujemo pomoć sponzora. Roditelji mališana s kojima radimo najčešće nisu u mogućnosti ni minimalno participirati u troškovima, a mnogima od njih čak plaćamo i voznu kartu. Stoga bih poručila onima koji nas upućuju da tražimo sredstva za pokriće troškova od roditelja neka nas posjeti i takve svoje „prijedloge“ tim osiromašenim roditeljima sami predoče.

Civitas je punih osam godina provodio i besplatan program Medijske pismenosti i s djecom i mladima iz progančkoga naselja Dumače, od kojih su neki danas već studenti. Ni za taj program, kao ni za mnoge druge, Civitasu nije pružena gotovo nikakva potpora. Kad smo već „kod Dumača“, podsjećamo kako bi jednom zauvijek trebao biti riješen status tih Kosovskih Hrvata, prognanika iz enklave Letnica, da odgovorni konačno izvrše svoje obveze i dano obećanje tim ljudima - istaknula je prof. Zvjezdana Stančić, predsjednica Civitasa Zagreb, na kraju prvog dijela našeg razgovora.

Tema našeg sljedećeg razgovora bit će Civitasov projekt „Civitas, znanstvenici i mediji protiv nasilja“, koji se na nacionalnoj razini vrlo uspješno provodi već tri školske godine.

Otilja MANDIĆ – TRKULJA
Fotografije: Iz arhive CIVITASA ZAGREB

Djeca dječjeg vrtića iz Duge Rese posjetila PP Jastrebarsko

Ugodno druženje s oduševljenim mališanima

Zahvaljujući vama možda netko i od ove djece sutra postane policajac - zaključile su tete dugoreškog dječjeg vrtića nakon posjeta Policijskoj postaji Jastrebarsko

A kako je sve počelo? Počelo je sinergijom ili tzv. „efektom 2+2=5“ - i to sinergijom koju Dječju vrtić „Duga Resa“ nastoji ostvariti s roditeljima svojih polaznika, a jedna od definicija sinergije kaže da je to: pojava da dva ili više elemenata nekog sustava djelujući zajedno daju veće efekte od onih koji bi se ostvarili zbrojem pojedinačnih dijelova.

Tako su i tete dugoreškog dječjeg vrtića planirale izlet pedesetak svojih polaznika u Zagreb. Naravno, sadržajno su ga i osmislile, ali za samu realizaciju odlučle su potražiti pomoć oca sedmogodišnjeg Roka Laskača, znajući da je njegov otac policajac i da im možda može pomoći u realizaciji posjeta Zračnoj luci „Pleso“ i Zrakoplovnoj jedinici ATJ Lučko.

Poziv i molbu teta svojeg sina, gosp. Željko Laskač, voditelj poslova osiguranja u UPPS, Odjel za zaštitu dipl. misija i konz. ureda, nije ni mogao ni želio odbiti te se aktivno uključio u organizaciju njihovog izleta i čak im izlet sadržajno dopunio organiziranjem posjeta našoj Policijskoj postaji, što su tete objeručke prihvatile.

Naime, gosp. Laskač zamolio je načelnika naše Policijske postaje da po povratku s jednodnevniog izleta iz Zagreba ugostimo djecu dječjeg vrtića iz Duge Rese, kako bi djeca razgledala postaju i upoznala se sa radom policije.

Naravno, ideja je odmah prihvaćena i 15. veljače ove godine, prilikom povratak u svoju Dugu Resu, već pomalo umorna djeca, pedesetak u dobi od pet do sedam godina i tete dugoreškog vrtića, zaustavili su se na posljednjoj postaji njihovog

Krešo u punoj opremi i djeca

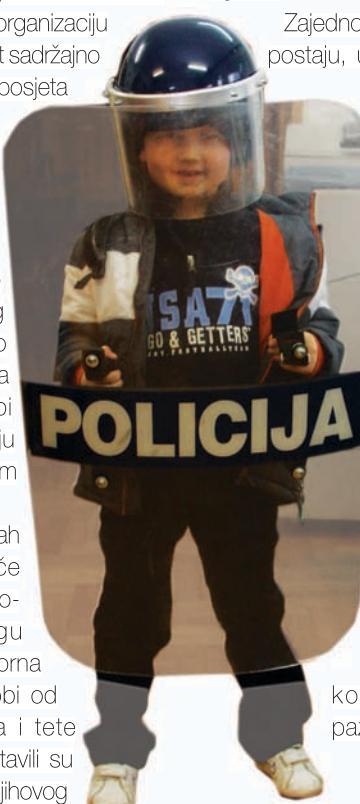
današnjeg izleta: u našoj policijskoj postaji, gdje su ih dočekali naš načelnik gosp. Berislav Vojak i naši kontakt-policajci.

A mi, kontakt-policajci PP Jastrebarsko, koji već imamo dosta iskustva u radu s djecom različite dobi, kako bismo priližili posao policije djeci pripremili smo dvosatno druženje s oduševljenim malim Dugorešanima.

Policijska oprema oduševila djecu

Zajedno smo razgledali Policijsku postaju, upoznali se s policijskom opremom, pa su je najhrabriji i probali. Naravno, posjedali su svi od reda na motore, ušli u „maricu“, puhalici „dreger“, palili sirene i rotaciona svjetla, jednom riječu: uživali smo i mi i djeca jer i za nas je to bio izlet i odmor od svakodnevnog stresnog policijskog posla.

Da ne bi bila sve samo igra, odnosno, da djeca ne pomisle kako se mi samo igramo, održali smo im i jedno edukativno predavanje, kojim smo im skrenuli pažnju na osnovna načela

Roko Laskač

ponašanja u prometu. I to su također sa zanimanjem poslušali i iznenadjuće aktivno u predavanju sudjelovali. Zatim smo zajedno pogledali desetominutni film o policiji koji je, moram priznati, ipak više od predavanja oduševio djecu.

Da ne zaboravimo: osim djece u posjetu su bile i tete iz dječjeg vrtića te smo zamijetili da njihovo oduševljenje posjetom također nije izostalo, u što smo se naknadno i uvjerili pregledom fotografija.

Upravo kad smo razmišljali smo: hoće li djeci u jednom trenutku sve to „biti previše“, spava li im se, možda bi već išli kućama... Odnosno, kad smo pokušavali dokučiti je li vrijeme da se naše druženje polako privodi kraju, u razmišljanju su nas prekinule riječi jednog dječaka: „I moj tata je policajac. Ja sam gladan.“ Tada je bilo sve jasno: vrijeme je za rastanak i, na obostranu žalost, naši mali gosti iz Duge Rese moralni su na put, a mi na svoje redovne poslove koji nisu ovako zabavni i lijepi.

Nakon obaveznog zajedničkog fotografiranja u dvorištu Policijske postaje naši gosti su nas napustili i uputili se u svoj vrtić na zasluzeni ručak, a potom svatko svojoj kući, svojim roditeljima i s pričom o svojim dojmovima...

Naravno, na odlasku smo našim malim posjetiteljima podijelili poklone: drvene bojice, bojanka, blokić za pisanje i naljepnica „Policija“... Još jedno oduševljenje za rastanak! Na kraju jedan, najhrabriji među njima, zahvalio pjesmom nama je „Nek‘ zvone tambure“ - za koju tete tvrde da nije naučio u vrtiću (Ha,ha,ha!).

predavanje

Kad su napustili naše dvorište, razmisljali smo kakav je učinak postignut. Imajući u vidu Taylorovo pravilo ljudskog učinka, koje kaže da je učinak rezultat „znati“ i „htjeti“, nadali smo se da je učinak ipak dobar jer: mi smo i znali i htjeli ovoj djeci približiti policiju i naš rad!

A da je učinak odličan, da se svakako potvrdilo Taylorovo pravilo, uvidjeli smo dva tjedna kasnije kad nas je nazvao gosp.

teta Melita

Laskač i prenio nam pozdrave djece i teta dugoreškog vrtića te nas zamolio da preuzmemo poklone koje su djeca pripremila za nas.

Što reći o poklonima koje smo dobili? Ogroman plakat sa crtežima naših posjetitelja u sredini kojeg se nalazi njihova zajednička slika te ručno izrađena knjiga sa crtežima i slikama s našeg druženja i jedno veliko: „Hvala!“.

Oduševili smo se i poklone postavili na vidno mjesto naše Policijske postaje tako da svi naši posjetitelji vide što smo zasluzili od naših malih prijatelja, kojima mi i ovim putem šaljemo jedno veliko „Hvala!!!“ - kao i temata: Meliti, Suzi, Mirici, Maji i Dijani.

A da, umalo zaboravih „sinergiju“ - jer tako je sve i počelo... Odnosno, mislim da je u ovom slučaju $2+2=$ barem 10! 🌟

Renato BILIČIĆ

Učenici slikom i riječju o policiji

Gledajući lijepi i vesele likovne radove te čitajući njihove iskrene i jednostavne riječi možemo zaključiti kako je posjetom ovih učenika policijskoj postaji ostvaren cilj: prihvatanje policije kako prijatelja i pomagača

Učenici 4b i 4c razreda OŠ „Zamet“, zajedno s učiteljicama Višnjom Persen i Irenom Crvić, u veljači su posjetili II. policijsku postaju Rijeka. Posjet je upriličen u sklopu provedbe Preventivnog programa „Zajedno više možemo“, odnosno prve komponente

ovog programa pod nazivom: Mogu ako hoću 1 (MAH-1).

Svoje dojmove o onome što su čuli, vidjeli i naučili izrazili su prekrasnim likovnim i literarnim radovima. Učenici su opisali kako im se posjet iznimno svidio te kako bi ponovo željeli doći, a ima i onih kojima se policijski posao toliko svidio da bi „kad odrastu“ željeli postati policajci. Tako Iva u svom sastavku piše: „Na putu do kuće razmišljali smo kako je uzbudljivo biti policajac te smo svi odjednom željeli postati policajci i policajke.“

Mara pak kaže: „Bilo me pomalo strah kada smo dolazili u postaju, a sada sam spoznala da policija nije opasna i strašna već prijatelj ljudi i djece.“

Vecini učenika najviše su se svidjela policijska vozila i njihove sirene, o čemu Mia kaže: „A tada je uslijedilo nešto vrlo zanimljivo: išli smo u službena policijska vozila, palili lampe i puštali sirene za različite situacije. To je bilo baš odlično!“

Gledajući lijepi i vesele likovne radove te čitajući njihove iskrene i jednostavne riječi možemo zaključiti kako je posjetom ovih učenika II. policijskoj postaji Rijeka ostvaren cilj, a to je prihvatanje policije kako prijatelja i pomagača.

Učenicima 4b i 4c razreda OŠ „Zamet“ i njihovim učiteljicama zahvaljujemo na uloženom trudu i lijepim riječima o policiji! 🌟

Tekst i foto: Ankica KOLIĆ

From: Vahidin [mailto:vvelagic@hi.t-com.hr]
 Sent: Monday, March 21, 2011 12:20 PM
 To: Biočić Helena
 Cc: Biočić Helena
 Subject: Poštovanje!

Ja sam Velagić Vahidin, policijski službenik PUZ-e, PP Dugo Selo, i ovim putem želim vam svima zahvaliti na solidarnosti i pomoći kada je to najpotrebnije! Naime, prije oko 30-tak dana zatražio sam pomoć od Vaše Zaklade te mi je ista prihvaćena i isplaćena mi je novčana naknada, stoga još jednom želim zahvaliti na ovoj pomoći i zaželjeti Vam da u svom radu i dalje budete uspješni kao i do sada! Hvala još jednom, zaista sve riječi hvale Zakladi MUP-a, odnosno ljudima u istoj!

From: Ivana Bičanić [mailto:klinstudije@medical-intertrade.hr]
 Sent: Monday, April 11, 2011 9:03 AM
 To: Policija
 Cc: Javnost
 Subject: Zahvala Policijskoj postaji Aerodromske luke Pleso
 Importance: High

Poštovani,
 ovim putem bih jako zahvalila svim djelatnicima Policijske uprave Zagreb - Postaje Aerodromske luke Pleso na angažmanu oko mojeg slučaja otuđenja torbice i njenog sadržaja.
 Naime, policajci Aerodromske luke Pleso su se iznimno potrudili oko pronaalaženja gore navedenog što je rezultiralo uspjehom na licu mjesta.
 Profesionalnost, stručnost te iznimni angažman i susretljivost svih djelatnika me se jako dojmila.
 Još jedanput, velika hvala!
 Srdačan pozdrav,

Ivana

Ivana Bičanić, B. Sc. Econ.
 Deputy Head of Clinical Trials Department
 Medical Intertrade d.o.o.
 Dr. Franje Tuđmana 3
 10 431 Sveta Nedelja
 Croatia
 tel.: + 385 1 33 25 774
 fax.: + 385 1 33 25 775
 e-mail: ivana.bicanic@medical-intertrade.hr
 www.medical-intertrade.hr

From: neno [mailto:nenad.novovic@zg.t-com.hr]
 Sent: Sunday, February 27, 2011 7:49 AM
 To: Policija
 Subject: Emailing: 20070821110651m_MupRH

I nakon operacije: ODMORI DUŠU I TJELO, te razbijanja fejsovske skupine i pada jednog doista mentalno krivog stava u ovom društvu, na žalost i ženskog, sve što mogu reći je: BRAVO HRVATSKA POLICIJA, BRAVO CURE I DEČKI!
 SVJETSKI STE, POZDRAV!!!

From: Alen Bokšić [mailto:alenbok84@gmail.com]
 Sent: Saturday, February 26, 2011 7:27 PM
 To: Javnost
 Subject: Poštovani ministre!

Pišem vam ovo pismo pod snažnim dojmom današnjih divljačkih izgreda u Zagrebu, a koje je prouzročila grupa „prosvjednika“ što ih javnost naziva „fejsbukovcima“, potpomognuti ekstremnim navijačima.

Želim odmah na početku reći kako podržavam svako pravo na prosvjed, pa sam i za dotične „fejsbukovce“ imao razumijevanja dok nisu pokazali svoj rušilački karakter, najprije na onom prosvjedu u četvrtak, a posebno danas. Nakon ovih nemilih scena kojih se grozi svaki normalan građanin osjećam potrebu da apeliram na vas da budete odlučni i ubuduće spremni spriječiti svaki sličan pokušaj ovakvo grubog narušavanja javnog reda i mira.

Grozno je danas bilo gledati snimke i fotografije kaosa i divljanja iz Radićeve ulice. Mučno je bilo čitati medijske izvještaje o razbijenim izlozima, uništenim automobilima, zapaljenim kontejnerima, ozlijedenim građanima, kamenovanjima novinara, javnoj golotinji (sic!) pijanih „fejsbukovaca“. Najgora od svega je ipak vijest o tome kako su hrvatski branitelji, posebno vukovarski heroj Branko Borković, apelirali na izgrednike da se smire, ali bez uspjeha.

S obzirom na sve okolnosti, mišljenja sam da su vaši policiacci napravili dobar posao te da su u zadovoljavajućem roku situaciju stavili pod svoju kontrolu.

Ipak, bit će toliko sloboden i zatražiti da drugi put policija bude još ažurnija i odlučnija. Prema ovim huliganima ne treba imati nikakvog obzira i policija ima puno pravo upotrijebiti sva sredstva koja su joj na raspolaganju kako bi zaštitila građane i njihovu imovinu. Možda bi najbolje rješenje bilo da policija ubuduće „fejsbukovcima“ ne odobrava zahtjeve za održavanje novih prosvjeda jer nema nikakve sumnje da će i oni biti iskorišteni za novo divljanje. Vi odajete dojam ozbiljnog i nepokolebljivog stručnjaka pa polažem velike nade u vaš osobni angažman na ovom problemu.

Znam, i svjestan sam, da ste pod velikim političkim i medijskim pritiskom od onih koji iz raznih politikantskih i oportunih interesa podržavaju „fejsbukovce“ i koriste svaki dvojbeni detalj da kritiziraju i prozivaju policiju, ali nakon ovih današnjih scena svima je jasno da je policija apsolutno pozitivna strana u ovoj priči. Ne dajte se pokolebiti, pošaljite jasnú poruku kako MUP neće više tolerirati razne samoprovane revolucionare koji izazivaju strah i osudu kod ogromne većine poštenih građana. Hvala unaprijed na vašem angažmanu! Uvjeren sam da nećete razočarati građane.

From: Neva gM [mailto:neva.mihalic@zg.t-com.hr]
 Sent: Sunday, February 27, 2011 6:52 AM
 To: Policija
 Subject: prijedlog

Poštovani!

Zašto ne slijedimo praksu nekih zemalja (Francuska, Britanija) da se na TV-u ne prikazuju "djela" sportskih i drugih razbojnika-huligana jer ih se time samo ohrabruje i daje im se besplatna promocija?

Inače, jedan od razloga što nisam bila na skupu u Zg-u je taj što sam računala da će doći i ti huligani a ja, vidite, ne bih mogla otpjeti da netko napada hrvatskog policiјca.

Puno uspjeha,
 Neva Mihalić

KLASA: 200-01/11-01/01
URBROJ: 2182/11-03-11-1
Pirovac, 03. ožujka 2011.

POLICIJSKA UPRAVA
ŠIBENSKO-KNINSKA
Ured načelnika
Velimir Škorpik 5
22 000 ŠIBENIK

Poštovani,

Najiskrenije Vam se zahvaljujem na pronašlaku počinitelja i povratu ukradenih poklopaca rasvjetnih stupova na pirovačkoj rivi.
Vjerujem da će i naša buduća suradnja polući pozitivan rezultat u zaštiti građana i imovine na obostrano zadovoljstvo.

Srdačan pozdrav,

Šalje: sonja cacaj [sonjapipi@net.hr]
Poslano: 6. ožujak 2011 14:35
Prima: Korenjak Tomislav
Predmet: Zahvalnica

Poštovani,
u ime djece i odgojiteljica zahvaljujem Vam što ste nam pružili mogućnost susreta i druženja s vašim kontakt policajcem. Svi smo uživali u stjecanju novih spoznaja. Susret je protekao u ugodnom i opuštenom ozračju. Nadamo se i daljnjoj suradnji i susretima.
Hvala još jednom,
Srdačan pozdrav svima
Sonja Cacaj
ravnateljica

Dječji vrtić Pipi Duga Čarapa
Našička 18
Zagreb

From: Ante Babić [mailto:opcina.lovrec@st.t-com.hr]

Sent: Sunday, February 27, 2011 8:21 PM

To: Javnost

Subject: ČESTITKA!

Poštovani!

Nakon pregledane snimke prosvjeda u Radićevu ostao sam, vjerujem kao i drugi tužan i zaprepašten. Mladi ljudi koji su trebali demonstrirati zbog, možda, loše gospodarske situacije ili socijalnog momenta, demonstriraju silu prema svojoj policiji bez jasnog cilja njihova prosvjeda. Vidljivo je bilo da žele nered i krv na ulici. Tko to u ovoj krvavo stečenoj Donovinu može dopustiti?

Žalostan sam bio zbog viđenog kako se na hrvatske policije bacaju predmeti koji mogu uništiti njihove živote. S druge strane, ne mogu vjerovati kako ste preblagi prema tim ljudima! Jesu li oni ikada vidjeli kako postupa policija u takvim slučajevima diljem svijeta? Vi ste dostojanstveni ljudi vrijedni svake pažnje u ovome društvu. Zato iskrene čestitke! No, ne mojte dozvoliti da ovakvi ljudi ugrožavaju Vas i našu državu. Žao mi je i što veliki dio medija i stranaka nije (nakon svega viđenog) sklon Vašemu radu, već doslovno huškaju ljudi na Vas i što veće nerede. Ne dozvolite da to na bilo koji način utječe na Vas. Zahvalan na svemu, srdačno Vas pozdravljam!

S poštovanjem:

Ante Babić

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
GOSPODIN KARAMARKO
SAVSKA CESTA 39
(10000) ZAGREB

ŽELJELA BIH VAS IZVJESTITI O IZUZETNOJ PROFESIONALNOSTI POLICIJSKE POSTAJE SENJ KOJOJ SAM SE OBRATILA ZBOG PERFIDNE FINANCIJSKE PRIJEVARE NAVODNE PRIJATELJICE IZ SENJA. POSTUPILA SAM PREMA UPUTAMA INSPEKTOARA IZ SENJA I PROBLEM JE RJEŠEN U NEKOLIKO DANA DOBILA SAM POVROT NOVCA IAKO SU U ZAGREBAČKOJ POLICIJSKOJ STANICI ČRNOMEREC BILI SKEPTIČNI DA POSTOJI MOGUĆNOSTI TAKVOG RJEŠENJA PROBLEMA PODRŽALI SU SVOJE KOLEGE U SENJU PONOSNA SAM DA SAM IMALA PRILIKU UPONZATI TAKO ISTINSKI PREDANE POŠTENE I PLEMENITE LJUDE NA JAVNOJ DUŽNOSTI I MOLIM DA IM I VI ODATE ZA TO DUŽNO PRIZNANJE S POŠTOVANJEM

MAJA RAČKI ZAGREB

COL

Poštovani gospodine ministre Karamarko,

Ja sam otac djevojke koja je stradala u prometnoj nesreći 10.02.2011. godine, kod kluba Gjuro 2. Obzirom na njihove ozljede, djevojke se sada polako oporavljaju pa tako i mi, njihovi roditelji, možemo razmišljati o drugim stvarima koje su se dogodile nakon prometne nesreće.

Vjerujem da često dobivate pisma bijesnih građana na postupke djelatnika MUP-a, pa smo mi roditelji stradalih djevojaka Ane Vidović – Stjepan Vidović, Kristine Omerović – Vlado Omerović i Tomislave Janeš – Dražen Janeš, odlučili poslati Vam pismo sasvim druge namjere. Naime, u svom šoku od boli i neizvjesnosti kako će teći oporavak, hoće li nam djeca preživjeti, pojavila se jedna svjetla točka, a to je Vaš djelatnik, inspektor Tomislav Oremuš, koji je vodio uviđaj. Inspektor je svoj posao odradio maksimalno stručno i profesionalno, a uz sve to našao je vremena i volje komunicirati sa nama tada bijesnim roditeljima. Čak nam je dao broj mobitela i rekao ukoliko imamo potrebu za savjetom ili bilo kakvim drugim pitanjem, da mu se slobodno obratimo. U kasnijim kontaktima nikada nije propustio pitati prvo kako su cure, kako se oporavljaju.

Mi roditelji mislimo kako inspektor Oremuš zasluzuje svaku pohvalu, jer nam je olakšao čak i onaj jako težak trenutak kad smo u postaji u Heinzelovoju došli podići stvari naše djece. To je, vjerujte, grozan osjećaj za nas, no ja i ostali roditelji smo njegov nastup doživjeli kao suošjećajan i prije svega ljudski.

Znam da sam možda tijekom komuniciranja sa vašim djelatnicima preko telefona bio i nekorektan te im se ovim putem osobno ispričavam!

A Vas molim, da ukoliko je to u Vašoj moći i unutar Vaših mogućnosti, da nagradite i pohvalite svog djelatnika, koji nam je olakšao naše najteže trenutke. Veliko hvala Vama i svim djelatnicima MUP-a koji su zaista odradili svoj posao, sada je red na pravosuđu.

Poštovani ministre, nadam se da ćete udovoljiti nama zahvalnim roditeljima i makar javno pohvaliti inspektora Oremuša, a ukoliko to želite, slobodno možete ovo pismo objaviti u javnim glasilima da se zna da MUP održuje svoj posao i da ima nas građana koji smo zaista zahvalni. Ujedno ako smatrate da ovo naše loše iskustvo s nesrećom naše djece možete iskoristiti u nekim preventivnim djelovanjima koje poduzimate, slobodno nam se obratite!

S poštovanjem očevi stradalih djevojaka: Stjepan Vidović,

Vlado Omerović i

Dražen Janeš

Deutsch Kroatische Gesellschaft e. V.

Daniel Glunčić, predsjednik

*Potpredsjednici: Michael Pfeffer, Christoph Ludwigs
Rizničarka: Jadranka Širola ; Tajnik: Kristijan Tušek*

*Počasni predsjednici: + Dr. Franjo Basić, vlč. * Hartmut Koschyk (MdB) državni tajnik u Saveznom ministarstvu financija * Hans-Dietrich Genscher, bivši ministar vanjskih poslova SR Njemačke*

Registarski broj udruge: 20 VR 6632 / Općinski sud Bonn

Porezni registarski broj udruge: 205/5761/0271 / Porezna uprava Bonn-Innenstadt

*Ured u Bonnu: Lessenicherstr. 9 * 53123 Bonn * Njemačka*

*d.gluncic@dkgb.de * tel. / faks: ++49 30 740 064 36*

www.dkgb.de

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA RH
*gospodin Tomislav Karamarko, ministar
 Ulica grada Vukovara 33
 10000 Zagreb
 Republika Hrvatska*

Berlin, 28. veljače 2011.

Poštovani gospodine ministre Karamarko!

Ovi smo dana preko interneta i programa hrvatske televizije, koji se mogu pratiti u inozemstvu, bili svjedoci neviđenih izgreda u glavnom gradu Republike Hrvatske, a koje su pojedine skupine isprovocirale svojim nasilnim i neopisivo neukusnim ponašanjem. Sudionici tih izgreda predstavljaju jedan marginalni sloj hrvatskog društva koji se može opisati riječju «anarhisti», te to nema veze s osjećajima poštenih Hrvata i stranih prijatelja suočenih s ovim medijskim slikama nasilništva.

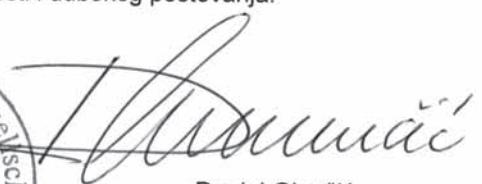
Te su osobe razvidno pokazale da im niti Hrvatska, niti bilo koja druga država, niti bilo koje ljudsko biće nisu dragocjene, već da Ustavom zagarantirano pravo na prosvjed koriste za izvljavanje osobnih frustracija i želje za nasiljem.

Nažalost su slike tog zvјerskog divljanja u inozemstvu nadglasale legitimne prosvjede hrvatskih branitelja i onih ljudi koji se zauzimaju za izlazak iz globalne krize, a koja nije samo hrvatski problem, na jedan sustavan i legitiman način.

U ime Njemačko-hrvatskog društva želim ovim pismom iskazati našu solidarnost s Vama osobno i s pripadnicima hrvatske policije te njihovim obiteljima. Kao što su hrvatski policajci početkom 90-tih godina bili prvi branitelji, a nažalost i prve žrtve u obrani napadnute Hrvatske, tako je hrvatska policija u današnjem vremenu prvi štit svim onim hrvatskim građanima koji se iskreno zauzimaju za dobrobit svoje Domovine i za zaštitu ljudskog dostojaštva.

Uz najbolje želje Vama osobno molim istodobno da prenesete svim Vašim kolegama iz hrvatske Policije izraze naše solidarnosti i dubokog poštovanja.

 Daniel Glunčić
 Predsjednik njemačko-hrvatskog društva

Žiro račun:

Banka: Sparkasse Köln Bonn * broj konta: 5300 4008 * broj banke: 370 501 98

Željko Sinković - hrabri policajac

Željko Sinković, 42-godišnji policajac temeljne policije PP Valpovo, zahvaljujući svojoj spremnosti, brzoj reakciji i odlučnosti, spasio je jedan mladi život

Za Željka ni duboka voda rijeke Karašice u Valpovu nije bila hladna u trenutku kada je, bez okljevanja, pohitao u pomoć mladom ribiču koji se uslijed epileptičkog napada odkotrljao u vodu.

Toga prohладnog dana 22. ožujka policijski službenik Željko Sinković radio je drugu smjenu, ali je zbog određenih poslova koje je trebalo obaviti umjesto u 14 sati u službu došao jedan sat ranije. Nije tada ni slutio da će za nekoliko minuta spasiti ljudski život.

- Oko 12.50 sati nalazio sam se u postaji i čuo sam tajnicu kako više da je netko upao u Karašicu. Pogledao sam prema mostu nedaleko od postaje i video mladića kako nepomično leži u vodi – navodi Željko, koji je iznenaden time što nitko od ljudi koji su se u trenutku događaja nalazili na mostu i gledali zbivanja nije reagirao i prišao u pomoć mladiću. Željko je tada nagonski preskočio ogradu veću od dva metra, koja ograju prostor Policijske postaje Valpovo, obišao je još jednu manju drvenu ogradu, no od nesretnoga mladića i dalje ga je razdvajala duboka i muljevita Karašica. Željko je skinuo jaknu

i opasač i pokušao je hodajući prijeći s jedne strane rijeke na drugu, međutim, zbog dubine vode i muljevitog tla, morao je zaplaviti do druge strane. Izvukao je mladića iz vode, a nedugo zatim do njih je pristigla i Hitna medicinska pomoć. Mladić je nedugo nakon pada u vodu došao k svijesti, a 15-ak minuta kasnije otisao je kući.

Imao sam osjećaj da se sve odigralo u kratkom vremenu – kaže Željko. Tek kasnije je shvatio da mjesto s kojega je krenuo u spašavanje mladića i nije toliko blizu kako mu se činilo u trenutku trčanja.

- Osjetio sam da mi nailazi epileptični napad. Potrčao sam uz kosinu kako bih se što dalje odmaknuo od Karašice da ne bih upao u nju. Međutim, napad je započeo i ne mogu se točno sjetiti kako sam upao u Karašicu – rekao je dvadesetšestogodišnji Vanja Veselić, inače strastveni ribič. Prvo čega se Vanja sjeća nakon što je došao k svijesti je da ga je Željko držao u naručju.

- Inače nikada ne idem sam na pecanje, upravo radi mogućih epileptičnih napada. I toga utorka dogovorio sam se za odlazak na pecanje s prijateljem. No, prijatelj je samo nakratko otisao do policijske postaje kako bi izradio novu osobnu iskaznicu. Stoga smo i odlučili pecati u blizini policijske postaje – nastavio je Vanja, mladić sa dvadesetogodišnjim stažem ribiča.

Željko Sinković, suprug i otac dvoje djece, kao policajac radi već dvadeset i jednu godinu. Gotovo čitav svoj radni vijek proveo je kao policajac temeljne policije u Policijskoj postaji Valpovo, a kratak dio svoje radne karijere proveo je na mjestu voditelja ophodnog čamca u Policijskoj postaji Donji Miholjac. Sudionik je i Domovinskog rata.

Željko, koji je inače i uzgajivač malih životinja (golubova i zečeva), a u slobodno vrijeme bavi se i igranjem nogometa. Navodi da se poslije opisanoga događaja ne osjeća ništa

„drugačije“ te misli kako je obavio ono što je smatrao ispravnim i pravednim: pružio je pomoć osobi u nevolji kako bi joj spasio život.

Ponosan na hrabro i nesobično djelo svojeg policijskog službenika, načelnik PP Valpovo Ljubo Dugandžić predložit će Željka Ravnatelju policije za prigodnu nagradu. Također, načelnik Dugandžić ističe da je Željko drugi policijski službenik unutar posljednje dvije godine koji je nesobično pomogao osobi u nevolji.

Vesna ŽNIDARIĆ BOLARIĆ

Vojnić: Policija bolesnu djevojčicu prezela do bolnice

Očajan otac, vapeći pomoći, zatražio je pomoći od policajaca Policijske postaje Vojnić koji su se uvjerili u djevojčicino teško zdravstveno stanje te ni u jednom trenutku nisu dvojili oko pomoći

Da policija ne služi isključivo za represiju već i da građanima pomogne kad im je to potrebno, odnosno, kad im je prije svega ugroženo zdravlje i život, primjer su policajci Policijske postaje Vojnić.

Naime, u nedjelju 20. veljače 2011. godine u Policijsku postaju Vojnić došao je zabrinuti otac dvanaestogodišnje djevojčice iz Vojnića koja se nalazila kod kuće s temperaturom većom od 40 stupnjeva. S obzirom da je unazad godinu dana u Vojniću ukinuta Hitna medicinska pomoći, ta pomoći je trebala doći iz Karlovca i do Vojnića je morala prijeći oko 30 km. Kako je te nedjelje Hitna pomoći u Karlovcu bila pretrpana intervencijama, njihov dolazak u Vojnić ubrzo nije bio moguć. Očajan otac, vapeći pomoći, zatražio je pomoći od policajaca

Policijske postaje Vojnić koji, kada su se uvjerili u djevojčicino teško zdravstveno stanje, ni u jednom trenutku nisu dvojili oko pomoći te su djevojčicu zajedno s njezinim ocem posjeli u vozilo i što brže je odvezli do Opće bolnice Karlovac gdje su daljnju brigu preuzeli liječnici koji su je dalje nastavili uspješno liječiti.

Zahvaljujući policijskim službenicima i Policijskoj postaji Vojnić, otac Ivica istaknuo je da nakon što je nazvao Opću bolnicu Karlovac i dobio odgovor da nemaju slobodnih timova za intervenciju, potražio je pomoći susjeda, ali nije ih pronašao kod kuće te je zbog situacije u kojoj se nalazila njegova kćerka pomoći potražio u policijskoj postaji, za koje je znao da ga neće odbiti. Nije se razočarao, policijskim vozilom prevezli su dijete do bolnice i neizmjerno im je zahvalan na ukazanoj pomoći.

U Policijskoj upravi karlovačkoj vrlo su ponosni na humanost dјelatnika Policijske postaje Vojnić kojima je djevojčičin otac zahvalio putem karlovačkih medija.

Tamara GRČIĆ

Foto: PU karlovačka

Sjećanje na poginulog policajca Željka Murka

Željko Murk osjetio je zov Domovine još 1991., a nastavio je s tim poslom i kasnije štiteći ljudi, imovinu i živote te sve ono što je pozitivno i što jedno društvo čini uređenim i civiliziranim

U petak, 12. veljače, svečano je obilježena osma godišnjica pogibije policijskog službenika PU međimurske Željka Murka, koji je tragično izgubio život pri obavljanju službene dužnosti, u potrazi za pljačkašem Varaždinske banke u Nedelišću.

Uz Spomen ploču na mjestu njegove pogibije, nedaleko Gornjeg Kuršanca, u jutarnjim satima vijenac i svjeće položili su predstavnici Policijske uprave međimurske, Postaje prometne policije Čakovac i članovi obitelji.

Na Gradskom groblju u Čakovcu na grob Željka Murka vijenec i svjeće položila su izaslanstva Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave međimurske, Policijske uprave varaždinske, Policijske uprave koprivničko-križevačke, IPA-e Hrvatske, Međimurske županije i Grada Čakovca te članovi obitelji poginulog policajca.

Vijenci i svjeće položeni su i uz Spomen ploču na Društvenom domu u Mihovljancu. Na komemorativnom skupu svoje uspomene i sjećanja na poginulog policajca evocirali načelnik Policijske uprave međimurske Ivan Sokač, gradonačelnik Grada Čakovca Branko Šalamon, župan Međimurske županije Ivica Perhoč te Josip Mihaljević, savjetnik, u ovoj prigodi u funkciji izaslanika ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka. Župan Međimurske županije je na komemorativnom skupu uručio poklon bonove djeci poginulog policajca.

Josip Mihaljević, savjetnik u ovoj prigodi u funkciji izaslanika ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka, u svom obraćanju dimuo je u srca svih prisutnih govorom: „Živimo u turbulentnim vremenima. Oduvijek je bilo kriminala i kriminalaca, ali i onih koji se bore protiv toga. Željko Murk je osjetio zov Domovine još 1991. Nastavio je s tim poslom i kasnije štiteći ljudi, imovinu i živote te sve ono što je pozitivno i što čini jedno društvo uređenim, civiliziranim i kvalitetnim. Takvi ljudi se jednostavno rode i to ne nauče u policijskoj školi ili na nekakvom tečaju. To se

nauči i poneće „od doma“. Te vrijednosti su usađene od malih nogu. Ti ljudi kad vide nepravdu nastoje je rješiti odmah. Za to im ne treba ni zapovijed, ni pisani nalog, a posebno ne molba. Nažalost, tragedije se događaju i na nama je da ih pokušavamo ispraviti ili učiniti manje bolnim za obitelji. Ovaj skup s ovoliko ljudi dokaz je uljednosti, civiliziranosti i iskrenoga prijateljstva onih koji su poznavali Željka.

Na kraju komemoracije predsjednik Regionalnog kluba IPA Međimurje – Čakovec, Darko Dragičević, predstavio je projekt o izgradnji IPA centra međimurske policije koji će se podići na mjestu pogibije Željka Murka u Gornjem Kuršancu.

Tradicionalni malonogometni turnir

U četvrtak, 10. Veljače, u sportskoj dvorani Policijske uprave održan je tradicionalni Memorijalni malonogometni turnir „Željko Murk“, na kojem se natjecalo deset momčadi ustrojstvenih jedinica Policijske uprave međimurske.

Pobjednički pehar osvojila je momčad Kolegija načelnika, pobijedivši u finalu momčad Interventne jedinice policije. Po završetku turnira Filip Murk, sin pokojnog Željka Murka, uručio je pehar pobjedničkoj momčadi.

Iako je prošlo osam godina od smrti Željka Murka, Policijska uprava međimurska, ovakvim činom nastoji održati sjećanje na policijskog službenika koji je život izgubio obavljajući svoj posao.

Krunoslav GOSARIĆ

Mićevac: Treći memorijalni turnir „Mario Kusanić“

Turnir se održava u znak sjećanja i poštovanja prema 3. travanju 2008. tragično preminulom Mariju Kusaniću, policijskom službeniku Mobilne jedinice prometne policije

U organizaciji Mobilne jedinice prometne policije na poligonu „AMC Mićevac“, centra za sigurnu vožnju u Mićevcu, održan je već tradicionalni humanitarni treći Memorijalni turnir „Mario Kusanić“.

Uz brojne uzvanike i natjecatelje, u ime ministra unutarnjih poslova Tomislava Karamarka i glavnog ravnatelja policije Olivera Grbića, turniru je nazočio načelnik Uprave policije u Ravnateljstvu policije Dubravko Teur, zapovjednik Mobilne jedinice prometne policije Denis Herceg te Blanka i Maro, supruga i sin tragično preminulog Marija Kusanića. Sjećajući se pokojnog Marija i njegove tragične pogibije, otvarajući turnir prigodnim riječima Herceg i Teur naglasili su trajnu brigu MUP-a i policijskih službenika za obitelj svoga kolege. Ovakvi događaji prilika su da se barem jednom godišnje dostoјanstveno prisjetimo djelatnika koji je na poseban način obilježio rad ove jedinice ali i čitavoga Ravnateljstva te Ministarstva u cijelini. Posebice su zahvalili tvrtki Auto Zubak koja je, kao i svake godine do sada, pokrovitelj te suorganizator ovog Memorijalnog turnira „Mario Kusanić“ - natjecanja u spretnoj i sigurnoj vožnji u raznim vremenskim uvjetima.

Ivan Zubak, potpredsjednik tvrtke Auto Zubak, naglasio je kako se ovom događaju humanitarnog i dobrotvornog karaktera svi djelatnici u AMC-u posebno vesele tijekom cijele godine jer pokazuje da među svima nama ima još toliko dobrote da se nesobično na ovakav način sudjeluje u ovom natjecanju.

Turnir je okupio 56 sudionika vozača, predstavnika uprava u Ravnateljstvu policije, policijske službenike policijskih uprava te pripadnika Mobilne jedinice prometne policije. Od dvanaest finalista, deset ih je u konačnosti završilo natjecanje. Treće

mjesto osvojio je Goran Burušić, a drugo Siniša Varzić, oboje pripadnici Mobilne jedinice prometne policije. Pobjednik ovogodišnjeg turnira je Željko Šabatović iz PU bjelovarsko-bilogorske. Prigodne pehare i medalje pobjednicima je uručila Blanka Kusanić.

Novčana potpora obitelji Kusanić

Kako se sam turnir održava u znak sjećanja i poštovanja prema 3. travanju 2008. tragično preminulom Mariju Kusaniću, policijskom službeniku Mobilne jedinice prometne policije, imao je i humanitarni te edukativni karakter. Svaki od natjecatelja, kao kotizaciju u natjecanju uplatio je po 100 kuna, a iznos prikupljen na taj način uručen je obitelji poginuloga policijskog službenika. Osim što sudjeluje kao sponzor, AMC centar ove je godine odlučio pomoći na još jedan način te je, u ime svih djelatnika, gospodi Blanki donirao 10 000 kuna. Glavni cilj održavanja Memorijala ispunjen je: prikupljena su novčana sredstva za pomoći obitelji Kusanić te uručena Blanki, supruzi Marija Kusanića. Tužnim glasom, gospoda

Kusanić zahvalila je svima što su se i ove godine okupili: „Koliko god mi je teško, toliko mi je i drago što vas sve vidim. Jako sam ponosna na vas i drago mi je da je Maro ove godine malo veći da vas može malo bolje doživjeti. Zahvaljujem Vam od srca za sve što ste učinili. Nadam se da se dogodine ponovo vidimo.“

Podsjetimo: Mario Kusanić poginuo je 3. travnja 2008. godine prilikom izvršenja zadaće hvatanja počinitelja višestrukog ubojstva Ivana Korade na području PU krapinsko-zagorske. Mario je tih dana, kao i uvijek do tad, hrabro, beskompromisno i nepokolebljivo

izvršavao časnu i tešku zadaću hrvatskog policajca s namjerom da hrvatskim građanima osigura sigurnost i mir. Svoj život položio je na oltar Domovine, izvršavajući tu tešku dužnost. Današnje druženje bilo je sjećanje na njega, na njegovu kolegijalnost i nepresušni entuzijazam, poštovanje te pozrtvovnost, ali ujedno i podsjećanje kako je policijski posao vrlo zahtjevan, izuzetno težak i opasan te u sebi sadrži bezbroj nepredvidivih i opasnih situacija.

Nikolina GOTAL
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR

Memorijalni malonogometni turnir u Jastrebarskom

Dvadeset i tri utakmice za Marija Kusanića

Kao pripadnik „Kobri“ Mario Kusanić je ubijen 3. travnja 2008. prilikom hvatanja generala Korade

Dvadeset i tri malonogometne utakmice održane su u subotu, 3. travnja, na športskom kompleksu Nogometnog kluba „Vinogradar“ (Lokošin Dol, Jastrebarsko) na trećem memorijalnom malonogometnom turniru, posvećenom policijskom službeniku Mobilne jedinice prometne policije MUP-a, Mariju Kusaniću.

Kolega Kusanić, pasionirani sportaš – amater, prije pristupanja Mobilnoj jedinici prometne policije MUP-a

RH radio je u Policijskoj postaji Jastrebarsko. Njegovi kolege i prijatelji odlučili su organizirati turnir koji je ove godine doživio treće izdanje.

Od devet do šest poslijepodne odigrane su utakmice u kojima je prijelazni pokal osvojila momčad Mobilne jedinice za provedbu nadzora državne granice, a njihov član Kristijan Hanžek je i najbolji strijelac turnira s pet pogodaka.

Odigrana je i revijalna utakmica ekipa „Marijevi prijatelji“ iz Karlovca i momčadi Ženskog malonogometnog kluba „Domagović“ koja je završila 4:4 pa su dame pobjedu pronašle u izvođenju sedmeraca.

Osim memorijalnog, ovaj turnir krasi i želja da se pomogne obitelji koja je prerano ostala bez supruga i oca. Kotizacije svih momčadi (oko 12

tisuća kuna) uplaćene su na račun sina pokojnog kolege, a gospoda Kusanić, zajedno s načelnikom PP Jastrebarsko Berislavom Vojakom, uručila je diplome i pehare trima prvoplasiranim momčadima (gore spomenuta momčad Mobilne jedinice za provedbu nadzora državne granice, momčad „Brezani“ i momčad „Policija 2“).

Turnir su podržali posjetom i načelnik Policijske uprave karlovačke Josip Ćelić i Marijan Jozić iz Zapovjedništva interventne policije MUP-a.

Antonio HADROVIĆ

Uskrsna poslanica vojnog biskupa

Ne mogu se zatvarati oči pred prodom mišljenja i ponegdje stavova da čovjek može bez obitelji te mu ona nije nužna za njegovo zdravo izrastanje i ostvarenje

Vojni biskup u Republici Hrvatskoj Juraj Jezerinac uputio je uskrsnu poslanicu svećenicima i vjernicima svoje biskupije naslovljenu "Obitelj – plod vazmenog otajstva". U hrvatskom vjerničkom narodu Crkva je kao zajednica kršćana sa svojim pastirima, klerom i redovništvom, ne samo povjesno nego i biološki vezana uz obitelj. Crkva je kvalitetom i brojem rasla i umanjivala se ovisno o istovjetnom procesu unutar obitelji. Upravo zbog te svoje sudbinske poveznice s obitelji, Crkva je čuvala obitelj i kad god je mogla liječila je njezine rane. Pratila je njezinu muku u različitim povijesnim nevoljama brinući se za vrijednosti od kojih obitelj može živjeti i učiniti da sveukupno društvo s njome zaživi. Zato je razdor tkiva u suvremenoj obitelji velika rana suvremene Crkve, upozorava u poruci biskup. U tom kontekstu ističe kako bi euharistija koja se slavi u vojnim i policijskim kapelanijama ili u župnim zajednicama i koja okuplja oko jednog stola, trebala više tvoriti i okupljati vjernike kao obitelj.

Osvrnuvši se na višestruke i duboke rane koje nagrizaju suvremene vjerničke hrvatske obitelji, biskup upozorava kako se ne mogu zatvarati oči pred prodom mišljenja i ponegdje stavova da čovjek može bez obitelji te mu ona nije nužna za njegovo zdravo izrastanje i ostvarenje. Riječ je o rastakanju obitelji kao prirodne stanice nastanka i izrastanja ljudskog bića nudeći alternativne izlaze koji odnos prema čovjeku svode na njegovu materijalnu sigurnost i da se time obiteljski odnosi proglose beznačajnim za njegovo ostvarenje, ističe biskup te podsjeća kako je na roditeljima velika odgovornost i njihova zadaća se čini sve težom jer je izazova sve više. Njihova dužnost je pratiti svoju djecu u ljubavi, a to pak ne znači da im moraju sve odobravati. Odgoj za obiteljski život zahtjeva odgoj za čistoću, gospodarenje sobom i svojim strastima. Suprotno tome, pornografija ima za cilj izbjegnuti božansku silu prisutnu u svakoj ljudskoj osobi, oslabiti osobni, bračni i obiteljski život i tako nanijeti velike rane pojedincu i društvu, ističe biskup te upozorava i na veliku ranu koja sve više pogađa međuljudske odnose u kršćanskim obiteljima, a očituje se kao nasilje, alkoholizam i druge ovisnosti, ignoriranje partnerstva, spolna nadmoć, nekultura odnosa, ali i neizgrađena vjernička svijest o međusobnoj povezanosti u obitelji.

Biskup Jezerinac stoga u poslanici poziva vjernike da se ne štede u međusobnoj ljubavi, pažnji i odgovornosti. Svjesni da će naša crkvena i narodna budućnost biti onakva kakvu obiteljsku zajednicu sada gradimo, učinite sve da se vaša obitelj sačuva od onih pogubnih prodora koji razaraju njezino ljudsko i milosno tkivo, potaknuo je vojni biskup.

"Međusobna povezanost, oprost, uvažavanje, nedjeljna Euharistija, slavlje svetih sakramenata, molitva i svaka druga zdrava ljudska pomoć neka vam bude pri ruci kako biste čvrsto stajali na ovoj obiteljskoj vjetrometini. Uskrsli Isus, koji je kao čovjek imao iskustvo obiteljske ljubavi i koji je svojom ljubavlju slomio moć zla, neka vam pomogne da u Riječi Božjoj, u Crkvi Kristovoj! U svetim obredima Velikog tjedna dokučite milosnu snagu kojom ćete izdržati navale Zloga i oduprijeti se u zli čas. Sretan Vam Uskrs!"

Vaš ordinarij, mons. Juraj Jezerinac
U Zagrebu, 19. ožujka 2011.,
na blagdan sv. Josipa, zaručnika BDM

Preuzvišeni otac biskup posjetio PU požeško-slavonsku

Požeški biskup Antun Škvorčević sa župnikom katedralne župe Sv. Terezije Avilske Ivicom Žuljevićem, tajnikom Goranom Lukićem i župnim vikarom Marijanom Pavelićem u utorak, 8 ožujka ove godine posjetio je Policijsku upravu požeško-slavonsku. Nakon što ga je dočekao načelnik Nikola Janković sa zamjenikom Daliborom Bauerom, biskup je obišao prostorije Operativno komunikacijskog centra gdje mu je voditelj objasnio koji se policijski poslovi izvršavaju u Centru, simbolično rečeno „srcu“ Policijske uprave. Biskup Škvorčević poželio je djelatnicima puno duhovne snage i strpljivosti te uspjeha, dok je voditelj OKC-a Tomica Mrđenović naglasio da je njihov uspjeh kada su građani zadovoljni. Obišao je i djelatnice Odjela zajedničkih i upravnih poslova te im poručio da će se u svojim molitvama sjetiti njih i njihovih obitelji.

Nakon toga uslijedilo je kratko druženje s načelnikom i njegovim najbližim suradnicima tijekom kojeg je načelnik Janković ukratko upoznao biskupa s radom i uspjesima Policijske uprave. Prema riječima načelnika Jankovića uspjesi su rezultat rada svih djelatnika, dobre suradnje s građanima, lokalnom upravom i samoupravom, drugim institucijama i ustanovama, ali i s biskupijom, odnosno, svim župnicima i svećenicama koji daju duhovnu snagu i na taj način pomažu u izvršenju policijskih zadaća.

Biskup je naglasio da dobro pamti vremena kad je bila neka druga i drugačija policija, a sada je policija u službi čovjeka i u službi naroda, odnosno, u službi svoje nacije. Takvom policajcu prilazi se kao čovjeku i dobrotvoru i iza takve policije, iskrenošću vjemičkom i molitvenom, stoji i Crkva. „S poštovanjem prilazim i cijenim vaše vjerovanje jer je dragocjena služba za opće dobro našega čovjeka u obrani i miru i imovine“, zaključio je otac biskup zahvalivši na onome što čini policija.

Ovaj posjet ostat će u sjećanju svim djelatnicima, a osobito onima koji su se neposredno upoznali i fotografirali s ocem biskupom.

Ivana RADIĆ

Međimurci hodočastili u Krašić

Krašički župnik vlč. Dragutin Kučan hodočasnike je upoznao s pojedinim događajima iz života zagrebačkog biskupa blaženog Alojzija Stepinca za vrijeme izdržavanja dosuđene kazne, nakon premještaja iz zatvora u Lepoglavi u kučni pritvor u Krašiću

U subotu, 12. veljače, djelatnici Policijske uprave međimurske zajedno su s Udrugom građana „Zrinska garda Čakovec“ hodočastili u Krašić, a povodom obilježavanja 51. obljetnice smrti blaženika Alojzija Stepinca.

Uz pripadnike Zrinske garde, koji su obilježavali 10. obljetnicu osnutka i djelovanja Udruge, hodočašću su se pridružili gvardijan čakovečkog samostana fra Stanko Bjelobrajdić, dekan donjomeđimurskog dekanata preč Antunom Hoblajem, župnik Župe blaženog Alojzija Stepinca u Novoj Gorici i dekan preč. Josip Ružman, župnik Župe Vivodina vlč Andrija Markač i drugi svećenici. Hodočašću se u Župi Krašić pridružio i varaždinski biskup monsinjor Josip Mrzljak koje je za hodočasnike služio Svetu misu. U svojoj propovjedi biskup Mrzljak, koji je pranećak blaženog Alojzija Stepinca, govorio je o svom djetinjstvu u Krašiću, a posebno nadahnuto propovijedao je o životu i vjeri koju je živio nadbiskup, a koji je predstavljao pravi uzor kršćanskog života.

Hodočasnike je također pozdravio i krašički župnik vlč. Dragutin Kučan, koji ih je upoznao s pojedinim događajima iz života zagrebačkog biskupa blaženog Alojzija Stepinca za vrijeme izdržavanja dosuđene mu kazne, a nakon premještaja iz zatvora u Lepoglavi u kučni pritvor u Krašiću.

Nakon polaganja cvijeća i zapaljenja svijeća kod spomenika Blaženog Alojzija Stepinca, razgledana je u Župnoj kući spomen soba u kojoj je blaženik živio, radio i na posljetku završio svoj ovozemaljski život predajući se s potpunim pouzdanjem Božjoj volji.

Nastavljajući putovanje hodočasnici su posjetili Vivodinu gdje ih je u župnoj crkvi Sv. Lovre dočekao župnik i vojni kapelan vlč. Andrija Markač, rodom iz međimurskog Goričana, te ih upoznao sa stanjem te velike pogranične župe u kojoj je sve manje stanovnika. U župnoj crkvi Sv. Vida u Ozlju hodočasnike je dočekao župnik vlč. Josip Jakovčić, nakon čega su se upoznali i s poviješću starog grada Zrinskih danas u vlasništvu Družbe «Braća hrvatskoga zmaja» koja ga polako obnavlja i želi zaštititi te promovirati kao važno povijesno naslijeđe iz vremena plemićkih obitelji Frankopan i Zrinski.

Krunoslav GOSARIĆ

Udruga ukrasnih životinja „Zrinski“ Slunj

Marin i Nikola - veliki ljubitelji ukrasnih životinja

U Udrizi ukrasnih životinja „Zrinski“ Slunj srdačno su nas dočekali njezini osnivači policijski službenici Nikola Capan i Marin Puškarić, koji su nas tom prilikom upoznali sa svojim zanimljivim hobijem

Policajski službenik Marin Puškarić, po zanimanju kriminalist, zbog potrebe posla doselio je iz Crikvenice u Slunj. Veliki ljubitelj ukrasnih životinja i ponosni vlasnik golubova svih vrsta prepelica i kunića prije par godina na izložbi ukrasnih životinja, koja se održavala u Bjelovaru, upoznao je policijskog službenika Nikolu Capana, uzgajatelja pernatih ukrasnih životinja. Na obostranu inicijativu, ali i zadovoljstvo, osnovali su Udrugu ukrasnih životinja „Zrinski“ Slunj. Udruga je počela djelovati 17. ožujka 2008. kao organizirana, nepolitička i neprofitabilna organizacija, radi razvoja i unapređenja uzgoja ukrasnih životinja kao što su golubovi, kunići, perad, ptice, akvarijske ribice, terarijske životinje, krznašice i ostale male ukrasne životinje. Predsjednik istomene Udruge je Nikola Capan iz Cetingrada, a tajnik je Marin Puškarić iz Slunja. Udruga danas djeluje na području Slunja, Općina Rakovica i Cetingrad, odnosno, na prostoru cijele karlovačke županije sa sjedištem u Slunjku. Udruga uzgajatelja ukrasnih životinja „Zrinski“ Slunj također je punopravna članica Hrvatskog saveza uzgajatelja malih životinja. Ciljevi ove udruge su okupljanje uzgajatelja i ljubitelja ukrasnih životinja, praćenje njihovog uzgoja i odabira, zaštita svih životinja te suradnja s drugim udrugama istog ili sličnog cilja, posjećivanje drugih izložbi u hrvatskoj, ali i izvan granica Lijepa Naše. Potiče širenje znanja i informacija o njihovom uzgoju i zaštiti. Udruga broji oko tridesetak članova, od kojih je šest policijskih službenika, a od njih šestero, troje je aktivnih policajaca.

Na ulasku u sam prostor policijske postaje u Slunjku, dalo se zamjetiti kako u postaji prevladava pozitivno ozračje, a djelatnici i policijski službenici uspješno obnašaju svoje poslovne zadaće. Tamo su nas srdačno dočekali kolega Capan i kolega Puškarić, osnivači Udruge „Zrinski“. Također smo imali prilike i susresti načelnika policijske postaje Slunj Dražena Živčića koji pozdravlja i podržava rad i zalaganje svojih kolega Marina i Nikole, također je inicijator raznih projekata za koje se udruga „Zrinski“ zalaže. Marina i Nikolu upitali smo imaju li Udruga „Zrinski“ kakvu poveznicu s njihovim profesionalnim djelovanjem. Oni su pojasnili da nastoje

svoje ukrasne životinje predstaviti i odazvati se na što veći broj izložbi, naročito kad mogu sudjelovati na predstavljanju životinja u osnovnim školama, na taj način nastoje djeci približiti svoje „neobične ljubimce“. Uvijek nastoje maksimalno se potruditi da učenicima daju opširnija pojašnjenja o podrijetlu, prehrani i njezi životinja, i objasniti im sve što ih zanima.

Ne misle odustati od svog hobija

Djeci pružaju mogućnost da se uključe u njihovu udrugu kao njezini članovi, a ujedno i mlade nastoje zainteresirati za očuvanje prirodnih blaga, povezati ih sa radom, odnosno, brigom za životinje, razmjene iskustava i potaknuti ih na stvaranje timskog duha radi bolje zajedničke suradnje među mladima, odnosno na taj način nastoje maknuti mlađe sa „ceste“ i djelovati proaktivno po pitanju odgoja mlađih. Oni kroz takva svoja zalaganja vide poveznicu sa svojim policijskim poslom. Vrlo su ponosni da njihova udruga ima i vlastiti grb, naglašavajući da se financiraju isključivo iz članarina, a ove godine grad Slunj je donirao sredstva za njihovu udrugu, na tome su gradu jako zahvalni. Tim sredstvima kupili su pedeset i dva nova kaveza za pokaznu izložbu, ujedno im je i olakšalo isfinancirati barem dio troškova pregleda i hranu za životinju, troškove prijevoza do mjesta održavanja izložbe. Da bi uopće mogli sudjelovati na izložbi, životinje moraju biti potpuno zdrave, to se dokazuje s veterinarskom svjedodžbom. Svaka životinja koja se priprema za izložbu mora biti prstenovana, a kunići tetovirani. Prstenje se naručuje za godinu dana unaprijed, a može se dobiti samo ako je udruga članica Hrvatskog Saveza. Pojasnili su nam da je prsten za grlicu dimenzije od šest milimetara i da se životinji stavlja oko noge peti do deseti dan starosti, te da se prstenje za Europski savez izrađuje u Njemačkoj. Doznali smo i da je životni vijek japanske prepelice dvije do tri godine života, a golubovi se mogu natjecati na izložbama do svoje pete godine života, oni koje nose više od pet godina prsten ne mogu biti bodovane odnosno ocijenjene na natjecanjima, ali mogu sudjelovati. Na izložbama su prisutni koliko im posao dozvoljava jer zbog obaveza koje im svakodnevno predstoje, ne mogu se posvetiti svom hobiju u onoj mjeri u kojoj bi to oni željeli, ali kad im njihove poslovne obaveze to dopuštaju, svoje slobodno

vrijeme provode maksimalno angažirani oko životinja. Pohvalili su se da su lani odradili uspješnu izložbu u Karlovcu, na kojoj se Nikola Capan sa svojom „Virginijskom prepelicom“ izborio za titulu „šampion“, za hrvatsku autohtonu pasminu, takozvanu „Hrvaticu“ dobio je nagradu „Koko šampion“ i s pjetjem osvojio je nagradu organizatora. Izložbe se organiziraju od petka ujutro do nedjelje popodne. Za svaku životinju postoje niz uvjeta koje

one moraju zadovoljavati da bi životinja moga biti ocijenjena na izložbi. Napominju da imaju suradnju i sa drugim udrugama sa istim ili sličnim ciljevima te da među sobom vrše razmjenu životinja zbog vrlo visokih cijena za neke specifične vrste. Nikola i Marin su nam pojasnili da je prehrana vrlo bitna za životinje u vrijeme mitarenja, odnosno, razdoblja kad pticama perje bude potrošeno ili kad se ošteti, njihovo perje se s vremenom obnavlja, a za to im treba pojačati kvalitetu u prehrani, pa prilikom hranjenja daju im se žitarice – uljarice koje obiluju masnoćama, odnosno, nastoji se pojačati udio sastojka u ishrani. Simpatično kroz smješak su nam povjerili da su njihove supruge zadužene za taj dio posla oko životinja, ali jednako tako velikim djelom pridonose i ostali članovi udruge oko cijelokupne organizacije vezane za udrugu. Ovim hobijem se bave iz čiste ljubavi, ali i brige oko životinja. Na pitanje kakvi su im planovi za budućnost po pitanju udruge, njihov odgovor je bio kratak i jasan: ne misle odustati od svog hobija koji ih ispunjava i veseli, kako Nikolu i Marina, tako i njihove obitelji, a cilj im je i proširivanje udruge u skorijoj budućnosti.

Sabina FUNTAK

Snimila Dubravka PAVKOVIĆ POGAČAR i osobni arhiv

Marin Jarnjak - zaljubljenik u ronjenje i podvodnu fotografiju

Marin Jarnjak, 36-godišnji policijski službenik, zaposlen je kao vođa sektora u policijskoj postaji Karlovac. Osim njegove svakodnevne predanosti policijskom poslu, ali i obavezama koje takav posao zahtijeva, nastoji svaki svoj slobodan trenutak posvetiti svojoj supruzi i trogodišnjem sinu, ali jednako tako ne želi zanemariti ni svoje mnogobrojne aktivnosti kojima se rekreativno bavi i koje ga ispunjavaju. Njegovi hobiji su: lov i sportski ribolov, ali najveća mu je strast ronjenje i podvodna fotografija. To je i bio glavni povod zbog kojeg smo se uputili prema Karlovcu, gradu smještenom na četiri rijeke, kako bismo razgovarali s policijskim službenikom Marinom Jarnjakom, lako on živi sa svojom obitelji u kopnenom dijelu Hrvatske, ljubav i strast prema ronjenju nije se rodila od nedavno, već je u njegovom životu prisutna od ranog djetinstva, a za tu ljubav je zaslužan njegov otac. U razgovoru smo doznali da se Marinov djed bavio lovom te da je odselio iz Gorskog Kotara u Mali Lošinj. Marin je svoje djetinstvo proveo u Malom Lošinju, odrastao je uz oca koji je bio zaljubljenik u sportski ribolov, no oduvijek je bio fasciniran raznolikostima flore i faune podvodnog svijeta. Za sebe kaže da je strastveni ronilac koji bira najljepše lokacije, bez obzira roni li u rije-

kama ili u moru, pa ronjenje opisuje kao doživljaj rezerviran za one koji su spremni odvazići se na podvodnu pustolovinu. Za njega je malo doživljaja koji se mogu usporediti s uranjanjem u podvodni svijet rijeka ili mora, a presudni faktori koji određuju poželjnost lokacije za ronjenje su bogata flora i fauna te bistra voda s vidljivošću koja roniocu omogućuje dobar pogled na podvodna stvorenja.

Marin za sebe voli reći da je „proronio“ odmah nakon što je prohodao. Ronjenje je za njega stil života, ono što osjeti kad roni je odsustvo buke i opuštenost, ali i izazov za nepoznatim. Njegova ideja je, ali prije svega i želja da svoj hobi prenese na posao, odnosno, da mu ronjenje postane osim rekreacije profesionalna djelatnost, jer kako i sam kaže za sebe: šteta upropastiši takav talent! U razgovoru Marin se je dotakao svojih ranih početaka u policiji. Na Visoku policijsku školu odlazi 1994. godine, a krajem 97', odnosno, početkom 98'. godine dolazi raditi u policijsku postaju Karlovac. Radi na sektoru, a kasnije je prebačen u operativno dežurstvo policijske uprave karlovačke, tada u okviru odjela policije, odnosno, sadašnji OKC.

Najveća želja: Premještaj u interventnu jedinicu policije

Prisjeća se slučaja kad nije zaronio zbog vlastitog zadovoljstva, već kad se našao u situaciji da je bio jedini iskusni ronilac na području karlovačke županije koji je bio spremam intervenirati za unesrećenu osobu na rijeci Kupi. Po njegovim rječima dogodilo se to 1999. godine. Tadašnji načelnik Odjela policije, koji je bio je upućen u njegove ronilačke sposobnosti, zamolio je Marina da svojim ronilačkim iskustvom pomogne u akciji unesrećenoga na rijeci Kupi jer pripadnici tadašnje Specijalne policije, koji su bili specijalizirani za ronjenje, nisu bili dostupni zato jer su se nalazili na Velebitu. To nije bio jedini slučaj kad se našao u situaciji da svoj život stavi u „drugi plan“. Dogodila su se još tri takva slučaja, ali zbog njegove skromnosti nismo uspjeli doznaći detalje tih priča. Marin je bio uvjeren da će njegov talent i sposobnost prepoznati, ali nažalost on još nije uspio dobiti premještaj u interventnu jedinicu policije, u kojoj je dio ljudi specijaliziran za ronjenje na području karlovačke županije, iako mu je to najveća želja.

Svaki slobodan vikend otputuje do lošinske obale kako bi što više slobodnog vremena proveo uživajući u čarima podvodnog svijeta. Iako bi vrlo rado svakodnevno zaronio u rijeke karlovačke županije, problem ronjenja u rijeci nastaje zbog bistroće vode jer talog i blato na stjenkama podvodnih biljaka ispod površine vode ne pružaju jedinstveni trenutni doživljaj kod podvodne fotografije pa „blic“ aparata izaziva kontra-efekt i vrlo često nastane slika mutna. Objasnjava da podvodna fotografija puno više ovisi o dobroj opremi nego bilo koja druga grana fotografije. Velik izazov za njega predstavljaju u rijekama izgubljeni predmeti. Prepričava nam i neke simpatične anegdote kad su ga ljudi znali

zamoliti da im pronađe neki potopljeni predmet ili stvar, a on im se uvijek vrlo rado odazva i pomogao. Marin svaki doživljen, jedinstveni trenutak u podmorju nastoji zabilježiti fotografirajući čarolije biljnog i životinjskog svijeta. Poučen dugogodišnjim iskustvom ispod površine mora ili rijeka zna izabrati pravi trenutak da napravi dobru sliku, uvjeravajući nas, da se za dobru fotografiju mora i satima čekati u podvodnom ambijentu. Uvijek rado ustupi svoje fotografije za izložbe, također voli fotografirati za „lovačke časopise“. S kolegama s posla uvijek vrlo rado podijeli svoja podvodna iskustva, neke je čak i nagovarao da se odvaze u podvodnu pustolovinu. Ipak, malo tko bi se odvazio da zaroni u rijeku Kupu na minus 10 stupnjeva, dok to za njega predstavlja veliki izazov, ali i zadovoljstvo. S obzirom da Kupa slovi kao vrlo prevrtljiva rijeka

s nekoliko lica, ponekad je mirna, ponekad vrlo brza rijeka, upitali smo ga da na nam opiše svoja iskustva vezana za Kupu. Marin kaže da je njegova kuća smještena blizu rijeke Kupe, on je smatra svojim „saveznikom“ i, kad roni u toj rijeci, ona mu pruža osjećaj nadmudrivanja s prirodom, uvijek novi izazov. Svako uranjanje u rijeku Kupu predstavlja mu drugačije iskustvo. Vodostaj rijeke uvijek se mijenja, uvelike utječe na dno rijeke. Ističe da se svakako moraju poštovati pravila ronjenja jer ljudi se često utapaju zbog panike. Ponosno nam kaže da je njegova supruga fascinirana voljom i nadasve njegovom upornošću i ambicioznošću kad je riječ o ronjenju. S obzirom ma to da je Marin veliki majstor ronjenja, za njega je polaganje ronilačkog ispita bila je čista formalnost. Smatra da godine života nisu prepreka da bi se bavio nečim što zaista voliš, a za sebe kaže da će se baviti ronjenjem dokle god bude osjećao volju i želju.

Sabina FUNTAK
Snimila Dubravka PAVKOVIĆ-POGAČAR i osobni arhiv

PU brodsko-posavska

Pokladno jahanje – „Oprisavci 2011“

Pokladno jahanje kao običaj postoji od davnina, a danas je kulturno tradicijska manifestacija

Pokladno jahanje je običaj koji postoji od davnina, a njeguje se u većini slavonskih mjesta. Po pričama starijih Slavonaca u davnjoj prošlosti graničari su čuvali granicu na Savi od najezde Turaka, jahali na konjima kroz sela, štiteći lokalno pučanstvo. Vremenom je nastao običaj. Momci su se maskirali u životinjska krvna, stavljali na sebe zvona i jašući kroz sela radili razne „nepodopštine“. Taj običaj se održao do današnjeg dana, no danas se jahači umjesto maskiranja oblače u narodne nošnje svoga kraja, ponosno jašući konje pjevaju šokačke pjesme i na takav način održavaju tradiciju.

U Oprisavcima prvi put održano pokladno jahanje

Kulturno tradicijska manifestacija koja je prvi put održana u Oprisavcima nedaleko od Slavonskog Broda, potvrda je tome da

nam u našoj ravnoj Slavoniji ne manjka slavonskih običaja. Nositelji i organizatori ove manifestacije su općina Oprisavci i Turistička zajednica općine. Naime, turističko Vijeće je u okviru svog plana rada predložilo održavanje pokladnog jahanja „Oprisavci 2011“ (20. veljače). Bio je to pun pogodak. Sudeći po odličnoj posjećenosti i odzivu sudionika reklo bi se da se ova manifestacija održava već tradicionalno godinama. Načelnik općine Oprisavci Antun Jovičić se nada da će se ovake organizacije nastaviti i idućih godina. Rado je porazgovarao s nama i za naše glasilo ispričao što se to događalo u Oprisavcima.

„Čini me ispunjenim to što sam sudjelovao između ostalog i kao organizator ove sadržajne kulturno tradicijske manifestacije. Uz nas su bili svi domicilni ljudi, no bilo je i ljudi iz okolnih sela. Svi su uživali u doživljaju naših slavonskih običaja. Bilo je oko 25 prekrasnih konja. Sudjelovalo je 42 jahača. Većina sudionika je s područja naše općine, a manji dio iz susjedstva. Mi inače u našoj općini imamo veliki broj uzgajivača konja te smo upravo iz tih

razloga došli na tu ideju da organiziramo ovo pokladno jahanje. Pružili smo priliku domaćim dečkima da na svom terenu pokažu što mogu i znaju.

Prvi put smo organizirali ovako nešto, a moja želja kao organizatora je da to i ne podižemo na neki veći nivo, niti dovodimo neke javne (poznate) osobe, već da se ograničimo na naše domaćine seljane u cilju što veće sigurnosti, kako bi sve to držali pod kontrolom. Iznak je bila odlična posjećenost. Pokazali smo da se možemo dobro zabaviti i imati sigurnu manifestaciju, a ujedno održavati naše običaje. Nije bilo nikakvih izgreda, niti nedoličnih ponašanja.

Pozitivno sam iznenaden koliku potporu lokalnog pučanstva smo imali. Čini mi se da su svi htjeli vidjeti što se to događa. Došlo

Pozitivno me iznenadio broj posjetitelja na nasipu uz igralište. Sve je i oko općine bilo puno ljudi. Sigurno je bilo oko tristotinjak posjetitelja. S povorkom sam posjetio svaku „postaju“. Uslužni domaćini su nas s nestrljenjem dočekivali ispred svojih uređenih kuća, primali u svoja dvorišta i častili. U ponekim dvorištima su se posebno isticali svježe oliceni „štagljevi“. Pojedine kuće su bile prekrasno uređene u „slavonskom štihu“, na prozorima vezeni jastucići, šlingeraji, vezene rukotvorine, tkanja, sve su to izradile vrijedne ruke naših „šokica“. Posvuda se mogla vidjeti kulturna vrijednost ovog kraja.

je i staro i mlado, muškarci i žene. Imali smo i veliku potporu mladih žena i djevojaka. Tih devedeset minuta sam apsolutno bio u tome. Htio sam da sve bude u najboljem redu. Na samom početku smo se okupili u dvorištu općine Oprisavci, gdje smo iznijeli stolove sa kojih su se sudionici mogli poslužiti poznatim slavonskim delicijama iz pušnice, iz bakine kuhinje, no bilo je tu domaće „šljive“ i drugih napitaka, famoznih slavonskih kolača – sve sami domaći proizvodi. Domaćice na prvoj „postaji“ su bile žene iz Udruge žena „Smiljak“ iz Oprisavaca. Bilo je još pet takvih „postaja“ po privatnim kućama, koje smo po selu obilazili“, rekao je načelnik općine Antun.

Nakon prve polazne „postaje“ kod općine, povorka veselih i raspevanih sudionika je odjahala do igrališta, gdje ih je načelnik kao domaćin pozdravio, zaželio dobrodošlicu i dobru zabavu, dok ih je župnik blagoslovio kako bi im Bog svojom milošću bio u pomoći.

Naravno, ni jedan ovakav događaj u Slavoniji ne bi bio potpun da nema tamburaša. Da zabava bude što bolja pobrinuo se tamburaški sastav Širok Šor koji je uveseljavao sudionike i gledatelje.

Pomogli su mi mještani, poznanici, a savjetnici su mi bili dečki koji često sudjeluju u sličnim manifestacijama. Iznijeli su svoja iskustva kako bi organizacija protekla što kvalitetnije. Bila je to prava ekipa. Dečki uistinu uživaju u ovome i veliki su ljubitelji konja. Nakon ovakve sjajne manifestacije, neće nam nedostajati volje za buduće organizacije", istaknuo je Jovičić.

Svaka manifestacija u Vrpolju pod budnim okom policije

Osim redara o sigurnosti su se brinuli i policijski službenici Policijske postaje Vrpolje, koji su uspjeli sve to držati pod kontrolom. Nije bilo nikakvih problema tijekom održavanja manifestacije, no znamo da u takvim prigodama može doći i do izgreda, kada poneki „baja“ posegne za kojom čašicom više. O svojim iskustvima su govorili policijski službenici PP Vrpolje Anto Grgić i Tomislav Sudić.

„Bude tu svega, utrka po cesti i slično. Susreo sam se s krasnim primjerima održanih manifestacija, koje bi moglo biti (kao primjerice ova) uzor drugima te za promociju cijele države, a ne samo općine. No, nasuprot tome susretao sam se i s onima koje odstupaju od gabarita, odnosno, onog dogovorenog. Ako imaš par „bisera“ koji stvaraju probleme, mogu pokvariti cijelu manifestaciju. Unaprijed se dogovaramo s organizatorom te posebno pazimo i eliminiramo takve problematične osobe. Uostalom mi smo uvijek spremni na sva iznenađenja, a navika nam je držati situaciju pod kontrolom“, rekao je Anto Grgić.

Policijski službenici PP Vrpolje Anto Grgić i Tomislav Sudić

Našem razgovoru se priključio i policijski službenik Tomislav Sudić koji je dodao: „Sve je proteklo OK - jer je organizacija bila dobra. Mi, inače, otprije imamo odličnu suradnju s načelnikom općine, ali i načelnicima drugih općina na našem postajnom području. Po potrebi održavamo zajedničke sastanke na kojima razgovaramo o stanju sigurnosti, problemima koji nas tište, oblasti prometa i granice obzirom da nas samo rijeka Sava dijeli od susjedne Bosne i Hercegovine. Na tim sastancima iznosimo i pokušavamo rješiti probleme, a u ožujku smo opet planirali novi sastanak. Nadam se da će naša suradnja ostati i ubuduće na ovako zadovoljavajućoj razini“.

Kata NUJIĆ

Aktivnosti kontakt policije PP Donji Lapac

Od travnja prošle godine popunjeno je radno mjesto kontakt policijaca u PP Donji Lapac, na koje je raspoređena policijska službenica Višnja Kulović. Zahvaljujući tome u Donjem Lapcu aktivno je zaživio projekt „Policija u zajednici“.

Tome su se zasigurno ponavljše obradovali mališani Osnovne škole Donji Lapac kojima je povodom obilježavanja Dana policije „Danimu otvorenih vrata“, upriličeno razgledavanje prostorije policije, opreme i službenih vozila kojima se koriste

policjski službenici prilikom obavljanja redovnih zadaća. Kroz ugodan razgovor 40-ak učenika upoznalo se s policijskim poslovima. Učenicima iste osnovne škole, na inicijativu kontakt policijake Višnje Kulović također su organizirane posjete kinu Europa u Zagrebu i Muzeju krapinskih neandertalaca u Krapini. Tako je 18. listopada 2010. godine, 35 učenika od prvog do četvrtog razreda osnovne škole prisustvovalo prikazivanju filma „Mali Moris“ u kinu Europa u Zagrebu, a 12. ožujka 2011. godine, 22 učenika od petog do osmog razreda osnovne škole posjetilo je Muzej krapinskih neandertalaca u Krapini.

U oba slučaja, pri povratku u Donji Lapac učenicima je organiziran i posjet Rastokama u Slunju, gdje ih je dočekao kontakt policijac PP Slunj Ivan Obajdin koji ih je poveo u obilazak.

Ove posjete realizirane su u suradnji s općinama Donji Lapac i Plitvička Jezera, „Autotransom“ d.o.o. Rijeka, te policijskim službenicima PP Donji Lapac.

Kristina MAODUŠ

Izložbu „Dobar dan, kontrola prometa!“ posjetilo 1300 posjetitelja

Osim izložaka, sisački postav pratile su i projekcije tematskih fotografija i promidžbenih spotova policija različitih zemalja, a organizirane su i dvije nagradne igre za vozače i djecu.

Voditelj Muzeja policije Željko Jamičić, ravnateljica Muzeja grada Siska, Davorka Obradović, policijski službenik za prevenciju iz ureda načelnika PU sisačko-moslavačke Željko Cavrić i Ante Lohert, tajnik Autokluba Sisak

Izložbu PU sisačko-moslavačke i Muzeja policije, u suradnji s Autoklubom Sisak, pod nazivom „Dobar dan, kontrola prometa!“, koja je bila postavljena od 25. veljače do 18. ožujka 2011. u Muzeju grada Siska, posjetilo je više od 1.300 posjetitelja. Najveći odaziv zabilježen je među populacijom predškolske i osnovnoškolske dobi, ali i odraslih te mlađih osoba koje u skorije vrijeme imaju namjeru postati vozači, tj. upisati autoškolu.

Izložbu je otvorio načelnik PU sisačko-moslavačke Marko Rašić te kazao kako se nekonvencionalnim naslovom izložbe javnosti želi približiti nastanak prometne policije i zanimljivosti iz njezina rada, pojasniti njezine zadaće te zakonski okvir unutar kojeg djeluje. Voditelj Muzeja policije Željko Jamičić podsjetio na razvoj prometne policije, koji je kod nas zapravo započeo od 1952. godine kad je ustrojena Saobraćajna milicija koja se već tada počinje baviti preventivnim aktivnostima u prometu. Ravnateljica Muzeja grada Siska, Davorka Obradović, kazala je kako izložba posjetiteljima pruža direktni kontakt s izlošcima od kojih su mnogi preventivnog karaktera, te poručila kako

će najmlađima zasigurno najzanimljiviji biti simulator vožnje na motoru, te tzv. naočale koje prikazuju sliku pod utjecajem alkohola. Neke od izložaka, kao što su pijane naočale i simulator vožnje na motociklu, za izložbu je posudio Odjel za prevenciju PUZ-a, dok je u dopremi policijskog motora iz 1987. godine pomogla Mobilna jedinica za nadzor državne granice. Većinu promidžbenih materijala i uručenih nagrada, osigurao je Odjel za sigurnost cestovnog prometa MUP-a RH.

Više od 80 izložaka

Među osamdesetak zanimljivih izložaka našlo se čak šezdeset pojedinačnih, od kojih je najstarija ali i povjesno najzanimljivija publikacija šoferskog ispita iz 1940. godine, koji je bio dio vozačkog ispita (tj. polaganja poznavanja mehanike vozila), a polagao se pred policijskim načelstvom. Kroz panoe, publikacije, ali i skupne izloške, posjetitelji su se i sami mogu uvjeriti ili podsjetiti na prilike u kojima je radila policija tih godina pa sve do danas. Osim izložaka, sisački postav pratile su i projekcije tematskih fotografija i promidžbenih spotova policija različitih zemalja. Tijekom izložbe organizirane su i dvije nagradne igre za vozače i djecu.

Nagrađena djeca biciklisti

Nagrade najboljima

U nagradnoj igri za vozače, koji su morali točno odgovoriti na tri pitanja o prometnim pravilima, sudjelovalo je njih 69, od čega su svega 32 odgovorila točno, odnosno njih 41 posto, dok je njih 37 odgovorilo netočno, dakle njih 59 posto. Onima koji su točno odgovorili u ime Muzeja policije suvenire MUP-a uručio je voditelj Muzeja policije Željko Jamičić.

Nagrade su dobili: Jasna Bošković, Ivana Matijević, Vladimir

Knežević, Stjepan Miheličnik, Diana Mesić, Stjepan Bublić, Boris Cvitković, Nives Bernić, Dino Kolaković i Jasna Radočaj. Druga nagradsna igra bila je namijenjena djeci biciklistima koja su trebala točno odgovoriti na pitanja s područja poznavanja prometnih propisa, prednosti prolaska, prometnih znakova.

Na testove je odgovorilo njih 27, od čega ih je samo dvoje odgovorilo potpuno točno. Za nagradu na pokazanom znanju nagrađenima je biciklističke zaštitne kacige uručio Ante Lohert, tajnik Autokluba

Izložbeni prostori neki od izložaka

Nagrađeni vozači

Sisak. Nagrade su osvojili: **Ivan Perlić (8. razred), Juraj Dobranić (6. razred), Margareta Komljenović (7. razred), Dolores Antić (7. razred), Tea Čerina (7. razred), Nikolina Piskač (7. razred), Dorian Kablar (5. razred), Leon Logomerac (5. razred), Sara Pavičić (6. razred) i Karlo Beloglavac (8. razred).** Osim nagrada dodijeljenih za natjecanje u prometnim propisima, dodijeljena je i posebna prigodna nagrada jedanaestogodišnjoj **Niki Podić**, kao tisućitoj posjetiteljici izložbe. Njoj je čestitala i prigodnu nagradu uručila ravnateljica Gradskog muzeja Sisak Davorka Obradović.

Iz knjige dojmova

Učiteljice trećih razreda OŠ Galdovo, PŠ Hrastelnica i PŠ Tišina Erdödska u knjizi dojmova istaknule su oduševljenje postavom izložbe te načinom prezentacije od strane djelatnika prometne policije. Također su navele kako je djeci i odraslima vrlo zanimljiv prikaz kako je to bilo nekad, a kako danas u prometu i radu prometne policije. Poručile su kako ih izložba motivira na odgovorno i sigurno ponašanje u prometu.

„Zahvaljujemo na ideji i ostvarenju ove izložbe. Učenicima je vrlo interesantna i edukativna. Posebne pohvale voditeljima kroz izložbu, višim policijscima gosp. Prpiću i gosp. Tomljenoviću na zanimljivom i djeci bliskom vodstvu kroz izložbu“, napisala je učiteljica Diana Mesić iz OŠ „Viktovac“ iz Siska, koja je dovela 2.B razred. Izložbu su među mnogima posjetila i djeca s teškoćama u razvoju iz OŠ „22. lipnja“ iz Siska, čija je učiteljica Sanja Orlović zahvalila prometnoj policiji na vrlo zanimljivom i poučnom predavanju, trudu i strpljenju.

Boris SADILEK

Foto: Dubravka PAVKOVIĆ – POGAČAR
i Blaženka SUNTEŠIĆ, Gradska muzej Sisak

„Safari“ kaciga prometne policije

Kaciga prometne policije, tzv. „safari“ kaciga od bijele kože, industrijske izrade, potječe iz SFRJ, razdoblje od 1965. do 1985. godine. U ljetnim mjesecima nosili su je pripadnici prometne milicije i pripadnici prometne mladeži. Kaciga se sastoji od šest međusobno pršivenih dijelova, a na vrhu i bočno su otvor za ventilaciju. Unutrašnjost je presvučena pamučnom tkaninom.

Kacigu je 1993. godine pronašao Željko Jamičić, voditelj Muzeja policije, na gomili otpadnog materijala u Postaji prometne policije u Ilici 45. Bila je poprskana kapljicama žbuke i deformirana uslijed prgnjećenja. Na

**Kaciga prometne policije,
(MP:945:ZAG:618) Snimio: Boris
Sadilek FOTO BR: 1010149**

**Dvojica milicionera u odori s kacigom, izvor: iz knjige: N.
Kapetanović, B. Lasić: Dubrovački tramvaj 1910-1970. (izdavač
Društvo prijatelja dubrovačke starine, 2008). FOTO BR:6815**

zamolbu Muzeja policije Vladimir Kovač, direktor zagrebačkog poduzeća „Šešir“ iz Ilice 29 prihvatio je da njegovo poduzeće obnovi vanjsku formu kacige. To je učinjeno tehnikom rastezanja na kalupu pod vrućom parom te postupnim hlađenjem.

**Boško Delić u odori prometnog
milicionera FOTO BR: File0030**

Sandra JERGOVIĆ,
Muzej policije

Prikaz Hrvatsko-engleskog vokabulara Zakona o policijskim poslovima i ovlastima i Zakona o nadzoru državne granice

Hrvatsko-engleski vokabular Zakona o policijskim poslovima i ovlastima i Zakona o nadzoru državne granice, autora Tajane Bašić i Semira Osmančevića, doprinos je izradi sveobuhvatnijeg hrvatsko-engleskog policijskog rječnika za kojim već duže vrijeme postoji potreba u našoj zemlji.

Autori su preveli na engleski jezik stručne pojmove iz Zakona o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09.) i Zakona o nadzoru državne granice (NN 173/03.), te zakona o izmjenama i dopunama Zakona o nadzoru državne granice (NN 141/06., NN 40/07. i NN 146/08.).

Glavne odlike rječnika su sveobuhvatnost stručnih pojnova s njihovim kolokacijama, tj. riječima s kojima se uobičajeno zajedno koriste. Pokazat ćemo to na primjeru riječi **sredstvo** sa svim njezinim kolokacijama, koja će u rječniku izgledati ovako:
sredstvo means, device, (*novčana, materijalna sredstva*) funds, resources, finances, (*oprema*) equipment

Tajana Bašić i Semir Osmančević

eksplozivno sredstvo/naprava explosive device;
kemijsko sredstvo chemical agent;
prijevozno sredstvo means of transport(ation), vehicle;
prometno sredstvo vehicle;
sredstva ostvarena prodajom funds;
sredstvo javnog priopćavanja the media;
sredstvo komuniciranja means of communication;
sredstvo prisile means of force;
sredstvo za obranu means for defence;
sredstvo za vezivanje restraint device/restraint;
tehničko sredstvo technical means/equipment;
telekomunikacijsko sredstvo telecommunications equipment;
znanstvene metode i sredstva scientific methods and means.

Engleski prijevod hrvatskog vokabulara navedenih zakona namijenjen je nastavnicima, studentima i polaznicima svih vidova izobrazbe policijskih službenika, te djelatnicima MUP-a koji se koriste engleskim jezikom u obavljanju svog posla.

Rukopis je objavljen kao Linguaarak 2, čime je nastavljena pozitivna praksa različitosti objava teksta odjela za nakladničko-knjžničnu djelatnost koji je u svom opusu do sada objavio 14 Krimaraka, 2 Infoarka i 1 Linguaarak. Linguaarak je osmišljen kao edicija vokabulara zakona, pravilnika, uredbi i drugih akata koji se nazuju vežu uz obavljanje policijskih poslova. Posebna vrijednost ovih izdanja leži u suradničkom radu studenata i nastavnika-mentor. Linguaarak 1 i 2 rezultat su analize iz završnih radova studenata, uz mentorstvo

Tajane Bašić, više predavačice za engleski jezik na Visokoj policijskoj školi.

Tajana BAŠIĆ

133

Marta Pribanić, studentica kriminalistike, osvojila treće mjesto na natječaju za novu hrvatsku riječ

Odluka je to povjerenstva časopisa Jezik nakon provedenog javnog natječaja na koji se javilo dvjestotinjak natjecatelja s tri stotine prijedloga novih hrvatskih riječi. Marta Pribanić osvojila je treće mjesto s riječju parkomat (automat za naplatu parkiranja).

Marta Pribanić rođena je 27. 10. 1980. u Zagrebu. Nakon uspješno završenog tečaja prekvalifikacije za zanimanje policijac, raspoređena je u I. PP Zagreb. Trenutno radi na radnom mjestu detektivke za obradu kriminaliteta. Također studira na Visokoj policijskoj školi u Zagrebu i nekoliko ispita dijeli je od tako željene diplome prvostupnice kriminalistike.

O osvojenom trećem mjestu kaže: "I dalje ću sudjelovati u ovom natjecanju te ću pokušati oplemeniti hrvatski jezik na kojem treba raditi jer smatram da nam angлизmi ne bi trebali postati jedina opcija. Jezik je živ. On raste, širi se i treba nove riječi i našu pomoći. Nadam se da će "parkomat" ući u uho građanima Hrvatske i da će se na sljedeći natječaj odazvati veći broj sudionika."

Natječaj za novu hrvatsku riječ, čiji je cilj razvijati pozitivno ozračje za stvaranje i prihvatanje novih riječi te promišljati o jačanju hrvatske jezične kulture, prvi je put raspisan 1993. godine na inicijativu akademika Stjepana Babića. Od 2006. godine pokrovitelj natječaja je Znaklada koja nosi naziv po pakračko-lipičkom liječniku Ivanu Šreteru, koji je politički proganjan zbog promicanja hrvatskog jezika.

Kriteriji za stvaranje novih riječi su zamjena za tuđice i dvorječne nazine (npr. daljinski upravljač) jer riječ mora biti kratka i lako pamtljiva i pridonositi ekonomičnosti jezika.

"Neke riječi koje su proteklih godina nagrađivane kao npr. uspomnik umjesto 'ležeći policijac' prihvaćene su u svakodnevnom govoru dok neke druge nisu, no nije bitan broj prihvaćenih riječi nego je bitno da imamo osjećaj kako je potrebno misliti o očuvanju svog jezika", rekao je akademik Babić.

Za one koji nisu pratili ovo natjecanje dajemo tabelarni prikaz triju nagrađenih riječi od 2006. do 2010. godine.

Ako se želite uključiti u ovo natjecanje napominjemo da se tri najbolje riječi novčano nagrađuju, da riječi koje šaljete na natječaj ne smiju biti zabilježene ni u jednom hrvatskom rječniku a prijedlozi se šalju na adresu:

**"Jezik"
10000 Zagreb
Bijenička 97
ili e-poštom: jezik@ffos.hr**

U prijedlogu (najviše pet riječi) treba navesti značenje predložene riječi, ime i prezime, adresu i telefonski broj. Prijedlozi

se primaju do 22. prosinca, rođendana dr. Ivana Šretera, a pobjednici se proglašavaju u ožujku, za Dane hrvatskoga jezika.

U nadi da će se još naših studenata i studentica prijaviti na natječaj, završit ćemo s jednim tekstom s foruma Indeks.hr, u kojem je jedan korisnik foruma nastojao upotrijebiti što više novih hrvatskih riječi:

Krene borkinja u Zagreb na ugradnju proširnice. Kako je zahvat bio žuran, hitala je Dalmatinom pretežito po pretjecajniku, sve do naplatnica, pa dalje do raskružja kod Arene. Ali, kroz grad su je ometali uspornici, no ipak stiže na vrijeme. Po izlasku iz bolnice, nakon uspješnog zahvata, baci vrećicu s otpacima od hrane u smećnjak i krene na potrebit oporavak u opuštaonicu.

Tajana BAŠIĆ

GODINA	STARА RIJEČ	NOVA RIJEČ
2010.	FLOSKULA	1. ISPRAZNICA
	EMOTIKON	2. OSJEĆAJNIK
	AUTOMAT ZA NAPLATU PARKIRANJA	3. PARKOMAT
2009.	NIJE BILO PROGLAŠENJA	
2008.	STENT	1. PROŠIRNICA
	DALJINSKI UPRAVLJAČ	2. DALJINAC
	PRETICAJNI TRAK	3. PRETJECAJNIK
2007.	NAPLATNA KUĆICA	1. NAPLATNICA
	WELLNESS	2. OPUŠTAONICA
	ŽENA BORAC	3. BORKINJA
2006.	LEŽEĆI POLICAJAC	1. USPORNIK
	KONTEJNER ZA SMEĆE	2. SMEĆNJAK
	KRUŽNI TOK PROMETA	3. RASKRUŽJE

Detektivi i policija na filmu

Mnogi kriminalistički filmovi, televizijske serije, kriminalistički romani i knjige te filatelička izdanja pridonijeli su popularnosti policijskog poziva

Guernsey je drugi po veličini otok Kanalskih otoka koji nisu dio Ujedinjenog Kraljevstva ni krunska kolonija. Kanalski otoci su kraljevski posjed pa su tako izravno podložni britanskoj kruni. Pored Guernseya tu otočnu skupinu čine Alderney, Sark, Brecqhou, Herm i ina manji otočići. Površina Guernseya iznosi 78 km², na kojem je prebiva oko 65 000 stanovnika, a glavni grad otoka je St. Peter Port. Prvotno su Kanalski otoci bili dio zemalja vojvoda od Normandije. Nakon što je vojvoda od Normandije, Vilim Osvajač uspješno napravio invaziju 1066. na Englesku i postao engleski kralj, Kanalski otoci su postali kraljevski posjed. U razdoblju Drugog svjetskog rata Njemačka je okupirala Kanalske otoke. Britanski građani koji nisu bili rođeni na Guernseyu bili su internirali u logor Lindele u Biberach na Rissu. Na otoku su njemačke snage izgradile niz vojnih utvrda koje su trebale poslužiti kao polazište za napade na Englesku.

Prve marke Guernseya bile su izdane za vrijeme njemačke okupacije 1940.-1945. godine. Pošta Guernsey ima dugogodišnju poštansku samostalnost izdavanja poštanskih maraka na kojima promiče povijest, kulturnu baštinu, turističke destinacije, otočnu floru i faunu, te ostale specifičnosti Kanalskih otoka. U povodu obilježavanja 100. obljetnice prve kino predstave na Guernseyu 6. studenoga 1996. izdana je serija od pet maraka na kojima su prikazani glumci koji su tumačili uloge poznatih detektiva i policijskih inspektora iz kriminalističkih filmova koji su na filmskim platnima stekli planetarnu slavu. Dizajner maraka bio je Robin Ollington koje se bile tiskane u veličini 40,6X29,8 mm u tehniči višebojnog offseta u poznatoj nizozemskoj tiskari "Joh. Enschede" iz Haarlema. Prigodno izdanje poštanskih maraka bilo je popraćeno i izdavanjem prigodne omotnice s motivom kriminalističkih filmova.

Američki slavni glumac Humphrey Bogart (1899-1957) prikazan je na marci vrijednosti 16 penija. Bogart je ostavio najdobjljiviji lik u filmu Veliki san iz 1939. glumeći lik američkog privatnog detektiva Philipa Marlowa.

Engleski glumac Peter Sellers (1925-1980) predstavljen je marci vrijednosti 24 penija. Ostao je u pamćenju po nenadmašnoj filmskoj kreaciji francuskog policijskog inspektora Jacquesa Clouseaua. Pink Panther je filmska komedija iz 1963., prvi film iz serijala o nespretnom i simpatičnom policijskom inspektoru Clouseau i ukradenom dragulju Pink Pantheru. Film je režirao američki redatelj William Blake Crump (1922-2010) koji je nakon svjetskog uspjeha imao još nekoliko uspješnih nastavaka.

Engleski glumac Basil Rathbone (1892-1967) pojavljuje se na marci vrijednosti od 35 penija. Ostao je zapamćen po briljantnim ulogama Sherlocka Holmsa koje je ostvario s kraja 1930-tih i tijekom 1940-tih godina. Škotski književnik i lječnik Artur Conan Doyle autor je romana o najpoznatijem literarnom detektivu na svijetu Sherlocka Holmsa, koji se prvi put pojавio 1887. Holmes

je londonski detektiv s adresom Baker Street 221B, koji genijalno koristi logiku i veliku moć opažanja kod rješavanja zamršenih kriminalističkih slučajeva. U odgonetavanju ubojstava Holmes uvijek ima pomoć od prijatelja dr. Johna Watsona.

Engleska glumica Margaret Rutherford (1892.-1972.) poznata po filmskoj ulozi Miss Jane Marple nalazi se na marci vrijednosti 41 peni. Engleska spisateljica kriminalističkih romana Agatha Christie (1890.-1976.) stvorila je fiktivni lik poznat kao Miss Marple - starija žena koja živi u selu St. Mary Mead i djeluje kao amaterska detektivka.

Švedski glumac Warner Öland (1879.-1938.) prikazan je na marki vrijednosti 60 penija. Njegov filmski opus počeo je 1912., ali najveći najveći filmski uspjeh ostvario je u šesnaest filmova tijekom 1930-tih godina glumeći američko-kineskog policijskog Charliea Chana. Tvorac Chana bio je američki romanopisac i dramatičar Earl Derr Biggers (1884-1933). Prvi roman o policajcu Chanu napisao je 1923. koji se djelomično temelji na stvarnom životu detektiva Chang Apaca koji je živio u Honoluulu. Chan je havajski policijski detektiv iz Honoluulu, koji putuje svijetom istražuje misterije i rješava zločine.

Kriminalistički filmovi imaju veliki broj poklonika diljem svijeta. Utjecaj i povećavanje popularnosti televizije doprinijelo je da su se krajem 1950-tih i početkom 1960-tih godina počele pojavljivati televizijske serije s raznim detektivima, istražiteljima, specijalnim agentima, odvjetnicima i, naravno, policijom. Kriminalistički filmovi spadaju pod nekoliko različitih podžanrova, a prikazuju se kao: mafijaški, pljačkaški, zatvorski, filmovi o istinitom zločinima, kvartovski, trileri, komedije i sudske drame. Poštanske marke s likovima kriminalističkih glumaca pojavljuju se rijetko i uglavnom su posvećene literarnim detektivima i policijskim inspektorima, poput Sherlocka Holmsa, Philipa Marlowa Herculea Poirota ili inspektora Julesa Maigreta. Tako je primjerice Nikaragva još 1972. izdala seriju poštanskih maraka posvećene poznatim detektivima, a to je San Marino učinio 1979. i 2009., Velika Britanija 1993. ili pak Francuska 1996. Nedvojbeno da su mnogi kriminalistički filmovi, televizijske serije, brojni kriminalistički romani i knjige te filatelička izdanja doprinijela popularnosti policijskog poziva i rada privatnih detektiva. Međutim, s druge strane prikazane su brojne opasnosti s kojima se svakodnevno suočavaju policijski službenici diljem svijeta u surovoj stvarnosti borbe s organiziranim kriminalom i njihovim nositeljima.

Stjepan Zdenko BREZARIĆ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

1																			1
2																			3
3																			3
4																			3
5																			4
6																			4
7																			3
8																			2
9																			3
10																			4
11																			4
12																			3
13																			3
14																			3
15																			1
	0	2	2	2	3	3	2	2	3	3	3	3	2	2	3	3	2	2	0

VODORAVNO:

1. Uzgajač pčela (mn.) - Ustaljenost, nepromjenjivost, 2. Starogrčki demon šuma i planina - Naprava u obliku omče za hvatanje životinja - Inicijali glumca Dracha - Polumajmun iz šuma Madagaskara, maki, 3. Ivan u Zagorju - Proizvođač vune - Najistaknutiji sudionik urote protiv Cezara, Marko Junije - Velika posuda za kupanje, 4. Kineska dinastija - Bišvi ministar policije Lučin - Naziv za Isusovog učenika - Film Akire Kurosawe, 5. Dva ista slova - Pokrivala za glavu - Jadranski otok - Majka Zeusova (grč. mit) - Inicijali glumca Stojmenovića, 6. Znak za fosfor - Nepokošeni dio stabilnike strnih žitarica - Štulićeva grupa - Opozicija - Kratica za „page“, 7. Brza cesta, autocesta - Inicijali glumice Evans - Dječji pjesnik Ramljak - Ime kanuiste Milihrama, 8. Biljke na livadi - Provokator - Pozornica, 9. Plodno mjesto u pustinji - Uzajamno djelovanje dviju čestica - Znak za kalcij - Slikar Murillo, 10. Rimskim brojkama: 50 - Bezbožnik, nevjernik - Električno nabijene čestice - U ono vrijeme - Znak za „tona“, 11. Inicijali redateljice Kodar - Ime glumca McKellen - Nemirno mjesto na vodi - Od ovog trenutka - Inicijali glumice Abdul, 12. Tip niže drvenaste biljke - Veslač na vodama - Valuta Njemačke - Ime redatelja Bessona, 13. Poen u džudu - Mlado koze - Ženski roditelj - Naš rukometniški, Igor, 14. Engleski Goli kuhar Oliver - Znak za lantan - Jestiva gljiva rupičavka - Niža biljka u simbiozi biljke i alge, 15. Stručnjakinja za analize - Glumica i spisateljica Čulina.

OKOMITO:

1. Grana psihologije; proučava abnormalne psihičke pojave, 2. Zatik od metala s oštricom i glavom - Sat - Levstikov Martin, 3. Nezasićeni ugljikovodik, sastojak rasvjetnog plina - Puteljak - Djevojka, cura, 4. Obliće, figura - Pokazivati poštovanje - Egipatska rijeka, 5. Zemljinska mjera - Narod iz tibetske skupine u istočnom Nepalu i Indiji - Sudac u podzemnom svijetu (grč. mit) - Inicijali mlađeg pjevača Iglesiasa, 6. Znak za „radius“ - Jedno od glavnih božanstava u hinduizmu - Poluotok između Sredozemnog i Crvenog mora - Znak za „tera“, 7. Tehničko otkriće (mn.) - Žezlo boga Dioniza - Zavist, zloba (mn.), 8. Drama Iye Brešana - Mechanizam vatrene oružja, 9. Ime glumice Thurman - Izlaženje, izlazak - Ime glazbenika Turnera - Prvo slovo abecede, 10. Smjesa gline s hidroksidom željeza - Zaraslo mjesto na tijelu gdje je izvršena operacija - Irena od milja - Inicijali glumice Ramljak, 11. Inicijali glumca Afflecka - Glumica Zadora - Sportski novinar Kerhin - Jako crijevo za gašenje vatre, 12. Rimskim brojkama: 1 - Neobuven - Ime rukometniških Balića - Turski niži plemič, 13. Čvrstina, jakost - Predodžba, zamisao, 14. Najača boja u kartama - Mlado patke - Jednodijelni ženski odjevnji predmet, 15. Autooznaka Japana - Izotop torija - Dugovoječna žena, starica - Kratica za „rate“, 16. Inicijali tenisačice Loit - Prazan hod motora - Više domaćih životinja na ispaši - Znak za litij, 17. Stup od očvrsnule lave - Poredak slova i glasova u latinici - Gogoljevo djelo, 18. Ime glumca Sharifa - Najjednostavnija jednostanična praživotinja - Nadimak pjevača Saše Lošića, 19. Država u sjeveroistočnoj Africi - Naša industrija nafte - Mužjak pure, 20. Presađivanje tkiva ili organa.

ZAKLADA

POLICIJSKE SOLIDARNOSTI

ZA TEBE - SVI!

Beskontaktna kartica sastoji se od tijela kartice i ugradenog RFID taga koji sadrži antenu i beskontaktni čip. Čip komunicira s čitačem preko antene uz pomoć elektromagnetske indukcije. Prednost beskontaktnih kartica jest u činjenici što je čip u potpunosti integriran u tijelo kartice i ne ostvaruje mehanički kontakt s okolinom. Ovisno o vrsti čitača domet očitavanja može vrlo varirati, od nekoliko centimetara do nekoliko metara. RFID tag je moguće, radi njegovih malih dimenzija integrirati u različite nositelje pa i u papir, kao što je slučaj u procesu izrade elektroničkih putovnica.